

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Vuitè període

Sèrie C - Número 891

Dilluns, 5 de juliol de 2010

Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música

PRESIDÈNCIA DE L'I. SR. PERE VIGO I SALLEN

Sessió núm. 9

S U M A R I

Compareixença

de Joaquim Ferrer, president de la Fundació CatDem (tram. 357-00498/08) p. 3

Compareixença

d'Antoni Vives, exdirector de la Fundació CatDem (tram. 357-00499/08) p. 16

Compareixença

d'Agustí Colomines, director de la Fundació CatDem (tram. 357-00500/08) p. 35

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 356-00822/08, 356-00823/08, 356-00824/08 i 356-00825/08) p. 53

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 356-00808/08, 356-00809/08, 356-00814/08,
356-00815/08, 356-00826/08 i 356-00827/08) p. 54

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 354-00362/08, 356-00798/08, 356-00799/08, 356-00811/08
i 356-00812/08) p. 54

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 354-00369/08, 356-00813/08, 356-00816/08, 356-00817/08,
356-00818/08, 356-00819/08, 356-00820/08 i 356-00821/08) p. 56

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 354-00366/08, 354-00367/08, 356-00804/08,
356-00805/08, 356-00810/08, 356-00828/08 i 356-00829/08) p. 56

Compareixença

d'Elisabet Barberà, secretària de Fèlix Millet, del Palau de la Música,
del Consorci i de l'Orfeó Català (tram. 357-00494/08) p. 57

Compareixença

de Joan Segura, exsecretari de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música
(tram. 357-00493/08) p. 61

Compareixença

de Daniel Osàcar, administrador de la Fundació CatDem (tram. 357-00501/08) p. 74

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 9

La sessió s'obre a les deu del matí i vuit minuts. Presideix el Sr. Vigo i Sallent. Assisteixen la Mesa els lletrats Sr. Muro i Bas i Sol i Ordís.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Homs i Molist, Sr. Pujol i Ferrusola i Sr. Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Balcells Gené, Sr. Ferran i Serafini i Sr. Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bosch Cuenca i Sra. Cabasés Piqué, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Calbó i Roca, Sra. Olano i García i Sr. Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sra. Camats i Luis, Sr. Pi i Noya i Sr. Postigo i García, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sra. De Rivera i Pla, Sr. Domingo Domingo i Sr. Rivera Díaz, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el president de la Fundació CatDem, Sr. Joaquim Ferrer Roca; l'exdirector de la Fundació CatDem Sr. Antoni Vives Tomàs; el director de la Fundació CatDem, Sr. Agustí Colomines Companys; l'exsecretària de presidència del Palau de la Música, Sra. Elisabet Barberà Blasco, acompanyada de l'advocat Antoni Cuspinera Ruiz; l'exsecretari de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música, Sr. Joan Segura Pons, i l'administrador de la Fundació CatDem Sr. Daniel Osàcar Escrig.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Joaquim Ferrer, president de la Fundació CatDem, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00498/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

2. Compareixença d'Antoni Vives, exdirector de la Fundació CatDem, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00499/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

3. Compareixença d'Agustí Colomines, director de la Fundació CatDem, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00500/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

4. Compareixença de Daniel Osàcar, administrador de la Fundació CatDem, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00501/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

5. Compareixença de Joan Segura, exsecretari de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00493/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

6. Compareixença d'Elisabet Barberà, secretària de Fèlix Millet, del Palau de la Música, del Consorci i de l'Orfeó Català, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00494/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

El president

Bon dia a tothom. Bon dia, comencem aquesta comissió d'investigació.

I els faré un parell de consideracions abans de començar. Primer els faré avinent que el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya fa un canvi en els seus diputats, i el diputat senyor Pere Calbó i Roca substituirà el senyor Rafael López i Rueda.

————— **Modificació de l'ordre del dia**

I després també els anuncio que les votacions de les noves compareixences que s'havien de fer..., que s'han de votar, vaja, avui les farem un cop s'acabin les compareixences d'aquest matí, eh? Ho dic bàsicament per no fer esperar els compareixents, i crec que és de bona educació, doncs, que tinguem aquesta preferència per les compareixences i després, si de cas, ja faríem les votacions quan s'acabi la sessió del matí.

Suspenem un breu moment la comissió per anar a buscar el primer compareixent.

La sessió se suspèn a les deu del matí i nou minuts i es reprèn a les deu i deu minuts.

El president

Bé, doncs, reprenem la comissió.

————— **Compareixença**

de Joaquim Ferrer, president de la Fundació CatDem (tram. 357-00498/08)

I ho farem amb la compareixença de l'honorable senyor Joaquim Ferrer, president de la Fundació CatDem, davant d'aquesta comissió. Li hem fet avinent, com a tots els compareixents, si té alguna declaració prèvia, per a la qual tindria un temps de fins a deu minuts. Ens ha dit que sí; per tant, ja directament passo la paraula al senyor Ferrer.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca (president de la Fundació CatDem)

Molt bé. Moltes gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Bé, unes notes, m'agradaria donar unes notes abans que comencem pròpiament la compareixença.

Efectivament, tal com ha dit el senyor president, sóc president la Fundació Catalanista i Demòcrata - CatDem. Ho sóc des del juny de l'any 2008, que em proposaren

per a aquest honor, que vaig acceptar, i que he procurat complir tant com he pogut quan se m'ha demanat. Aleshores la Fundació Catalanista i Demòcrata - CatDem començava una etapa que està en plena realització, que és la que en diem «construir la casa gran del catalanisme», que és aprofundir en les grans qüestions de país per veure quina cristallització han de tenir en els propers anys. Aquest objectiu, que és un gran objectiu que està en plena realització i que aquest matí el seu director, el senyor Agustí Colomines, els explicarà en detall, perquè val la pena de fer-ho, doncs és una de tantes ocasions en què el catalanisme s'interroga; una fundació que, evidentment, es proclama i es reconeix com a catalanista s'interroga sobre els grans desafiaments que té el país, no? Jo no vull recordar-los ara les moltes ocasions en què el catalanisme ha fet això, però en els últims cent cinquanta anys periòdicament, doncs, ha calgut, hem sentit la necessitat d'aprofundir, d'analitzar els problemes, perquè havien canviat, i de fixar nous objectius. Si vostès ara fan una passejada ràpida des dels temps de l'Almirall fins avui, veuran que periòdicament cada quinze o vint anys hi ha hagut una reflexió sobre els grans desafiaments i s'han fixat nous objectius.

Doncs bé, la Fundació Catalanista i Demòcrata, el CatDem, iniciava el 2008, va iniciar el 2008 una etapa amb aquest gran objectiu, etapa en la qual estem profundament submergits i en plena realització. Aquesta era la cosa que jo els volia dir.

I també els vull afegir una altra cosa. Feia anys, uns quants anys, que ara no visitava el Parlament, després d'una llarga etapa com a parlamentari i també com a membre del Govern de Catalunya. La veritat és que mai vaig pensar que el retrobament, d'alguna manera, amb el Parlament seria en aquest marc, no? Vull dir-ho amb una certa tristesa, perquè, en fi, repassant justament la vida parlamentària, no recordo que aquesta fos una pràctica..., no gens habitual, vull dir, en fi, una pràctica que m'és, si miro enrere, desconeguda.

I bé, això és el que volia comentar-los en la meua condició, efectivament, de president de la Fundació Catalanista i Demòcrata, i després, no felicitar-me pel retrobament amb el Parlament, encara que, com diria el poeta, sempre l'he portat al cor.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferrer, per les seves paraules. Ara seria el torn, doncs, dels grups parlamentaris, i en primer terme el Grup de Convergència i Unió i el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, honorable senyor Joaquim Ferrer. Gràcies per la seva compareixença i també per la seva introducció. Però, per poc que hagi seguit aquesta comissió, haurà vist clarament que això és un tribunal polític amb un únic objectiu d'assetjament i de desprestigi contra Convergència Democràtica, no?

De fet, la seva compareixença aquí és un exemple més dels molts exemples que hi ha d'això que acabo de dir,

no? Fixi-s'hi, nosaltres, per exemple, vam demanar que vingués la presidenta d'una altra fundació, la senyora Anna Balletbò, en qualitat de moltes coses: ella va recollir signatures per a la medalla de la ciutat per al senyor Millet –per tant, li devia tenir una certa admiració–, era de la Fundació del Palau i, a més, era presidenta d'una fundació com l'Olof Palme, que alguna relació també va tenir amb el Palau de la Música. Però per part del tripartit se'ns va dir que no perquè els presidents de les fundacions tenen un caràcter merament representatiu, eh?, i que, per tant, pel que és el tema de la gestió directa, doncs amb els directors o amb els secretaris generals n'hi havia prou. Però, en canvi, vostè és aquí i ella no. I vostè és aquí per una cosa molt clara: perquè vostè representa molt i encarna molt també la història i la trajectòria de Convergència Democràtica de Catalunya. Per això vostè és aquí. I ella no és aquí perquè ella és molt significada per part del Partit dels Socialistes i Déu nos en guard que la imatge quedés tacada, perquè ja li he dit quin era l'objectiu.

Vostè va ser conseller de Cultura també, fa molts anys va ser conseller de Cultura, i és aquí, però no pateixi que no vindrà cap conseller de Cultura del tripartit aquí, malgrat que la Intervenció General ens ha dit clarament que del 2004 al 2009 es van perdre molts i molts recursos de diners públics per la via del consorci i que no se sap on han anat a parar. Però tampoc en vindrà cap, de conseller de Cultura, aquí dels que ho han estat durant aquest període, perquè, evidentment, ells són del tripartit, ells o són socialistes o són d'Esquerra Republicana, i hi ha una prioritat, que és preservar la imatge del tripartit abans que saber on han anat a parar molts diners.

Ha passat igualment i ha estat a punt de passar amb el tema de l'hotel, fins que l'evidència ho ha fet impossible.

Repeteixo que interessa més preservar la imatge del tripartit que saber exactament on han anat aquests fons. Interessa més esbudellar el que calgui respecte a uns milers d'euros d'uns convenis que tothom ha reconegut perfectament legals d'una fundació com la Trias Fargas que no pas saber on han anat milions d'euros del consorci o els que es poden perdre per culpa de la gestió de l'hotel. Això és així, per tant, nosaltres li ho agraïm, però sàpiga que vostè està en aquest context i en aquesta situació. I és un exemple més d'aquesta incoherència que fa que es vegi molt el llautó, quin és l'objectiu d'aquesta comissió.

Jo aprofitaré per fer-li algunes preguntes amb què encara es veurà més per què a vostè el volen aquí o quin sentit té que vostè sigui aquí.

Vostè ens ha dit que el juny de l'any 2008 és quan agafa la presidència de la Fundació CatDem.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí.

El Sr. Turull i Negre

Per tant, des que vostè...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

M'ho va proposar el que n'era i n'és el director, el senyor Colomines.

El Sr. Turull i Negre

Però, per tant, si ens situem el juny del 2008, vostè..., des que és president no s'ha signat cap conveni de col·laboració amb el Palau de la Música Catalana per part de la fundació i l'únic que s'ha signat és aquell en què es dóna el tema per tancat i hi ha l'acord del retorn dels diners. És així, no?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí, efectivament, ha estat així.

El Sr. Turull i Negre

Les seves tasques com a president de la Fundació CatDem en què consisteixen?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Bé, jo estic al servei..., procuro estar al servei de la gent que està fent la feina, que són uns quants centenars de persones que a través de comissions aprofundeixen en les qüestions. Jo hi intervenc quan així m'ho demanen, és a dir, per exemple, ara fa uns pocs mesos vam fer un acte molt important per presentar públicament els treballs, tres llibres plens de matèria, a l'Auditori de Barcelona; en vaig fer la presentació. I així, doncs, en fi, quan es creu que és convenient que intervingui, amb molt de gust ho faig.

El Sr. Turull i Negre

Per tant, vostè, diríem, a la fundació no té tasques de gestió, executives...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No.

El Sr. Turull i Negre

...ni de gestió econòmica, diguéssim, no en té...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, rotundament no –no. Jo sóc d'aquells que, encara que jubilat..., crec que mai ningú pot jubilar-se de les conviccions, per tant, jo sóc dels qui procuren continuar sent útils. I una de les formes –no l'única, li ho haig de dir, senyor diputat– que tinc de ser útil a Catalunya és acceptar i complir la presidència de la fundació, aquesta fundació.

El Sr. Turull i Negre

Pel que fa a la captació de recursos per part de la fundació, vostè hi té alguna responsabilitat, algun paper?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, rotundament no.

El Sr. Turull i Negre

Vostè coneix els senyors de Ferroviaria o ha tingut algun tracte amb el senyor de Ferroviaria?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No. Només sé que és una empresa molt important, com sap tothom, però no sé res més.

El Sr. Turull i Negre

Molt bé. Vostè coneix el senyor Jordi Montull?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No.

El Sr. Turull i Negre

No el coneix?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No.

El Sr. Turull i Negre

I vostè, almenys quan va ser conseller de Cultura, devia conèixer o..., el senyor Fèlix Millet.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí.

El Sr. Turull i Negre

Des que és president de la Fundació CatDem ha tingut relacions amb el senyor Fèlix Millet?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No. Jo el vaig conèixer quan vaig ser conseller de Cultura, exactament, com deia vostè. Això és, ens situem de l'any 1985 al 1988. Aleshores estàvem començant la restauració del Palau. En fi, era..., amb el mateix arquitecte que l'ha acabada, que ara no recordo com es diu. (*Veus de fons.*) L'Òscar Tusquets. Vull dir, era un gran objectiu. Després va venir... Jo vaig viure una etapa de la restauració del Palau, no?, que ens demanava, en fi, ens exigia..., era un gran pressupost, no? I, doncs, era una gran obra. Bé, amb els anys es va acabar. I després també es va emprendre l'eixamplament del Palau. Bé, jo vaig conèixer en Millet en aquells anys.

El Sr. Turull i Negre

Però des que té la responsabilitat de la Fundació CatDem, o amb anterioritat, vostè no ha tingut cap mena de relació amb el senyor Fèlix Millet?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No.

El Sr. Turull i Negre

I jo li haig de fer la pregunta, en tant que president de la fundació, persona molt implicada en el projecte de Convergència Democràtica: vostè té constància d'al-

guna desviació de diners per comissions d'obra pública del Palau de la Música, el finançament irregular d'algun partit, a Convergència o altres partits, o a la Fundació Trias Fargas o a altres fundacions? Vostè té alguna constància que s'hagi donat això?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Pel que fa referència a nosaltres no en tinc cap. És evident, eh? Pel que fa referència a nosaltres no en tinc cap. Sempre he vist la gent, la gent amb qui treballa, faig coses, preocupada pels problemes del país, i amb l'afany de servir-lo. Vull dir que aquest altre aspecte, doncs, bé, no..., jo no l'he vist, en fi.

El Sr. Turull i Negre

Doncs, res més, senyor president. Moltes gràcies per venir, per ser avui aquí, i jo ja li he explicat a vostè per què l'han cridat, està claríssim. Només les dates de les seves responsabilitats així ho demostren. Però ja li he explicat per què vostè és aquí. I només dir-li que ben tornat en aquesta casa, al Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, honorable senyor Joaquim Ferrer.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president –bon dia–, senyor Ferrer, per la seva presència en aquesta comissió del Parlament. Jo li faré només un parell de preguntes, dues qüestions en què al nostre grup ens interessa especialment conèixer la seva opinió.

Vostè, que forma part del món cultural del país, considera que no és una pràctica habitual –almenys a nosaltres no ens ho sembla– que diners que haurien d'haver servit per a la promoció de l'activitat cultural a través de la música, que estaven adreçats al Palau de la Música, acabïn a una fundació vinculada a un partit polític, en aquest cas Convergència Democràtica de Catalunya?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Escolti, és que això des del primer dia vostès o no ho han entès o ho han volgut entendre malament. És a dir, no anaven... Els convenis amb l'Orfeó Català no eren amb Convergència Democràtica de Catalunya; eren amb la fundació que aleshores portava el nom de Trias Fargas. I era alguna cosa tan lògica... És a dir, nosaltres estàvem amb la confiança, com estava tot el país, respecte als administradors de l'Orfeó i del Palau, no? És a dir, si jo ara fes una llista de tota la gent que al llarg dels anys m'ha lloat la gestió dels que avui sabem que com a mínim són els autors d'una gran estafa, quedaria paradís. És a dir, van tenir la rara habilitat de desconcer-

tar i despistar tot el país. Vull dir, per tant, la fundació, aleshores Trias Fargas, que tingués un conveni –uns convenis– durant uns anys per a la divulgació musical, per a la divulgació literària, també, amb l'Orfeó Català, era una col·laboració entre entitats que teníem idèntics..., en el fons idèntics objectius, no? Vull dir que aquesta és la meua resposta.

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, ja sabem que no era un conveni amb Convergència Democràtica de Catalunya, l'Orfeó Català, era amb una fundació, però amb una fundació que vostè em reconeixrà que està vinculada claríssimament amb Convergència Democràtica de Catalunya.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí, però per fer unes coses, per fer unes activitats de divulgació, de promoció musical i cultural, doncs vull dir que ho compartim amb l'Orfeó; ho compartim amb l'Orfeó. És a dir, són entitats de profunda catalanitat, no? És a dir, no tenia..., era una col·laboració, senzillament.

El Sr. Terrades i Santacreu

Senyor Ferrer, això no...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Després s'ha vist que era una col·laboració i que a l'altra banda teníem, no un representant del Palau, el que teníem era una persona que no tenia ni poders per signar els convenis. D'això ens n'hem assabentat després, no? Com ens hem assabentat de tantíssimes coses; bé, cada dia ens anem assabentant de coses. Avui mateix hi ha un diari...

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè...?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

...perdoni–, hi ha un diari de Barcelona, *El Periódico*, que publica una quantitat de cartes –jo els ho comentava als companys– que els qui no hem rebut mai una carta d'en Millet avui estem desolats, no?, estem *désolés*, perquè en aquest país tothom rebia cartes d'aquest..., jo sempre dic «d'en Millet».

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo li he de confessar que no estic desolat per no haver rebut cap carta del senyor Millet.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Bé, l'ha entès la ironia, no? Perquè, en fi...

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè el 6 d'octubre de l'any passat, quan va sortir..., o vam conèixer que hi havia aquests convenis entre l'Orfeó Català, la Fundació de l'Orfeó Català i la Fundació Trias Fargas, avui CatDem, vostè va manifestar –i això l'honora– que no hi havia cap problema per mostrar

els convenis que la fundació que vostè presideix havia signat amb el Palau. Ara, aquests convenis els gestors, els directius de la fundació no ens els han enviat al Parlament fins divendres passat a la tarda, eh? Jo no ho trobo gaire normal. I per què creu vostè que han tardat tant a arribar aquests convenis a mans dels diputats i diputades?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Escolti, no fem especulacions. Aquí tindrà asseguts els directius aquests; els faci la pregunta a ells. Vull dir que... Jo aleshores em vaig mostrar, en un programa de ràdio, a Catalunya Ràdio, concretament amb el Manuel Fuentes, doncs em vaig mostrar decididament partidari de divulgar els convenis, en fi, desconeixent-los absolutament, eh?, vull dir que com a reacció a favor de la transparència, que és una característica, em sembla, que entre tots tenim, no? Bé, després les coses són una mica més complicades, no? Perquè Convergència té la impressió, i no crec que sigui desencertada, que hi ha una certa..., una certa persecució. Però, de tota manera, si vostès ja han rebut aquests papers i d'aquí a una hora o dues hi haurà aquí els directius d'abans i d'ara, doncs els la faci a ells, si us plau.

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, li ho deia precisament perquè jo crec que la reacció que vostè va tenir a Catalunya Ràdio, en una tertúlia que recordo perfectament, el que li deia abans, no?, l'honora perquè vostè va mostrar clarament una voluntat de transparència, que després dirigents de Convergència Democràtica el van desmentir ràpidament, després vam tornar a rectificar davant de la pressió que es va produir i al final han signat un conveni amb el Palau per retornar aquests diners.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

El que és molt interessant és justament això, no? Tan bon punt en la Fundació Catalanista i Demòcrata - CatDem, en la fundació d'ara, ens vam adonar que havíem signat uns convenis amb algú que no tenia poders per fer-ho i que això podia ser una minva –petita, però– en el patrimoni de l'Orfeó, evidentment vam donar prioritat absoluta –absoluta– a resoldre això. Perquè l'última cosa que ens hauria passat pel cap a nosaltres era fer mal a l'Orfeó Català. És evident, no? I en qüestió de dies, d'acord amb ells, vam signar un conveni que hem començat a complir, naturalment, segons les previsions, no?

No és retornar, és perquè..., jo crec que s'ha de matisar: és, diguem-ne, aportar, per un import igual al que vam rebre. En fi, doncs... I nosaltres no volem, no volíem i no volem que de cap manera signifiqui cap problema per a l'Orfeó Català.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. El nostre grup parlamentari no voldria fer cap..., o no farà cap més pregunta al senyor Ferrer.

Ara, constatar, de les paraules del senyor Turull –m'ha semblat també del senyor Ferrer–, que Convergència

Democràtica té molt interioritzat, i cada vegada que pot ho manifesta, que això és una persecució contra Convergència Democràtica de Catalunya. Jo al senyor Turull li voldria dir que, clar, qui compartia taula amb el senyor Millet, eh? –ells, i allò, menjaven unes esplèndides, suposo, calderetes de llagosta–, no eren precisament aquests que, segons vostè, tot l'arc parlamentari, els persegueixen, no? Qui ho feia era justament gent com..., persones com el senyor Xavier Trias o el senyor Artur Mas.

Això és així. El que va començar amb uns convenis entre la Fundació de l'Orfeó Català –com molt bé el senyor Ferrer ens ha dit, el senyor Millet no tenia poders per arribar a aquests acords amb la Fundació Trias Fargas, aquests 630.000 euros, de notes del senyor Millet, que es veu que era molt aficionat a apuntar-ho tot–, en aquests moments tenim una greu preocupació al voltant de quasi 6 milions d'euros, no? Això és el que estem intentant esbrinar, què hi ha de cert i què no hi ha de cert. I per tant, això no vol dir que sigui una persecució contra Convergència Democràtica de Catalunya; res més lluny de la nostra actitud.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Em reconeixerà, senyor diputat, que s'hi assembla, eh?

El Sr. Terrades i Santacreu

Senyor Ferrer, jo no li volia fer cap més pregunta. S'hi deu assemblar, però vostè m'haurà de reconèixer que hi ha una sospita, allò, bastant gran a l'opinió pública respecte a alguns recursos que es van fer servir i que podien haver arribat a Convergència Democràtica de Catalunya.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Agrair al senyor Joaquim Ferrer la seva compareixença. Vull començar manifestant-li, ho dic de forma molt sincera, que nosaltres no dubtem de la seva honorabilitat i estem convençuts, a més a més, que vostè no té coneixement ni tenia coneixement del que són les relacions reals –reals més enllà dels convenis, després ja entrarem en això– entre la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana –i, per tant, el senyor Millet– amb la Fundació Trias Fargas i Convergència i Unió. Tot i això, a nosaltres ens va semblar interessant la seva compareixença –deixant ben clar això que li comentava anteriorment– perquè vostè lògicament és el president en aquests moments de la fundació, perquè vostè segurament, una vegada va sorgir la polèmica, deu haver repassat els convenis, m'imagino, els deu haver repassat amb qui hagi estat, però segurament deu haver tingut la inquietud de repassar aquests convenis, i perquè els convenis en si generen, més enllà d'altres qüestions –d'on provenen els

fons i d'altres qüestions—, tota una sèrie d'interrogants que nosaltres li volem plantejar, interrogants molt i molt concrets.

El primer aniria sobre el tema del nombre de convenis. Hi ha un cert embolic en els convenis. Resulta que inicialment es va parlar d'una xifra de set; després el Palau —l'altre dia ens ho va comentar la senyora Mari-ona Carulla, l'actual presidenta— només en tenia dos, inicialment; la Direcció General de Drets i d'Entitats Jurídiques en tenia sis, i resulta que a les últimes hores, en les darreres hores, el passat divendres, quan va entregar la documentació la Fundació CatDem, n'hem descobert un altre, que és el del 99. I la meva pregunta és: quants convenis té coneixement que hi havia, vostè?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Miri, jo crec que vostè ha de fer aquesta pregunta o al senyor Vives, que és la següent compareixença, o al senyor Colomines. Perquè, no s'escandalitzi, però, en fi, no m'ha interessat excessivament conèixer quants n'hi havien. En fi, ja hi ha gent que se n'ocupa, ja hi ha gent que ha seguit la qüestió, que de seguida es va preocupar perquè no quedés afectat de cap manera l'Orfeó Català, i la veritat és que si són set o vuit, o vuit o nou, no ho sé. El que sí que sé és que evidentment l'any 2009 ja no n'hi va haver cap i evidentment aquest any tampoc, evidentment no. A part del nou que hem fet per resoldre la qüestió dels anteriors.

El Sr. Bosch Cuenca

La segona qüestió és referent al contingut dels convenis, l'objecte dels convenis. La veritat és que hem estat resseguint cadascun dels convenis, després les memòries d'activitats que han presentat, les que hem pogut localitzar, la Fundació Ramon Trias Fargas i després la Fundació CatDem a la Direcció General de Drets i d'Entitats Jurídiques, i no trobem una correspondència entre allò que apareix en els convenis i allò que forma part de les memòries. Jo no sé si vostè ha fet aquest exercici, si s'hi ha entretingut i si em sabria dir si hi ha algun tipus de correspondència, si vostè em pot assenyalar en algun any...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, no he fet aquest exercici, però jo el convido a fer-lo d'una altra manera. Jo crec que ha d'agafar les activitats, aleshores, de la Fundació Trias Fargas i veure quin sentit i quina orientació i quines activitats i quins ensenyaments feien, i comprovarà i trobarà que no eren res més que exercicis de pedagogia de cultura catalana. Sí, en gros, les activitats que feia l'antiga Fundació Trias Fargas no eren res més que un exercici de pedagogia, de divulgació, sobretot aquestes activitats són les de divulgació en ateneus, en centres de la gent gran, etcètera, de cultura catalana. I en això sí que coincidim i té un sentit que l'Orfeó pactés amb la Fundació, aleshores, Trias Fargas un determinat nombre d'activitats.

El Sr. Bosch Cuenca

Però vostè —i la meva pregunta era molt concreta, em sap greu tornar-la-hi a manifestar— ha trobat en algun

document, en alguna memòria d'activitats de la Fundació Trias Fargas algun acte que es correspongui des d'un punt de vista concret o genèric, tant se val...?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No l'he buscat —no l'he buscat—, però esperi's, senyor diputat; no l'he buscat, però n'hi ha un reguitzell llarguissim que es corresponen amb aquesta preocupació, segur.

El Sr. Bosch Cuenca

Amb una preocupació genèrica de...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

De divulgació de la cultura catalana.

El Sr. Bosch Cuenca

Però no del tema del cant coral. Ho dic perquè hi han convenis...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

També, també del cant coral.

El Sr. Bosch Cuenca

Aquí hi ha convenis que són molt...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

També n'hi han d'haver de sessions, actes de divulgació musical, també n'hi han d'haver! Sí, jo no li puc dir altra cosa.

El Sr. Bosch Cuenca

Nosaltres no ho hem sabut trobar. Jo tinc aquí, tenim aquí les memòries d'activitats de la Fundació Ramon Trias Fargas; la veritat és que ens hem passat estona resseguint-les, però no hem sabut trobar actes...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Jo crec que el senyor Vives li pot donar dades concretes.

El Sr. Bosch Cuenca

Bé, li ho preguntarem a ell. Vostè té coneixement de si ha aparegut o si hi ha algun document de compliment dels convenis? O sigui, si hi ha algun document en el qual es faci balanç, amb posterioritat a la signatura del conveni, de si aquell conveni s'ha complert o no s'ha complert per part de les dues parts.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. Una altra pregunta també. En els convenis apareix textualment la referència de dir «les activitats seran consensuades amb l'Orfeó», però resulta que hi han alguns membres de la Junta Directiva de l'Orfeó que varen dir que ells no en tenien coneixement i que només era una qüestió del senyor Fèlix Millet. La meva

qüestió és: com s'ho explica, això? Com s'explica que sigui estrictament i que no transcendeixi la resta?

I sobretot una altra pregunta més important, si m'«apura»: com s'explica que, tot i el volum econòmic dels convenis, que arriben a un total de 600.000 euros, no hàgim trobat cap nota de premsa ni per part de l'Orfeó ni per part del Palau de la Música per donar difusió del conveni? Quan algú fa un conveni, que, per exemple, l'any 2002 puja..., són dos convenis, però la quantitat d'aquell any acordada puja a 200.000 euros; sobta que ni una part ni l'altra facin cap tipus de document, diguem-ne, de difusió d'aquests convenis.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Hi han d'haver retalls de premsa, però, de tota manera, tampoc se n'estranyi molt, perquè la immensa majoria d'actes de divulgació cultural no tenen ressò en la premsa; tenen ressò en la revista comarcal, en la revista local, els actes són fets, però el ressò és més aviat..., el ressò en els mitjans de comunicació molt sovint, lamentablement, és escàs –és evident això.

El Sr. Bosch Cuenca

No em refereixo al ressò, em refereixo, diguem-ne, a les dues parts, que les dues parts facin una... Reconec que moltes vegades els mitjans de comunicació no s'interessen per allò que un voldria –és la seva feina, lògicament, triar el que són les notícies–, però no he sabut trobar ni en un costat ni en l'altre algun esment de la signatura d'aquests convenis, quan resulta que són quantitats importants –60.000 euros, 90.000 euros, en algun cas 210.000 euros. I, ho reitero, no he sabut trobar cap nota de premsa en la qual es digui: «Signarem aquest conveni» o «Acabem de signar aquest conveni, que significa molt per a les dues parts».

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Ah, vol dir que no es donava publicitat a la signatura del conveni?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, exactament. No vull dir que els mitjans de comunicació no n'hi donin, vull dir que les dues parts...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Jo em pensava que vostè es referia a les activitats concretes que es desprenien dels convenis.

El Sr. Bosch Cuenca

No, em refereixo a la signatura dels convenis. Estem parlant de quantitats importants, i no hi ha cap tipus de reflex des del punt de vista...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Bé, quantitats importants, en fi, relativament.

El Sr. Bosch Cuenca

Home! En el meu país, tenint en compte que hi ha molta gent que a hores d'ara està pagant hipoteques, que

parlem de 210.000 euros l'any 2002 convindrà amb mi que és una quantitat important, quan a més a més aquell any resulta que significava el 5 per cent..., no, perdó, el 20 per cent dels recursos que va obtenir la Fundació Trias Fargas de patrocinis privats. Per tant, és una quantitat important, des d'un punt de vista relatiu.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí, però això no vol dir que fos una quantitat important.

El Sr. Bosch Cuenca

Des d'un punt de vista relatiu sí que ho és. Dues preguntes..., bé, tres preguntes per acabar. La primera és que vostè té la convicció, una vegada repassada la documentació...? Ja sé que vostè comença el juny del 2008 i, per tant, no té responsabilitats anteriorment, però m'imagino que aquesta inquietud l'haurà tinguda, de consultar els convenis anteriors. Vostè té el convenciment que la Fundació Ramon Trias Fargas ha complert allò que deien els convenis?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

En té l'absolut convenciment?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

I tant!

El Sr. Bosch Cuenca

Aleshores, simplement retornen els diners perquè el senyor Millet els va signar d'esquena a l'Orfeó, no per altres...?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, no els retornem, fem una aportació pel mateix import que havíem rebut de l'Orfeó Català, perquè ens assabentem que aquella persona que ens pensàvem que era mandatada per signar en nom de l'Orfeó resultava que no tenia aquests poders i, per tant..., a més a més ens assabentem que l'Orfeó està en una situació, doncs, delicada, en una situació en què és evident..., en fi, desagradable, i és evident que davant d'aquesta situació, encara que haguéssim hagut de manllevar els diners, hauríem fet l'acord, el conveni aquest, i l'hauríem començat a complir, com ho estem fent, naturalment.

El Sr. Bosch Cuenca

Una última pregunta. Hi ha hagut aquí diferents opinions, des de la directora general de Dret i Entitats Jurídiques, la senyora Elena Lauroba, fins al senyor Bergós, l'advocat, que han manifestat que aquests convenis els trobaven «èticament reprovables» –va dir la senyora Lauroba–, i després el senyor Bergós va comentar que fins i tot els considerava il·lícits des d'un punt de vista civil. Jo voldria saber si vostè considera que és normal que una fundació de caire cultural, que té uns objectius culturals, traspassi diners amb aquesta, diguem-ne,

quantitat tan important a una entitat lligada a un partit polític i, de fet, no en traspassi a altres partits polítics, i si considera que, això, hi han altres casos que vostè em pugui posar com a exemple de dir: «Escolti, miri, aquí, a l'Estat espanyol, o aquí, a Catalunya, hi han exemples que això és un tema absolutament normal.»

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No m'he entretingut a buscar-ne altres exemples, que segurament n'hi deuen haver perquè avui està en la lògica de les coses. Ara, a mi sí que m'estranya que hi hagi gent que ho trobi estrany –a mi sí que m'estranya. Ho haig de dir ben clarament, no? Perquè això que estem comentant ara no és res més que la col·laboració entre dues entitats, una que està especialitzada en el cant coral i l'altra que estava i està..., ara en la nova etapa és diferent, perquè estem aprofundint en els objectius per fer idees, per crear idees per a la Catalunya dels propers anys, és una altra..., és el mateix treball però amb una altra sintonia. Però la Fundació Trias Fargas tenia una bona experiència en la realització d'actes públics, d'actes culturals, per tant, a mi em sembla lògic... Jo no hi havia intervingut mai, però ara que me n'he asabentat, doncs m'agrada que s'hagués produït aquesta col·laboració. El que no m'agrada, evidentment, és saber que ja s'estava covant una gran estafa, no? Però la col·laboració entre l'Orfeó Català i una fundació catalana, sigui la Fundació Trias Fargas o qualsevol altra –o qualsevol altra–, per fer activitats culturals jo ho trobo bé, és una col·laboració.

El Sr. Bosch Cuenca

Una última pregunta, senyor president, de trenta segons. I ho trobaria igualment normal si sabés que aquests diners no només... –ho dic perquè hi ha la disjuntiva de si aquests diners són públics o són privats–, si trobés que aquests diners provenen d'una empresa, concretament d'una empresa espanyola anomenada Ferrovial? Ho trobaria igualment normal?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Home! Això sí! És una altra cosa que no té res a veure amb el que estem comentant, evidentment.

El Sr. Bosch Cuenca

Molt bé. Moltes gràcies, senyor president, no tindria més preguntes.

El president

Gràcies, senyor Bosch. Ara és el torn del Grup del Partit Popular de Catalunya, i en el seu nom el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Agrair també al senyor Ferrer la seva participació en aquesta comissió d'investigació. No està aquí com a acusat absolutament de res, sinó simplement està en representació de la fundació que presideix. Tot i que vostè ens ha dit que va ser president de la Fundació Ramon Trias Fargas –o Catalanista i De-

mòcrata– a partir del juny del 2008, vostè tot i això estava vinculat ja a la fundació des de molts anys enrere?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Li ho explico. La Fundació Trias Fargas es va crear, em sembla molt que no m'equivoco, el 1994; jo vaig ser un dels vocals del primer patronat. I així vaig seguir en el patronat de la Fundació Trias Fargas aleshores, fins que hi va haver un president de la fundació, que va ser en Pere Esteve, que em va proposar per a secretari del patronat. I mentre ell va ser president, jo vaig ser secretari del patronat. Després en van venir d'altres, que van creure convenients altres activitats, i quan va arribar el juny del 2008, em van proposar, en un marc idèntic però diferent, perquè la fundació tenia un objectiu distint, fins i tot havia canviat el nom, doncs ser-ne el president. Vull dir que és una relació antiga; durant molts anys com a vocal del patronat, durant un temps, que no recordo quan va ser, secretari del patronat, amb la presidència del senyor Pere Esteve, després vaig tornar a ser vocal fins ara, el juny del 2008.

El Sr. Rodríguez i Serra

Per tant, vostè sempre, d'alguna manera, de forma continuada, sempre ha estat en el patronat, unes vegades amb responsabilitats, altres vegades sense responsabilitats. Des del patronat, o com a secretari que va ser del patronat, vostè va tenir coneixement en algun moment, al marge dels esdeveniments succeïts l'any passat, d'aquests convenis amb la fundació, unes vegades amb la fundació i altres vegades amb l'associació de l'Orfeó Català?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No.

El Sr. Rodríguez i Serra

No en tenien coneixement en absolut.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Ja he dit que no els trobo malament, eh? Però no en vaig tenir coneixement.

El Sr. Rodríguez i Serra

Home! Nosaltres tampoc no trobem malament que es puguin signar convenis d'aquestes característiques...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Trobo malament el desenllaç. El desenllaç, no? És a dir...

El Sr. Rodríguez i Serra

L'entenc –l'entenc–, no? Nosaltres segurament tampoc no trobaríem malament que es poguessin signar o que se signessin convenis d'aquestes característiques si responguessin realment a unes activitats reals. Però, efectivament, com ja ha dit l'altre diputat, hem pogut constatar que en les memòries de la fundació al llarg

dels darrers deu anys pràcticament no hi ha relacionada cap ni una activitat que tingui a veure gaire ni amb la música ni amb el cant coral, i això ens sorprèn molt. Segurament ara jo li menteixo; és cert, l'any 99 van organitzar un concert de Sant Jordi i un concert de Nadal. Per cert, el concert de Nadal amb la participació del Cor de Cambra del Liceu, no del Palau precisament.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Jo la veritat és que no tinc dades per contestar-li això. Però el remeto..., en fi, si ho sabés, li ho diria ara mateix, però el remeto a la compareixença del senyor Vives, que és el que va viure més la realització, l'acompliment dels convenis aquests.

El Sr. Rodríguez i Serra

Per tant, vostè tampoc, com a membre del patronal, no recorda cap activitat que hagi tingut la música o els compositors catalans com a objectiu de l'acte.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí, tinc el record que aquesta activitat era present en els programes. El que passa és que dir-li això és molt poca cosa, no li puc donar dades concretes, és a dir, vam fer tretze concerts en àrees, en aules de gent gran, no ho sé, però sí que sé que el tema era present a les reunions del patronat, això és evident, el tema de la divulgació musical, el tema de la divulgació de la cultura literària, aquests temes sí.

El Sr. Rodríguez i Serra

És a dir, d'alguna manera, pel que vostè ens acaba de dir, en el patronat parlaven de programes d'actes de difusió cultural, però, en canvi, en cap moment els van informar que hi haguessin uns convenis amb el Palau de la Música per finançar aquests actes.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Escolti, al programa s'explica més detalladament en algunes activitats que en altres, no? En fi, com a tots els patronats del món hi ha tendència a explicar segurament amb més detall les idees més noves i, a vegades, doncs, miri, les que ja són tradicionals queden ja per dites, no? En fi, això passa...

El Sr. Rodríguez i Serra

Però, en canvi, l'any 99, quan se signa el primer conveni, no era..., allò en aquell moment era una novetat; una novetat que, a més a més, aportava una quantitat important del pressupost de la Fundació Ramon Trias Fargas.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

La veritat és que no li ho puc dir perquè no ho recordo, vull dir, dades en aquest aspecte, no?

El Sr. Rodríguez i Serra

D'acord, senyor Ferrer. Moltes gràcies, eh?

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom ens parlarà el senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Moltes gràcies, senyor president...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

L'alcalde de Llagostera.

El Sr. Postigo i Garcia

Excalcalde de Llagostera, sí. Benvingut, senyor Ferrer.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

La meva dona és de Llagostera.

El Sr. Postigo i Garcia

Bé, alguna cosa bona havia de tenir vostè. (*Rialles.*) És una broma, no en faci cas.

Senyor Ferrer, no voldria que s'endugués una mala imatge d'aquesta comissió, eh? El senyor Turull ha començat parlant de si és o no és un tribunal polític. Bé, ell comença..., té per costum començar sempre les compareixences afirmant que és un tribunal polític i que nosaltres tenim un especial interès a preservar la imatge del tripartit. Jo crec que de la meva intervenció veurà que no va per aquí la cosa, malgrat la seva insistència, malgrat la insistència que això finalment tingui aquesta aparença. Vostè ha dit en alguns moments que no havia tingut coneixement de la signatura dels convenis entre la Fundació CatDem, abans Trias Fargas, i l'Orfeó. És així?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí, però també haurà captat que durant molts anys jo vaig ser un vocal del patronat, no en vaig ser ni el director..., bé, no en vaig ser ni el president ni el director, no? És veritat, sí, sí.

El Sr. Postigo i Garcia

Però en va ser secretari, des del...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Uns anys; uns anys breus, pocs, ara no recordo quants van ser...

El Sr. Postigo i Garcia

Des del 2000 em consta.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, els anys que el Pere Esteve, el senyor Pere Esteve...

El Sr. Postigo i Garcia

Des del 20 de novembre del 2000.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Fins?

El Sr. Postigo i Garcia

Fins..., fins que en va ser president. És a dir, continuadament...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, jo vaig ser secretari del patronat quan el senyor Pere Esteve en va ser president. Caldria buscar això.

El Sr. Postigo i Garcia

Vint de novembre del 2000.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Fins?

El Sr. Postigo i Garcia

El senyor Pere Esteve continua fins al 4 de febrer del 2003.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Doncs jo vaig ser secretari del patronat aquests tres anys.

El Sr. Postigo i Garcia

I a continuació hi ha el senyor Rius i el senyor Villatoro, i en els papers que estan presentats davant del Departament de Justícia consta que vostè en continua sent secretari. (*Pausa.*) Li ho dic perquè –em sembla, eh?– la funció de secretari, sigui en una fundació sigui en altres entitats, és una funció i és un paper en què a un li presuposa un cert coneixement dels temes. No és el cas?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Jo crec que vaig ser secretari del patronat amb el Pere Esteve.

El Sr. Postigo i Garcia

I, en tot cas...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Després va venir una altra presidència i un altre secretari.

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, vostè diu que en aquest temps no té coneixement de la signatura d'aquests convenis.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No.

El Sr. Postigo i Garcia

Malgrat tot, vostè deia que considerava, considera que són correctes aquests convenis i que estan bé.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Els considero en la línia de la normalitat de les coses, perquè si l'Orfeó Català hagués fet un conveni per fer activitats de divulgació musical i literària, què li diré jo?, no ho sé, amb el gremi de fusters, diria: «Home!», però que ho fes amb una fundació evidentment de perfil cultural claríssim, doncs sí que ho considero en la línia de la normalitat.

El Sr. Postigo i Garcia

I deixant de banda el desenllaç, que vostè ja ha manifestat que no li ha agradat el desenllaç...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Home!

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, el balanç de...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

A qui ha agradat?

El Sr. Postigo i Garcia

...el balanç d'aquests convenis vostè el pot considerar positiu?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Estic convençut que es van realitzar, n'estic convençut.

El Sr. Postigo i Garcia

I llavors com és que el 2009 no se signa un nou conveni, si tan bona experiència ha estat?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, li ho explico molt clarament, i això, em sap greu recomanar-los que facin preguntes a les compareixences que vénen ara, però... és a dir, ara aquesta pregunta l'hauria de reservar al senyor Colomines. No es fan més convenis amb l'Orfeó Català perquè l'antiga Fundació Trias Fargas, ara CatDem, canvia d'objectiu, canvia d'objectiu radicalment. Està dedicada exclusivament a l'aprofundiment dels problemes actuals i la generació d'alternatives, d'idees, de propostes, de suggeriments... Per tant, no dic amb això que no tornem a fer mai més cap acte de divulgació musical, però no és la nostra prioritat. Naturalment no hi estem en contra.

El Sr. Postigo i Garcia

Està bé. Vostè, com li han recordat altres companys, ha mostrat sempre una total i absoluta predisposició a fer un exercici de transparència, i, per tant, quan li van preguntar en un programa de ràdio: «Escolti, vostè ensenyaria els convenis?», vostè immediatament va dir que sí. Llavors, per què no li ho van deixar fer?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Bé, jo desconeixia bastant de què m'estaven parlant, quan el Manuel Fuentes em va parlar d'uns convenis.

Aquell matí la veritat és que em va agafar amb el peu canviat, no? Vull dir, no n'estava assabentat. I aleshores les raons per les quals..., doncs bé, ara vostès ja tenen aquests papers –ja tenen aquests papers...

El Sr. Postigo i Garcia

Sí, des de divendres a la tarda, sí.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

En fi, també he dit abans, no sé si quan contestava al Grup Socialistes o a Esquerra Republicana, que nosaltres, i ara no dic la Fundació CatDem, sinó Convergència Democràtica de Catalunya, és a dir, no vull utilitzar paraules gruixudes, però veu que aquesta qüestió està tractada amb una agressivitat molt empipadora, no? –una agressivitat molt empipadora–, per tant, nosaltres em sembla que hem fet com vostès, que envien la documentació el dia abans.

El Sr. Postigo i Garcia

Quan diu «vostès» no sé a qui es refereix. En tot cas, jo parlo pel Grup Parlamentari d'Iniciativa. No...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Bé, pot ser, doncs..., en fi, nosaltres rebem la documentació també no amb la celeritat que haguéssim volgut, no?

El Sr. Postigo i Garcia

De tota manera, jo...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Quan dic «nosaltres» vull dir, en aquest cas, el Grup de Convergència i Unió, eh?

El Sr. Postigo i Garcia

A veure, vostè trobaria normal, diguéssim, que a aquestes alçades ja, si demanem per part dels grups parlamentaris els convenis que s'han signat o la relació de subvencions que ha signat la..., que li han concedit a la Fundació CatDem, o la còpia de documentació acreditativa de la relació que poden tenir amb altres fundacions i entitats, trobaria normal que per part de la fundació se'ns facilités aquesta informació, no?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

A quina informació es refereix?

El Sr. Postigo i Garcia

A aquesta que li comento. És a dir, si nosaltres demanem una relació de les subvencions públiques o privades de la Fundació CatDem, abans Trias Fargas, el lògic, fent un exercici de transparència, és que posés a disposició d'aquesta comissió aquesta informació, no?, m'imagino. No hi hauria d'haver cap inconvenient a...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

En general –en general– una cosa..., naturalment, sí que el que fem, com totes les fundacions a Catalunya, és

–suposo– enviar el resum de les nostres activitats als organismes oficials que està previst que el rebin, no?, des de la Sindicatura de Comptes fins a Hisenda.

El Sr. Postigo i Garcia

No, però dic que si ara hi ha una petició específica, expressa d'aquesta comissió, en què es demani aquesta documentació, el lògic seria que l'entitat que vostè representa la posés a la nostra disposició.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí, però de tota manera, tingui present això, no?, que aquest assumpte, desgraciadament, no s'està tractant... És a dir, nosaltres tenim la impressió que hi ha gent que té més interès a parlar de Convergència Democràtica de Catalunya que no pas dels estafadors aquests.

El Sr. Postigo i Garcia

Sí, però pensi que els papers dels «estafadors aquests» s'entesten a parlar de Convergència; no és la gent, són els papers d'aquests estafadors.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí, però, escolti, la credibilitat que es mereixen, diguem-ne, aquestes persones és absolutament, en fi...

El Sr. Postigo i Garcia

Nosaltres ens creiem que si els papers diuen que durant set o vuit anys es firma un conveni amb la Fundació CatDem, abans Trias Fargas, hem de creure que és veritat, i més quan es constata que és així, no? Si parla, a part d'aquests convenis, d'altres temes, li hem de donar la mateixa veracitat. Són vostès, en tot cas, que diuen que..., la resta, no; els convenis sí i la resta no.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

És que ara quan diu «la resta» no sé exactament, senyor diputat...

El Sr. Postigo i Garcia

Ara en parlarem.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

La veritat és que no sé a què es refereix.

El Sr. Postigo i Garcia

Vostès arriben a la conclusió que el tema, diguéssim, s'ha d'arreglar de bones maneres quan tenen constància que el senyor Millet no tenia poders, diguéssim, per firmar aquests convenis. I llavors vostè considera que la rellevància d'aquests convenis segurament bé haurien merescut que es donés compte als patrons de la fundació. La importància d'aquests convenis, signats entre la fundació..., entre el senyor Millet i la Trias Fargas bé hauria merescut que s'hagués donat compte a la resta de patrons...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sincerament, jo continuo..., i em penso que en alguna altra resposta ja m'he manifestat així, no considero que siguin molt importants.

El Sr. Postigo i Garcia

Bé, estem parlant de...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Que haurien estat molt importants, eh?

El Sr. Postigo i Garcia

Estem parlant de sis-cents mil euros i escaig. És una quantitat més que important.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Eren, des del meu punt de vista, i ara que ja ha passat això i..., doncs, vull dir, eren significatius, eh?

El Sr. Postigo i Garcia

Qui ocupa...?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

En fi, eren significatius, doncs, per a una col·laboració entre dues entitats de clara trajectòria catalanista, però «importants» econòmicament...

El Sr. Postigo i Garcia

Qui ocupa el càrrec de tresorer de la fundació?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Bé, la fundació rep els diners de Convergència Democràtica de Catalunya.

El Sr. Postigo i Garcia

Ja, però dic: quin dels vocals ocupa el càrrec de tresorer en la seva fundació? Ho recorda?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

No, la veritat és que això ho hauria de preguntar al senyor Colomines.

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, i ja per acabar, vostè parlava que el contingut dels convenis era l'exercici de pedagogia cultural catalana, no? Venia a ser això...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Sí.

El Sr. Postigo i Garcia

Jo em puc atrevir a dir-li que cap dels convenis i del contingut d'aquests convenis firmats entre la Trias Fargas i el Palau s'ha complert, perquè l'organització d'actes per donar a conèixer els músics catalans, actes culturals d'abast, jornades de debat d'incidència, si un

agafa les seves memòries, les memòries de la fundació, enlloc apareixen aquests actes.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Jo estic convençut que hi apareixen.

El Sr. Postigo i Garcia

Jo els puc ensenyar totes i cadascuna de les memòries i m'assenyala a quins llocs apareixen aquests actes. No hi surten.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Jo estic convençut que..., encara que no en tinc la certesa, estic convençut que es va fer aquesta activitat, això segur.

El Sr. Postigo i Garcia

A mi ja... –ara acabo, president–, en tot cas, si em permet, senyor Ferrer, agafaré unes paraules seves per aplicar-les a vostès. Jo tinc constància que són unes paraules seves parlant del Govern tripartit. Era un article que no fa gaires setmanes vostè va publicar al *Diari de Girona*, i l'acabava dient: «Sovint, el mal govern» –que tant pot estar en les administracions com en altres entitats, diu– «Sovint el mal govern té uns afectats directes, però també té un impacte molt més general, que, en ser conegut, genera indignació i tristesa, en veure com els recursos» –en aquell cas, humans– «de la comunitat no són aprofitats com hauria de fer-se, per respecte als afectats i per aconseguir un bon govern per a tothom.» A mi em sembla que això, aplicat a la seva fundació, té molt de sentit.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

De cap manera, perquè aquesta cita, evidentment..., hi han cites que incompletes no expliquen res. Aquest és un cas, eh?, perquè..., en fi, ara no li explicaré l'article –encara que era breu, eh?

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, senyor Ferrer...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Era el cas aquell de quaranta mil metges catalans *llençats* a la jubilació que hi han recorregut i han aconseguit que se'ls reconeguin els seus drets...

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, senyor Ferrer...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

...amb una pèrdua de temps, de persones i de...

El Sr. Postigo i Garcia

Té raó, té raó...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

...de la gent i de la Generalitat.

El Sr. Postigo i Garcia

Aquesta cita incompleta no té sentit, i li hem donat l'oportunitat que la completés i no ho ha fet.

El president

Gràcies, senyor Postigo. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies també al senyor Ferrer per la seva compareixença. Començàvem aquesta primera compareixença i es feia referència al tribunal polític. Des del nostre grup, des de Ciutadans, hem estat crítics amb la falta, de vegades, de voluntat per part del tripartit de fer comparèixer altres persones, però cregui'm, senyor Ferrer, que si vostè és aquí és perquè és president d'una fundació que va signar uns convenis i que estan a l'ull de l'huracà i que estan al punt de vista d'aquesta comissió, l'objecte d'aquesta comissió. Que no vinguin altres persones perquè el tripartit no vol que vinguin també és cert, però el que no podem fer és intentar enganyar la gent i corregir l'objecte d'aquesta comissió o intentar enganyar la gent com si aquí no hagués passat res. Aquí ha passat una cosa que és molt grossa, que han marxat 36 milions d'euros del Palau de la Música, i estem jutjant aquí si una fundació d'un partit polític ha fet convenis o no ha fet convenis, si ha rebut diners d'una entitat que rep diner públic i d'unes empreses que ho puguin haver fet irregularment. Per tant, al marge de la crítica del nostre grup, que l'hem feta, que falten persones i haurien d'haver vingut més persones potser d'altres àmbits, també d'altres partits que estan vinculades amb aquest cas lamentable, doncs creiem que la seva compareixença i les que vindran després, especialment, són més que necessàries.

Dit això, vostè parlava abans..., s'han fet diverses preguntes, m'agradaria concretar-ne tres perquè crec que vostè, com a president d'aquesta fundació, ens pot donar llum a això, i si no ens dona llum, doncs tindrem moltes ombres, perquè realment que vostè no sàpiga certa informació, una de dues, o no es creu o és molt preocupant, perquè que el president d'una fundació no sàpiga qui és el tresorer d'una fundació a mi em fa tremolar, sincerament. Per tant, jo li pregunto: sap vostè qui és el tresorer de la seva fundació?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Escolti'm, la fundació actual, la Catalanista i Demòcrata - CatDem, té un funcionament distint de la que tenia l'anterior Fundació Ramon Trias Fargas. A l'anterior Fundació Ramon Trias Fargas eixugava i preveia les despeses directament, crec, Convergència Democràtica, mentre que en l'actual etapa la fundació fa un pressupost que és assumit per Convergència i la fundació administra aquest pressupost. Ara, en fi, li pot semblar deixadesa, però realment desconec qui en aquesta etapa, de la qual sóc president, qui és el que realment..., no, segurament que..., qui administra el dia a dia del pressupost en l'aspecte econòmic. Però, vull dir, hi ha una diferència entre l'antiga Fundació Trias Fargas, en

l'aspecte econòmic, i la Fundació CatDem; la d'ara és autònoma, diguem-ne.

El Sr. Rivera Díaz

Jo li agraeixo que m'expliqui, que expliqui com funcionen aquesta entitat i l'anterior, o la continuïtat de l'anterior, però, de veritat, algú a la seva entitat, i a la Trias Fargas, havia de fer la feina de tresorer o d'administrador o de comptador, digui'n com vulgui, algú havia de ser. Jo li pregunto: vostè, com a president, no ho sap? I vostè, com a membre d'un patronat o com a secretari que va ser, no sap qui era el tresorer? Vostè no estava a les reunions, vostè no aprovava les actes, vostè no hi participava? És a dir, qui presentava els pressupostos?

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Aquesta dada que vostè demana no sortia a les reunions, perquè normalment a les fundacions, si vostè és d'alguna, doncs sap que es parla de les activitats –es parla de les activitats– i poc o menys dels recursos per fer-les. Per tant, això també és el que passava en aquesta fundació, el que passa gairebé en totes, no? En fi, no ho sé, hi havia una pregunta...

El Sr. Rivera Díaz

No, jo li preguntava..., sincerament, em quedo sorprès i...

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Ah, no, perdoni. Li volia dir que el fet que jo no li pugui donar més concreció ho pot resoldre amb les dues següents compareixences en aquesta comissió, eh?

El Sr. Rivera Díaz

Ja, senyor Ferrer, però vostè parlava de pertànyer a una fundació. Una cosa és pertànyer a una fundació, ser soci d'una fundació, i una altra és ser-ne el president, m'entén? Jo sóc el president d'un partit i sé qui són els membres de la meva junta directiva o de la meva executiva, i entenc que vostè, com a president, ha de saber qui forma part de la seva direcció i qui és el tresorer. I jo entenc que la seva resposta, una de dues, o no ens vol donar la resposta o no la coneix. De les dues no sé quina em preocupa més, que no ens la vulgui donar o que no ho conegui, sincerament. Però com que no ha contestat i crec que no trobaré gaire sort en les meves preguntes en aquest sentit, doncs donem per fet que el president de la CatDem no sap qui és el seu tresorer, i d'aquí es poden derivar moltíssimes opinions de per què no ho sap, o qui és realment el tresorer, o el que sigui, però realment em preocupa més que no ho sàpiga, que no ho digui tranquil·lament, que no pas que hi donem més voltes.

En qualsevol cas, segona pregunta. Vostè..., hem comprovat, han parlat altres portaveus de la memòria i dels actes; vostè diu que està convençut que es van celebrar els actes que fan referència als convenis, a l'objecte dels convenis. Vostè pot estar-ne molt convençut, senyor Ferrer, però les memòries diuen el que diuen i vostès tenien uns diners i no van fer els actes amb l'objecte d'aquests

diners, i això és el que diuen les memòries que vostès han presentat en aquest Parlament.

El Sr. Joaquim Ferrer Roca

Jo estic segur que les memòries contenen les activitats que es desprenen d'aquests convenis, n'estic convençut, i segueixo estant-ne convençut.

El Sr. Rivera Díaz

Doncs, farem un acte de fe, perquè si no està a les memòries i no tenim..., és que al final és tot un forat negre, perquè, clar, si tenim una sèrie de convenis que diuen que és per potenciar els autors de la música catalana, en general, i resulta que tenim uns diners assignats i no s'aprecien quins actes s'han finançat i quant ha costat cada acte en concret, doncs, home, realment estem parlant d'un objecte d'una comissió que en part, en bona part és això. Per tant, deixi'm pensar que vostès o no volen donar la informació o volen seguir defensant l'indifensable, que és que es van celebrar uns actes que no existien. Per tant, si a més a més a això hi sumem que han vingut aquí algunes empreses, que lliguem que les quantitats són les mateixes justament que acabaven sortint per aquests suposats convenis, per aquests suposats actes i per aquests suposats tesorers, doncs tant suposar al final resulta que no existeixen les coses, i aquesta és la sospita fundada que tenim si vostès no donen resposta o si no es dona resposta a factures falses... En fi, jo crec que al final els silencis, no?, quan són reiteratius i sobre el mateix tema, quan hi ha memòria selectiva, quan es recorda un molt de quin any va entrar a no sé on però no es recorda de qui és el seu tresorer, realment és bastant preocupant i, sobretot, explica moltes coses de les que estem veient en aquesta comissió.

Finalment, pressupostos. Vostès de pressupostos sí que en deuen tenir, dic jo. Com formulen...? Expliqui'ns com formulen els pressupostos a la fundació, qui els presenta. Vostè deia que no coneixia els convenis. Escolti'm, si vostè no coneix els convenis, quan vostè veu una partida pressupostària en un pressupost, com a president d'una fundació, i ha d'aprovar els comptes o ha de presentar uns comptes, no li estranya que sorgeixin seixanta mil o noranta mil euros *de la nada*, o sigui, vostè no es pregunta d'on parteixen aquests ingressos? Jo li asseguro que quan veig un ingrés i veig noranta mil euros primer me n'alegro i, segon, pregunto d'on han vingut, no?, en tot cas. Però jo allucino literalment, senyor Ferrer, que vostès no sàpiguen ni els convenis, ni els diners d'on arriben, ni qui és el seu tresorer, ni com s'aproven ni com es presenten els pressupostos, si celebren o no celebren els actes... Sincerament, la sensació és que aquí hi ha una mena de paraigua que es diu «fundació» i que a través d'aquesta fundació i d'aquests convenis no existents han hagut de vestir el sant, han vestit el sant *a posteriori* i han hagut de fer aquesta situació.

Nosaltres acabem amb això, president. Sincerament, vostè parlava abans que eren una fundació i una entitat de profunda catalanitat, parlava de la confiança, però és que el que estem veient en aquesta comissió, senyor Ferrer, és que algú ha entès les institucions públiques i

els diners públics com una família, i no som una família, per molt que un es pugui estimar a un altre, no som una família; som institucions democràtiques, amb diner públic, sotmesos a dret, i no som famílies, per molt bé que es pugui portar el senyor Millet amb qui sigui. No som famílies, no som les cent famílies de Catalunya; som un Parlament, amb institucions democràtiques, amb control del diner públic. I jo els prego que si vostè realment, com a president, no sap com acaba de funcionar aquest sistema, doncs prengui responsabilitat perquè per ser president d'una fundació entenc que hauria de conèixer una sèrie de mecanismes, i si els coneix i no els ha volgut dir encara ens preocupa més perquè vostè representa una fundació d'una entitat important, d'un partit molt rellevant i molt important a Catalunya com és Convergència Democràtica de Catalunya.

Res més. No he tingut gaire sort amb les respostes. Gràcies, senyor Ferrer, per la seva compareixença.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera.

Agraïm moltíssim la compareixença de l'honorable senyor Joaquim Ferrer, i al mateix temps que l'acomia-dem farem entrar el proper compareixent.

La sessió se suspèn a les onze del matí i catorze minuts i es reprèn a un quart de dotze del migdia i dos minuts.

El president

Bé, reprenem la comissió.

Compareixença

d'Antoni Vives, exdirector de la Fundació CatDem (tram. 357-00499/08)

I ho farem amb la compareixença del senyor Antoni Vives i Tomàs, exdirector de la Fundació CatDem. Com a tots els compareixents, també li hem fet avinent si tenia una declaració abans de passar la paraula als grups parlamentaris; ens ha dit que sí, i, per tant, donaríem la paraula al senyor Antoni Vives.

El Sr. Antoni Vives Tomàs (exdirector de la Fundació CatDem)

Moltes gràcies, president. Gràcies per donar-me l'oportunitat de comparèixer avui aquí al Parlament per donar explicacions al voltant del cas que s'està investigant. Jo el que faré serà una intervenció inicial explicant les circumstàncies del meu nomenament com a director de la fundació, de la feina que hi vaig dur a terme durant els anys que vaig ser director d'aquesta fundació.

Vaig ser nomenat director de la Fundació Ramon Trias Fargas el dia 12 de febrer de 2004 a proposta del secretari general de CDC, el senyor Artur Mas. L'encàrrec del secretari general tenia quatre eixos molt ben definits —el senyor Mas és una persona precisa quan fa els encàrrecs. En primer lloc, obrir Convergència De-

mocràtica de Catalunya al món intel·lectual, cultural i acadèmic del país, atès que després de vint-i-tres anys de govern es considerava que calia recomençar aquestes relacions a partir de la nova situació, és a dir, a partir del fet d'haver passat a l'oposició. El segon eix era obrir la fundació als corrents intel·lectuals i polítics internacionals entrant en contacte amb els centres de pensament que es consideressin més oportuns, amb els centres de pensament, els *think tank*, les fundacions internacionals que semblessin més oportunes, en aquest cas a mi, que per això vaig ser nomenat director. En tercer lloc, treballar per la renovació dels continguts polítics de la proposta de Convergència Democràtica de Catalunya en eixos com el fet nacional, la cultura catalana, el fet urbà, Barcelona i la gestió del territori, amb la finalitat de construir un discurs renovat i obert a noves tendències. I, finalment, recuperar la figura de Ramon Trias Fargas i el seu temps a partir de monogràfics, recerca i col·laboracions que contextualitzessin el personatge i a través d'ell ajudessin a explicar a les noves generacions d'on venim, on som i cap on anem.

A partir d'aquest encàrrec l'equip de la fundació es posà a treballar en la definició d'un pla estratègic que es plasmarà en un document, que és aquest, que és «Fundació Ramon Trias Fargas, xarxa d'estudis polítics i governança intel·ligent». En aquest document hi ha desglossats els àmbits del pla estratègic, és a dir, la missió, els objectius, les activitats fonamentals que havia de desenvolupar la fundació a partir del meu nomenament i que, de fet, canviaven la manera com s'havia funcionat fins aleshores, és a dir, fins a l'any 2004.

La missió de la fundació, que és aquí dins, era ben explícita; la fundació havia d'esdevenir un laboratori d'idees per promoure la recerca, el debat i el coneixement sobre temes polítics, econòmics i culturals amb l'objectiu que la societat catalana avanci cap a majors quotes de llibertat política, de progrés econòmic i de justícia social.

Per exemple, els objectius quedaven molt clars: produir anàlisi política, promoure actes culturals, promoure fòrums de debat, esdevenir un punt d'interacció entre la societat civil i el món de la política, ampliar l'abast i la incidència dels estudis, difondre el pensament polític de Ramon Trias Fargas. Tot això està recollit en aquest document resum del pla estratègic.

Vam anar treballant, vam constituir, conjuntament amb la Universitat de Barcelona, la càtedra d'estudis polítics..., la càtedra d'economia catalana, perdó, Ramon Trias Fargas i vam transformar el premi literari que donava la fundació en el premi de biografies polítiques i històriques amb el mateix nom, Ramon Trias Fargas.

Les activitats desenvolupades directament per la fundació durant els anys del meu mandat poden ser seguides tant a les memòries de les activitats de la fundació lliurades al protectorat –que vull recordar que són memòries que se circumscriuen a explicar quines són les activitats que eren subvencionades directament per diners públics–, i també a les memòries o, podríem dir, el llistat de les activitats que nosaltres d'una manera més extensa editàvem des de la mateixa fundació.

Aquí en tinc un parell d'exemples. Fèiem activitats de moltes menes: vam organitzar un fòrum de formació on va passar gent de tots els colors polítics, de totes les procedències ideològiques; vam fer activitats internacionals; vam fer recerca en matèria de cultura local i popular; vam potenciar les relacions amb altres centres de pensament tant nacionals com internacionals –quan parlo d'internacionals també parlo de la resta de l'Estat espanyol–; vam fer projectes amb els quals preteníem precisament donar resposta a allò que havia constituït el pla estratègic de què els vaig parlar.

La mateixa llista de col·laboradors, encara llegida avui, és molt important; no m'hi entretindré, però des de l'Eliseo Aja, l'Anwar Akhtar, en Francesc-Marc Álvaro, en Sebastià Alzamora, l'Oriol Amorós, en Juan Mari Atutxa, en Barrera, en Bilbeny, en Carles Boix, en Lluís Cabrera, en Salvador Cardús, la Gemma Calvet, l'Agustí Colomines –que després esdevindria director de la nova Fundació CatDem–, en Lluís Foix, no ho sé, l'Innerarity, l'Oriol Izquierdo, en Rafael Jorba –que a més em va acompanyar en les activitats que vam desenvolupar a Londres–, l'Enric Juliana, en Carlos Losada –que va participar molt activament en els tallers organitzats a Imagina Barcelona–, l'Andreu Mas-Colell, l'Àlex Masllorens, l'Ambler Moss, en Klaus-Jürgen Nagel, la Diana Negre, en Damià Pons –perquè vam tenir també moltes activitats relacionades amb la construcció del marc dels Països Catalans–, en Valentí Popescu –vam fer unes activitats relacionades també amb els antics països de l'est; teníem molt d'interès a integrar les relacions amb fundacions d'aquells àmbits territorials–, en Jordi Porta i, per descomptat, amb el professor Preston.

De la lectura d'aquestes activitats, com els dic, es desprèn que vam arribar a acords amb diverses entitats, per exemple, la Universitat de Barcelona o la London School of Economics, i diversos *think tanks*, per exemple, en diré un que és prou important i del qual ens sentim molt satisfets d'haver-hi col·laborat, que és Demos, que és un dels *think tanks* més pròxims al que aleshores era primer ministre britànic, Tony Blair. La meua relació amb Tom Bailey després va fer que produíssim d'altres feines prou importants. Va ser possible portar a Londres gent molt diversa, alguna de la gent que he llegit aquí va ser duta a Londres en el marc del conveni que vam realitzar amb l'LSE, i, per exemple, vam poder ser responsables de tirar endavant un programa d'*El matí de Catalunya Ràdio* amb l'Antoni Bassas des de Londres, patrocinat i organitzat per la Fundació Trias Fargas.

Val a dir que algunes d'aquestes relacions han estat posades a disposició de les institucions nacionals, un cop la meua feina com a director de la Fundació Trias Fargas pel nou enfocament de la fundació va canviar, amb algun èxit notable, com ha estat la constitució del Catalan Observatory a l'LSE, del qual he estat impulsor juntament amb el professor Preston i que té el seu origen precisament en la feina realitzada al si de la Fundació Trias Fargas, i del qual avui és protagonista principal la conselleria de la Vicepresidència, a través del Patronat Catalunya Món. Aquest cap de setmana s'ha celebrat un acte molt important de recuperació de la memòria històrica amb la Direcció General de la Memòria, que he tingut la sort, no de poder-hi ser, perquè era aquí,

però sí de preparar-ho amb el professor Preston, i tot ha funcionat molt bé. Fa quinze dies hi va haver un altre acte amb la Secretaria General de l'Esport molt important. Tot això és la continuació de la feina feta per la fundació en aquell moment.

Però, bé, com que no sóc aquí només per parlar de la feina que feia la fundació i sóc molt conscient de per què sóc aquí, em centraré en dos aspectes que han resultat, pel que he seguit, objecte del seu interès. En primer lloc, el projecte Imagina Barcelona, que ha suscitat informacions diverses i no del tot exactes des de l'esclat de l'escàndol provocat pels antics gestors del Palau de la Música. Com ja han pogut deduir de la lectura exhaustiva de les activitats de la fundació, una part important d'aquestes tenien com a origen un encàrrec explícit de la direcció de Convergència Democràtica de Catalunya, direcció de la qual he format part des de l'any 2003. Les anàlisis dels processos estatutaris, de les lleis electorals, dels processos de participació política responien a encàrrecs explícits del secretari general o de companys meus en la direcció del partit, per exemple. Recordo un estudi molt potent que vam realitzar amb el senyor Colomer abans que fos nomenat responsable de la comissió que es va constituir aquí, al Parlament, i que va ser..., en el fons va ser una feina que es va suscitar des de la mateixa fundació.

En concret, el projecte Imagina Barcelona respon a un encàrrec formulat per en Xavier Trias després que un seu col·laborador independent li donés notícia del projecte Imagine Chicago. Atès que la fundació feia temps que seguia un projecte similar de la ciutat de Nova York anomenat Imagine New York, en el marc d'un dels eixos estratègics de la fundació, com els lleigeix, «Ciutats, territori», l'encàrrec va ser immediatament acollit per l'equip de la fundació, que hi va treballar durant dos cursos acadèmics. L'objectiu de l'encàrrec era ben explícit, tal com diu el llibre que va ser editat com a compendi de l'exercici, que és aquest d'aquí: «Imagina neix de la necessitat de donar resposta a un doble repte que té plantejat la ciutat de Barcelona: per una banda, el repte de la participació política, de generar una política des de la base, no com a reacció a models dissenyats de dalt a baix; per l'altra, el de la necessitat de comptar amb una legitimació cívica de tot un nou projecte polític per a la ciutat.»

La Fundació Ramon Trias Fargas és la fundació d'un partit polític, l'actual CatDem és la fundació d'un partit polític, i és lògic que els encàrrecs vinguin dels membres de la direcció d'aquest partit polític, tot i que, si s'han entretingut a llegir aquest llibre, veuran que la manera com es va organitzar, la manera com es va tractar, la mena de gent que va venir a participar en aquest projecte, les persones que vam portar, no ho sé, de Princeton, del País Basc, de..., no ho sé, del Taller de Músics, d'Esade, no responien a cap criteri, com es diu, de campanya electoral, sinó precisament d'allò que és el focus central d'una fundació tal com un servidor l'entenia.

El projecte girava a l'entorn de centres temàtics i es desenvolupà volgudament en el si d'ateneus populars, és a dir, els centenars de persones que van participar

en aquest taller, que va durar dos cursos, eren persones bàsicament no lligades a Convergència Democràtica de Catalunya –anàvem a ateneus populars, centres culturals veïnals–, i comptà amb gran quantitat de voluntaris així com de persones lligades al món acadèmic nacional i internacional.

He de dir que d'aquest projecte en nasqué un altre de molt interessant, que és la continuació de l'Imagina, que és el Barcelona-Londres 2020. L'Ajuntament de Londres va encarregar al centre d'estudis Demos que realitzés un estudi sobre el llegat, el possible llegat olímpic després de la possible nominació, en aquell temps, de Londres com a seu olímpica, i vet aquí que ens va venir a buscar a nosaltres per tal de realitzar un exercici similar al que havíem realitzat a Londres –que aquí en tinc un exemplar, però, vaja, se'ls pot facilitar, veuran que és molt similar a l'Imagina Barcelona– per tal de veure com podíem, des de la base, generar aquesta nova mena de polítiques, i a ningú no li passa pel cap que això formés part de la campanya del senyor Livingstone per presentar-se a les eleccions a l'Ajuntament de Londres.

Altres encàrrecs compartits amb el partit i que van ser codesenvolupats entre el partit i la fundació van tenir a veure amb la voluntat de la direcció de Convergència de convertir la militància del partit en agents cívics que, més enllà de l'activitat política, dediquessin una part del seu temps a qüestions que van més enllà de la mera defensa dels postulats de Convergència.

Jo els vull recordar que Convergència Democràtica de Catalunya compta amb més de cinquanta mil militants; els ho dic perquè durant quatre anys vaig tenir el gran honor de ser vicesecretari general de militància i participació del meu partit. I són cinquanta mil militants, a més a més, molt lligats amb els entorns cívics, culturals i socials del país, és una militància molt activa en aquest sentit, amb una gran capacitat d'incidència i de mobilització.

Un dels elements del qual més cura se'm va demanar que tingués i que avui són d'especial atenció per a l'actual responsable de militància del partit és el de la cultura popular. I és en aquest marc que cal comprendre els convenis signats entre la fundació de l'Orfeó i la Fundació Ramon Trias Fargas. Val a dir que en el moment de la meua presa de possessió com a director de la fundació l'any 2004 no hi havia conveni vigent i, seguint les directrius rebudes, vam treballar, malgrat tot, conjuntament amb el partit perquè es tressin endavant activitats relacionades amb la música popular del país. Per això durant aquell any es van dur a terme un nombre important d'activitats musicals de caire popular.

Els tres anys següents, i un altre cop sota l'empara dels convenis, vam tirar endavant altres tantes actuacions, així com l'establiment de corals diverses entre les agrupacions de Convergència Democràtica de Catalunya. Així, CDC va propiciar la fundació de corals a tot el país i a Barcelona mateix, que compten avui dia amb la participació de nombrosos cantaires, militants i no militants, i actuen amb normalitat a centres i casals cívics, agrupacions i festes populars. Jo els puc convidar qualsevol dia..., faig de regidor adscrit a Nou Barris, i a Nou Barris comptem amb una magnífica coral de

Convergència Democràtica de Catalunya amb més de setanta cantaires. I ara vam fer, l'altre dia, la celebració final de la coral i el dia 15 de setembre tornen les activitats. També vam propiciar l'actuació de grups de música popular a actes del partit, tal com establia el conveni.

La fundació, a més, es va fer càrrec directament del suport d'algunes activitats musicals d'un àmbit menys popular però que ens semblaven d'una gran importància per a la promoció de la música nacional. Ho vam fer a través del concurs de cant Joan Maragall, la final del qual, per cert, se celebra el Palau de la Música Catalana. La col·laboració, que s'allargà durant el temps que vaig ser president de la fundació, perdó, director de la fundació, comportà la cessió d'espais; les reunions de la Fundació Joan Maragall es duïen a terme a la seu de la Fundació Trias Fargas, però només això. Durant tot el temps que vaig ser director de la fundació, aquesta fundació va comptar amb una cessió gratuïta d'espais en diversos àmbits pel tal que poguessin desenvolupar les seves activitats amb normalitat.

També ens vam obrir a les noves tendències musicals, i una qüestió...

El president

Senyor Vives, li hauria de recordar que ha exhaurit amplement el seu temps; li pregaria que fos breu.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Acabo amb un segon, president. Perdó, eh? També vam tenir interès a col·laborar amb el festival de música electrònica i d'avantguarda Nits Digitals, del qual vam ser «espònsors» durant uns quants anys. I, a més a més, vam «esponsoritzar» molt activament i d'una manera molt il·lusionada les actuacions poeticomusicals de Núria Feliu, que finalment han rebut el reconeixement popular gràcies al fet que el programa d'*Els matins*, de TV3, ha entomat d'alguna forma tot el que havia començat en aquells moments, i avui la Núria Feliu és una persona que intervé exactament fent el mateix que fa en allò que vam generar des de la Fundació Trias Fargas a TV3.

Acabo. El secretari general de CDC, que va ser qui m'havia proposat per a director de la fundació l'any 2004, considerarà, amb encert, que les meves noves responsabilitats a l'Ajuntament de Barcelona com a regidor m'obligaven a concentrar-me en la nova tasca; a ningú no li agrada plegar, però el secretari general del partit tenia raó, ho havia de fer d'aquesta manera i va anar que anés així.

A més a més, hi havia una qüestió molt més de fons que no pas la meua capacitat limitada de fer diverses feines, sinó que era el nou enfocament que es donava a la fundació, que es volia donar a la Fundació Trias Fargas amb la generació del projecte «La casa gran del catalanisme». I és per això que la fundació rep des del nomenament del nou director, el senyor Agustí Colomines, bon amic, company, com els he dit, de projectes a la fundació..., gràcies a aquest llançament del nou projecte, «La casa gran del catalanisme», la fundació adopta un camí diferent d'aprofundiment, com ha dit el

senyor Ferrer, de les activitats de l'actualitat de la generació d'alternativa. I això comportà que a l'estiu del 2007 es decidís rellevar-me de les meves funcions, decisió que es formalitzà el 29 de novembre de l'any 2007.

Gràcies, president, i perdoneu.

El president

Gràcies, senyor Vives. Ara passarem al torn de preguntes dels grups parlamentaris, i en primer lloc el Grup de Convergència i Unió i el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Vives, per la seva presència i moltes gràcies per la seva explicació. Ja ho veu, simptomàtic, eh?; tan bon punt s'allarga una mica amb l'explicació, demanen a la presidència que el tallin, perquè aquí el que no es vol són explicacions. Això ja sé que els molesta molt, però ara diré per què això és un tribunal polític, per què l'objectiu és l'assetjament a Convergència, perquè, fixi-s'hi, senyor Vives, aquí no han fet passar tots els directors de la Fundació CatDem o Trias Fargas des del 99 fins ara, no; aquí hi ha hagut una tria selectiva dels que havien de comparèixer i una tria selectiva d'aquells que poden ser instrumentals en aquesta campanya o d'assetjament o de desprestigi a Convergència Democràtica de Catalunya.

No s'ho prengui malament, senyor Vives, si crec poder afirmar que vostè és un compareixent instrumental. Vostè és un compareixent que demanen, no per vostè, sinó –i crec que al llarg de les intervencions ho podrem veure– per arribar a una altra persona, a una persona molt estimada a Convergència Democràtica, molt estimada a Convergència i Unió, a Barcelona i a Catalunya; a vostè –i em referiré a declaracions que hem anat sentint– el fan comparèixer aquí per intentar arribar a Xavier Trias. Després veurem altres compareixents per arribar a altres coses, però tot té el mateix objectiu.

És a dir, aquí hi ha una descomposició i decadència tan profunda i tan veloç en el govern municipal de Barcelona que necessiten, com sigui, produir o trobar algun cadàver polític, entre altres coses perquè ells en poc temps en tenen masses d'acumulats. Ja veurà com els trets aniran per aquí. Vostè començava a explicar en detall el tema de les activitats musicals de la Trias Fargas i poc importaven. Ja veurà com això anirà per aquí. I per això dic que és un tribunal polític.

Jo no sé si ha estat al cas de tot el que s'ha produït en aquesta comissió, però de moment el balanç –el balanç–, per sintetitzar el que està passant amb aquest tema de les irregularitats, a nosaltres, a Convergència, ens toca posar els compareixents i, de moment, els socialistes hi posen els imputats, i això els genera una mica més de desesperació.

Ja veurà com de la Trias Fargas, si vostè dóna informació, no els agradarà i demanaran per altres qüestions. Ja veurà com això anirà per aquí. Perquè sobre vostè s'han dit coses molt gruixudes amb relació a tot aquest tema de la Trias Fargas, no?

Les meves preguntes aniran per aquí, aniran per aquí per anar directament al gra, no?

Primer de tot, perquè s'han arribat a dir moltes coses, vostè ha estat director de les campanyes d'en Xavier Trias a l'ajuntament?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Mai no he estat director de cap campanya, ni del senyor Trias ni de ningú.

El Sr. Turull i Negre

La Fundació Trias Fargas va pagar la campanya «Imagina», la de la poma, aquella famosa?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

La Fundació Trias Fargas no va pagar la campanya de la poma del senyor Xavier Trias.

El Sr. Turull i Negre

De vostè algú de l'Ajuntament de Barcelona ha arribat a dir –lleigeixo literalment el que han arribat a dir, per això he fet la introducció que he fet–: «El senyor Vives amb una mà cobrava de Fèlix Millet i amb l'altra pagava la campanya d'en Xavier Trias.» Vostè què hi ha de dir a això?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Que les persones que fan acusacions tan greus i que fan tant de mal a l'honor d'altres persones que no coneixen de re deuen saber quin és el seu barem ètic i el seu codi de funcionament a la vida. No penso parlar-ne, m'és igual.

El Sr. Turull i Negre

Com valora vostè que la Fundació Trias Fargas signés convenis amb el Palau de la Música Catalana?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo en faig una valoració positiva, des del punt de vista que em sembla que les fundacions d'aquest país, de la societat civil, poden arribar a acords, que són acords que, si produeixen, a més a més, activitats que són positives per al conjunt del país, no tenen cap problema. El que passa, que és cert que, en aquest cas, hi ha un problema d'origen i és que ara sabem, tots sabem que hi ha unes persones que eren les qui manaven en el Palau de la Música que estaven presumptament delinquent, vaja, de fet, han confessat que havien delinquit i, per tant, aquest és el desastre relacionat amb tot això. Però el fet que hi hagi fundacions que arriben a acords per tirar endavant activitats a mi em sembla perfectament raonable.

El Sr. Turull i Negre

Expliqui'ns allò de la renovació dels convenis, si ens pot explicar com funcionava o..., aquí ja s'ha donat moltes voltes a les justificacions, si hi havia una memòria de justificacions, etcètera. És a dir, una mica com funcionava tot això de les renovacions dels convenis.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

En primer lloc, hi ha una qüestió molt, molt important. He vist que es feia molt d'èmfasi en el fet que les memòries lliurades al –com es diu?– Secretariat de Fundacions, doncs no recollien activitats relacionades amb el cant coral; bé, com tantes d'altres, perquè només es feia referència a aquelles activitats, hi insisteixo..., només cal fer referència a aquelles activitats que estan directament subvencionades per les entitats públiques. Aquest és un fet molt important.

I, després, també hi ha una altra qüestió molt, molt important. En el marc de les activitats de la Fundació Trias Fargas, quedava subsumida una gran part de l'esperit de la signatura d'aquests convenis, i són les parts *ex post*, és a dir, un cop han estat valorant com ha funcionat la col·laboració, les que decideixen tornar a tirar endavant aquest conveni. Jo no hi tinc res a dir en això.

El Sr. Turull i Negre

No, jo hi estic d'acord, eh? Vull dir, si veiés els informes de la Sindicatura de Comptes de com justifica el Govern moltes coses, quedaria parat, i llavors tot és justificació; ara, sembla que l'acord entre privats ha d'estar més justificat que les despeses de segons quin consorci sanitari públic. Però, bé, aquest és un altre tema.

Aquí es dóna molt valor als fulls en blanc que hi han i que surten dels ordinadors. Vostè..., en un ordinador surt l'expressió «diners Carles Martí». Vostè coneix Carles Martí? O li sona d'alguna cosa Carles Martí? Ho dic perquè, si fem córrer l'imaginari de què vol dir «diners Carles Martí», segur que es podrien treure molts tipus de conclusions. A mi em sona que algú de l'Ajuntament de Barcelona es diu Carles Martí, no?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

A veure, vostè em fa dues preguntes. És veritat que fins ara, fa molt poc, hi ha hagut un regidor de l'Ajuntament de Barcelona molt important que es diu –no es deia, es diu– Carles Martí, a qui tinc un enorme respecte personal i polític. Una altra cosa és que pugui aparèixer un nom en un paper sortit, suposo, de tot aquest fangar del Palau de la Música, en què apareix el nom d'una persona que es diu igual que en Carles Martí. No tinc res a dir d'això.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies; és una gran diferència. A la seva època de secretari general del Govern, si no ho recordo malament, es van canviar els estatuts del consorci i, per tant, també, després la gestió econòmica del consorci mateix i la fiscalització dels comptes. L'interventor general ens va explicar perfectament el perquè, el com, etcètera, no? Però a nosaltres ens consta que hi ha algú que va amb un paper com si vostè fos l'autor d'aquest canvi, fos el comunicador. Vostè era secretari general del Govern; si en té algun coneixement o si, senzillament, es tracta del trasllat d'acord que, com a secretari del Govern, feia de mil i un acords que hi havien.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Ara ho heu dit, oi? Vós dieu que he estat, allò, secretari del Govern, i els mil i un acords; no, mil i un acords, no,

milers d'acords vaig signar i vaig donar trasllat. Però, vaja, per no defugir la pregunta, és possible que..., segurament vaig donar trasllat a les parts d'aquest acord, però, perquè la gent ho entengui, una de les missions... Primer, fer de secretari del Govern..., he dit abans que era un honor haver fet de director de la Fundació Trias Fargas, també és un gran honor haver servit el país des de la secretaria del Govern.

Una de les funcions del secretari del Govern és fer de notari, de fedatari públic dels acords als quals arriba el Govern i, per tant, formava part de la meva responsabilitat, per exemple, signar centenars de creus de Sant Jordi; dec ser una de les persones d'aquest país que més n'han signat, conjuntament amb el president Pujol, i els asseguro que mai no vaig decidir ni una sola Creu de Sant Jordi. O sigui, amb això està tot dit.

El Sr. Turull i Negre

Vostè coneix el senyor Millet i el senyor Montull?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No. No, mai; no m'hi he trobat mai i no hi he parlat mai.

El Sr. Turull i Negre

Vostè coneix els senyors de Ferrovial?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Sé qui és..., sé que és una empresa molt, molt important. I com que ja sé per què m'ho pregunta..., i sé que és una empresa que, pel que he llegit, donava suport al Palau de la Música.

El Sr. Turull i Negre

Vostè coneix els senyors de New Letter o Letter Graphic?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No conec els senyors de New Letter o Letter Graphic, però aquestes eren empreses que la fundació, per fer algun *mailing*, les havia contractades.

El Sr. Turull i Negre

I les havia pagat?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Exactament.

El Sr. Turull i Negre

És que aquí hi ha gent que diu que no. Coneix StereoRent?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És una empresa que nosaltres utilitzàvem sobretot en les escoles d'estiu, d'hivern i de tardor, perquè fèiem escoles..., a Convergència fem més escoles que la universitat. Doncs la fundació era la responsable, durant el meu mandat com a director, d'organitzar les escoles del partit, i com a tal aleshores StereoRent sonoritzava els actes, i pagàvem, lògicament, pagàvem també.

El Sr. Turull i Negre

I ara li haig de fer la pregunta que hem fet als quaranta llargs compareixents que han vingut fins aquí. I evidentment tots han respost que no, però jo li haig de fer la pregunta que si vostè té constància que hi hagi hagut, en algun moment, desviació de diners per comissions d'obra pública del Palau de la Música per al finançament irregular o de Convergència Democràtica o de la Fundació Trias Fargas.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, en absolut.

El Sr. Turull i Negre

Molt bé. Doncs, senyor Antoni Vives, moltes gràcies per la seva compareixença, moltes gràcies per les seves explicacions. Ja veurà com no m'equivocaré de tant per on aniran les preguntes, perquè almenys les declaracions públiques amb relació a vostè, vinculades a la seva activitat com a director de la Trias Fargas, no han estat pas per posar en valor tot allò que vostè ens ha explicat, sinó per intentar desprestigiar-lo a vostè i, a través de vostè, una persona que està en alça i en valor a la ciutat de Barcelona, com és en Xavier Trias.

Moltes gràcies, senyor Vives.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Turull. I, abans de passar al proper intervinent, només un aclariment al senyor Turull. Senyor Turull, no m'ha agradat la insinuació que ha fet vostè sobre aquesta presidència, sobre el temps, que si el coartava al senyor Vives. Aquesta presidència ha avisat el senyor Vives quan portava quinze minuts de la seva intervenció, quan en tenia deu en total, i em sembla absolutament pertinent que aquesta presidència ho hagi de fer. Tot i així, com ha notat vostè, ha deixat que l'intervinent, el compareixent pogués explicar absolutament tot el que volia dir i, per tant, com sap vostè, aquesta presidència és absolutament laxa amb els temps de tots els grups, absolutament tots, inclòs el seu.

Passem, doncs, a la següent compareixença, que serà del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i, en el seu nom, el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Agrair-li també al senyor Antoni Vives la seva compareixença en aquesta comissió. Vostè, que ha estat president de la Fundació Trias Fargas des de finals del 2003, principis del 2004, fins a l'any 2007...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Perdó, eh? Senyor Terrades, una petita correcció. He estat director de la fundació...

El Sr. Terrades i Santacreu

Director, sí, perdoni –perdoni.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

...i he dit la data, eh? La data exacta és des del 12 de febrer de l'any 2004.

El Sr. Terrades i Santacreu

Escolti, no estem aquí per valorar la feina que ha fet i que fa a la Fundació Trias Fargas, que, des del meu punt de vista, la seva fundació, la fundació que vostè ha dirigit, com d'altres fundacions, fa una feina molt lloable de reflexió al voltant de la nostra societat i dels moviments socials que s'hi produeixen, les noves tendències. Estem aquí per analitzar uns aspectes concrets, no?, de finançament de la Fundació Trias Fargas, avui CatDem, i jo ja no sé si també de Convergència Democràtica, per les informacions que han anat sortint.

Nosaltres hem tingut accés, això sí, amb una certa manca de temps, als convenis que vostès van signar amb l'associació de l'Orfeó Català; hem vist que eren per organitzar actes per tal de donar a conèixer músics catalans per la incidència del cant coral en la gent gran. Aquests eren els epígrafs en què es basava aquest conveni, bàsicament, no? He repassat les memòries, les que estan dipositades en un registre públic, eh? –per tant, he de confiar que són, allò, la relació exhaustiva i exacta de les activitats que feia la fundació–, i de totes aquestes activitats només he trobat un llibre, l'any 2003, sobre el senyor Fèlix Millet i Maristany, líder cristià, financer i mecenes catalanista, i des de l'any 99 fins a l'any 2008, tres concerts, dos el primer any de vigència del conveni, la resta d'anys, re de re.

Bé, una explicació..., jo crec que ens mereixem una mica una explicació més exacta, no?, de per què en uns convenis que estan dipositats a la conselleria de Justícia totes aquestes activitats que vostè ens ha relacionat no hi surten.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

M'ho pregunta?

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És que em semblava que ho havia explicat fa un moment, eh? Nosaltres hem tingut un ventall molt ampli d'activitats i no totes les activitats van ser relacionades, perquè relacionàvem les activitats que era necessari relacionar en l'àmbit, precisament, del que era una subvenció pública. Totes aquelles activitats que nosaltres vam desenvolupar en altres àmbits i amb altre finançament ens semblava que havien de ser, doncs, reflectides en altra mena de memòries.

Vam dur a terme centenars d'activitats musicals, moltes activitats musicals, durant els anys de la vigència d'aquests convenis; activitats musicals que, per cert,

han esdevingut normals en el món de Convergència Democràtica de Catalunya, tal com els he explicat.

El Sr. Terrades i Santacreu

I una pregunta, eh? Per què no ho han explicat això fins ara?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

A qui ho hem d'explicar? És públic i notori. Els militants ho coneixen, la gent que hi té interès...

El Sr. Terrades i Santacreu

A l'opinió pública. Jo crec que és la primera vegada que se n'assabenta avui, a través de les seves manifestacions, que vostès han fet centenars d'actes musicals.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, no és veritat això. A mi em consta que això ha estat explicat, que ja s'ha facilitat la informació, any a any. Ja crec que va ser en el moment de la mateixa signatura del conveni de retorn de diners que es van donar explicacions al respecte; no en tinc els detalls, però això ha estat... Una cosa diferent és que..., també li ho vull dir perquè hi han hagut preguntes al respecte; la nostra missió a la fundació no era generar notes de premsa al voltant de les activitats que fèiem, i no ho vam fer mai. No teníem un departament de premsa, no teníem un encarregat de premsa. Volgudament volíem treballar des de la base, i aquesta feina era una feina també des de la base.

El Sr. Terrades i Santacreu

Tota aquesta informació que avui ens està donant vostès la deuen haver registrat en algun altre lloc o la deuen haver declarat en algun altre lloc...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És una informació que ha estat facilitada i és una informació que és pública i, per tant, no hi ha necessitat de registrar res. No cal registrar les activitats de les entitats privades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Senyor Vives, pública no, vull dir, en el registre..., en el Protectorat de les Fundacions aquesta informació no hi és. És que vostè està jugant amb les meves paraules. En el Protectorat de les Fundacions hi ha d'haver informació que és rellevant per al Protectorat de les Fundacions. Però la feina en general que fa una entitat privada, com és la Fundació Trias Fargas, a qui ha de respondre és a les persones que d'alguna manera responen de les seves activitats.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No comparteixo aquesta opinió.

El Sr. Terrades i Santacreu

El senyor Felip Puig va declarar que tots els diners del Palau van servir per a activitats musicals i també va dir

que ni un cèntim dels diners que van arribar a la fundació van servir per finançar el partit. Avui, de les seves paraules, sabem que moltes de les activitats musicals van servir per finançar Convergència Democràtica, per pagar, allò, actes públics, els músics aquests que han actuat en algunes de les seves activitats partidàries, acaba de dir...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Vostè torna a fer una triangulació absolutament impròpia, perdoni que li ho digui.

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo em refereixo, senyor Vives, a les seves manifestacions.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo em refereixo al que vostè acaba de fer. Vostè fa triangulacions que li queden molt bé i que deuen, d'alguna manera, respondre a alguna lògica, que és la que té vostè organitzada al seu cervell. Però, li ho torno a repetir, aquí hi ha unes activitats emparades per uns convenis; són unes activitats que s'han de dur a terme amb gent, i la gent és la que és, i, per tant, nosaltres el que fèiem era fer que aquestes activitats es duguessin a terme en el marc dels convenis que hi havia signats.

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo no he fet cap triangulació.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo sí que he vist triangulacions.

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo havia vingut a aquesta comissió amb el temps que m'ha donat, allò, quaranta-vuit hores des de divendres a la tarda, per intentar analitzar el que deien els convenis que estaven dipositats en el Protectorat de les Fundacions, i vostè avui ve aquí i ens explica que no: «No, escolti, ho hem complert perquè, miri, els actes públics de Convergència Democràtica...»

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Això ho està dient vostè. Jo no ho he dit en cap cas, això. Torno...

El Sr. Terrades i Santacreu

Repassi el que ha dit i veurà...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, no cal que ho repassi perquè acostumo a saber el que dic perfectament. Li ho torno a repetir. Hi havia uns convenis, aquests convenis el que demanaven és que es promocionessin la música i el cant coral, que es generessin corals pel país, que es fessin activitats musicals, i això és el que...

El Sr. Terrades i Santacreu

Em pot dir quantes corals han nascut de nou d'aquest conveni a través dels seus afiliats, segons sembla?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, és que, clar, vostè torna a jugar amb les meves paraules. Jo he dit que hi ha afiliats i no afiliats. Jo el convido a venir... Miri, fem una cosa, farem una cosa...

El Sr. Terrades i Santacreu

Quantes corals?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Miri, pel cap baix, cinc corals –pel cap baix. Però en tinc dues de la ciutat de Barcelona que estan plenament actives. A Nou Barris n'hi ha una de fantàstica, la coral de Convergència Democràtica de Catalunya, i n'hi ha una altra a Ciutat Vella. I aquestes corals, per cert, en gran part estan formades per gent gran. Bé, en gran part no, pràcticament tot el que hi va és gent que està jubilada, que és la gent que té temps per fer això. I, per tant, ens sembla que és una manera bona de respondre, no als convenis, sinó a les necessitats que té la fundació.

El Sr. Terrades i Santacreu

Abans ens ha parlat de la campanya «Imagina Barcelona»...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No li he parlat de cap campanya, de cap campanya no he parlat; els he parlat d'una activitat de la fundació... És que és molt important, perquè vostès: «Van jugar a la campanya d'en Xavier Trias...» No, no, escolti...

El Sr. Terrades i Santacreu

Les activitats.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

...el projecte, activitats, Imagina Barcelona...

El Sr. Terrades i Santacreu

És diferent, que des del nostre...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

...perquè si no vostè acabarà dient: «La campanya d'en Xavier Trias...»

El Sr. Terrades i Santacreu

Senyor Vives, que des del nostre punt de vista és un acte de precampanya electoral, allò...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Això és un prejudici que vostè fa.

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, segurament deu ser un prejudici...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És un prejudici –és un prejudici.

El Sr. Terrades i Santacreu

...però ens porta a aquestes conclusions. Vostè ens ha dit, a preguntes del diputat que m'ha precedit, que la Fundació Ramon Trias Fargas no havia participat, no havia pagat aquest projecte...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, no.

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo tinc aquí uns logos que estan penjats a la seva web en què surt la Fundació Trias Fargas. Li podria parlar també d'algunes altres activitats que fan referència a alguns dels seus líders, per exemple, l'actual alcalde de Figueres, que també li van fer, li van promocionar algunes activitats quan era precandidat a l'alcaldia de Figueres. Per tant, nosaltres creiem que alguns dels recursos de la fundació van servir per fer activitats polítiques.

Per acabar –perquè veig que se m'acaba el temps–, vostè, que dirigia la fundació en aquest temps, del 2004 al 2007... I, escolti, els papers són el que són, no?, uns papers... –a l'ordinador del senyor Millet; demà li ho preguntarem–, parlava d'això, no?, de diners. Però en uns altres ha sortit «diners per a», que és bastant diferent. No sóc de lletres jo, no?, però fins aquí hi arribo.

L'administrador de la Fundació Trias Fargas fins a l'any 2005, si no ho tinc mal entès, era el senyor Carles Torrent, i a partir del 2005, pel malaurat traspàs del senyor Torrent, el senyor Osàcar, no? Vostè tenia constància els ingressos de la fundació d'on provenien? Provenien del partit? Provenien de donatius anònims –anònims per a la resta de mortals– de les consultores d'aquest país? Tenien alguna relació amb aquests suposats convenis entre Ferrovià, el Palau, que després les dates coincideixen bastant amb pagaments que es produïen a la Fundació Trias Fargas?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Deixi'm dir-li una cosa. En primer lloc no vull passar per alt el que ha dit fa un moment: «Nosaltres creiem que els recursos servien per pagar...» No estem per creure res aquí, senyor Tarrida. Aquí les coses...

El Sr. Terrades i Santacreu

Terrades.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Terrades, sí. Aquí les coses..., en un país democràtic les coses no es «creuen». No s'ha de demostrar la innocència de la gent; el que s'ha de demostrar és la culpabilitat. Per tant, dir que creiem..., no, és que no es pot «creure»; no hi havia res relacionat amb tot això, re de re. I em sap molt de greu que vostè faci aquesta mena d'insinuacions; com, per cert, la segona pregunta, que també tota és una insinuació d'un possible finançament il·legal. Em sembla absolutament impropï, em sembla que no és digne del Parlament que es faci una mena de suposició d'aquesta mena sense aportar cap mena de prova. I, per tant, bé, quedo molt, molt decebut.

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, no puc passar per alt aquesta darrera manifestació seva de «comportament indigne» d'un diputat. Entre altres coses perquè des del meu punt de vista –que ja veig que no coincideix amb el seu– aquí estem per intentar dilucidar algunes coses que no estan clares; no només per a nosaltres, sinó, jo crec, per a l'opinió pública del nostre país, eh? I jo crec que l'objectiu de tots plegats, hauríem de convenir –i si fa falta convenir més d'una vegada– que l'objectiu és intentar esvaïr aquestes ombres de dubte, o que quedin confirmades. Que probablement no quedaran confirmades en aquesta comissió parlamentària i que hauran de tenir altres vies d'investigació.

El president

Moltes gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom la senyora Maria Àngels Cabasés.

La Sra. Cabasés Piqué

Gràcies, president. Senyor Vives, moltes gràcies per estar aquí i comparèixer. Miri, vostè per a nosaltres no és un compareixent instrumental. No estem en una comissió que sigui un tribunal polític, al contrari; estem en una comissió parlamentària i democràtica, i estem veient, pels treballs d'aquesta comissió, que efectivament s'estan demostrant un seguit de vinculacions. Vinculacions que parlaríem, doncs, d'adjudicacions d'obres, comissions, pagaments, etcètera. I per a nosaltres vostè és una persona clau. Per què és una persona clau? Doncs perquè vostè ha tingut responsabilitats al Govern, responsabilitats en la Fundació Trias Fargas i responsabilitats en el partit de Convergència Democràtica de Catalunya. I, per tant, per a nosaltres un dels problemes o un dels temes en els quals veiem, doncs, molts dubtes són els convenis entre la Fundació Trias Fargas i el Palau de la Música. I vostè, doncs, els ha gestionat, i, per tant, pensem que avui tindrà memòria –no com altres compareixents, que sembla que hagin perdut la memòria, o com altres silencis clamorosos que hem pogut viure en aquesta comissió.

En primer lloc jo sé que vostè diu que va entrar com a director de la Trias Fargas l'any 2004, però jo li preguntaria si sap quants convenis es van signar l'any 2002 i l'any 2003.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Ho tinc apuntat aquí. Li he de dir... (*Pausa.*) Un moment, si us plau.

La Sra. Cabasés Piqué

Oh, i tant!

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Moltíssimes gràcies.

La Sra. Cabasés Piqué

Jo no tinc tant temps, però vostè sí.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Doncs miri, a mi em constaria que l'any 2002 se'n va signar un... Espera, ho farem més exactament. Oi que tinc temps? (*El president diu: «Sí.» Pausa.*) L'any 2002 i el 2003, eh? Miri, el 2002, un..., dos el 2002... Ja està, i el 2003 no n'hi ha cap.

La Sra. Cabasés Piqué

Em pot dir, si us plau, els imports d'aquests convenis?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Sí, i tant.

La Sra. Cabasés Piqué

I les dates de signatura?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Sí, miri, el 2002 es va signar el 29 de desembre de 2002, i l'import era de 120.000 euros. I el dia 31 de gener de 2002 se'n van signar... –bé, ho he dit al revés, eh?, perdoni–, i va pujar a 90.151 euros.

La Sra. Cabasés Piqué

És que no l'he entès. Torni-m'ho a repetir, si us plau. Del 2002, quins imports i quina data?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

El 31 de gener de 2002 va pujar a 90.150 euros i el 29 de desembre de 2002, a 120.000 euros.

La Sra. Cabasés Piqué

I el 2003 no?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No. Tot i que em sembla que aquesta és una informació que ja tenen.

La Sra. Cabasés Piqué

Sí, no, li ho dic perquè s'està contradient absolutament amb la informació que vam rebre de la Fundació Ramon Trias Fargas. I li ho dic ara en aquests moments aquí: la Fundació Ramon Trias Fargas el 29 del XII del 2002 no reconeix el conveni i reconeix un conveni el 15 de l'I del 2003. Informació rebuda divendres a darrera hora i que nosaltres hem pogut analitzar el cap del cap de setmana. I miri, li dic això perquè justament, doncs, curiosament...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Perdoni, senyora Maria Àngels...

La Sra. Cabasés Piqué

Perdoni, no li he fet cap pregunta, un moment...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, però és que li vull dir que és perfectament possible. Però és que, clar, no sóc jo que li he enviat la informació. Per tant, no sé... Pot prosseguir... (*Remor de veus i rialles.*)

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, en aquests moments hi ha una contradicció claríssima. Miri, del Departament de Justícia justament la informació que va donar la Fundació Ramon Trias Fargas és que el 2002 van rebre 210.000 euros, que és la suma de 90.000 i 120.000 euros –que és el que ens està dient vostè–, i el 2003, un altre conveni de 120.000 euros, tal com vostès ens han lliurat en aquesta comissió. Per tant, estem veient ja el primer misteri i la primera contradicció clara al voltant dels convenis de la Fundació Ramon Trias Fargas.

Continuo. Com cobraven els convenis?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo, perdoni...

La Sra. Cabasés Piqué

Transferència, en efectiu...?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo, li ho torno a repetir, no sóc l'administrador, mai no he estat l'administrador de la Fundació Trias Fargas; no he estat ni membre del patronat. Jo era el director de la Fundació Trias Fargas, i el que feia era tirar endavant un programa, un pla estratègic, que és el que...

La Sra. Cabasés Piqué

Però no sap com se cobraven aquests diners?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, no ho sé –no ho sé.

La Sra. Cabasés Piqué

Qui era l'administrador, si us plau?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

El senyor Daniel Osàcar a partir de l'any 2005 i anteriorment el senyor Carles Torrent, que en pau descansi.

La Sra. Cabasés Piqué

I el senyor Torrent es veia sovint amb el senyor Millet?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Doncs no en tinc ni idea.

La Sra. Cabasés Piqué

No ho sap?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, ja ho desvetllem. Només li dic..., vull ficar en relleu que de la informació que tenim del Palau hi ha un quadre claríssim de transferències del Palau de comptes de l'Orfeó –ingressos de Ferrovial, transferències, etcè-

tera-, i quadra claríssimament, de transferències amb xec –cobrades amb xec– per valor de 240.000 euros en les dates que podria haver-hi, doncs, justament el pagament d'aquests convenis que hem esmentat del 2002.

Des que vostè és director, si us plau, ens pot dir quants convenis es van signar amb l'Orfeó?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Doncs se'n van signar l'any 2005, el 2006, el 2007.

La Sra. Cabasés Piqué

I, doncs, què va passar? Què va succeir el 2004? Per què no es va signar cap conveni? Hi ha algun motiu?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No li ho puc dir. No ho sé.

La Sra. Cabasés Piqué

No hi va haver cap motiu.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És que sap què passa, senyora Maria Àngels? Que jo no participava en tot això, i em sembla que he intentat explicar quina era la meua missió. I, a més a més, he intentat explicar que mirar de demostrar vinculacions a partir de papers, de tercers, de papers dels quals no se sap l'origen em sembla que és impropï.

La Sra. Cabasés Piqué

No, jo això no li ho pregunto. Una altra cosa. Vostè, com a director, és evident que quan es demanen diners a una fundació és per fer una sèrie d'activitats. El que és lògic és presentar un pressupost previ per dir: «Farem aquestes activitats que ens costaran això», i el que és lògic és que, un cop s'han fet aquestes activitats hi hagi un rendiment de comptes. Era així com ho feien?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Doncs, miri, el meu rendiment de comptes es produïa cada any, un o dos cops l'any pel cap baix, davant dels membres del patronat.

La Sra. Cabasés Piqué

No, em refereixo a qui dona els diners.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És que vostè..., veig que no hi ha pitjor sort que el que no vol escoltar. Ja li he dit que jo no intervenia absolutament en cap negociació relacionada amb les possibilitats de trobar convenis de col·laboració amb algunes entitats. Jo sí que havia fet alguns convenis de col·laboració amb la diputació, amb la universitat, amb gent que ens havia vingut a veure, però en aquest cas concret eren convenis que es portaven des de l'administració, des de l'administrador de la fundació.

La Sra. Cabasés Piqué

Però vostè n'era el director i, per tant, s'entén que hi ha d'haver un seguiment dels diners que es demanen i com s'usen aquests diners justament dins de la seva activitat.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Què vol dir que hi havia d'haver un seguiment?

La Sra. Cabasés Piqué

Saber com es gasten aquests diners, quin cost hi ha i quin retiment de comptes hi ha. Això és el lògic en qualsevol fundació o en qualsevol organització.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Molt bé, però, escolti, jo feia...

La Sra. Cabasés Piqué

Vostès no ho feien això, vostè no ho feia això...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Vostè té tendència a contestar-se les preguntes, senyora Cabasés, que em fa molta gràcia.

La Sra. Cabasés Piqué

No, jo li ho pregunto; no em contesta.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Oh, ja, vostè pregunta i es contesta.

La Sra. Cabasés Piqué

Vostè no em contesta.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És que si no em deixa respondre és molt difícil que jo pugui contestar. Jo feia..., era el responsable de tirar endavant tots i cadascun dels projectes i el programa del pla estratègic relacionat amb la Fundació Trias Fargas. Si hi havia algun àmbit en què hi havia uns convenis que havien de respondre a unes activitats, jo els tirava endavant en funció dels meus criteris. El conveni que teníem, per exemple, amb la London School of Economics no s'acomplia fins a l'enèsim detall; es tirava endavant en funció del que a mi em semblava que s'havia de tirar endavant. I quan passava el conveni, retia comptes a qui? Al patronat de la fundació. Hi havia un responsable de relacionar-se aleshores amb cada entitat, que era el que assumia si la relació que hi havia entre totes dues entitats estava d'acord o no que els treballs que s'havien produït estaven bé o no responien a les expectatives o sí. Que és el que passa sempre entre dues entitats privades que arriben a un acord; és *ex post* que s'analitza si les coses s'han fet com s'esperava. I en aquest cas s'havia arribat a la conclusió, suposo, que sí, perquè, si no, no s'haurien signat més convenis.

La Sra. Cabasés Piqué

Ja em disculparà, no és la manera que jo entenc que s'hauria de fer un seguiment de diners, a més a més d'una fundació que rebia diners públics.

Una altra pregunta. Nosaltres sí que hem fet una anàlisi de tota la documentació que vostès han aportat com a fundació. I si em permet fer un exercici entre vostè i jo, miri, jo he agafat el conveni de l'any 2005 i tota la in-

formació que la fundació –ja no parlo del Departament de Justícia, sinó de la fundació– ens ha fet arribar sobre les activitats. En el conveni de 2005 hi figura: organització d'actes per tal de donar a conèixer els músics catalans, un acte cultural l'abast del qual serà definit conjuntament entre l'Orfeó i la fundació, i publicació en l'àmbit de la col·lecció de *Recensió, servei de lectura*, publicació periòdica, de l'anàlisi crítica de dos llibres sobre la música catalana.

Miri, jo porto aquí la documentació que vostès ens van lliurar, la hi dono i, si us plau, assenyali'm, si de cas, d'aquests objectes d'aquest conveni la informació que vostès ens donen a què correspon, si us plau.

(Pausa.)

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Miri, senyora Cabasés, ho he explicat per activa i per passiva, i vostè ara s'aixeca i fa tot això. Està molt bé, ja ho entenc. Si vostè agafa de l'any 2005 totes les activitats que nosaltres vam fer en l'àmbit musical i en l'àmbit relacionat amb aquests convenis, veurà que s'ajusta en gran part a tot allò que l'esperit del conveni representava. Però sap què passa? El que a vostè i a mi ens sembla és el de menys; el de més, el més important era allò que pensaven les persones que signaven aquests acords, que pensaven que en el marc de la relació general que hi havia entre totes dues fundacions allò que se signava tenia sentit i havia de tenir una continuïtat.

La Sra. Cabasés Piqué

Senyor Vives, estem parlant de 120.000 euros i estem parlant de la documentació que la fundació ens ha lliurat i que diu totes les activitats que havien fet el 2005. De les que ens han lliurat, no hi ha cap activitat que parli ni de cant coral, ni de col·lecció de *Recensió*, ni acte cultural ni organització d'actes. Això és el que hi ha.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Però n'hi havia moltes altres que sí; vostè agafa el rave per les fulles i vol fer el tot per la part. Això no es fa. Vostè ha de fer una anàlisi...

La Sra. Cabasés Piqué

No, dic el que diu el conveni i el que fica allí, el que ens han fet arribar vostès.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Senyora Cabasés, vostè va amb la idea concreta de trobar..., «ja ho hem trobat, la relació...», cosa que veig durant tots aquests dies que s'està fent. Les coses no es fan d'aquesta manera. Ho torno a repetir: s'ha de provar la culpabilitat de la gent, això no pot funcionar d'aquesta manera. Vostè...

La Sra. Cabasés Piqué

Perdoni...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

...vostè el que ha de fer és analitzar tot el conjunt de relacions, ho ha d'analitzar tot i treure'n les seves conclu-

sions, de les quals no es deriven conseqüències exactes; és el seu punt de vista, que jo respecto moltíssim, però només és això.

La Sra. Cabasés Piqué

No, el meu punt de vista és que són 120.000 euros en unes activitats que vostès han lliurat i en què no figura cap de les que s'havien conveniat.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Això no és veritat i vostè sap que no és cert, a més a més. I em sap molt de greu, sabent vostè que no és veritat.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, si m'ho permet el president, perquè aquí tothom s'ha allargat, miri, si veiem les donacions que ha rebut la Fundació Trias Fargas al llarg dels anys 2004 i 2005, quan vostè n'era director, ja ha dit que vostè no sabia res dels diners que arribaven a la fundació, però, miri, de les que nosaltres coneixem, perquè el Departament de Justícia hi consten, hi ha moltes donacions d'empreses constructores, i totes amb unes quantitats molt similars. Aquí va comparèixer el senyor de Copisa, i la meua pregunta és: qui de vostès de la fundació suggeriria a aquestes empreses constructores la quantitat per donar?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És que em sembla una pregunta absolutament impròpia, perquè suposo que els senyors de Copisa són absolutament lliures de fer el que vulguin amb els seus diners.

La Sra. Cabasés Piqué

Això no ho van declarar aquí, van dir que algú els ho suggeria.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Bé, escolti, doncs jo no sé qui és aquest algú.

La Sra. Cabasés Piqué

No, jo li ho pregunto perquè ells ens ho van dir. Per tant, jo li pregunto qui de vostès ho era. No ho feien. D'acord.

I per últim, miri, l'últim dels misteris dels convenis. Tenim un joc de convenis que ens ha lliurat el Palau i tenim un joc de convenis que ens han lliurat vostès. Resulta que els lliurats pel Palau, per declaracions de la senyora Carulla, el Palau en tenia dos i en van haver de reclamar cinc. Vostès els en van traspasar cinc. Bé, doncs si agafem els dos jocs, veurem que les signatures no són les mateixes. M'ho pot explicar, si us plau?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, és que no sé ni de què em parla, francament.

La Sra. Cabasés Piqué

Signatures dels convenis.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És que no..., ja, és que ni els signava jo ni..., és que no entenc el que em diu.

La Sra. Cabasés Piqué

Sí, doncs que tenim convenis suposadament lliurats per la mateixa persona, per la mateixa entitat a l'altra entitat, i no quadren les signatures. Jo fico en relleu el que hem vist i que les signatures no quadren.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo li asseguro, jo el que sí que li puc assegurar, senyora Cabasés, és que tot el que fèiem des de la fundació, tot, és absolutament legal, tot està dipositat on havia d'estar dipositat, tot està fet exactament com s'havia de fer. Això sí que li ho asseguro. I, a més a més, com que darrere les seves preguntes torno a veure aquest dring d'insinuacions, jo la repto que vegi si hi ha alguna cosa de les que es van fer a la fundació mentre jo vaig ser director que fos il·legal.

La Sra. Cabasés Piqué

Jo no insinuo –no insinuo–, sinó que constato.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Sí que ho fa –sí que ho fa. No constata absolutament res.

La Sra. Cabasés Piqué

Constato dos documents que són absolutament diferents.

El president

Senyora Cabasés, hauríem d'anar acabant, eh?

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord. Gràcies, president, gràcies.

El president

Gràcies, senyora Cabasés. El proper torn és el del Grup Popular de Catalunya, i en el seu nom el seu portaveu, el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Gràcies també, senyor Vives, per la seva compareixença en aquesta comissió. Permeti'm una pregunta inicial. Vostè ens ha dit que va començar com a director a la Fundació Ramon Trias Fargas el febrer del 2004. Fins a quina data?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Fins a finals del 2007, ara li ho diré.

El Sr. Rodríguez i Serra

Finals del 2007, suficient.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Fins al novembre del 2007.

El Sr. Rodríguez i Serra

Jo m'imagino que la Fundació Ramon Trias Fargas devia tenir convenis també amb altres entitats. Tenia convenis amb altres entitats?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Vam fer convenis amb altres entitats, alguns dels quals vaig encarregar-me de tirar endavant.

El Sr. Rodríguez i Serra

I habitualment qui signava els convenis?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Habitualment l'administrador.

El Sr. Rodríguez i Serra

O sigui, és freqüent que l'administrador signi convenis.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Absolutament; gairebé jo diria, si no el cent per cent, gairebé al cent per cent devia ser així.

El Sr. Rodríguez i Serra

Però vostè em donarà la seva opinió al respecte, eh?, segurament no, però un conveni amb el Palau de la Música jo crec que deu ser un conveni important per a la fundació. I ho era per dues coses: una, per la institució que és el Palau de la Música i, l'altra, per la quantitat de diners que aportava a la Fundació Ramon Trias Fargas, per la importància d'aquests diners, del volum.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Però depèn del que consideri important vostè.

El Sr. Rodríguez i Serra

No, jo li ho pregunto a vostè.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Depèn –depèn. El que vull dir és que és evident que signar convenis de col·laboració amb entitats és important *per se*, amb el Palau de la Música, amb la Universitat de Barcelona, amb la Pompeu Fabra, amb Sciences Po, amb qui faci falta. Tot això era molt important. El tractament administratiu que es donava a la signatura d'aquests convenis responia a la lògica administrativa de la mateixa fundació. La fundació tenia un administrador, un senyor que tenia uns poders per signar tot això, i era en aquest marc que se signaven exactament cadascun d'aquests convenis.

El Sr. Rodríguez i Serra

Però creu que és normal, per exemple –vostè coneixia aquests convenis, l'existència d'aquests convenis, no?–, que el president de la fundació no conegués l'existència d'aquests convenis?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Bé, el president de la fundació...

El Sr. Rodríguez i Serra

Sobretot quan eren signats pel president de la Fundació del Palau de la Música.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

El president de la fundació durant els anys que jo vaig ser director..., jo vaig tenir dos presidents, que van ser el senyor Eduard Rius i el senyor Vicenç Villatoro, i nosaltres compartíem tota la informació necessària per tirar endavant la fundació.

El Sr. Rodríguez i Serra

Ho dic perquè a nosaltres ens estranya que aquests convenis siguin signats, per part del Palau, pel seu president, el senyor Fèlix Millet, i, en canvi, per part de la Fundació Ramon Trias Fargas, ni pel seu president, ni pel seu director, sinó per l'administrador. Això és el que més ens estranya d'aquests convenis.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo puc entendre la seva estranyesa, però...

El Sr. Rodríguez i Serra

Simplement la manifesto, no dic absolutament res més; simplement manifesto aquesta estranyesa, no?

Respecte de les activitats conveniades..., jo ja sé que li ho han preguntat, nosaltres li ho haurem de tornar a preguntar, no?, perquè certament en les memòries d'activitats, les quals, per cert, normativament no s'han de referir exclusivament a aquelles activitats finançades amb diners públics, perquè això no ho diu enlloc, sinó que les memòries han de ser..., miri, concretament la normativa, l'antiga i l'actual, eh?, diu exactament que el contingut ha de ser «la descripció específica de les activitats desenvolupades durant l'exercici». Per tant, no es limita només a les activitats finançades amb diners públics, sinó que parla del conjunt d'activitats de la fundació. I ens estranya que no hi hagi absolutament cap d'aquestes activitats específiques que se signen en els convenis en aquestes memòries d'activitats.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Ja he donat l'explicació al respecte.

El Sr. Rodríguez i Serra

De totes maneres, hi han uns documents que són..., s'han citat abans, no?, la *Recensió, servei de lectura...* Això és una publicació habitual, freqüent de la Fundació Ramon Trias Fargas?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Perdoni?

El Sr. Rodríguez i Serra

Recensió, servei de lectura.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Això s'havia fet en el seu moment.

El Sr. Rodríguez i Serra

S'havia fet en el seu moment. Abans que hi fos vostè?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Exactament, i després ja hi vam donar tot un altre to, perquè ens vam dedicar, al marge de fer publicacions..., vam, diguem-ne, regenerar tot el departament de publicacions de la Fundació Trias Fargas...

El Sr. Rodríguez i Serra

És a dir, que això de la *Recensió, servei de lectura* quan vostè va entrar a la Fundació Ramon Trias Fargas ja no es feia.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Sí, ho vam reconvertir en uns butlletins que nosaltres anàvem editant i que distribuïem en el nostre *mailing*.

El Sr. Rodríguez i Serra

Però, en qualsevol cas, això és una publicació, eh?, és una publicació. Per tant, suposo que deuen conservar còpies d'aquestes publicacions.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Suposo, ara fa anys que...

El Sr. Rodríguez i Serra

Ho dic perquè seria interessant que ens fessin arribar les còpies de l'anàlisi crítica de dos llibres sobre música catalana que es van comprometre a fer en els convenis, en els dos convenis de l'any 2002 i en el conveni del 2005. És a dir, que hi haurien d'haver un total de sis publicacions sobre anàlisi crítica de dos llibres sobre música catalana.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Vostè em fa una pregunta que indirectament ja he contestat abans.

El Sr. Rodríguez i Serra

No.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Bé, jo li responc. Nosaltres el que vam fer va ser inserir aquest conveni, en el cas del conveni amb el Palau de la Música, com altres convenis, inserir aquests convenis en el que era el marc d'activitats global de la fundació. Per tant, és possible que hi hagi alguna de les activitats previstes en el conveni que després no es dugués a terme. Però això no posava en crisi la signatura del conveni subsegüent, sempre que les dues parts, les dues que havien signat, veiessin convenient continuar, atès que les activitats en general que s'havien fet eren satisfactòries per a totes dues parts.

El Sr. Rodríguez i Serra

Llavors, em pot afirmar si aquestes anàlisis crítiques dels llibres s'han fet o no s'han fet?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Durant el 2002 no puc respondre, perquè jo no era director de la fundació. El 2005...

El Sr. Rodríguez i Serra

Per exemple, el 2005...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

El 2005 no es va fer.

El Sr. Rodríguez i Serra

No es va fer, no? És que jo també he llegit..., en les memòries apareix també una relació d'aquests documents i el més semblant, el que té més proximitat a la música és un que porta per títol «El desconcert de l'educació»; ho dic per això del «concert», la relació amb la música, no? Però és que no n'hi ha absolutament ni un que tingui o que li hàgim pogut veure cap mena de relació amb la música catalana.

Nosaltres trobem –ho constato, eh?– estrany que després d'aquests set convenis, després de 630.000 euros que han rebut de la Fundació del Palau de la Música, no hi hagi absolutament res material amb què es pugui dir: «Escolti, miri, això s'ha fet amb el cofinançament de la Fundació del Palau de la Música.» Tenim alguna cosa o algun..., no ho sé, ni que sigui un cartell d'un acte organitzat conjuntament?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Depèn del que vostè consideri material. Per nosaltres és un bé material molt important que centenars de persones hagin tingut accés al món de la música popular gràcies al fet que hem assumit com a activitat pròpia de la fundació donar a conèixer el cant coral d'aquest país.

El Sr. Rodríguez i Serra

Nosaltres fins i tot els agrairíem tenir el testimoni d'alguna d'aquestes persones, no? Però és que jo vaig més enllà, perquè és que en els convenis –i ja sé que després em dirà: «Bé, és que això dels convenis no necessàriament tenia per què ser així»– hi han coses molt concretes. Ens estranya que aquestes coses tan concretes no s'hagin realitzat, per exemple, la celebració d'una jornada de reflexió sobre l'orfeonisme i el futur al segle XXI, o una taula, concretament una taula sobre el cant coral com a eina pedagògica. Després, també en els convenis a partir del 2002 apareix la celebració d'actes conjunts entre l'Orfeó i la Fundació Ramon Trias Fargas. Tampoc no se n'ha fet cap, d'actes conjunts d'aquests?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Nosaltres, ho torno a repetir, dúiem a terme les activitats que en el marc del que era el pla estratègic de la fundació ens semblava que més s'adequaven al conveni, un conveni que per altra banda tenia dues parts: una part on es concretaven tot un seguit d'activitats, que vaig decidir que no s'havien de tirar a terme, mentre que n'hi havia una altra, que és la primera part del conveni, que

sí que vaig decidir dur a terme, que era tota la qüestió de difondre el cant coral i altres àmbits de la cultura musical del país entre les capes populars del país.

El Sr. Rodríguez i Serra

Per acabar, senyor Vives. La Fundació Ramon Trias Fargas té, o pot tenir, alguna mena de document que mostri aquesta col·laboració? Alguna mena de publicació? Publicació, no un..., simplement una escola de cant que no coneixem. Alguna mena de publicació? Alguna mena de cartell? Alguna cosa?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És que, vull dir, això d'«alguna mena»...

El Sr. Rodríguez i Serra

He dit...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

...«escola de cant que no coneixem», que vostè sembla que no hi dona importància, per a nosaltres...

El Sr. Rodríguez i Serra

No, jo sí que hi dono importància, el que passa és que no la conec, és un intangible.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Doncs jo el convido a venir un dia amb mi i la coneixerà.

El Sr. Rodríguez i Serra

Doncs molt bé, esperem poder-ho fer en el marc d'aquesta comissió.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom el senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Benvingut, senyor Vives. Jo el que voldria, d'entrada –i no li ho dic irònicament, li ho dic sincerament–, és agrair-li l'esforç que em sembla que vostè deu haver fet. En tot cas, seria que té una memòria prodigiosa, que també pot ser, però l'esforç per documentar-se, per revisar els materials durant el temps que vostè va tenir responsabilitats a la fundació, i, per tant, a mi m'ha semblat veure en la seva actitud una predisposició per poder donar explicacions a totes les preguntes que sortissin dels diferents grups. Li haig de dir que aquesta no ha estat l'actitud de totes les persones que han comparegut en aquesta comissió, i, per tant, vostè aquest esforç em sembla que l'ha fet, i li ho haig de reconèixer, eh? I, per tant..., i agrair-li-ho, alhora, perquè això ens pot facilitar la nostra tasca.

Jo li faré una primera pregunta, que abans li he fet al president de..., el que és l'actual president de la fun-

dació, que ens sembla que té, tenia tot el sentit que vingués i que comparegués i que donés explicacions, però una pregunta que no m'ha sabut respondre. Vostè sap qui és el tresorer de la fundació o qui ho era mentre vostè era director?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Sí, senyor.

El Sr. Postigo i Garcia

En pot dir el nom?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

I tant! Fins al 2005 qui feia les funcions de tresorer era el senyor Carles Torrent, que era administrador amb funcions de tresorer i era un senyor amb poders per actuar com a administrador i tresorer de la fundació. I un cop el senyor Torrent va traspasar, va assumir aquesta funció amb poders explícitament signats el senyor Daniel Osàcar.

El Sr. Postigo i Garcia

D'acord. Tresorer, eh?, no administrador. Ho dic perquè no els...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Compaginava les dues funcions. No em faci dir exactament la forma com es lliga això, però era així.

El Sr. Postigo i Garcia

Vostè ha comentat que de bon començament, diguéssim, tan bon punt va assumir les responsabilitats tenia ple coneixement de l'existència o..., que hi havia hagut convenis entre ambdues fundacions.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Exacte.

El Sr. Postigo i Garcia

És cert, però, que el 2004 no n'hi havia, de conveni. Qui planteja el 2005 reprendre, diguéssim, l'experiència dels convenis amb la fundació del Palau?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

A veure, jo crec que tot això va sorgir d'una manera més aviat natural. En veure durant el 2004 que jo mateix tiro endavant algunes activitats que havien estat previstes en els convenis anteriors perquè em semblava que eren positives per moure certs àmbits de l'activitat, no li puc dir *qui* ho va moure, però es va posar en marxa la possibilitat que hi hagués la signatura d'aquest conveni.

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, vostè no va intervenir directament en les converses amb el Palau?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, en cap cas.

El Sr. Postigo i Garcia

Hem d'interpretar que són les persones que signen aquests convenis els que hi van tenir...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Exactament.

El Sr. Postigo i Garcia

I, per tant, primer el senyor Carles Torrent i en els següents el senyor Osàcar.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Exactament.

El Sr. Postigo i Garcia

Llavors vostè, en relació amb aquests convenis...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo, com li ho podria dir? Jo...

El Sr. Postigo i Garcia

...els desenvolupava, per dir-ho d'alguna manera?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

A veure, les funcions que tenia atribuïdes –perquè, de fet, no era ni membre de la fundació, jo– eren tirar endavant aquest pla estratègic de què els he parlat en la meva intervenció inicial i, per tant, tirar endavant els programes diversos.

El Sr. Postigo i Garcia

D'acord. No, ho deia perquè en els convenis, en tots tres –he agafat només els tres que es van signar durant els anys en què vostè va ser director– es parla d'un pla d'activitats que, en tot cas, «sempre seran consensuades amb l'Orfeó Català». Jo m'imagino que vostè, com la persona que havia de desenvolupar les activitats i el pla estratègic i la resta, es devia reunir amb algú per consensuar aquestes activitats.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No, no ho vaig fer mai.

El Sr. Postigo i Garcia

I, per tant, abans també m'ha semblat entendre que vostè deia que les activitats que realitzava la seva fundació eren satisfactòries per a totes dues parts. Si no es reunia amb ningú de la Fundació Palau, com arriba a aquesta conclusió?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Oh, perquè és evident que quan jo presento el pla d'activitats realitzat al si del patronat hi ha algú que recull, doncs, les activitats aquestes, i aleshores suposo que es planteja la possibilitat de renovar el conveni perquè l'altra part està satisfeta amb allò que vam fer en el sentit del conveni que s'havia realitzat l'any anterior.

El Sr. Postigo i Garcia

Ah. D'alguna manera donaven compte, justificaven aquests convenis amb el Palau? És a dir, a partir de les activitats que vostès realitzaven, els ho deien al Palau per tal de renovar-ho?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Aquesta no era la funció que jo tenia encomanada, i ara li diria una inexactitud si li digués que jo sabia el moment, com i qui formulava tot això. Però crec que de la subsegüent renovació dels convenis entenc que en aquest cas el Palau estava satisfet amb les activitats de caire musical que nosaltres desenvolupàvem al si de la fundació.

El Sr. Postigo i Garcia

Contents o no tant, perquè el primer conveni del 2005 era per un total de 120.000 euros i el segon és només de 60. Potser hi havia alguna cosa que no els acabava d'agradar.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

D'això no li puc dir el què.

El Sr. Postigo i Garcia

He intentat, fent el mateix exercici que han fet els companys, veure si les activitats que sí que es concretaven en aquests convenis apareixen en les memòries d'activitats, no en les memòries d'activitats per justificar subvencions, sinó en les memòries d'activitats de la seva fundació, i la sorpresa ha estat la mateixa, la que ja li han plantejat. Enlloc parlen d'organització d'actes per donar a conèixer els músics catalans contemporanis, que era un compromís del conveni; enlloc es parla d'un acte cultural d'abast, i enlloc es parla de la publicació d'unes determinades col·leccions. Són compromisos que es repeteixen el 2005, el 2006 i el 2007. Entenc que si es repeteixen és perquè van quedar pendents de l'any anterior o perquè...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Hí ha una qüestió molt, molt important que vull destacar, i és que en primer lloc nosaltres, en aquest cas jo mateix donava molta importància al primer punt dels dos que constaven en el conveni. En segon lloc, hi ha també un aspecte que cal assenyalar: quan es parla de donar a conèixer músics actuals o activitats musicals actuals, és per algun motiu que nosaltres vam dedicar un gran esforç a ajudar alguna fundació i alguna activitat de caire musical que queda fora del que serien els àmbits més populars precisament per donar resposta d'alguna manera a tot això. És la manera com a mi em va semblar que podríem donar resposta a aquests punts del conveni; no amb l'exactitud que es defineix aquí, però sí de la manera que a mi em semblava, amb la capacitat i el coneixement que jo tenia, amb el meu equip, de tirar endavant aquestes activitats.

El Sr. Postigo i Garcia

Aquest acte cultural, «l'abast del qual serà definit conjuntament entre totes dues fundacions», em pot concretar quin va ser en cada una de les modalitats?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No vam fer cap acte cultural; sí que, ja li ho he dit, durant el meu mandat nosaltres vam donar suport a alguna fundació molt important d'aquest país en l'àmbit del cant, que a més a més té una gran repercussió internacional.

El Sr. Postigo i Garcia

Jo li ho torno a repetir: en les memòries de què disposem, les que tenim, enlloc apareixen aquestes activitats...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Una cosa són les memòries dipositades i una altra cosa és..., en el recull d'activitats i tant que hi és això!

El Sr. Postigo i Garcia

Nosaltres hem demanat les memòries d'activitats, no les que estan dipositades, memòries d'activitats i balanços econòmics a la fundació, del 99 al 2009. Ens han entregat una documentació, l'hem pogut veure aquest matí a les nou, a les vuit en punt que hem vingut, i no apareix res d'aquestes activitats.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo el que els he facilitat...

El Sr. Postigo i Garcia

Bé, ha sigut la fundació.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Bé, doncs, la fundació els pot donar les explicacions que corresponguin.

El Sr. Postigo i Garcia

M'ha fet la impressió en algun moment que vostè portava una documentació que potser era més extensa i on apareixia el detall d'aquestes activitats musicals.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo tinc allò de què jo dispo, que són les relacions d'activitats que jo mateix anava relacionant amb tot el que anava fent.

El Sr. Postigo i Garcia

Vostè ha comentat que el senyor Carles Torrent, per una banda, i el senyor Daniel Osàcar van ser les dues persones que van realitzar tasques d'administrador i amb les quals vostè, diguéssim, va tenir relació el temps que va ser director.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

És clar, sí, relació, lògicament, sí.

El Sr. Postigo i Garcia

M'imagino que una relació colze a colze, perquè treballar i tirar endavant activitats en una fundació requereix...

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Jo la relació «colze a colze», com vostè diu, la tenia bàsicament amb el meu equip i amb el president de la fundació, que és amb qui anàvem desenvolupant tot el marc d'activitats.

El Sr. Postigo i Garcia

Llavors, una darrera pregunta. Li han preguntat ja si coneixia les empreses Hispart, StereoRent o Letter Graphic, i m'ha semblat que vostè deia que sí.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Sí, i tant.

El Sr. Postigo i Garcia

Són empreses amb les quals habitualment la fundació i el seu partit solen treballar?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Són empreses..., jo puc respondre per la fundació. Nosaltres quan havíem de sonoritzar algun acte havíem contractat StereoRent i quan havíem hagut de fer algun enviament havíem hagut de contractar alguna d'aquestes empreses.

El Sr. Postigo i Garcia

Moltes gràcies, no faré més preguntes.

El president

Moltes gràcies, senyor Postigo. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Vives, per la seva compareixença. Li preguntaré algunes de les qüestions que l'anterior compareixent, el senyor Ferrer, ens ha remès a vostè, que no en coneixia la resposta. Alguna ja l'ha respost i altres no.

Parlant del coneixement dels convenis, a mi em queda clar de la seva intervenció que vostè coneixia l'existència dels convenis perquè, a més, segons vostè, feia un seguiment d'aquestes activitats dels mateixos convenis. És així? Coneixia els convenis?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

No és que fes un seguiment de les activitats del conveni. Jo rebia el conveni i aleshores analitzava què era allò d'aquell conveni que més s'ajustava al programa d'activitats que dúiem a terme, com em passava en d'altres ocasions.

El Sr. Rivera Díaz

I com creu vostè que és possible que el president Ferrer no tingués coneixement d'aquests convenis, fins i tot havent estat secretari de la fundació? Quin funcionament diferent de la resta d'entitats normals té la fundació que faci que el secretari o el president no coneguin la firma

d'uns convenis que ingressen, doncs, 120.000 euros o 60.000 euros cada any?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Hi ha una qüestió important, senyor Rivera, molt important, també. Mentre jo vaig ser director de la Fundació Trias Fargas vaig tenir dos presidents; un president va ser el senyor Eduard Rius, i l'altre president de la fundació va ser el senyor Vicenç Villatoro. La meua feina amb ells era de treball molt estret, i li asseguro que entre nosaltres compartíem la informació necessària per tirar endavant un amplíssim programa d'activitats. Jo no vaig ser director mentre el senyor Ferrer ostentava el càrrec de president de la fundació.

El Sr. Rivera Díaz

O sigui, per dir la pregunta d'una altra manera: per tant, el senyor Villatoro o altres presidents sí que treballaven estretament amb el director i coneixien els convenis.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Evidentment, coneixien tot el que era necessari per al funcionament de la fundació.

El Sr. Rivera Díaz

No, és que a mi el que diu vostè em sembla sensat i raonable, senyor Vives. El que no em semblava sensat és que ens vingués a dir un president que no coneixia l'existència dels convenis. Per tant, el meu dubte anterior, que era si no ens deia la veritat o si no tenia..., o se li havia oblidat, doncs amb la seva resposta ens queda bastant més clar.

Per altra banda, respecte al tema de la tresoreria, administrador, vostè ha dit que, bé, hi havia dues persones, el senyor Torrent i el senyor Osàcar. Abans ha parlat crec que –i a més ho ha fet amb una fermesa– amb un altre portaveu que crec que es correspon amb coses que també està pensant molta gent aquests dies. Vostè parlava –se sentia indignat per algunes acusacions– que s'ha de demostrar la culpabilitat i s'ha de fer presumpció d'innocència. Però és que estem en un àmbit que és polític. Aquí no estem en un judici, i la presumpció d'innocència des del punt de vista penal existeix als tribunals. Aquí estem jutjant com es funciona en política, com es gestiona el diner públic i, per tant, els silencis s'interpreten de forma diferent que en un jutjat. És cert que en un jutjat, quan un no diu una cosa o no hi han proves que hi ha un delictes, doncs de vegades fins i tot sent responsable d'alguna cosa no acaba tenint una sentència condemnatòria. El que passa, que en política, quan no se saben les coses, quan no es respon, quan no se sap qui és un tresorer, quan uns convenis no es corresponen amb uns objectes, això, tot i el que pugui dir el jutjat, en seu política és diferent. I el que estem fent aquí és jutjar això.

Vostè parlava d'indignació fins i tot. Miri, d'indignació segurament molta gent s'hi ha trobat quan veu un document que diu: «Adjudicación ciudad judicial» i veu «2,5 per cent senyor Torrent, 1,5 per cent fundació». Doncs vostè diu que s'ha de provar la culpabilitat. És cert, s'ha de provar la culpabilitat: això estava a l'es-

criptori de l'ordinador de la secretària del senyor Millet. Estic parlant dels famosos tants per cent. Vostè pot dir que està indignat perquè s'ha de demostrar i s'ha de demostrar la culpabilitat. Però els silencis en política també s'interpreten. I en aquest cas el silenci respecte a això, la resposta que ha donat fins i tot el seu partit, que ha dit que el senyor Torrent era qui podia tenir relacions i que no podien parlar d'ell perquè havia mort..., per tant, evidentment amb aquestes respostes també es diuen moltes coses, amb aquests silencis.

El que ens hauria agradat saber és realment què pensen vostès d'aquests tants per cents. Vostè pot comprendre –suposo que és una persona raonable, pel que ha mostrat aquí–, pot entendre que hi hagi indignació per veure tants per cents que apareixen respecte a obres públiques en un senyor que és el tresorer de la seva fundació? Això, pot entendre aquesta indignació o no?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

A mi, senyor Rivera, deixi'm fer-li una reflexió. Vostè diu que és diferent el món polític del món judicial i que, per tant, el que és el respecte a la presumpció d'innocència i el respecte al valor, diguem-ne, inqüestionable de la prova s'ha de produir, i que en política això és més lax que... Doncs, permeti'm, jo sé que ens diferencien alguns elements ideològics a vostè i a mi, però és que aquest també és un element que ens diferencia absolutament. Jo crec que fa molt mal favor a la política..., que estic segur que vostè ha fet un sacrifici personal passant al món de la política professional, i en certa mesura això fa que jo li tingui també molt de respecte, però vostè fa un flac favor a la política quan, volent aparentment fer veure que està a favor de la claredat de tot plegat, en el fons és vostè qui contamina a partir d'un paper que encara ningú ha provat absolutament res que es refereixi a res i que es trianguli d'una manera que em sembla impròpia el fet que això respongui a no sé quina mena de finançament de no se sap ben bé què.

A mi em sembla que comentaris d'aquesta mena fan un molt flac favor, no només a la política, sinó al conjunt de la societat i al funcionament que hem de tenir, francament. I perdoni que li digui..., li ho dic amb tot el respecte del món.

El Sr. Rivera Díaz

Jo ja entenc el que diu, però és que vostè ja ha parlat dues vegades de triangulació, i si em permet seguir amb el símil, no sé si futbolístic o no, això és un *pase de la muerte*, que diuen: «2,5 per cent, senyor Torrent», i a dalt, «adjudicació judicial» i el seguit de donacions d'una entitat d'obra pública vinculada a una persona, al tresorer d'una fundació del partit que governa. Això no és una triangulació, això és una passada directa.

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Vostè ho pot provar?

El Sr. Rivera Díaz

És a dir, estem parlant d'una cosa ben clara, amb números, ben clara. I, per tant, jo entenc que vostès hagin de

fer aquí el paper de víctimes i que estan indignats i tot el que vulguin, però el que es pregunta molta gent és com pot ser que hi hagin tants per cents que apareixen al costat de cada obra pública amb el tresorer d'una fundació d'un partit. I en això vostès podran fer veure que no passa res, que s'ha de provar; com vostès vulguin, però la realitat és aquesta i això no m'ho he inventat jo, això no estava a l'ordinador de Ciutadans, això estava a l'ordinador del senyor Millet.

Per tant, no és que ens els hàgim inventat, aquest paper d'adjudicació judicial i el tant per cent. Que vostès volen dir que no es pot provar? Evidentment, amb els silencis que hem vist aquí... Li pregunto, parlant que no es pot provar: vostè diu que coneix les empreses StereoRent, Letter Grafic, New Letter; aquestes empreses, com vostè sap, han vingut aquí i han sigut incapaces, fins i tot amb el senyor Llinares, que està ara de responsable del mateix Palau..., va dir ell que factures que s'han fet de 900.000 euros –900.000 euros–, que poden correspondre perfectament a una campanya de *mailing* a nivell de tot Catalunya, doncs, es responien a tasques que, com a molt, al Palau havien pujat entre 4.000 i 6.000 euros –això s'ha dit aquí. Per tant, vostè pot entendre que factures de 900.000 euros, que costen 4.000 o 6.000, les pagui el Palau, d'empreses que treballen amb partits polítics, puguin generar alguna sospita?

És a dir, estem en el marc evidentment de la política, i no és que sigui laxa, és que s'han de mostrar les coses, i a nivell judicial poden haver-hi garanties processals concretes, però aquí estem en seu política, i vostès han governat i vostès han estat gestionant obres públiques, i vostès apareixen, i apareixen alguns dels seus responsables polítics, al costat de tants per cent d'obra pública. I això, sincerament, de veritat, tant de bo no existís, senyor Vives. Això no fa bé a ningú, eh?, a ningú a tot Catalunya, a vostès els primers, però a ningú, eh?, de veritat. Cregui'm que a ningú li agrada veure aquests tants per cents al costat d'un responsable polític. Però en aquesta comissió vostès també tenen, des del meu punt de vista, l'obligació, perquè han governat Catalunya i perquè poden tornar a governar Catalunya en un futur, d'aclarir aquesta situació. Si no, queden delegitimats, des del meu punt de vista, per donar una imatge d'un govern que pugui donar fermesa i claredat a la seva gestió.

Si vostès no aprofiten aquesta ocasió o no poden aprofitar-la perquè no poden, doncs no és responsabilitat de la informació que ha sortit, no és responsabilitat que jo li faci una pregunta. No és que jo faci un mal favor a la política preguntant-li per això, és que això ha sortit de l'ordinador del senyor Millet. No és culpa nostra, hi insisteixo, senyor Vives. Per tant, vostès en algunes coses no tenen explicacions, en d'altres tenen silencis, doncs vostès sabran. Jo entenc la posició, que no ha de ser senzilla, la que tenen en aquests moments, però no intenti responsabilitzar la resta, indignar-se, perquè d'indignada hi ha molta gent, amb les dades que estan sortint. Per tant, jo crec que no es pot parlar d'indignació.

I acabo, senyor president, simplement parlant dels pressupostos. Se n'ha parlat amb el senyor Ferrer, que tam-

poc ens ha respost. M'agradaria que vostè, que sembla que està molt més en la gestió de la fundació... Com es gestionaven els pressupostos? Quan arribaven els pressupostos s'aprojava a la direcció de la fundació? Qui els presentava a la fundació? S'incorporaven les quantitats dels convenis? És a dir, les quantitats dels convenis s'incorporaven com una part que entrava, lògicament, d'aquest diner cada any? Perquè entenc que sí, perquè el senyor Ferrer no ens ho ha sabut dir abans. Per tant, vostès feien els pressupostos, preveïen els convenis amb el Palau? Tenien en compte quan aprovaven...? Qui aprovava els pressupostos sabia que hi havia ingressos del Palau de la Música a la Trias Fargas? Perquè alguns ens han dit que no ho sabien. Com s'aprojava? Com gestionen vostès els pressupostos i aquests *inputs* i aquests ingressos?

El Sr. Antoni Vives Tomàs

Doncs els gestionàvem amb molta cura, els pressupostos de la fundació, i mirant de complir tot el que està establert per la legislació vigent i mirant de respondre a les expectatives generades pel patronat. I això és el que vaig estar fent durant tot el temps que vaig ser director de la fundació. Nosaltres teníem un pressupost d'actuació, s'aprojava cadascuna de les activitats, i així ho vaig estar fent durant el temps que vaig ser director de la fundació.

Però deixi'm dir-li una cosa sobre la indignació o la no-indignació. Sap què passa, senyor Rivera? La indignació és el menys polític dels sentiments, i, per tant, cal tenir el cap molt clar quan un fa certa mena d'acusacions velades, i més en seu parlamentària; aquest és el criteri que miro de seguir a la vida en general. Agafar papers, presumir que darrere d'aquests papers s'amaguen certes coses, quan aquests papers sembla que han estat elaborats per persones que no tenen la més mínima credibilitat de res, i fer-ho aquí, com si ja fossin unes proves concloents, em sembla que no és propi; senzillament és això, és la meva opinió. Vostè en pot tenir una de diferent, però és la meva opinió.

A mi em sembla que el que hauríem de fer tots plegats és centrar-nos en allò en què ens hem de centrar i analitzar les qüestions en funció del que són i no del que es vol que siguin.

El president

Moltes gràcies, senyor Vives. Agraïm molt la seva compareixença.

I ara suspendrem la sessió fins a tres quarts i cinc; el que passa és que començarem en punt, ja els aviso.

Moltes gràcies. A tres quarts i cinc.

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i onze minuts i es reprèn a tres quarts d'una i set minuts.

El president

Bé, doncs reprenem la comissió.

Compareixença

d'Agustí Colomines, director de la Fundació CatDem (tram. 357-00500/08)

I ho fem amb la compareixença del senyor Agustí Colomines Companys, director de la Fundació CatDem. Com hem fet amb tots els intervinents i compareixents, li hem fet avinent que tenia un torn de deu minuts per si volia fer alguna exposició, ens ha dit que sí i, per tant, sense més dilació té la paraula el senyor Colomines.

El Sr. Agustí Colomines Companys (director de la Fundació CatDem)

Senyor president, senyors diputats, compareixo en aquesta comissió parlamentària en primer lloc perquè jo sóc dels que creuen que aquesta és la casa del poble de Catalunya i, per tant, em dec a aquest poble de Catalunya i a la sobirania del poble de Catalunya. I, per tant, compareixo aquí, malgrat l'estranyesa que tinc del fet que se'm relacioni amb aquest cas.

Jo sóc un professor universitari. Sóc professor titular de la Universitat de Barcelona; sóc director acadèmic de l'Àrea d'Estudis Nacionals i Identitaris de la UOC; pertanyo a l'associació d'estudis sobre el nacionalisme de la London School of Economics, per tant, la meua trajectòria és bàsicament acadèmica.

Vaig entrar a militar políticament quan tenia catorze anys en una organització que es deia Bandera Roja, que després va acabar confluint, una part, en el Partit Socialista Unificat de Catalunya –el PSUC. L'any 1978, per ser més exactes, vaig deixar de militar políticament, sobretot per una mena de discussions d'aquelles tan típiques dels comunistes, no?, sobre qui era més pur, per dir-ho així. Només l'any 1980 vaig participar, amb una aportació econòmica bàsicament, en Nacionalistes d'Esquerra, que va ser un fracàs rotund. Des d'aquell moment mai més vaig militar políticament enlloc, llevat que durant la primera legislatura vaig ser secretari parlamentari del senador i diputat Josep Benet, durant aquella primera legislatura. Per tant, la meua relació amb política és, per dir-ho així, relativa, no?

També vaig fer un intent escadusser, però en vaig sortir immediatament, no?, d'anar a l'assemblea constitutiva d'Iniciativa per Catalunya, però com que no em va interessar gens ho vaig deixar estar, per dir-ho així.

Només vaig tornar, per dir-ho així, a la vida pública en el moment que, l'any 2004, se'm proposa l'oportunitat de dirigir una organització, una ONG, que és Unescocat. Resultava que el director anterior d'Unescocat, el senyor Raimon Ribera, passava a ser cap de gabinet del conseller Castells i quedava vacant la direcció d'Unescocat. Se'm va proposar això, i jo ho vaig fer. I aquí és on em vaig trobar la realitat de la política d'una forma gairebé corprenedora. Perquè, quan vaig entrar allà, la meua relació amb el Govern, en concret amb la senyora Margarida Obiols i amb el senyor Ramon García-Bragado..., va resultar que em van explicar que Unescocat era una «cova de lladres», no?, perquè era una organització creada per Convergència i Unió, i, clar, si era creada per Convergència i Unió òbviament era una «cova de lladres».

Això em va sorprendre tant, em va sorprendre tantíssim que només vaig poder recórrer, no?, a alguns amics, per exemple, el diputat Balcells o la Carme Valls, perquè em poguessin donar contacte amb el president Maragall, i ho van fer en una assemblea precisament de Ciutadans pel Canvi, per intentar solucionar justament això, no?, aquesta percepció que em semblava absolutament fora de lloc. Després d'una esbrancada descomunal, que sembla que és la seva pràctica habitual, del senyor Ramon García-Bragado quan li vaig dir que no tractés aquesta organització com si fos «una colla de delinqüents», al final vaig aconseguir o es va aconseguir que no es tanqués Unescocat, que no se li rebaixés l'assignació, etcètera.

I la veritat és que vaig sortir d'Unescocat l'any 2007 amb una altra esbrancada, però en aquest cas del secretari de la Vicepresidència, el senyor Rafael Niubò, no?, com vaig explicar en una carta que vaig enviar al president Montilla en el seu moment. Va ser una..., diguéssim, li vaig haver d'enviar aquesta carta entre altres moltes coses perquè era..., i els llegiré un trosset d'aquesta carta, precisament, perquè és prou significatiu. És del 14 de maig del 2006. Li dic: «Nosaltres...» Em diu..., li explico, no?, la conversa amb el senyor Rafael Niubò, i diu: «“Nosaltres no confiem en el director d'Unescocat » –o sigui, en mi–, «ja que sempre que pot es dedica a carregar contra Esquerra Republicana. Per tant”, m'ha indicat el senyor Niubò, “com és ben evident en certes decisions que hem pres darrerament respecte a les subvencions...” –i dic: «No reproduïxo el que m'ha dit amb exemples concrets perquè ho trobo escandalós i no vull deixar-ho per escrit–, «“no pensem donar suport econòmic a Unescocat”...» Com li vaig dir al president Montilla amb aquesta carta del 14 de maig, al final diu: «Tanmateix, et demano que em perdonis l'expansió personal que faré tot seguit. Com ja vaig dir-los als senyors Zaragoza i Puig el dia que em van demanar que encapçalés la plataforma “Estatut, jo sí”, sabia que això passaria un dia o altre si Esquerra Republicana aconseguia de retornar al Govern. No vaig reclamar-los cap mena de protecció personal perquè he estat criat en una família que sap que comprometre's comporta alguna mena de risc. Però sí, en canvi, que vaig demanar la protecció per a Unescocat. Et faig saber això, que és segur que tu ja saps, només a títol d'inventari, perquè reclamo la paraula donada a canvi del meu sacrifici» –que va ser la meua dimissió com a director d'Unescocat.

Després d'aquesta carta, al president Montilla li vaig tornar a enviar una carta, el 6 de novembre del 2007, en la qual li explicava el perquè, les causes de sortir de la... –com es diu això?–, d'Unescocat, li donava més explicacions, i jo vaig rebre una carta del 30 de novembre del 2007 del president de la Generalitat, que és exactament aquesta, en la qual em deia: «Benvolgut amic, vull traslladar-te amb aquest escrit el meu agrament i reconeixement per la tasca que has desenvolupat durant aquests gairebé quatre anys al capdavant del Centre UNESCO de Catalunya. En tot aquest temps tinc la certesa que els objectius que et vas fixar a l'inici han estat àmpliament assolits. La renovació i l'enfortiment de la institució, i, entre altres moltes coses, la defensa

del patrimoni i la diversitat lingüística del nostre país. Desitjant que aquesta nova etapa que iniciés en la direcció de la Fundació Ramon Trias Fargas estigui plena d'encerts, rep una cordial salutació.» Clar, evidentment jo li havia explicat al president de la Generalitat que havia rebut una oferta del senyor Artur Mas per encapçalar el projecte intel·lectual de la casa gran del catalanisme, i el projecte intel·lectual de la casa gran del catalanisme era, precisament, o es faria a través de la reconversió de la Fundació Ramon Trias Fargas.

Perquè aquesta va ser una primera discussió que jo vaig tenir amb el senyor Mas, de si havíem de continuar amb aquesta fundació o se n'havia de fer una de cap i de nou, per dir-ho així. Bé, es va entendre que tot això seria molt costós, posar en marxa una altra fundació, etcètera i, per tant, el que es va acordar és que es continuaria amb la Fundació Ramon Trias Fargas, però se'm donava la possibilitat de fer tres coses. Una, total independència política; dos, pactar un pressupost determinat d'activitats, tres, obrir la fundació d'una forma clara, i, això sí, fent una renovació del patronat de la fundació per, diguem-ne, adaptar-lo una mica a les noves circumstàncies sense perdre el que és evident. La gran transformació de la fundació era que abans era una fundació d'un partit polític, encara que amb unes característiques molt especials, com ja els ha explicat el senyor Vives abans, no? Però en el cas meu, l'encàrrec meu, concret, corresponia a fer el gran salt, que era que un partit polític pagava a una fundació perquè aquesta fundació generés programes de renovació del catalanisme a partir de, diguem-ne, una idea que és doble. Una, que era una preocupació que venia de certs ambients intel·lectuals, de quina capacitat tenia el catalanisme de donar resposta als reptes del segle XXI, i l'altra, una reflexió política que havia fet el partit, en aquest cas, que és que no en tenien prou, per dir-ho així, de guanyar les eleccions, sinó que havien de reflexionar per què el catalanisme, en el seu conjunt, segurament era dèbil. I d'aquesta reflexió que ells feien i de la preocupació intel·lectual de renovació del discurs catalanista en sorgeix la Fundació CatDem.

Jo, en principi –que hauria coincidit, per cert, amb la sigla d'un nou partit que s'acaba de crear–, havia pensat que es diria Fundació Demòcrata i Catalanista, no? Per què pensava que s'havia de dir Fundació Demòcrata i Catalanista? Doncs mirin, fàcil: Convergència Democràtica, Unió Democràtica, pacte democràtic... La paraula «democràtica» sempre ha estat associada al catalanisme, a un determinat catalanisme. I pensava que convertir la fundació en la Fundació Demòcrata de Catalunya, tan mancats com estem de cultura democràtica, des del meu punt de vista, doncs, era molt important.

I com que, malgrat que jo tinc –vostès no ho saben i no tenen per què saber-ho, d'altra banda– fama de ser postmodern dins els ambients intel·lectuals de la universitat, no?, però això és..., i el postmodernisme se suposa que és una tendència filosòfica que el que diu bàsicament és que destrueix el passat, per dir-ho així, i tot el passat només és una recreació intel·lectual de les persones. Bé, a banda... –perdonin l'expansió, eh?, aquesta, una mica acadèmica, no? Jo vaig considerar que el que no podíem fer era trencar directament amb el passat, i, per tant, per

això es va dir Fundació Catalanista i Demòcrata Trias Fargas, per donar aquest *pull*, diguéssim, de trànsit entre el passat i el present. Si després vam acabar traient el «Trias Fargas», com vaig dir en una ràdio des de Colòmbia, que és on estava en aquell moment que em van entrevistar, doncs el vam treure per respecte a la família, perquè bàsicament, quan va sorgir aquest afer, la paraula «Trias Fargas», com veig que continua passant, sortia d'una forma, diguéssim, permanent i, per tant, al final, com que en el fons ja anàvem cap aquí, per això al final vaig fer això.

I res, només..., i acabo amb això, no? Com els he dit abans, em resulta bastant sorprenent que jo estigui aquí. La veritat, els ho dic, eh?, em resulta molt sorprenent. Primera perquè no sé què hi faig, sobretot tenint en compte que el senyor Millet l'he vist, crec, en dibuixos, però res més en la vida, i que aquells que precisament hi han tingut..., i fins i tot estan encausats no vinguin. Els encausats potser estaria bé que vinguessin, no? Si volen després em criden a mi, però els encausats primer, diguem-ne.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Colomines. Ara és el torn dels grups parlamentaris, i en primer terme el Grup de Convergència i Unió i el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Colomines, per la seva compareixença. Jo ja li explicaré què hi fa vostè aquí. Ja sé que se m'enfaden, però és que, és clar, aquí resulta que hi ha gent que impunement fa acusacions sense cap mena de solidesa, fa saltar pels aires els principis més elementals de l'estat de dret, i en canvi s'enfaden si algú dona la seva lliure opinió. Jo ja ho he dit al compareixent d'abans: aquí hi ha hagut una tria selectiva de quins directius de la Fundació Trias Fargas vénen i quins no. I vostè, igual que en el cas d'abans, vostè és, per una banda, un compareixent instrumental, perquè tot i que se sap perfectament que les dates en què comença la seva gestió i transformació de la Fundació Trias Fargas, en tot el tema que ha esclatat del Palau..., doncs se sap perfectament que vostè no hi participa directament, però no obstant això el fan venir aquí perquè vostè és l'instrument, és la via per desprestigiar tot allò que té a veure o amb Convergència o amb el projecte, en el seu cas, de la casa gran del catalanisme, i és instrumental perquè a través de vostè i de la casa gran del catalanisme es pot arribar al senyor Artur Mas. Això és així –això és així.

Vostè és una persona no militant de Convergència, ho ha dit, és un independent que s'ha sumat a participar i a generar complicitats en el món del catalanisme, en aquest projecte de la casa gran; ho fa fora de la lògica partidista i partidària, ho fa des de la lògica de país i de la transversalitat, com la millor garantia per enfortir el catalanisme polític des del nivell social, cultural, econòmic, i sent, en el seu cas, un catalanista d'alçada de mires i una persona amb molt de prestigi en el món

acadèmic, en el món de les entitats no només catalanes, sinó a nivell internacional. Si a això hi sumem dues coses, que vostè lidera aquest projecte de la casa gran del catalanisme i que vostè tota la vida s'ha caracteritzat per no doblegar-se als capricis sectaris de determinats partits del Govern, doncs entendrà que aquí s'hi ajunta, com vaig dir també un altre dia, amb vostè la fam amb les ganes de menjar.

Jo quan s'enfaden quan dic això del tribunal polític..., però és que jo crec que hi ha en tot l'objectiu i en la naturalesa i en les intervencions..., doncs, es nota tant! A mi també deixi'm que digui una altra cosa, perquè en el seu cas no és que només això sigui la prova que és un tribunal polític, sinó que deixi'm que comenci a tenir la impressió que vostè és la..., o aquesta comissió comença a ser l'expressió institucional d'una caça de bruixes. El tripartit ho ha fet amb opinadors públics, ho ha intentat –no cal recordar episodis–; ho ha fet amb gent que no els fa la gara-gara, en coneixem molts d'episodis –no diré algunes expressions d'algun significat càrrec del tripartit, que ara ja no hi és, perquè..., «ilustre muerto», etcètera. Vostè forma part..., i vostè, per les característiques que he dit, és una peça molt preuada. Per això vostè és aquí. Diu: «M'estranya...»; no li estranyi, és el que hi ha.

Jo aprofitaré per fer una sèrie de preguntes amb què jo crec que quedarà més evident el fet que la seva compareixença aquí i el fet de cridar-lo a vostè aquí responen a això, a un tribunal polític, i com a víctima, i cara, d'aquesta caça de bruixes que tota aquella gent que no ret homenatge als partits del Govern..., ens tenen acostumats a fer en més d'una ocasió.

Per tant, jo el primer que li voldria preguntar és quan vostè s'incorpora, a quina data vostè s'incorpora, de fet, a fer de director de la Fundació Ramon Trias Fargas, que després ha estat la Fundació CatDem, i quin encàrrec exacte té, que ens l'ha explicat bastant, però en quina data vostè s'incorpora.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Bé, jo, d'entrada, el que..., diguéssim, hi ha una data legal, que és la del desembre del 2007, i una data real, per dir-ho així, que és després de Nadal del 2008, no?, que és quan m'hi incorporo d'una manera clara. El meu encàrrec és ben clar, l'he dit abans i torno a dir-lo ara, que és transformar una fundació de partit en una fundació que té més a veure amb un *think tank* polític, que, com passa en altres llocs del món, té un... Està tintada políticament, això és evident, però no és una fundació a l'estil de les que hi ha aquí, a Catalunya; no és Nous Horitzons, no és la Campalans, no és l'Irla, no?, ja no vol tenir aquesta voluntat, sinó que es vol convertir en una fundació oberta, i per això jo faig, diguéssim, una proposta molt concreta: una, sortir d'un lloc, que està molt bé, que estava molt bé, que era la casa dels Trias Fargas, precisament a la Rambla de Catalunya, sortir d'allà i buscar un local de planta baixa per provocar el que els sociòlegs en diuen «l'efecte mosca», no? Si vostès han anat mai a la fundació veuran que una de les característiques és que està en una planta baixa i que tot és un finestral obert, i la gent si s'alça una mica pot

veure el que passa en el seu interior, no?, que és que té una sala d'actes, que té un espai que en diem «ateneu», que significa que la gent pot entrar dins de la fundació i pot utilitzar els serveis de la fundació, des d'ordinadors, els telèfons, el que sigui no?; que siguin entitats, etcètera. Després hi ha els llocs pròpiament de treball, etcètera. Per què? Perquè del que es tractava bàsicament era: si el projecte era la casa gran del catalanisme, és a dir, si el projecte era eixamplar les vores del que era un projecte polític concret, que era..., és a dir, Convergència Democràtica o el que fos. Aquí del que es tractava era d'una altra cosa.

Miri, li ho faré amb un exemple que un dia em va preguntar el president Pujol. Em diu: «Quina diferència hi ha entre el que tu estàs liderant i allò del “pal de paller”?» Perquè, clar, el president i molts convergents també tenien molts problemes per entendre què caram era això de la casa gran del catalanisme, no?, jo ja ho entenc això, que no era fàcil d'explicar-ho en bon principi, perquè era una intuïció i, aleshores, davant d'una intuïció és molt difícil, no? I jo li vaig dir: «Miri, vostè..., el pal de paller és la creació d'un partit polític per governar, vostè crea un partit polític amb la intenció de governar; la casa gran del catalanisme el que intenta és crear, en el sentit gramscian de la paraula, una hegemonia, que no necessàriament s'ha de traduir en cap partit polític, i crear una hegemonia del catalanisme, del pensament catalanista. Per què? Perquè es detecta que l'hegemonia i el pensament estan en mans d'uns altres i, per tant, el que es necessita és que el catalanisme sigui hegemònic en el conjunt de la societat, i això és el que és la fundació.»

No es tracta, com alguns s'han pensat –perquè això és un reduccionisme absolutament forassenyat–, de «a veure quants fitxatges ha fet el Colomines per anar a les llistes de Convergència». És que aquesta no és la meva missió; a les llistes de Convergència, doncs ja s'arreglaran els convergents a qui posen a les llistes. El meu encàrrec concret és construir exactament aquesta hegemonia, que comporta també persones, i per això hem estat oberts. Miri si he estat obert que fins i tot el senyor Iceta ha vingut a fer una presentació d'un llibre a la fundació. A mi altres fundacions no m'han invitat en la vida, però el senyor Iceta ha estat allà dins, i ben de gust que ha vingut a fer-la, per cert.

El Sr. Turull i Negre

Per la data que vostè ens diu, de fet, quan arriba el darrer conveni de la Fundació Trias Fargas amb la Fundació Palau de la Música ja està fet; vostè quan arriba, quan s'incorpora a fer de director, en tot cas, si vostè tenia informació, quina és la seva decisió amb relació a aquest conveni.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Com li he dit, l'opció que es fa no és –que era la meva inicial, no?– tancar la fundació, sinó que és donar continuïtat a la fundació fent el canvi. A mi quan se'm passa el paquet de coses, que són compromisos i activitats que havia tingut l'altra fundació, inclou els convenis del Palau de la Música, no? Ah!, i aleshores, per exemple,

abans el senyor Vives ha explicat que ell tenia un conveni amb l'LSE, amb la London School of Economic, en concret amb el Paul Preston, que després jo mateix vaig tallar. Per què? Perquè em semblava que en aquesta nova fase nosaltres no teníem per què fer-ho. Era una bona iniciativa en el seu moment, perquè el Govern, la Vicepresidència del Govern l'ha tirat endavant, i amb bastants més calés dels que nosaltres els donàvem, per cert, no?, crec que el doble o el triple. Per tant, devia ser una bona iniciativa que ells han ampliat, per dir-ho així. Però jo considerava que en la meua etapa no tenia per què fer-ho; en canvi, en el cas dels convenis del Palau, havia de donar continuïtat a això, però la meua voluntat era que això..., bé, compliríem aquell primer any perquè s'havia de complir aquell primer any, però jo ja no volia renovar aquest conveni perquè no tenia cap sentit perquè seria de molt difícil compliment.

I tot i així li explicaré que fins i tot en un moment determinat jo faig l'opció –fixi-s'hi bé, eh?– d'encarregar una partitura per..., un compositor català jove, que es diu Pere Cowley Capella, «Lliures variacions enreixades», que és una variació de «La presó de Lleida», que si la senten és música contemporània, no?, i fins i tot en tots els actes que va fer la fundació, des de la presentació mateixa de l'obra, quan es va ensenyar el local, que encara estava derruït, vaig posar un tercet de jazz. En totes les activitats de la fundació hem anat fent coses de música per donar compliment a aquesta idea, a part per un gust intel·lectual personal, això també els ho confesso.

I, per tant, però, presa la decisió que això no es continuaria, miri, si vostè agafa els convenis –això ho he hagut de fer després perquè me n'he adonat després–, tots els convenis estaven signats el mes de gener de cadascun dels anys. Doncs vostè veurà que el mes de gener del 2009, que ja és del meu encàrrec, no hi ha cap conveni, que jo sàpiga –no hi ha cap conveni. Per tant, a mitjans del 2008 ja vaig prendre la decisió que el 2009 no hi hauria cap conveni amb el Palau de la Música.

El Sr. Turull i Negre

I el 2009, per tant, no té res a veure que al final del 2009 esclatés tot l'afer del Palau. El fet que no s'hagués renovat el conveni no hi té res a veure...

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, perquè la decisió la vaig prendre a mitjans del 2008.

El Sr. Turull i Negre

Quan esclata tot el tema del Palau, qui diu a qui que en lloc de dos convenis són set convenis?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri, el 15 del X del 2009 rebo una trucada de la secretària del senyor Llinars a la fundació i demana si pot parlar amb mi, no? En aquell moment no parlem, diu que m'ha d'enviar un fax i tal. M'envia un fax en el qual em demana una sèrie de documents i de coses; en aquesta demanda em vaig adonar que el Palau no tenia res, directament no tenia res el Palau, que allò devia ser un desori de ca l'ample, per dir-ho així. Perquè diu:

«Còpia de tots els convenis signats de la fundació i vostès...» –em vaig donar que no els tenia, els convenis, perquè era evident que si me'ls demanava volia dir que no els tenia–, «còpia de la documentació bancària, no sé què, etcètera.» I jo li vaig contestar, el 16 d'octubre del 2009, exactament dic: «Benvolgut senyor, amb relació a la seva carta del dia 15 d'octubre del 2009 i que hem rebut avui, em plau comunicar-li que, tenint en compte el desgavell administratiu que afecta la seva entitat, i seguint l'esperit de col·laboració que ja li va manifestar el senyor Felip Puig des del primer dia en què es va fer públic aquest afer, no tenim cap inconvenient a preparar la documentació que ens demana. Per tant, quan la tinguem enllestida ens posarem en contacte amb vostè per concertar una entrevista personal. Esperem que aleshores vostè ens proporcionarà la documentació que té al seu abast per poder contrastar-la amb la nostra.»

Bé, després d'això li vaig enviar la documentació, a través de missatgers i tot plegat, i el 21 d'octubre del 2009 dic: «Ens plau posar-nos de nou en contacte amb vostè, tal com li vam avançar que faríem en el nostre escrit del 16 d'octubre del 2009, amb relació a la seva carta del 15 d'octubre del 2009. A partir de demà restem a la seva disposició per tal d'oferir parlar i contrastar la informació que indicava la seva comunicació.» Per tant, vam concertar una entrevista que havia de tenir lloc el dilluns crec que era 2 de novembre, si no vaig errat, no? –no sé si era el dilluns 2 de novembre, una cosa així. Però crec que és bastant obvi: des del 27 d'octubre del 2009 que estic de baixa producte d'un accident que vaig tenir de moto que em va deixar dos mesos a l'hospital, i encara estic en fase de recuperació –avui me l'he hagut de perdre precisament per venir aquí, al Parlament de Catalunya.

El Sr. Turull i Negre

Qui i com es pren la decisió d'aportar –abans el senyor Joaquim Ferrer ens ha dit, no de «tornar», sinó d'«aportar»– els diners per la suma igual del que havien estat els convenis? Com s'arriba a aquest acord?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri, en nosaltres la primera reacció és la mateixa que va tenir l'Olof Palme i que vaig sentir l'altre dia. La primera reacció va ser la mateixa que l'Olof Palme, va dir: «Per què he de tornar els calés si són legals?» Això és el que va dir el patronat de l'Olof Palme: «Per què he de tornar els calés si són legals? Perquè a sobre seré estafat dues vegades!» Per tant, la primera decisió va ser aquesta, però després, quan es va anar veient tot això que els acabo de relatar –es va anar veient que hi havia un desgavell per part d'ells, que el Millet no tenia poders, que no informava el seu mateix patronat, que ningú tenia ni idea de res i tal–, es va dir: «Ei, atenció!» Que el president de l'entitat és un historiador, que és el senyor Joaquim Ferrer –per cert, que acaba de publicar un llibre a la Fundació Irla sobre Francesc Layret–, i jo també sóc historiador, i això significa que sabem per què va néixer el Palau de la Música i l'Orfeó Català, i neix com una entitat de difusió de la idea de catalanitat, i sense catalanitat no hi ha catalanisme, m'entén? I com que per a nosaltres el més important és que existeixi

aquesta catalanitat, el que no anem és a fer mal a la catalanitat i, per tant, es comença un raonament, no?, que és dir: «Ei, potser que comencem a pensar com rescabalar el Palau de la Música d'aquesta situació.» I, per tant, arribem a la conclusió, el senyor Artur Mas, servidor i altres persones, que es farà aquest conveni de retorn, de rescabament dels diners pel mateix import, seguint una cronologia, que ara no em recordo de fins a quin dia arriba, no?, però per deu anys, comptant des d'aquest, per tant, aquest any s'ha fet el primer pagament.

El Sr. Turull i Negre

I aquest conveni com es negocia? Ho dic perquè aquest conveni diu que es dona el tema per tancat entre els nous gestors del Palau de la Música i els daixò, i la fundació.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri, en els convenis que nosaltres fem de retorn, aquest o de..., diguem-ne, del que es fa, diguéssim, al final, el conveni aquest, no? Que, per cert, a vegades vostès es queixen que si s'ha lliurat, si no s'ha lliurat, si s'ha fet, si no s'ha fet... Aquest conveni està a internet –està a internet–, eh? És a dir, vostès posen «CatDem conveni» i els sortirà..., el primer conveni que els sortirà és aquest, imagini's vostè. I, per tant, això només pot ser..., pot ser que només ho hagin posat dues persones a internet, m'entén?, jo i l'altra part, i jo ja els asseguro que no l'hi he posat.

El que diu aquí, claríssimament, és que, una vegada establerts els acords entre les dues parts, les dues parts es donen per satisfetes amb l'acord i, a més a més, declinen qualsevol responsabilitat, demanda de responsabilitat dels uns amb els altres. Punt. Això és el que diu aquí. I això és el que és legal, que jo sàpiga; està signat davant de notari, que jo sàpiga.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies. Dues últimes preguntes, president; mai m'he passat del temps i, per tant, igual que amb altres portaveus li demano que tingui la mateixa generositat.

Una és la que he fet absolutament a tothom directament, i evidentment a vostè també la hi haig de fer: és si vostè ha tingut constància en algun moment o li han dit o li han comentat o per gent que era abans a la Trias Fargas, si en algun moment té constància de desviació de diners per comissió d'obra pública del Palau de la Música Catalana per al finançament irregular o de Convergència o de la Fundació Trias Fargas.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Vostè em coneix a mi?

El Sr. Turull i Negre

Una mica.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Doncs, hauria dimitit si hagués tingut constància de tal cosa, i no ho he fet; sóc aquí, representant la institució, que és la part que em toca.

El Sr. Turull i Negre

I la darrera, que lligo una mica amb la introducció que jo he fet. Vostè en una emissora de ràdio va parlar, quan es discutia de tot això, d'«estirar la manta». Exactament a què es referia quan volia dir això?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Primer que era una reflexió... Em permet que faci primer una cosa? Em vaig equivocar: «estirar la manta» és un castellanisme, es diu «aixecar la catifa», sap? I després s'ha repetit tantes vegades que em fot fins i tot una mica d'angúnia d'haver fet aquest castellanisme.

Però, bé, és igual, això d'aixecar la catifa és..., quan jo deia això era una reflexió de dir: «Escolti...», i ja li asseguro que aquests dies que he vist la comissió em refermo en això, eh? El que no pots posar és permanentment en crisi totes les coses, i el que no pots fer de cap de les maneres és trabocar, diguéssim, el sentit de les coses, no? El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya ja els va explicar a tots vostès el significat que tenen les comissions d'investigació; és de frau de llei crec jo que és aquesta comissió, i més de frau de llei que aquí no estigui assegut el senyor Ramon García-Bragado –que, per cert, va ser el primer que en aquesta vida m'ha fotut una esbrancada d'aquestes característiques– i, en canvi, hi estigui jo. Això és el que volia dir; allò que vostès aquí no volen investigar és justament del que els estava parlant quan deia aquestes declaracions.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, senyor Colomines. Ja veurà com..., ja ho veurà, ja veurà com amb la meua introducció i amb el que vostè ha explicat no m'hauré equivocat de massa de per què vostè està en aquesta comissió –ja veurà com no m'hauré equivocat de massa.

Moltes gràcies per la seva compareixença.

El president

Gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nou el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Miri, deixi'm dir-li que a nosaltres també ens resulta una mica sorprenent que avui el senyor Agustí Colomines estigui en aquesta comissió d'investigació –que, per cert, li agraeixo la seva compareixença, no? Entre altres coses perquè almenys aquest diputat que li parla respecta la seva trajectòria intel·lectual, malgrat que a vegades no puguem compartir, o almenys jo no ho comparteixi, algunes de les seves opinions, però això és la dialèctica democràtica, és la dialèctica de les idees. Vostè és aquí perquè en aquests moments és el director de la Fundació CatDem i, per tant, algunes de les coses que han passat més enllà del debat de les idees, doncs potser ens poden fer llum, tot i que de la seva intervenció inicial tinc la impressió que no, però al llarg de la intervenció ja en tornarem a parlar, no?

No és una intervenció instrumental perquè, miri, els problemes que han sorgit jo tinc l'íntima convicció que afecten la imatge de tots plegats, però és que dona la casualitat que en totes les informacions que han anat sortint hi surt Convergència Democràtica de Catalunya. I, per tant, nosaltres, la nostra obligació és estar fent-li algunes preguntes, per veure si en traiem l'aigua clara.

Els convenis que tenim a les mans ens ha costat tenir-los perquè aquest mateix exercici de transparència s'hauria pogut fer l'octubre de l'any 2009, en el sentit d'ensenyar públicament aquests set, que ara ja són vuit, convenis que es van signar amb l'Orfeó Català, no? Aquests convenis que tenim a les mans descriuen una sèrie d'activitats que s'haurien de fer; des del nostre punt de vista no coincideixen amb l'objecte d'allò conveniat. I jo m'he mirat aquest cap de setmana la memòria de l'any 2008, que és la que vostè ja era el director de la fundació, i no he sabut veure aquells tres conceptes pels quals es va convenir amb l'Orfeó Català que la Fundació CatDem realitzaria. Ens ho pot explicar? Abans hem escoltat les explicacions del senyor Vives, però...

Per cert, vostè sap si a l'anterior etapa es van crear molts orfeons, casals de gent gran, com ens ha dit el senyor Vives?

El Sr. Agustí Colomines Companys

No en tinc ni idea, perquè jo fins a l'any 2006 no tenia cap mena de relació orgànica, diguem-ne, amb res de tot això, per tant –2007, perdó–, molt difícil que sàpiga res de tot això. Per tant, no en tinc ni idea.

Miri, la primera cosa que li aclariré és que..., ho dic perquè la documentació que vaig donar divendres, que, per cert, no em digui que no ho tenia perquè en la documentació que li va donar el Palau de la Música hi eren, perquè jo els vaig donar al Palau de la Música. Per tant, ho tenen des del dia que els ho va donar el Palau de la Música...

El Sr. Terrades i Santacreu

Però la memòria no, senyor Colomines.

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, parlo dels convenis –parlo dels convenis–; els té des d'aquell dia, no? Però, miri, la documentació que divendres es va portar aquí: conveni del 2009, perdó, del 1999, d'acord?, conveni del 31 de gener de 2002, conveni del 29 de desembre de 2002, conveni del 24 de gener de 2005, conveni del 24 de gener de 2006, conveni del 25 de gener de 2007 i després el conveni del 2008. Per tant, això és la documentació que un servidor va donar divendres a la tarda; aquí no hi ha vuit convenis, aquí n'hi ha set, que jo sàpiga, per tant, si vostès m'ensenyen el vuitè, estaré encantat, però no existeix, aquest vuitè conveni, jo no en tinc constància, ja els ho dic jo. Amb el que jo els vaig donar divendres vaig donar això. A mi no em poden dir que jo vaig donar una altra cosa perquè jo vaig donar això. I està en el registre, per tant, m'imagino que vostès poden comprovar millor que jo què és el que vaig donar divendres. Per tant, és això.

Ara –ara–, si vostès em diuen quan es va cobrar el conveni del que està signat el 29 de desembre de 2002, jo els diré que es va cobrar el 2003; home, és obvi, 29 de desembre de 2002, es va cobrar el 2003. Si m'està preguntant això! Però aquí només hi han...

El Sr. Terrades i Santacreu

Li estic preguntant per les memòries de la...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Les memòries sempre..., jo he dirigit qualsevol altra...

El Sr. Terrades i Santacreu

...Fundació Trias Fargas, en aquest cas la CatDem, en el seu període.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri, jo no sé el que... Jo he dirigit altres organitzacions i sé el que s'ha de fer. Miri, fins i tot en les subvencions públiques –fins i tot en les subvencions públiques– un pot acabar imputant, eh?, part de la despesa en infraestructures en les despeses generals. Normalment el que es fa és justificar allò que rep directament de subvenció pública. Quan són dues entitats privades que es relacionen, són les dues parts privades les que s'han de donar explicacions entre elles. Si aquestes dues... Suposo jo, perquè jo ja ho dic, no hi era, però suposo jo que si aquestes dues entitats privades van anar renovant els seus convenis fins al gener del 2008, doncs devien estar satisfetes, què vol que li digui.

El Sr. Terrades i Santacreu

La fundació del Palau rebia subvencions públiques.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Escolti, però no tenia aquesta obligació. Eh que no la tenia? Perquè, si la tenia, aleshores estem parlant d'una altra cosa, diria, no? Ara, vostè què vol?, que li doni una opinió o que li parli de fets?

El Sr. Terrades i Santacreu

No, jo el que..., escolti, els fets...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo li parlo de fets, és a dir, els fets són aquests.

El Sr. Terrades i Santacreu

Colomines, els fets són que en l'exercici 2008 d'activitats musicals i de cant coral per a la gent gran, allò, res de res. En tot cas es dedicaven a fer una altra cosa.

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, jo vaig donar..., no, no es dedicaven a fer res, no faci insinuacions que no són veritat. No m'expliqui a mi el que faig jo com a director; en tot cas, si vol, em treu un document i em diu: «Vostè ha fet frau.» I li dic: «Doncs vagi al jutjat de guàrdia.» Se'n va al jutjat de guàrdia i ho demostra, i ja està, punt. Jo només li dic –només li dic...

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo el que li dic és que la part que van conveniar no l'ha complerta...

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, jo li dic...

El Sr. Terrades i Santacreu

...des de l'any 99 fins al 2008.

El Sr. Agustí Colomines Companys

...fins i tot li he ensenyat una partitura, imagini's si he fet coses de música. I vaig donar continuïtat al que havia de donar continuïtat –al que havia de donar continuïtat. A vostè li pot semblar més barat o més car, però és així. Per tant..., m'entén? Normalment els músics tots ells pensen que estan mal pagats.

El Sr. Terrades i Santacreu

En tot cas, convindran que és una partitura de noranta mil euros; una mica cara, no?

El Sr. Agustí Colomines Companys

No faci estrafet..., perdoni, i a més a més no estrafaci els arguments. Si vol, busqui-hi punta, si vol, busqui-hi punta, però no n'hi ha. Vol que li ho digui? No n'hi ha. Què vol que li digui? No n'hi ha.

El Sr. Terrades i Santacreu

La seva opinió, que respecto perfectament...

El Sr. Agustí Colomines Companys

I la seva opinió..., això és una qüestió d'opinions o estem parlant de fets?

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè en la...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Parlem de fets o d'opinions, senyor diputat?

El Sr. Terrades i Santacreu

Escolti, vostè em diu que aquesta partitura ha costat noranta mil euros?

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, jo no li dic això, home! No digui això, per favor.

El Sr. Terrades i Santacreu

En tot cas, deixi'm expressar-li la sorpresa, senyor Colomines.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Bé, molt bé –molt bé.

El Sr. Terrades i Santacreu

Escolti, vostè ens ha dit abans que a partir d'ara, des que vostè dirigeix la fundació, qui paga a la fundació és el partit polític de Convergència Democràtica per fer tot el que vostè ens ha explicat. Els ingressos de la fundació –és per entendre-ho, eh?– vénen directament de Convergència Democràtica o vostès tenen donatius privats?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri...

El Sr. Terrades i Santacreu

I qui els gestiona els recursos? L'administrador actual, el senyor Osàcar?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri, els ingressos de la fundació vénen de diferents fonts. Per cert, ara m'acabo de recordar d'una altra cosa, eh? Si vostè se'n va a l'orgue de Montserrat, en un tub d'aquells d'allà hi posa «Fundació Ramon Trias Fargas», perquè també el vam pagar nosaltres.

El Sr. Terrades i Santacreu

Ho sé –ho sé.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Doncs, ja està, imagini-s'ho, pagat per la fundació a l'època que jo n'era director. Per tant, vagi fent sumes, m'entén?

Miri, el que jo li explico..., nosaltres rebem el que és preceptiu, que reben totes les fundacions amb relació a..., de l'Administració pública per al seu repartiment..., diguéssim, la seva representació política; rebem projectes que nosaltres fem, etcètera, i elaborem un pressupost, que suposo que també està determinat per algunes donacions. Doncs com tothom fa, diguéssim, i nosaltres fem això.

Vol que li expliqui un cas molt significatiu? Miri, li explico un cas molt significatiu. «Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació. Ordre del 9 de desembre per la qual s'aproven les bases reguladores de les subvencions per a la realització de les activitats commemoratives de recerca i de difusió de la memòria històrica», etcètera, no?, per exemple. I, aleshores..., això, nosaltres hi concorriem, de fet, vam fer un acte que estava pagat per ells. Però, aleshores, en aquesta ordre, com a resultat de l'«efecte Millet», per dir-ho així, es diu explícitament en el punt 2.2: «Queden expressament excloses d'aquesta subvenció les universitats» –cosa que em sembla allucinant que les universitats no participin en la memòria democràtica, però bé, és igual– «els partits polítics i les fundacions vinculades a aquests partits.» Fins ara ho rebia; ho vaig deixar de rebre, per dir-ho així, eh? –ho vaig deixar de rebre.

Però, ai!, sorpresa, fan la llei i després em truca una senyora que es diu Fonti per proposar-me signar un conveni –es veu que tothom vol signar convenis– per fer aquestes activitats que resulta que ara estaven excloses de concurrència pública.

El Sr. Terrades i Santacreu

El senyor Osàcar, que és l'administrador de la Fundació CatDem, l'informa d'on obté els recursos per...?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Digui'm?

El Sr. Terrades i Santacreu

El senyor Daniel Osàcar, que és l'administrador de la fundació, a vostè l'informa dels recursos que obté per al funcionament normal de la fundació que vostè dirigeix?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Ell i jo i el gerent, en aquest cas el partit, doncs el que fem és dissenyar un pressupost anual i a partir d'aquí la fundació té aquest pressupost sobre les bases del que jo vaig dient que s'ha d'anar fent a cadascun dels apartats que té la fundació, i ja està.

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, però si el patrocinador és tal o tal empresa o tal o tal persona física, a vostè li expliquen d'on obtenen els recursos que vostè gestiona?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Vostè creu que tinc alguna necessitat de saber-ho?

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo li ho pregunto.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo no. És que m'és igual, absolutament. No tinc cap... És a dir, jo el que necessito és un pressupost per funcionar, bàsicament, que és el pacte que vaig arribar amb el senyor Mas, m'entén? I, per tant, com que necessito un pressupost per funcionar, aquest pressupost hi és, el puc executar, després passo comptes amb el patronat de l'execució del pressupost i adéu-siau.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè sap si empreses que opten a licitacions públiques, ara o en el passat, són donants de la seva fundació?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Ni idea.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè, que, pel que ens ha explicat, aquest nou projecte de fundació oberta..., vostè creu que el finançament de les fundacions que estan vinculades a partits polítics també hauria de tenir aquesta transparència perquè tots els ciutadans sabessin d'on els vénen els recursos públics?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri, hi ha una cosa que..., jo sóc un gran defensor de la transparència, ho he estat sempre, però jo el que no pretenc és..., jo no faig demagògia, eh? Qui ha de saber...

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo intento no fer-ne tampoc, senyor Colomines.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Tampoc li he dit que vostè la faci. Jo dic que jo no faig demagògia, eh? I jo el que dic és que qui ha de saber sobre això ja ho sap, que és el Tribunal de Comptes, perquè tu has de fer públic a l'autoritat qui t'ha donat uns diners, i això ho saben. Si vostès ho volen explicar tot a la societat, doncs legislin-ho vostès, a mi què m'expliquen! Vostès són els diputats, legislin-ho vostès i aleshores serà públic per a tot el món; ara, jo també li faig ara una opinió per part meva, eh?: però protegeixin la gent del sectarisme d'aquells que li cauran al damunt simplement perquè s'identifica amb una cosa o amb una altra.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè comprendrà, en tot cas, la nostra sorpresa, no? Perquè, clar, el Palau de la Música i l'Orfeó Català tenien molts patrocinadors, molts, i curiosament a les anotacions dels antics gestors, del senyor Fèlix Millet i dels que sembla que eren els seus comptables, el senyor i la senyora Montull, només hi surt una empresa que es dedica a l'obra pública, que és Ferrovial, i curiosament, eh?, doncs surten anotacions que fan referència a Convergència Democràtica i a la Fundació Trias, i a proveïdors, eh? Per tant, com a mínim l'exercici intel·lectual aquest de la sorpresa que jo crec que ens té a tots plegats, doncs hi és, perquè, clar, de les altres empreses que es dediquen a l'obra pública no surt cap anotació en els ordinadors personals del senyor Millet, del senyor Montull i del personal de la seva confiança; d'aquí la nostra sorpresa.

I com que se m'ha passat el temps, acabo aquí, no? Abans he començat dient-li al senyor Colomines que moltes de les seves opinions no les compartia, eh?, les seves opinions polítiques. Acabaré també amb una altra reflexió d'un opinador amb el qual en moltes ocasions jo no coincideixo però que aquesta vegada crec que ha fet una aportació de sentit comú: «Probablement vostè no hauria d'estar assegut avui en aquesta comissió, però sí que aquells que durant molts anys han estat vinculats a la Trias Fargas probablement haurien de donar més la cara.»

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i, en el seu nom, el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies també al senyor Colomines per la seva compareixença. Miri, nosaltres, quan vostè afirma que si tingués coneixement d'aquestes irregularitats que s'han anat evidenciant dimitiria, ens el creiem, jo me'l crec; el que passa, que això no vol dir que no s'hagin produït aquestes irregularitats. I la veritat és que, per molt que hi hagi

un determinat grup polític que pugui estar interessat a fer allò que ha estat fent durant molts i molts anys en aquest país, que és emparar-se en el victimisme per eludir determinades responsabilitats, això no obsta perquè aquestes irregularitats s'hagin produït. I no és una qüestió d'inventar-s'ho o és una qüestió de relació de causalitats; és una qüestió que, al final, els documents acaben parlant i vostè, que és historiador, sap perfectament de què estic parlant.

Resulta que la primera setmana, a través de les anotacions de la directora financera, la senyora Gemma Montull, demostrem que els recursos que vénen d'una determinada empresa, concretament Ferrovial, una empresa madrilenya de la construcció, van dirigitats a la Fundació Ramon Trias Fargas, al cent per cent, absolutament demostrat; no només són les anotacions, sinó que en els llibres de comptabilitat del Palau casen perfectament aquestes quantitats –no és que siguin anotacions, sinó que casen. Resulta que s'acaba sabent que, a part de tot, hi han una sèrie d'empreses que són proveïdors habituals de Convergència i Unió que, a més a més, apareixen sempre –i no d'altres, aquestes– en aquesta relació. Resulta que la setmana següent es coneix un quadre, que apareix en diferents discs durs d'algunes secretàries dels senyors Millet i Montull, concretament un del 2008, en el qual la relació, el quadre casa perfectament amb allò que havíem deduït a través de les anotacions de la senyora Gemma Montull. I com això moltes altres, per no parlar de les cartes que apareixen també.

Al final, totes les evidències van sumant, i és evident que tots plegats voldríem que això no s'hagués esdevingut, però s'ha esdevingut.

En tot cas, vostè comentava: «Bé, jo no sé què hi faig aquí.» Home, vostè és l'actual director de la Fundació CatDem i, per tant, el que volem és preguntar-li, des d'aquesta perspectiva, des del coneixement que vostè en el seu moment va poder tenir, doncs, d'aquests convenis, quina és la seva valoració.

La primera pregunta vull fer-li sobre el tema dels convenis, diguem-ne, de la documentació que s'ha aportat. A mi em resulta una mica estrany, per no dir «sorprentent», que la fundació de la qual vostè és director no hagi aportat la documentació fins al divendres abans que es produís la seva compareixença. Ho dic perquè fa quatre setmanes que la documentació es va proporcionar; han acabat entregant, si no vaig equivocat, cent o dues-cents pàgines, molta d'aquesta documentació ja la coneixíem, alguna és nova –en tot cas, després ja entrarem en detalls. Però la primera pregunta seria: per què aquest retard? Hi ha hagut algun problema a l'hora de recopilar informació o quina explicació ens podria donar?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Sobre què? Sobre...

El Sr. Bosch Cuenca

Sobre aquest retard a l'hora de proporcionar la documentació de la Fundació CatDem.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Miri, per dues raons. La primera raó és perquè vostès també van tard, eh? A mi m'envia una carta el president del Parlament el dia 15 de juny i pretén que, a més a més, posi..., no? Tenint en compte que jo ja no sóc la Fundació Trias Fargas, que hem fet un trasllat, que no sé què i tal. Doncs que recopilï no sé quanta documentació, alguna de la qual, per cert, d'aquesta documentació, és impossible de donar, perquè no existeix. Perquè vostès fan una d'aquestes deduccions que... Per cert, li diré una cosa, no?: els documents no parlen mai, són vostès que els fan preguntes, els documents estan allà i, en tot cas...

El Sr. Bosch Cuenca

Quan se sumen molts documents, li puc ben assegurar que parlen, i aquests parlen amb moltes evidències al damunt de la taula.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Els documents... Jo li parlo de...

El Sr. Bosch Cuenca

I, si vol, els hi mostraré.

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, jo li parlo d'hermenèutica, m'entén?, li parlo del que és la ciència...

El Sr. Bosch Cuenca

Les que no parlen són les persones.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo li parlo del que és la ciència històrica i li estic dient una cosa que és així, establerta en el món mundial: els documents no parlen, parlen les persones, les persones pregunten als documents i, per tant, interpreten els documents, així de fàcil.

El Sr. Bosch Cuenca

Miri, en aquesta comissió –en aquesta comissió– hem après perfectament que les persones no parlen o no volen parlar...

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, bé...

El Sr. Bosch Cuenca

...però els documents són molt tossuts i li puc ben assegurar que parlen, i parlen amb unes evidències tan i tan supines...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Li puc assegurar que no parlen, els documents; faci el que vulgui, és igual (*rialles*), és el seu problema; matriculi's a la facultat d'història i li ho ensenyaran i ja està. Però vostè aquí demana una cosa, diguem-ne, que és evident, no? Diu: «Còpia» –em demana el president

del Parlament– «de la documentació acreditativa de la relació amb Convergència Democràtica de Catalunya, aportacions de diners fetes des de la fundació a CDC.» Com li haig de donar això si no existeix això? Això no existeix! D'on ho trec? M'ho invento? No existeix això –no existeix.

El Sr. Bosch Cuenca

Bé, en tot cas, jo...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Això és una, i de segona... Estic parlant jo, no?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Doncs, em deixa parlar a mi i després té tot el temps que vostè vulgui. Per tant...

El Sr. Bosch Cuenca

No, jo no tinc tot el temps que vulgui. Tinc cinc minuts.

El Sr. Agustí Colomines Companys

El que li donin. La democràcia és això, eh?

El president

Perdoni, senyor Colomines. Aquí el que ordena el debat sóc jo, m'entén? I si vol vostè parlar, parli, però quan parli el diputat tampoc l'interrompi.

El Sr. Agustí Colomines Companys

D'acord, senyor president. Però també m'empara a mi, no?, suposo?

El president

I tant.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Doncs, ja està. La qüestió és la següent, no? Miri, sap què? Avui *El Periódico* treu tota una sèrie de cartes, tota una sèrie de cartes que el senyor Fèlix Millet escrivia i enviava: al senyor Rafael del Pino, al molt honorable Pasqual Maragall, al Vilarasau, al José María Aznar, a l'Ana Botella, a l'Alejandro Plasencia, al Rafael del Pino i acaba amb la perla de l'Artur Mas, no? Jo tinc també una carta al molt honorable José Montilla, no?, i aleshores aquesta carta diu: «Senyor Josep Montilla, primer secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya. Nicaragua, 75-77, 08029 de Barcelona. Distingit amic» –diu la carta–, «permet que t'adrexi aquestes ratlles per tal de fer-te arribar la meva més sincera felicitació pel resultat de les recents eleccions autonòmiques que han permès formalitzar un nou pacte d'esquerres.» Diu: «Estic segur que l'Entesa pel progrés treballarà fermament per al desenvolupament del nostre país i, des d'ara mateix i com sempre, pots comptar amb tot el meu suport. Rep una forta abraça. Visca Catalunya!»

Jo, fent aquestes mateixes analogies que fa vostè, dedueixo que el senyor Millet és del tripartit, és favorable al tripartit, és membre del tripartit, no? Faig aquestes analogies també. Per tant, què és el que vull dir-li? Que si, entre altres coses, m'he resistit a donar documentació és perquè no vull veure-la, d'una forma esbiaixada, a la premsa, que és el que ha estat passant durant tot aquest temps.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui que hem d'interpretar que vostè s'ha resistit a donar documentació a aquesta comissió?

El Sr. Agustí Colomines Companys

I, per tant..., és que, a més a més, no tinc per què donar-la, perquè no tinc cap obligació de fer-ho. La hi vaig donar a qui l'havia de donar, que era el Palau de la Música i, per tant, vostè ja la coneixia, entre altres moltes coses perquè amb la documentació vinguda el mateix dia que la senyora Carulla estava compareixent..., que va venir al mateix dia, per cert, perquè estava la senyora Carulla asseguda en el mateix lloc on estic jo i en aquell moment va arribar la documentació del Palau de la Música. Doncs, miri, fins i tot vostè ha tingut tot un cap de setmana per mirar la de la Fundació CatDem.

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, el que passa, que..., sap què passa, senyor Colomines? Resulta que la senyora Carulla aquí ens ensenya sis documents, sis convenis, que també aquests sis convenis coincideixen amb els que hi han dipositats a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques i vostès, a última hora, fan aflorar un últim conveni, que és el que sempre es referencia, que és el conveni del 1999.

I la meua pregunta és la següent: on estava aquest conveni? Com és que vostès, en el seu moment, no l'aporten ni a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques ni tan sols l'aporten al Palau de la Música? Perquè li puc ensenyar aquí, a la carpeta que ens va lliurar la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana, que aquest conveni no apareix. A mi m'agradaria saber on era aquest conveni.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo l'he lliurat perquè devia estar allà. Jo què vol que li digui?

El Sr. Bosch Cuenca

No li sembla un xic sorprenent que resulta que estem des de fa bastants mesos parlant de tots els convenis que el senyor Joaquim Ferrer, president de la fundació, resulta que va comentar que portaria els convenis del 1999, que, en teoria, és el primer conveni..., vostès no els aporten fins a última hora?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Però de què es queixa? Però és que el que no sé és de què es queixa. Té els convenis o no?

El Sr. Bosch Cuenca

Els tinc perquè els han aportat vostès a última hora. Del que em queixo és que resulta que vostès aquest conveni ni en el seu moment el varen aportar a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques ni tampoc en el seu moment el van aportar el Palau. I el que m'agradaria és que vostè m'expliqués per què en aquells moments vostè no va aportar aquest conveni. La pregunta és molt senzilla: per què en aquell moment no varen aportar aquest conveni?

El Sr. Agustí Colomines Companys

La pregunta és molt senzilla. Estava en un hospital.

El Sr. Bosch Cuenca

No, dic...

El Sr. Agustí Colomines Companys

La resposta..., no, és que és així! No busqui solucions sobrenaturals, són reals.

El Sr. Bosch Cuenca

A mi em sembla..., senyor Colomines, em sembla molt enraonat que vostè estigui a l'hospital, però que estigui a l'hospital no obvia que vostè entregui sis o set convenis.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Escolti, si...

El Sr. Bosch Cuenca

Aquest conveni representava alguna dificultat especial respecte a la resta de convenis?

El Sr. Agustí Colomines Companys

No.

El Sr. Bosch Cuenca

Doncs, per què en el seu moment no aporta vostè aquest conveni?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Perquè potser no hi era. Jo què vol que li digui? Ara, en aquests moments, no ho sé.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, ens està dient que aquell conveni no hi era.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Escolti...

El Sr. Bosch Cuenca

Està insinuant que aquest conveni l'han fet vostès a darrera hora o què? Estic preguntant això.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Escolti, què m'està dient?

El Sr. Bosch Cuenca

No, li estic preguntant què passava amb aquest conveni i per què vostè en aquell moment...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Què m'està dient? Què m'està dient? Em vol explicar què m'està dient?

El Sr. Bosch Cuenca

Li estic demanant que vostè ens expliqui, a aquesta comissió...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Que me l'he inventat –que me l'he inventat...?

El Sr. Bosch Cuenca

No, jo simplement li..., jo no estic insinuant-li res, jo el que estic dient és què passa, què passava...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Ho pregunto: què m'està dient? Que me l'he inventat o no?

El Sr. Bosch Cuenca

...què passava amb aquest conveni l'any 1999 que vostès no l'aporten fins a darrera hora.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo li pregunto...

El Sr. Bosch Cuenca

Li estic preguntant això, és molt senzill.

El Sr. Agustí Colomines Companys

És legal o no és legal i existeix o no existeix? Està signat per les dues parts o no està signat per les dues parts? Sí o no? Perquè el que sí que no és veritat és aquest resumet que vostès acaben de donar, no? Això no és veritat, perquè en aquest resumet que vostès acaben de fer no porten el del 1999, i això prova que vostès ja tenen la conclusió feta, no? Perquè aquí me'n posen un del 2005, del 2003, el 15 de gener del 2003; que jo sàpiga no existeix. Perquè en la documentació que vostè té i que li vaig donar, eh?, aquest és el del 1999. Està signat per les dues parts, sí o no? Que jo sàpiga, sí. Ho pot veure absolutament tothom, eh?

El Sr. Bosch Cuenca

Senyor Colomines, sap per què no surt aquest conveni? Doncs perquè vostès no el van aportar a aquesta comissió fins al divendres passat a dos quarts de set de la tarda, quan estava a punt de tancar el registre d'aquesta cambra. Si veu el quadre següent veurà com sí que hi surt. Però aquest conveni no ha aparegut fins ara...

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, escolti'm, vostè...

El Sr. Bosch Cuenca

...i és el que li estic preguntant.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Vostè diu... No, vostè diu que...

El Sr. Bosch Cuenca

Fa dos minuts que li estic preguntant on era aquest conveni de l'any 1999.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Suposo que...

El Sr. Bosch Cuenca

Em sembla que és una pregunta molt senzilla.

El Sr. Agustí Colomines Companys

...als arxius d'on havia d'estar. Jo què sé, a mi què m'explica.

El Sr. Bosch Cuenca

No li sembla sorprenent que en el seu moment no es dirigís aquest conveni a les noves autoritats del Palau de la Música?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Se'ls va portar, per tant, en conseqüència, a mi què m'explica! Se'ls va portar; si ells no els el van donar a vostès... Però si, escolti, si això del Palau de la Música és un desastre! Si trigaran anys a arreglar els arxius d'allà!

El Sr. Bosch Cuenca

Podia ser un desastre, però dubto que en aquests moments sigui un desastre. El que s'està intentant és posar ordre a la qüestió.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Però que es pensa que ho solucionaran en dos minuts?

El Sr. Bosch Cuenca

En tot cas, una altra qüestió. Jo volia anar a una altra qüestió, el tema del compliment dels convenis. M'imagino que vostè, quan va tenir coneixement dels convenis –no sé si el va tenir a través de la premsa–, m'imagino que deia voler-los resseguir. És així o no se'ls va mirar, els convenis, una vegada en va tenir coneixement? Una vegada va tenir coneixement de la vigència dels convenis, de la polèmica que havien generat, m'imagino que vostè el que va voler fer va ser resseguir aquests convenis i analitzar-los.

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, senyor, no. No vaig tenir cap voluntat de...

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, tampoc va fer allò que faria qualsevol ciutadà, que és contrastar aquests convenis a veure si casaven amb alguna activitat de la seva entitat.

El Sr. Agustí Colomines Companys

No, perquè la meua entitat, com ja he explicat claríssimament, és una altra cosa. Per tant, no tenia cap voluntat d'analitzar el passat. Vull dir, estava allà, ja... No han tingut aquí un altre responsable? Per què no han cridat el director del 1999? Per què no han cridat el president del 1999, no?, deixant de banda el que després va ser conseller d'Esquerra Republicana, que era el Pere Esteve, que aquest no el poden jutjar perquè és mort, no? Però, diguéssim, per què no han cridat aquests? Em criden a mi per preguntar sobre el passat. Cridin els del passat.

El Sr. Bosch Cuenca

No sé si ens està proposant vostè que fem un exercici d'espiritisme, si vol que aquí també fem venir el senyor Carles Torrent.

El Sr. Agustí Colomines Companys

El 99...

El Sr. Bosch Cuenca

Al que em remeto, senyor Colomines...

El Sr. Agustí Colomines Companys

El del 99 està *vivito y coleando*.

El Sr. Bosch Cuenca

...al que em remeto és a parlar amb l'actual responsable, amb l'actual director, que el que li demano és que ens doni explicacions convincentes de per què no apareix un conveni i per què no, en el seu moment, quan apareix la polèmica, es dedica a consultar, a contrastar si aquest conveni casa amb alguna activitat que pugui fer –estem parlant de 630.000 euros, no és pas poca quantitat– i li estic demanant estrictament això. No és demanar molta...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Ja li he contestat. No fa falta que insisteixi més, ja li he contestat.

El Sr. Bosch Cuenca

Molt bé. Moltes gràcies, senyor president. Intentarem ser disciplinats. Acabaríem aquí.

El president

Gràcies, senyor Bosch. Ara és el torn del Grup Popular de Catalunya i en el seu nom, el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Gràcies també, senyor Colomines, per la seva compareixença i per la informació

que ens pugui donar. En primer lloc, hem de començar dient que el nostre grup sí que va demanar les compareixences, efectivament, del director de l'any 99 i dels presidents que haurien pogut venir des d'aquella època fins ara, no?, per preguntar quin és l'origen d'aquests famosos convenis. En tot cas, varen ser els grups que donen suport al Govern els que no varen considerar oportú que acudissin a aquesta comissió d'investigació. Primera qüestió.

Segona qüestió. Ho trec perquè vostè ho ha citat, no? Certament, aquest conveni de 15 de gener del 2003, que a vostès no els consta, doncs no ho sabem, però efectivament hi ha un document de la Fundació Ramon Trias Fargas que és un conveni amb data 15 de gener de 2003. Existir, existeix –existir, existeix. Diu «anullat». Sí, diu «anullat», però existir, aquest conveni existeix. I, per tant, suposo que s'afegirà als misteris que en els darrers dies anem coneixent.

Jo li volia comentar dues coses, que crec que són les centrals en allò que estem intentant esbrinar en aquesta comissió d'investigació. Una primera és respecte a aquests convenis i de la signatura d'aquests convenis. Suposo que des que vostè està al capdavant de la Fundació CatDem es deuen haver signat convenis amb altres entitats?

El Sr. Agustí Colomines Companys

És una pregunta?

El Sr. Rodríguez i Serra

Sí, li ho pregunto.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Si s'han signat convenis amb altres...? Sí. Molt recentment, si no recordo malament, amb la Universitat Autònoma de Barcelona, per un seminari internacional que hi haurà sobre vestimenta en els centres escolars.

El Sr. Rodríguez i Serra

Perfecte. I aquest conveni, per part de la Fundació Trias Fargas, qui l'ha signat?

El Sr. Agustí Colomines Companys

El seu administrador.

El Sr. Rodríguez i Serra

El senyor Osàcar?

El Sr. Agustí Colomines Companys

El senyor Osàcar.

El Sr. Rodríguez i Serra

El senyor Osàcar. O sigui, és habitual i és freqüent que sigui el mateix administrador el que signa els convenis, ja sigui amb el Palau de la Música o amb qualsevol altre. D'acord.

El Sr. Agustí Colomines Companys

La part política, per entendre'ns –entenen «política» en el sentit institucional–, la negocia normalment el director –això és la meua pràctica, per dir-ho així, no?– i la part administrativa es resol sempre per part de l'administrador.

El Sr. Rodríguez i Serra

Sí, però quan estem parlant d'un conveni entre el Palau de la Música, de vegades la fundació i de vegades l'Orfeó, qui signa, en aquell cas, és el màxim representant, el senyor Fèlix Millet, i, en canvi, per part de la fundació no ho signa ni..., perquè, diguem-ne, és un càrrec polític, però...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Però el que legalment té poders és l'administrador, no el president ni el director. Per tant, davant d'un document d'aquestes característiques, l'ha de signar qui té poders per poder-lo signar. I legalment, en aquest cas, és l'administrador.

El Sr. Rodríguez i Serra

El senyor Millet tampoc tenia poders i els firmava ell.

El Sr. Agustí Colomines Companys

És un problema d'ell; no és un problema de la fundació.

El Sr. Rodríguez i Serra

D'acord. Escolti'm, i una altra cosa. Amb relació a les memòries, les memòries que deuen... Bé, si vostè, de fet, va entrar a principis del 2008, vostè ja deuria de responsabilitzar-se de la memòria de l'exercici 2008. I en aquesta memòria de l'exercici 2008, a la qual nosaltres hem pogut donar un cop d'ull –ni que sigui amb presses, li hem pogut donar un cop d'ull–, no veiem absolutament cap activitat relacionada amb el conveni amb el Palau de la Música, ni una partitura ni absolutament res. A què és degut això?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Perquè en les... Això que tenen, que és documentació legal, bàsicament... –com també em passava en el cas quan dirigia una ONG, eh?–, és a dir, normalment el que consignen en aquestes memòries és tot allò que fa referència a les subvencions públiques. No fas, diguem-ne, un..., sí, ja sé que em llegirà un no sé què...

El Sr. Rodríguez i Serra

No li ho llegiré, no –no li ho llegiré.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Però després es fan memòries d'aquestes característiques, no?, que són més, diguem-ne... Perquè tu pots fer memòries de moltes menes. És a dir, tu pots fer memòries d'aquestes característiques, que simplement són, diguem-ne, propagandístiques, en bona mesura, en les quals destaquen unes coses i no unes altres; després pots fer una memòria més exhaustiva, interna, en la qual

consignes..., diu: «Reunió amb l'alcalde de...» –com es diu? (Pausa). La veritat és que busquen tres peus al gat a tot arreu, m'entén? Quin vol que li digui, el de Berga? Doncs, Gendrau, eh? Tu en pots fer un altre que digui: «Vot electrònic, una eina contra no sé què», pots..., vas fent, i després fas allò que legalment estàs obligat a fer, allò que legalment i només..., legalment només estàs obligat a consignar allò que és... Ho va dir en aquesta mateixa sala la directora general d'Entitats Jurídiques.

El Sr. Rodríguez i Serra

No li ho tornaré a llegir perquè vostè ja deu haver sentit...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Sí, però no diu el contrari.

El Sr. Rodríguez i Serra

...el que diu la normativa, i no és específicament així, no? Però, en qualsevol cas, sí que coincidirà amb mi que en aquestes memòries més específiques en les quals es detallen les activitats de la fundació o de qualsevol altra entitat, si s'han fet activitats que tenen valoracions d'entre 90, 60 i 120.000 euros, alguna d'aquestes activitats com a mínim constarien, aquestes específiques, no?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo, que sàpiga, no s'hi consigna allò de l'orgue de Montserrat. Que jo sàpiga no surt, per exemple, no?, i ho hem fet, i és constatable.

El Sr. Rodríguez i Serra

Però, en canvi, sí que es consigna una donació de 1.500 euros, per exemple, a la Fundació Jaume Aragall i, en canvi, les activitats que realitzen per valor de 60, 90 o 120.000 euros no es consignen. Ho dic perquè..., sí que li volia ensenyar un document, que és precisament una d'aquestes memòries específiques de la fundació que fan per a ús intern. És un document que té aproximadament setanta o vuitanta pàgines, en què es fa no només un repàs de totes les... –no, no l'afecta a vostè, eh?–, és un repàs de totes les activitats fetes per la Fundació Trias Fargas durant l'any 2006 i, a més a més, fa un repàs de totes aquelles activitats que estan en marxa durant l'any 2007. No hi ha absolutament cap referència a cap activitat del tipus de divulgació musical, cap ni una. Vostè sincerament creu que si la fundació fes activitats d'aquestes no es reflectirien en un document com aquest?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo, tenint en compte que no dubto de la bona fe dels responsables de la fundació i menys del meu amic i collega senyor Vives, doncs ell ja els ha explicat que les feia aquestes activitats. Per tant, no dubto... En tot cas, vostè, com li he dit abans, en l'estat de dret, vostè provi el contrari i aleshores jo actuaré en conseqüència.

El Sr. Rodríguez i Serra

No, si no es tracta aquí de provar el contrari o no provar. Aquí del que es tracta –crec que està demostrat–, no es

tracta de provar o no; està demostrat que en les memòries de la Fundació Ramon Trias Fargas, en cap dels anys en els quals es va signar un conveni amb l'Orfeó Català o amb la Fundació del Palau de la Música, no hi ha absolutament cap mena d'activitat musical que tingui algun paral·lelisme amb la quantitat de diners rebuts per la seva fundació respecte d'aquestes activitats. Hi insisteixo, és una qüestió que, en tot cas, el pot afectar a vostè pel que fa a l'exercici 2008, que és l'únic que es realitza sota el seu mandat; no l'afecta a vostè, però entenem que sí que afecta l'objectiu d'aquesta comissió. Que no creiem nosaltres que vulguem posar en crisi absolutament res, sinó que el que volem precisament és veure si efectivament s'han desviat diners que s'han donat al Palau de la Música, procedents encara ben bé no sabem d'on cap a una fundació, però no perquè es realitzin unes determinades activitats relacionades amb la música, sinó segurament per a unes altres coses que segurament no poden ser o no es poden fer públiques o no ens volen fer públiques.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i, en el seu nom, el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyor Colomines, moltes gràcies per la seva compareixença. Hem seguit amb atenció la seva explicació inicial; de fet, no té massa a veure amb l'objectiu d'aquesta comissió, però la hi agraïm de totes maneres. I, en fi, nosaltres estem intentant aclarir si en la desviació de fons del Palau hi ha hagut finançament d'alguna fundació lligada a partits polítics. I la Rafael Campalans no hi surt, la Josep Irla no hi surt, la Pere Ardiaca no hi surt, els Nous Horitzons no hi surten, l'institut humanístic Miquel Coll i Alentorn no hi surt, però la Fundació Trias Fargas sí que hi surt. I, vostè, si no m'equivoco, és el seu director i això m'obliga a fer-li un seguit de preguntes referides a aquesta fundació.

Vostè ens ha contestat, en la seva funció de director, al requeriment que li hem fet des del Parlament de documentació. És així?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Si li he contestat..., perdoni?

El Sr. Pi i Noya

Aquesta carta és seva?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Sí.

El Sr. Pi i Noya

Sí. Aquesta carta diu: «Adjunta en aquesta carta li trameto la informació que hem pogut recopilar.» Hi ha hagut informació que els ha estat impossible de recopilar?

El Sr. Agustí Colomines Companys

De les demandes que vostès em fan...

El Sr. Pi i Noya

Sí.

El Sr. Agustí Colomines Companys

...com ja he aclarit abans, hi han coses que no puc donar perquè no existeixen.

El Sr. Pi i Noya

Per exemple, en el punt número 4 de la carta que li va adreçar el president del Parlament, li demanen que ens aportis a la comissió «relació de les subvencions públiques i privades i de les donacions amb indicació dels donants rebudes per la fundació des del 1999 fins al 2009». Això no ho tenen vostès? No ho han pogut recopilar?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Això, com pot comprendre, primera, que jo sàpiga, hi ha obligació, segons diu la llei de sis anys enrere i tal... Però és que, a més a més, hi ha una cosa que vostès no volen entendre de cap de les maneres, no?, i és que la fundació aquesta ha fet un tall amb l'anterior, per tant..., hem canviat fins i tot de local, hem canviat de tot i, per tant, hi ha tota una sèrie de documentació que ni tan sols me l'he emportada, perquè no m'interessa, no forma part del meu mandat, i, per tant, per què me l'haig d'emportar? Francament...

El Sr. Pi i Noya

L'administrador és el mateix?

El Sr. Agustí Colomines Companys

L'administrador és el mateix.

El Sr. Pi i Noya

Doncs, sembla que sí que pot tenir algun motiu per continuar conservant aquella documentació per la qual qualsevol legítimament li pot demanar comptes de la seva actuació.

També se li ha demanat els convenis subscrits per la fundació amb empreses, fundacions i altres partits, i la documentació que ho justifiqui. Això els ha estat impossible de recopilar?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Amb aquest temps, sí.

El Sr. Pi i Noya

Certament?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Sí, per tant...

El Sr. Pi i Noya

Des del 15 de juny vostès no han tingut temps. Però no ens ho han posat a la carta, no ens han dit: «Això els ho aportarem més tard.» Ens han dit: «Miri, això és el que tinc.»

El Sr. Agustí Colomines Companys

Això és el que tinc.

El Sr. Pi i Noya

Sí, això és el que té.

Còpia de la documentació acreditativa de la relació amb Natur System, contractes, convenis, pagaments, xecs, documentació bancària.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Li acabo de contestar.

El Sr. Pi i Noya

Bé, però això se li ha demanat i vostè no ens ho ha portat. I encara el que és més clar: còpia de la documentació acreditativa de la relació amb l'Orfeo Català - Palau de la Música, eh?, contractes, convenis, pagaments, xecs i documentació bancària. Això ens ho ha portat?

Doncs miri, vostè diverses vegades ha dit que l'Orfeo era un desgavell. L'Orfeo potser era un desgavell, però els actuals gestors han tingut el detall que en els pagaments ens han posat una còpia de l'extracte bancari. Miri si n'és, de fàcil. I resulta que en aquests extractes bancaris, quan els tens al davant i els segueixes, vas trobant cosetes. Perquè, jo, pel que li demanàvem en aquesta comissió aquesta documentació era per poder continuar el fil. Resulta que nosaltres tenim una entrada de Ferrovial, i com que tenim l'extracte bancari –fixi-s'hi, parlo d'extractes bancaris; no faig cap suposició, si no és que m'està enredant Caixa Catalunya, que ja seria la conya!–, resulta que immediatament després d'aquell cobrament hi ha una sortida. I tinc l'import d'aquella sortida. I tinc un document, que no sé quin valor és, però són uns llibres d'una senyora Montull que aquell mateix dia posen: «Fundació Trias Fargas», i un import. I llavors, com que jo tinc la sortida documentada, jo no el volia molestar amb preguntes; si vostè hagués aportat el que li hem demanat, que és un simple llistat d'ordinador, jo hauria anat al dia..., febrer del 2005 i hauria mirat si el dia 25 efectivament hi ha una sortida de 60.000 euros que vostès ingresen. Que hi és? I me n'hauria anat al dia..., al maig del 2005 i hauria mirat si aquell mateix dia vostès tenen un ingrés de 60.101,21. Que hi és? Perquè, clar, si no tinc la seva... Però jo no estic fent suposicions, eh?; jo estic fent servir documents bancaris que tindrien en qualsevol lloc del món capacitat de prova. I me n'aniria al juliol del 2006, concretament al 24 del VII, i miraria si –en aquest cas està en milions de pessetes– a vostès els entren 10 milions de pessetes. I me n'aniria després a l'any 2008, que vostè ja era administrador, i entràrem en aquest...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo no era administrador; director.

El Sr. Pi i Noya

Perdoni. Tinc... Jo m'equivoco a vegades, eh? Com tot-hom.

El Sr. Agustí Colomines Companys

És humà –és humà.

El Sr. Pi i Noya

Continuo. Me n'aniria en aquest magnífic quadre, eh?, i intentaria aclarir si la columna «cobrament Ferrovial» ja la tinc quadrada, perquè tinc la comptabilitat de l'Orfeo i de la fundació; dels pagaments del Daniel, en tinc uns certs dubtes. Però hi ha algunes quantitats que quadren, ves per on. I m'aniria molt bé poder comprovar la seva documentació. I vostè, ves per on, aquesta documentació ha sigut incapaç de recopilar-la. Si tingués temps il·limitat, podria continuar preguntant moltes dades i molts ingressos, però no m'ho puc permetre. Però els tinc. I el dubte per saber on ha anat a parar, eh?, doncs em continua.

I miri, després de moltes hores d'estar aquí sentint discursos de tribunals polítics i que el que ens pertoca és aportar la prova... Miri, les proves nosaltres ja les tenim, i les proves són les sortides de l'Orfeo, i les proves són els extractes bancaris que ens ha proporcionat l'Orfeo i el valor que vulguin donar vostès a les llibretes de la senyora Montull. Però ara són vostès els que ens ho impedeixen. Vostès avui tenien una magnífica oportunitat, i aquesta magnífica oportunitat era venir aquí i dir: «Sí, miri, veu? Aquí tenen la documentació que ens han demanat. Ho veuen?» Però resulta que vostès no ens porten aquella documentació absolutament pertinent que els hem demanat, i que és aquella documentació que ens permetria saber si aquests diners, que segons totes les evidències que tenim van destinats a vostè, hi van anar o no hi van anar. Molt bé. Però jo sí que puc fer una constatació, i la constatació és que de la documentació que tenim se'n deriva una sèrie d'ingressos, i la constatació és que la Fundació Catalunya i Democràcia ha estat requerida per aportar la documentació comptable, ha estat..., el Parlament de Catalunya se li ha dirigit per portar la documentació comptable, i vostès no l'han aportat –i vostès no l'han aportat. I d'aquí jo també tinc tot el dret a treure'n determinades conclusions. Miri, aquí s'ha parlat d'ocultació, d'obscurantisme, de no sé què. Perdonin, eh? Avui vostès ens havien de portar aquesta documentació. M'era igual que la portessin el divendres, perquè jo el cap de setmana estava disposat a perdre'l, eh? Però vostès no l'han aportat. I això clama al cel, perquè vostès haurien de ser els primers. I si no l'han aportat és perquè tenen motius per no aportar-la.

Miri, vol que li digui una cosa? Estic d'acord amb vostè en una cosa. Sap què seria molt bo en aquest país? No diré «que s'estirés la manta», perquè és un castellanisme, però que s'aixequés la catifa. De debò que res em faria més feliç que això.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Pi. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Colomines, per la seva compareixença. Vostè va dir en aquesta ràdio que vostè mateix citava: «Estiraré la manta...», va dir: «Podria estirar la manta, posar el país en crisi i convertir això en Itàlia.» Això és el que vostè va dir. Jo, quan vaig sentir aquestes declaracions, i pel poc que el conec, pensava que vindria aquí a estirar la manta; ho pensava. Però ha passat molt temps, massa coses pel camí, massa persones embolicades a la manta, tapades per la manta. A mi em feia gràcia també el que deia el senyor Pi. Jo també hi estic d'acord, però comencin per estirar la manta dintre del tripartit també. Perquè, clar, el cas del Palau s'estén també al tripartit. En això estic d'acord amb vostè en el que deia abans. Que el tripartit també hi és? Sí. Sí, ja hi és, ja hi han imputats d'Urbanisme de l'Ajuntament, ja tenim persones imputades en un cas de corrupció urbanística, també. Si és que això és transversal; en molts temes, però en això també és transversal. Per tant, per donar aquestes lliçons d'estirar de la manta, el primer que s'ha de fer és estirar la manta a casa, i en aquest cas, doncs, el tripartit seria bo que també l'estirés.

Però, dit això, estic d'acord en això. Jo li pregunto a vostè: vostè, a data avui, no quan ho va dir fa ja unes quantes setmanes, quan es referia a estirar la manta –abans no ho ha deixat clar–, a què es referia? Perquè vostè en aquella mateixa frase, per exemple, eh?, deixava una cosa en la qual estic d'acord amb vostè. Vostè deia: «Perquè el senyor Dalmau i el senyor Mascarell, que es van passar setze anys de patrons i als consells d'administració, no tenen res a dir-hi?» Això ho va dir vostè en aquella ràdio. Jo estic d'acord amb vostè. Miri, nosaltres, des de Ciutadans, hem demanat la compareixença de la gent del consorci, de fins i tot els presidents del consorci, que vostè sap perfectament que són els presidents de la Generalitat successius, de torn, persones que formen part del consorci, i s'han negat les compareixences d'aquestes persones que aprovaven cada any els comptes del consorci, que donaven poders al senyor Millet i al senyor Montull reiterativament, i a més a més la Sindicatura de Comptes havia advertit que hi havien uns poders que no es corresponien amb els estatuts. Per tant, estic d'acord amb vostè en això.

Però per això pensava que vostè vindria aquí a dir: «Escoltin, aquí em vénen vostès a preguntar a mi, però aquí hi ha una relació d'anys i panys enrere i de funcionament del consorci i del Palau i de la fundació i dels poders que tenien algunes persones que no ve de la fundació que jo dirigeixo ara mateix.» Jo pensava que vostè faria això. Però no sé què ha passat pel camí que vostè avui no ha estirat la manta, que vostè avui no ha vingut a fer neteja, que vostè avui no ve a col·laborar. Quan jo el vaig sentir, de veritat, coneixent-lo una mica pensava: «Doncs, potser podem saber què passa realment amb moltes coses d'aquestes institucions i com funcionen.» Per fer net, per no tacar a tothom, com vostè deia. Què ha canviat des de llavors, senyor Colomines?

El Sr. Agustí Colomines Companys

Doncs bàsicament que no estic en una tertúlia de ràdio, sinó que estic en una institució on se suposa que la gent, no?, diu la veritat, diu les coses tal com..., no emet opinions –no emet opinions–, no fa discursos, no? M'acaben de fer un discurs, per dir-ho així, sense fer-me cap pregunta. Se suposava que se m'havia de fer alguna pregunta i no me n'han fet cap, només m'han fet un discurs. I aleshores és opinable. Però jo no vaig per la vida donant opinions sobre coses que no sé. Jo puc tenir una intuïció, que a fe de Déu que la vaig tenir, la intuïció. Perquè, fixi-s'hi, després que vaig dir això sap què va sortir, després d'això? Pretòria. Que Déu n'hi do, eh? –que Déu n'hi do. I després què ha sortit? L'hotel del Palau. Déu n'hi do.

I aleshores aquí es fan discursets dient: «No sé què, comptable, que plim, que plam, que plum.» Però, escolti, si jo des del primer dia ja he dit que vaig rebre 630.000 euros durant no sé quants anys! I, per tant, que... Vostè fa una deducció que això venia per aquí i dallonses. Doncs es veu que no deuen haver dirigit cap organització a la vida, no?, perquè quan un té ingressos i té caixa el que fa és pagar els deutes que té. Punt. És així de fàcil. I, per tant, que entren de no sé qui i que després paguen totes les factures que tenen per pagar, que inclouen la de Trias Fargas? Doncs fantàstic. A mi què m'explica? Això ho fa qualsevol organització. Perquè qualsevol que hagi dirigit i sàpiga com funcionen les organitzacions, funcionen d'aquesta manera, no?

Per tant, jo no tinc per què estirar res, ni aixecar cap catifa ni res. Jo només dic, perquè ho crec fermament... I si em permet una expansió, ja que vostè l'ha fet també, una expansió personal, vostè, que és un dels campions de la transparència, el que també ha de fer és donar confiança a la població. I quan es diu una cosa, s'ha de poder provar. Si no, més val no dir-la. Ja està.

El Sr. Rivera Díaz

Senyor Colomines, em sembla que ens hem canviat els papers. Qui va dir que estiraria la manta va ser vostè en una ràdio i jo li...

El Sr. Agustí Colomines Companys

Jo no vaig dir que...

El Sr. Rivera Díaz

Deixi'm, que em toca. President, puc parlar? (*Pausa.*) Doncs ara el que li vull dir, senyor Colomines, amb tot el respecte, és que vostè ha vingut aquí al principi i ens ha dit que aquesta era la representació del poble de Catalunya, i resulta que vostè en una ràdio diu que estirarà la manta i que això serà Itàlia, i quan ve a la casa dels ciutadans de Catalunya, que ens paguen a tots el sou, que són els que, en definitiva, representen Catalunya, doncs resulta que vostè diu que no té res per estirar, que no té res a dir i que és una irresponsabilitat dir no sé què. Però si va ser vostè qui va dir que estiraria la manta, no vaig ser jo en aquella ocasió.

Per tant, jo li demanava... I jo, sincerament, el nostre grup, quan va demanar la seva compareixença, no ho feia perquè vostè tingué responsabilitats concretes; ho feia perquè vostè podia aportar informació respecte al que va dir, al que ha insinuat i al que després ha tirat enrere. Vostè ha fet marxa enrere, senyor Colomines, i ho ha vist tothom –ho ha vist tothom. Vostè va dir una cosa i ara fa marxa enrere. No sé què és el que hi ha o a qui ha de cobrir o a qui ha d'emparar o a qui ha de tapar en el càrrec que vostè ocupa de director de la fundació de Convergència i Unió, però vostè avui no està dient, a la casa del poble, com vostè deia, no està dient el mateix que va dir en una ràdio. I jo li demano que sigui valent i digui el mateix que va dir en una ràdio i que estiri la manta. I això que insinua vostè ara del Pretòria, que m'assabento que també va ser gràcies a vostè –que jo em pensava que havia estat el senyor Garzón, però si va ser gràcies a vostè també li dono les felicitacions per haver anat a la fiscalia a denunciar-ho–, doncs si vostè sap coses, és el moment de dir-les. Perquè, si no, continuarem amb la pudor, amb la ferida mal tapada i empastifant a tothom.

I, per tant, jo pensava, senyor Colomines, que vostè vindria a fer neteja, a col·laborar, a donar informació. Ara, si venim a protegir, a tapar, a dir una cosa i la contrària del que vam dir en una ràdio, doncs, sincerament, per nosaltres, respecte a la informació, poca cosa més pot aportar vostè de la que hagin aportat altres persones que han vingut. Jo estic d'acord amb vostè; vostè ha arribat més tard a la fundació, per tant, hi han coses que estan preguntant respecte a gent... Però jo pensava que quan vostè deia d'estirar la manta, doncs que, coneixent-lo –ho pensava, eh?–, vostè vindria i explicaria a què es referia. Això que deia del senyor Mascarell, del senyor Dalmau, què volia dir vostè amb tot això? Doncs, escolti'm, és el lloc idoni per dir-ho. Li donem una oportunitat per estirar la manta. Ara, si no l'estira perquè hi ha una situació que vostè ha d'encobrir o ha de tapar gent...

També li dic una cosa, senyor Colomines: seria bo que si vostè no vol dir-ho aquí, hi ha una obligació ciutadana que és denunciar, denunciar possibles delictes, possibles irregularitats, i per obligació, i també delictes d'encobrir coses. Per tant, jo li recomanaria que si vostè sap coses i vol estirar la manta, si no vol fer-ho en seu parlamentària ho faci en seu judicial o a la fiscalia. Perquè, clar, a Catalunya resulta que el president de la Generalitat pot anar a TV3 i dir: «Atenció, que prendrem mal.» Això ho diu el senyor Pujol a TV3 en directe. I ara el senyor Colomines pot dir: «Atenció, que estirarem la manta.» I tot això en què acabarà, en un altre 3 per cent? En una altra ferida mal tapada? En això acabarem, amb pudor contínua durant trenta anys més, o farem neteja? Sincerament, senyor Colomines, és una oportunitat, i vostè no ens ha aportat llums..., no només llums, sinó que ha tornat a posar ombres respecte a una informació que podia haver sortit en aquesta comissió. I jo crec que vostè, que respecta aquest Parlament, com deia, ha tingut una ocasió d'or que poca gent té de poder dir les coses en seu parlamentària. Alguna cosa deu haver canviat.

Acabo, senyor president, amb una pregunta que m'ha quedat penjada. Vostè ha parlat abans de la plataforma

–ja sé que és un altre tema, però va vinculada a aquesta transversalitat de què parlàvem–; la plataforma «Estatut, jo sí» ha dit vostè que el senyor Puig i el senyor Zaragoza li van demanar que l'encapçalés? No era una plataforma independent i ciutadana? Que els secretaris d'organització del PSC i de Convergència es dediquen a posar i crear plataformes quan arriben determinats moments? Així funciona Catalunya –així funciona Catalunya? Doncs si ens pot aportar una mica de llum també en això... Perquè és un tema lògicament que és important, i com entenen, al moment que estem seria bo saber qui juga quin paper i com el juga. Jo pensava, sincerament, que s'havia creat una plataforma ciutadana, lliure, d'opïnadors i intel·lectuals que s'havien ajuntat suposadament i ràpidament i havien creat una plataforma, i ara resulta que el senyor Puig i el senyor Zaragoza truquen a la gent. Que és com l'editorial conjunt però versió Estatut això? O com ha anat? Expliqui'ns-ho, estaria bé que ho sabéssim.

El Sr. Agustí Colomines Companys

Doncs li ho explico, si vol li ho explico. Miri, precisament això és el que em va fer conèixer el senyor Mas. Jo vaig escriure un article... Com tothom sap i és notori, jo votava Esquerra Republicana, fins i tot l'any 2003. Com li vaig dir una vegada al Carretero, que em va dir «convergent» només d'entrar en el seu despatx, li vaig dir: «Perdoni, conseller, vostè està assegut aquí gràcies al meu vot, per tant, no devia ser tan convergent!», per dir-ho així. Per tant, jo en aquell moment vaig escriure un article que es deia «Salvar els mobles», en el qual vaig donar suport al pacte entre el Mas i el Zapatero, per tant, em vaig posar en la tessitura d'aquelles persones que consideràvem que s'havia de posar un punt final a la qüestió del debat estatutari. I, per tant, vam començar a pensar que havíem de fer alguna cosa per tirar endavant l'Estatut, i en això corresponia també el fet de parlar amb grups polítics, amb el senyor Zaragoza i amb el Puig, etcètera.

Per tant, jo parlo del que sé; vam organitzar això, es va crear la plataforma. Fins i tot li diré una anècdota personal. Es recorda d'aquelles xapetes? Miri, me l'he deixat a casa. Es recorda d'aquelles xapetes? De la meua butxaqueta, les vaig pagar. D'això sí que en puc parlar, de la resta no en puc parlar, m'entén? Tampoc fa falta que faci insinuacions, només és això. Senzillament ens ho creïem, ho vam fer i vam tirar endavant, i ja està.

I deixi'm que li aclareixi una altra cosa. Perquè si vostè fa la transcripció real del que vaig dir a la ràdio –real, eh?, de la transcripció real–: «Si en aquest país s'estira la manta, això acabarà sent Itàlia»... No que jo estirés la manta, perquè si jo dic «jo estiro la manta», jo haig d'aportar informació, i jo aquesta informació no la tinc. Jo l'única cosa que he fet és el que puc intuir com a ciutadà, que hi han uns individus que estan en un consorci, en una junta i en uns patronats que són els encarregats de vetllar per al correcte compliment del Palau, i que aquesta gent no ho fa. Aleshores, em vénen a preguntar a mi una cosa... A mi què m'explica? Jo puc donar compte del que jo faig, però que el senyor Millet fes un desfalc d'unes proporcions al·lucinants, doncs els ho pregunten als que estaven als patronats.

El president

Moltes gràcies, senyor Colomines. Li agraïm molt la seva compareixença.

I suspenem breument la comissió per acomiadar el senyor Colomines, i els recordo que seguidament votarem les noves compareixences.

La sessió se suspèn a un quart de dues de la tarda i vuit minuts i es reprèn a dos quarts de tres.

El president

Reprenem la comissió.

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 356-00822/08, 356-00823/08, 356-00824/08 i 356-00825/08)

Els recordo que el vot és ponderat. I votariem primer... Sí, senyor Bosch?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, senyor president, moltes gràcies. Nosaltres voldríem afegir alguns noms, perquè de la documentació, diguem-ne, revisada n'hem deduït tres noms més i després dues persones que voldríem tornar a citar a declarar, perquè d'ençà que varen declarar hem descobert que no ens ha explicat la veritat, per dir-ho d'alguna forma suau, que serien l'alcalde..., l'excalde de l'Ametlla i l'exregidor també de l'Ametlla. Si ho recorden, en la seva compareixença ens varen dir de forma molt explícita, a preguntes d'aquest diputat, que no s'havien trobat amb el senyor Fèlix Millet abans que signés el conveni, i tenim evidències fonamentades que això no ha estat realment així.

El president

Llavors, aquestes compareixences, senyor Bosch, s'han d'afegir a les que presenten els tres grups que donen suport al Govern?

El Sr. Bosch Cuenca

Exactament. Hi haurien aquestes dues persones i després demanaríem la senyora Cristina Torruella, de la secretaria del senyor Fèlix Millet; Rosa Maria Roca, de la unitat de comptabilitat, i l'Eugènia Morante, de la unitat de contractació; són tres persones la compareixença de les quals afegiríem i ve motivada pel fet que en els seus discs durs ha aparegut precisament aquesta documentació que s'ha donat a conèixer en els darrers dies, del Palau. No sé si cal que li repeteixi els noms.

El president

El senyor Turull em demanava la paraula?

El Sr. Bosch Cuenca

Cristina Torruella...

El Sr. Turull i Negre

Sí, és...

El president

Perdó. Ha acabat, senyor Bosch?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, repeteixo els noms: Cristina Torruella, Rosa Maria Roca i Eugènia Morante, a banda de l'excalde i l'exregidor de l'Ametlla.

El president

Digui, senyor Turull.

El Sr. Turull i Negre

És per preguntar si en això de demanar compareixences hi ha algun tipus de termini. És per saber-ho. Nosaltres fins a l'últim dia podem demanar compareixences o no?

El president

Jo vaig dir que això seria absolutament obert, ho vaig dir des del primer dia de la comissió, i acceptat.

El Sr. Turull i Negre

Perfecte, llavors nosaltres la setmana que ve podem demanar...

El president

Vostès poden demanar el que vulguin, per això no quedin. Però el que sí que els vaig dir des del primer dia, i amb això crec que m'he mantingut absolutament constant, és que aquesta comissió era oberta i que fins a l'últim dia es podien demanar compareixences. És clar, sabent que hi ha un dia que s'ha de tancar.

El Sr. Turull i Negre

I ens podria avisar quin dia es tanca això? És per saber-ho, eh?

El president

Els càlculs de calendaris, senyor Turull, i crec que ho sap, és que les conclusions haurien de passar al darrer ple d'aquest mes.

El Sr. Turull i Negre

D'acord.

El president

Bé, doncs, començaríem les votacions.

I les començaríem precisament amb les propostes que han signat els tres grups que donen suport al Govern.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Les propostes de compareixença han estat aprovades per 87 vots a favor i 48 vots en contra.

———— **Sol·licituds de compareixença**
acumulades (tram. 356-00808/08, 356-00809/08, 356-00814/08, 356-00815/08, 356-00826/08 i 356-00827/08)

(Pausa.)

El lletrat Sr. Sol i Ordís

Si em permet, president...

El president

Sí.

El lletrat Sr. Sol i Ordís

La proposta podria ser conjunta, perquè la plantegen diversos grups, presentada per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa pel que fa referència als senyors Pere Macias i Felip Puig, que també la presenten el Grup parlamentari Mixt i el Grup Parlamentari Popular.

El president

Votaríem, doncs, aquesta proposta coincident.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovada per 50 vots a favor, 37 en contra i 48 abstencions.

———— **Sol·licituds de compareixença**
acumulades (tram. 354-00362/08, 356-00798/08, 356-00799/08, 356-00811/08 i 356-00812/08)

(Veus de fons.)

Doncs, les votaríem amb aquest ordre, de major a menor.

Per tant, serien les propostes del Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Han estat rebutjades per...

(La Sra. Camats i Luis demana per parlar.)

Digui, digui...

La Sra. Camats i Luis

Només una qüestió d'ordre, perquè entenc que entre les propostes de compareixença que fa el Grup de Convergència i Unió n'hi ha una que ja està prevista...

El president

Sí, les que estiguin aprovades i siguin coincidents es consideren aprovades.

La Sra. Camats i Luis

No, no està tant com aprovada, sinó que ja està prevista, perquè és la de a petició pròpia del mateix conseller.

El lletrat Sr. Sol i Ordís

No, no és el mateix. Ha estat rebutjada aquesta proposta de compareixença, entenc, perquè es van mantenir expressament les compareixences del conseller Antoni Castells...

La Sra. Camats i Luis

Per tant, simplement per entendre que...

El lletrat Sr. Sol i Ordís

Aquesta ha estat rebutjada...

La Sra. Camats i Luis

...malgrat que hi ha una petició pròpia del conseller Castells..., hi havia aquesta petició pròpia... D'acord.

El president

Han demanat votar-la i, per tant, s'ha votat.

(Pausa.)

El Sr. Turull i Negre

I s'ha rebutjat –s'ha rebutjat.

La Sra. Camats i Luis

Entenc que ja ve, no? (Veus de fons.)

El Sr. Turull i Negre

Sí, però les compareixences d'aquesta... Una petició, president: les compareixences en aquesta comissió s'acorden o algú diu: «Vinc» i ve? O com funciona això? Ho dic perquè ara hem acabat de rebutjar..., el tripartit acaba de rebutjar que vingui el conseller Castells.

La Sra. Camats i Luis

Entenc que hi ha una...

El Sr. Turull i Negre

Si us plau, si em puc explicar... O aquí es pot anar de reina mare i dir: «Ara vinc», «Ara no vinc»? Com funciona això?

(Pausa.)

El president

Hi ha una sol·licitud de sessió informativa. Els recordo que el conseller pot comparèixer a petició pròpia.

El Sr. Turull i Negre

En una comissió d'investigació digui'm a quin article es diu que algú pot venir... Una altra cosa és el format que s'hagi acordat de compareixença del conseller, però un conseller ve o no ve en funció que ho acorda una comissió, perquè... I si no, aclareixi'ns com funciona

aquesta comissió, perquè, si el termini és obert, el que diu que ve ve i llavors voten en contra... Expliqui'm una mica com funciona això.

(Pausa.)

El lletrat Sr. Sol i Ordís

Sense entrar en cap mena de debat, sinó simplement fent una relació...

El Sr. Ferran i Serafini

President, president...

El president

Un moment, un moment...

El lletrat Sr. Sol i Ordís

...una relació de fets. El senyor Castells va entrar un escrit en el Parlament en el qual s'oferia per comparèixer, en sessió informativa, en la comissió que es determinés i en el moment en què es determinés. La Mesa de la comissió, el president de la comissió va rebre la setmana passada una comunicació de la presidència del Parlament en la qual se li comunicava que s'havia decidit que comparegués en sessió informativa davant d'aquesta comissió. El format que es va acordar en el seu moment, i així es va comentar amb els portaveus, era el de sessió informativa perquè era exactament el mateix que s'havia tingut amb les compareixences del conseller Saura i del conseller Baltasar en la comissió que va investigar els incendis d'Horta de Sant Joan.

El Sr. Turull i Negre

Sí, però si acabem de votar que no ve el conseller Castells..., ve igualment...

El lletrat Sr. Sol i Ordís

No és exactament el mateix procediment. Des del punt de vista de procediment..., és a dir, una cosa és la sol·licitud que fa un conseller per comparèixer davant del Parlament, en la qual no requereix l'acord de la comissió per comparèixer..., que la sol·licitud que comparegui a partir de grups parlamentaris.

El president

A veure, senyor Serafini...

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Miri, ateses l'elasticitat i la possibilitat que hi ha en aquesta comissió de proposar compareixences, en el cas que no sigui possible i factible el que estava dient el senyor lletrat, considerin vostès que proposem la presència que està sent discutida en aquests moments.

El president

Gràcies, senyor Ferran. Senyora Camats?

La Sra. Camats i Luis

Sí, senyor president. Ens sembla impecable la petició que en aquests moments té aquesta comissió que hi comparegui un conseller del Govern. I no entenem ara els escarafalls –si em permet dir-ho així– que fa el senyor Turull. Ells han demanat una sol·licitud de compareixença que ha estat rebutjada. Paral·lelament, i jo diria que abans, l'honorable conseller d'Economia va demanar venir al Parlament i va ser el Parlament qui li va indicar que havia de comparèixer en aquesta comissió, ja que en la seva petició l'honorable conseller Castells va deixar oberta la seva compareixença en una comissió o en una altra.

Hi insisteixo: va ser aquest Parlament, en la Junta de Portaveus, en consulta a tots els portaveus que es va decidir, i així ens ho va fer saber el president del Parlament, que comparegués en aquesta comissió, i com qualsevol conseller que compareix en aquest Parlament ho farà en les degudes condicions, com ho fan tots els consellers. Per tant, sincerament, no entenem els escarafalls que fa el Grup de Convergència i Unió en aquests moments, atès que el conseller compareixerà en aquesta comissió, com entenc que és l'objectiu de la seva sol·licitud de compareixença.

El president

Acabarem aquest torn i tornarem a les votacions. Ja els ho dic, vull dir, no ens podem eternitzar aquí amb la discussió de si una cosa... Jo crec que el lletrat ja ens ha donat la seva versió. Senyor Rodríguez...

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Per intentar simplificar una mica les coses, que certament són complicades a vegades d'entendre, no?, perquè efectivament es voten compareixences en contra quan hi ha una petició feta. Però també per simplificar-ho tot, recordar als grups que donen suport al Govern que no cal que tornin a demanar la compareixença del senyor Castells perquè encara està pendent de votació la proposta de compareixences del Partit Popular, que també inclou la del conseller Castells. I, per tant, els invito a votar favorablement la proposta de compareixences del Partit Popular. (Remor de veus.)

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez. Senyor Rivera?

El Sr. Rivera Díaz

No, simplement, exactament el que ha dit el senyor Rodríguez. Hi han dues sol·licituds de compareixença. Tenen una oportunitat..., no, dues oportunitats de votar a favor que vingui el conseller Castells. I l'altra opció és votar en contra, que es vegi que voten en contra pel simple fet que ho proposa un grup o un altre, que ho vegin els ciutadans així, i després vostès ho tornen a proposar i perdem un altre cop més el temps.

I, senyor president, perdoni, que també li volia demanar que en el moment que hi hagi votació de dues votacions en concret, li demanaria, atès el Reglament també, simplement un minut per poder explicar el posicionament per proposar dues propostes.

El president

Molt bé, senyor Rivera. Senyor Ferran?

El Sr. Ferran i Serafini

Volem demanar la votació separada del conseller Castells, amb el supòsit que...

El Sr. Turull i Negre

Veu com estem corregint? Perquè s'ha votat en contra! Si és que és evident, president, és que és evident... (*Remor de veus.*) Ara el volen votar a favor! Però és que això és molt ridícul!

El president

Escolti, els grups poden votar, senyor Turull, el que vulguin i en contra del grup que vulguin.

Escoltin, tornem a la votació. No els havia donat el resultat de la darrera votació, que era la votació de les compareixences demanades pel Grup de Convergència i Unió.

El resultat ha estat de 65 vots a favor i 70 en contra i, per tant, han estat rebutjades.

———— Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 354-00369/08, 356-00813/08, 356-00816/08, 356-00817/08, 356-00818/08, 356-00819/08, 356-00820/08 i 356-00821/08)

Passaríem ara a la votació de les del Grup Popular. Es demana votació separada...

El Sr. Rodríguez i Serra

Sí, senyor president. Nosaltres demanaríem votació separada de la compareixença de l'honorable conseller Castells.

(*El Sr. Rivera Díaz demana per parlar.*)

El president

Digui...

El Sr. Rivera Díaz

Disculpi'm que faci servir el torn d'ordre, igual que els altres grups, no s'emprenyi. Abans ha agrupat una votació..., abans ha fet una agrupació perquè hi havia grups coincidents. Li demano que agrupem Partit Popular i Ciutadans..., agrupem la votació sobre el tema de la votació separada del conseller Castells a proposta d'aquests grups.

(*El Sr. Pi i Noya demana per parlar.*)

El president

Senyor Pi?

El Sr. Pi i Noya

Si em permet, demanaria o a la presidència o al lletrat que ajudin aquest pobre diputat. Jo tinc entès que el senyor Castells ve. Si és així, em sembla que no caldria proposar la seva proposta. Amb aquest bon criteri, jo entenia que no estava a la llista de Convergència i Unió perquè ja havia saltat perquè ja era clar que venia. *Suponiedo el caso* que això no sigui d'aquesta manera, li pregunto a la presidència i al lletrat amb quin sentit haig d'expressar el meu vot, en la segona oportunitat o en la tercera, perquè quedi clar que nosaltres, no només no tenim cap inconvenient que vingui el senyor Castells, sinó que creiem que... Jo vull votar això; ara expliqui'm vostè com ho haig de fer.

El president

Bé, jo crec que s'ha demanat que es votin conjuntament la proposta del Grup Mixt i la proposta del Grup Popular, específicament la compareixença del conseller Castells, i és el que farem en aquest moment.

Per tant, votem les propostes coincidents del Grup Popular i del Grup Mixt quant a la compareixença del conseller Castells.

Vots a favor?

Ha estat aprovada per la unanimitat dels grups.

Per tant, ara passaríem a votar les restants propostes de compareixença del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Han estat rebutjades per 17 a favor, 70 en contra i 48 abstencions.

———— Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 354-00366/08, 354-00367/08, 356-00804/08, 356-00805/08, 356-00810/08, 356-00828/08 i 356-00829/08)

Passaríem ara a votar les propostes... (*El Sr. Rivera Díaz demana per parlar.*) Digui, senyor Rivera...

El Sr. Rivera Díaz

Que si recorda que li he demanat un minut per explicar dues compareixences.

El president

Un minut i res més, eh?

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. No, com que les altres ja han sortit i han estat votades... Hi han dues comparei-

xences que, per no confondre l'objecte i el càrrec que ocupen, seria important explicar-les. Al senyor Jordi Pujol i Soley i al senyor José Montilla Aguilera els ho demanem com a presidents del consorci –entre l'any 80 i l'any 2003 el senyor Pujol, i el senyor Montilla del 2006 cap ençà–, és a dir, com a responsables de la junta i presidents que van atorgar poders al senyor Millet, l'any 83 el senyor Pujol en aquella junta i després el senyor Montilla, que ha continuat com a càrrec institucional, atès això. Que quedi clar que no vénen com a presidents o no demanem que vinguin com a presidents de la Generalitat, sinó com a presidents del consorci, amb les responsabilitats que hem vist en aquesta compareixença última i en moltes altres que poden tenir com a responsables polítics, també, d'aquest consorci públic.

El president

Molt bé, doncs, aniríem a votar les propostes del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Han estat rebutjades per 17 vots a favor, 70 en contra i 48 abstencions.

(Pausa.)

Bé, doncs, ja hem votat totes les compareixences.

Se suspèn la sessió fins a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de tres de la tarda i un minut i es reprèn a les quatre i vuit minuts.

El president

Sí, bona tarda. Reobrim aquesta sessió de la comissió d'investigació.

Alteració de l'ordre del dia

I ho farem amb la compareixença de la senyora Elisabet Barberà Blasco, secretària de Fèlix Millet, del Palau de la Música, del Consorci i de l'Orfeó Català.

Suspenem breument la comissió per anar a rebre-la.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i vuit minuts i es reprèn a les quatre i onze minuts.

El president

Bé, com hem dit abans, ara tindrem la compareixença de la senyora Elisabet Barberà Blasco, secretària de Fèlix Millet, del Palau de la Música, del Consorci i de l'Orfeó Català.

Compareixença

d'Elisabet Barberà, secretària de Fèlix Millet, del Palau de la Música, del Consorci i de l'Orfeó Català (tram. 357-00494/08)

Com a tots els compareixents –i sempre els ho recordo–, se li ha fet avinent si vol fer una declaració abans de les preguntes dels grups parlamentaris i ens ha dit que sí. Per tant, li cedirem la paraula a la senyora Barberà. Quan vulgui.

La Sra. Elisabet Barberà Blasco (exsecretària de presidència del Palau de la Música)

Bé, bona tarda, benvolguts membres de la comissió del Parlament de Catalunya. D'acord amb l'obligació que estableix la normativa, procedeix avui a comparèixer davant d'aquesta comissió respecte a certs punts de la gestió del Palau de la Música Catalana. La meva voluntat no fóra una altra que la de col·laborar amb la justícia, sigui quina sigui aquesta, i així ha estat plenament en el procediment penal a què he estat cridada com a testimoni, igual que en els diferents procediments laborals en què he hagut de personar-me per defensar els meus drets conculcats.

En el present cas, i davant d'aquesta comissió, m'acullo al dret de no declarar, a l'empara del que garanteix la Constitució al respecte. En aquest sentit, em reafirmo en tot el que he declarat davant dels jutges en els àmbits penal i laboral, i a allò em remeto, sense que hagi, òbviament sota el meu criteri, de respondre a cap altra qüestió que les que m'han fet o em puguin fer en el futur en aquests àmbits, ja que resten les dues vies judicials encara obertes, especialment la que em comporta un interès directe, com és el laboral.

Gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, senyora Barberà. Ara passarem, doncs, al torn dels grups parlamentaris, i en primer lloc el Grup de Convergència i Unió i el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyora Barberà, per la seva compareixença. Nosaltres no podem altra cosa que respectar acollir-se al seu silenci pel dret que té, però nosaltres també entendrà que teníem dret i ens hauria agradat poder aclarir, doncs, algunes coses. I, per tant, jo, a efectes d'acta, senyor president, deixaria les preguntes que ens hauria agradat formular, no?

Primer de tot aclarir, perquè com que hi ha hagut tanta informació, com a secretària del senyor Millet quines eren les seves competències atribuïdes i quines eren les tasques reals en el Palau. La pregunta que hem fet a tots els compareixents és si vostè té constància feaent de desviació de diners per comissions d'obra pública del Palau de la Música per al finançament irregular d'algun partit o fundació vinculada a aquests, a partits polítics. Si tots aquests quadres que han anat sortint que estan en blanc i que diuen que eren de la secretaria del senyor

Millet, en terme ampli, si vostè en sabia donar resposta o no, si els coneix, si els reconeix. Si vostè coneix qui és el Daniel que consta aquí, en aquests documents, si és que vostè coneix aquests documents. Si vostè té alguna notícia de com s'havia arribat a la situació actual que ha transcendit a nivell dels mitjans de comunicació. Si, com ha declarat en alguna ocasió el senyor Millet, el divendres que van fer l'entrada els Mossos d'Esquadra, que normalment no hi era els divendres, aquell dia hi era, si sabia per què, com és que aquell dia hi era. Però, bàsicament, les preguntes que afecten..., les que he dit, que afecten aquesta comissió, l'objecte d'aquesta comissió, que han estat les primeres.

Per tant, nosaltres, si la senyora Barberà s'acull a no declarar, l'únic que volíem és que constés..., això sí, president, si més endavant la senyora Barberà contestés o s'avingués a contestar alguna pregunta, li demanariem que poguéssim tenir l'oportunitat de fer-ho.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Bé, nosaltres també teníem un seguit de qüestions que li volíem plantejar a la senyora Elisabet Barberà, atès que durant molts anys ha estat secretària de la presidència del Palau de la Música, i des d'aquest punt de vista segur que tenia alguna informació per aportar-nos en aquesta comissió que investiga uns temes concrets de la gestió dels antics gestors del Palau, entre ells el que havia estat president, el senyor Fèlix Millet. Això perquè vostè és una persona, ens fa la impressió a nosaltres, de total confiança del senyor Millet, i segur que si no s'hagués acollit a aquest dret que té hauria pogut fer llum a algunes de les qüestions que estan planejant aquestes darreres setmanes a l'opinió pública del nostre país.

Per exemple, li hauríem preguntat si el senyor Millet parlava sovint amb el senyor Carles Torrent, que havia estat administrador de la Fundació Trias Fargas, que, com vostè sap, aquesta fundació va signar tots uns convenis amb l'Orfeó Català. Si coneixia també el que el va substituir en aquest càrrec, que era el senyor Daniel Osàcar. Quina relació tenien, si és que vostè ho sabia, les empreses New Letter, Letter Graphic, Hispart amb el Palau, si és que en tenien. Avui, pel que hem conegut, els mateixos extreballadors que van comparèixer en aquesta comissió han ratificat davant del magistrat que està instruint aquesta causa el que ja van manifestar aquí, al Parlament, que no havien treballat mai pel Palau de la Música i que del 2007 ençà sí que ho havien fet bastant sovintejadament en les campanyes electorals de Convergència i Unió. Si sabia alguna de les coses que han aparegut en alguns dels ordinadors del Palau respecte a possible finançament irregular d'una de les empreses que treballen a l'obra pública a Catalunya, que és un gran patrocinador del Palau, si havien pogut

haver-hi desviaments d'aquestes quantitats de patrocinis cap a altres instàncies, no?, cap a altres entitats.

Ens hauria agradat conèixer, perquè aquest és un tema que jo he preguntat alguna vegada i no ha quedat clar, si la xarxa informàtica del Palau de la Música treballava en xarxa, hi havia un servidor únic, si es guardaven memòries o hi havia alguns llocs de treball que estaven fora d'aquesta xarxa. Ens hauria agradat conèixer també algunes de les relacions a través d'alguns dels dinars que el senyor Millet feia, que convidava, doncs, determinats polítics del nostre país.

Bé, totes aquestes qüestions són les que ens hauria agradat conèixer. No serà així; per la seva intervenció s'ha acollit a aquest dret –però, bé, en tot cas...– a no declarar davant d'aquesta comissió parlamentària. Esperem que ho hagi fet davant del magistrat; estarem atents i amatents, quan aquesta instrucció que el magistrat està duent a terme conclouï i es faci pública la instrucció, estarem amatents al que hagi vostè declarat davant del magistrat. Avui no traurem l'aigua clara de tot aquest..., respecte a les coses que estem investigant en aquesta comissió respecte al que va fer el senyor Millet amb els recursos del Palau de la Música Catalana.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. També agrair com a mínim la presència de la senyora Elisabet Barberà en aquesta comissió. Miri, portem quaranta compareixences substanciades i jo crec que tots plegats ja podem arribar a començar a classificar les persones que han comparegut. Jo les classificaria en tres grups. Les persones que han vingut a parlar, que en principi no tenien res a amagar i que han vingut a parlar, persones que en aquests moments estan treballant al Palau de la Música, persones que havien treballat en alguna de les empreses que en teoria havien estat proveïdores del Palau de la Música però que hem acabat descobrint que en realitat no havia estat així –aquest seria el primer grup. El segon grup han estat aquelles persones que han vingut a fer-nos algun míting polític, a titllar aquesta comissió de tribunal polític, a intentar desprestigiar-la, però al darrere d'aquesta actitud no han aportat cap tipus de dades ni han desmentit cap dels arguments, de les dades que nosaltres hem posat al damunt de la taula. I després hi ha un tercer grup, més preocupant encara, que és el grup de persones que han vingut aquí i que ens han obsequiat amb el seu silenci. I no deixa de ser curiós que entre aquest silenci hi han algunes empreses que han facturat quantitats milionàries al Palau, algunes persones que havien treballat molt a prop del senyor Fèlix Millet o Jordi Montull, persones que vénen aquí i que no volen declarar absolutament res.

I no deixa de ser paradigmàtica, aquesta actitud, d'allò que s'ha esdevingut durant els últims deu anys: hi havia

algú que estava enriquint-se en base al Palau de la Música, que estava desviant –i això ho tenim acreditat– recursos a una fundació lligada a un partit polític i també a determinades empreses que treballen per algun partit polític, i aquí ningú deia res, ningú sabia res i ningú feia absolutament res. I en aquest tercer grup hi hem d'entendre també que el silenci és un silenci còmplice, el silenci no és innocent –el silenci no és innocent. Perquè resulta poc comprensible que vostè vagi al jutjat, declari davant del jutjat, i en aquesta comissió no vulgui declarar. A aquesta comissió hi ha algú que la vol titllar de tribunal polític o d'altres qüestions, però és una comissió parlamentària, amb representants de tots els partits polítics d'aquest Parlament. Per tant, representa la sobirania popular. I vostè, igual que qualsevol de les altres persones que han vingut aquí i no han volgut declarar, per respecte a aquest Parlament, per respecte a la institució del Parlament hauria d'explicar-nos moltes coses.

I quines coses ens haurien d'explicar? Doncs començant per intentar trobar alguna explicació raonable de per què en el disc dur de les persones que treballaven sota les seves ordres, concretament la Pilar Casanovas, que hem citat a declarar per a la propera setmana, o la Cristina Torroella, hi apareixen quantitats lligades a adjudicació d'obra pública i la seva derivació a algunes persones de Convergència Democràtica. Home, que això aparegués a GISA o aparegués en altres llocs podria tenir la seva versemblança, però que això aparegui en el Palau de la Música no deixa de ser sospitós i revelador.

Ens hauria agradat també preguntar-li sobre un llibre, que vostè va reconèixer que existia en la seva compareixença davant del jutge, en el qual anotava tots els aspectes de comptabilitat de factures en negre. Ens hauria agradat també preguntar-li si coneixia les persones que per delegació de Convergència i Unió, primer el senyor Carles Torrent i després el senyor Daniel Osàcar, anaven al Palau i despatxaven de forma regular, assídua, m'atreveria a dir que pràcticament mensual, amb el senyor Millet o amb el senyor Jordi Montull. Tot això ens hauria agradat aclarir, i ens hauria agradat aclarir moltes coses, perquè dia rere dia es van posant documents al damunt de la taula i aquí els màxims responsables no els desmenteixen, i els documents són absolutament reveladors.

Inicialment vàrem treure a la llum pública unes anotacions de la senyora Gemma Montull, exdirectora financera del Palau; es tractava d'unes anotacions que probablement podríem haver titllat de fantasies, però resulta que casen perfectament amb la comptabilitat del Palau de la Música i també amb la comptabilitat de la Fundació Ramon Trias Fargas. La setmana següent apareixen també documents que han estat associats al disc dur de les secretàries dels senyors Millet i Montull, absolutament reveladors, reveladors d'un seguiment continu de l'obra pública a Catalunya i de la seva derivació a Convergència Democràtica de Catalunya i a la Fundació Ramon Trias Fargas.

Aquí hi ha molts dubtes i moltes coses per explicar, i vostè, queestic convençut que ha de tenir la consciència tranquil·la, que hauria de tenir la consciència tranquil·la,

si fos així hauria d'explicar-nos moltes coses, podria explicar-nos moltes coses. I no entenc, no podem entendre a qui està ocultant, perquè és evident que algú està ocultant altra gent. Jo podria arribar a entendre que vostè tinguéss la pretensió d'ocultar una persona com el senyor Fèlix Millet, amb el qual ha treballat molts anys, però el que no entenc és que vulgui ocultar altres persones, que li puc ben assegurar que en el seu moment la deixaran absolutament sola –i vaig acabant, senyor president. Al final la veritat acabarà relluint perquè vostès han deixat molt rastre, han deixat moltes empremtes, molts documents que tots condueixen a les mateixes conclusions, i acabarem sabent la veritat, però la veritat la sabrem sabent que hi ha hagut persones que han vingut en aquesta comissió a col·laborar i altres que ens han obsequiat amb el seu silenci.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor Bosch. Ara és el torn del Grup Popular de Catalunya, i en el seu nom el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Gràcies també, senyora Barberà, per la seva compareixença, encara que sense informació que ens hauria agradat tenir. Nosaltres creiem que en aquest «cas Millet», per dir-ho d'alguna manera, hi ha diverses vessants, no? Una és la vessant dels presumptes fets, sobre els fets delictius reconeguts expressament, però després n'hi ha una altra que és la que pretenem abordar des d'aquesta comissió, que són les possibles implicacions polítiques de tot aquest cas, que no sabem si acabaran veient la llum o no perquè sigui investigat per altres vies que no siguin la mateixa parlamentària. I, per tant, a nosaltres ens hauria agradat poder comptar amb el seu testimoni per tal de poder aclarir algun dels aspectes que encara no estan suficientment lligats a partir de la documentació i dels testimonis que hem anat obtenint en aquesta comissió, i de ben segur que al final de tot d'aquesta comissió en podrem treure algunes conclusions, no? Però aquestes conclusions segur que seran incompletes, i ho seran fruit fonamentalment de les persones que, tot i haver estat citades, havent estat citades en aquesta comissió, no han volgut aportar, respectant aquest desig, respectant aquesta voluntat de no respondre a les preguntes..., però sí que amb aquests silencis mancaran unes determinades respostes. Igual que ens manquen respostes per part d'unes determinades empreses, també ens mancaran algunes respostes respecte de les relacions del senyor Millet, i no per fets delictius, que en el seu cas ja estan sent jutjats, sinó les relacions amb determinats àmbits polítics i el presumpte desviament de diner procedent de l'obra pública de Catalunya cap a determinades empreses o cap a determinades fundacions.

Per tant, agraïm la seva presència, però lamentem també aquest silenci. Res més, senyora Barberà.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom el senyor Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Saludar la senyora Barberà i agrair-li que com a mínim ens acompanyi. No puc agrair sinó lamentar l'actitud de no col·laborar amb aquesta comissió. Està en el seu dret, no cal ni que li ho digui; vostè coneix perfectament i el seu advocat ja li deu haver recordat que no té cap obligació sinó tot el dret a no declarar en contra seva o en contra d'algú altre –o en contra d'algú altre– i, per tant, jo em quedaré amb el dubte de si vostè el que no vol és perjudicar-se a si mateixa o si no vol perjudicar algú altre, o si potser manté aquest silenci per por. No ho sé, eh?, en tot cas són interrogants que quedaran en laire. De tota manera, sí que ha de saber, i lògicament el seu silenci tampoc no la pot perjudicar, que en el món penal quan algú no té res a amagar declara i explica allò que vol o té per explicar; quan no declara, evidentment és per algun motiu, no és per res.

Nosaltres ens quedarem amb les ganes de conèixer el que ens hauria pogut dir. Nosaltres hem anat traient aquí un munt de documentació que presumiblement..., bé, presumiblement no, segur que surt del seu ordinador personal; molta d'aquesta documentació el que ens diuen és que no té cap mena de validesa, com si algú l'hagués tret o l'hagués trobat en un contenidor. Jo crec que si estava en el seu ordinador deu ser perquè vostè..., potser algú altre, no sé si l'ordinador que vostè utilitzava l'utilitzava vostè exclusivament o hi havia més gent que hi accedia, ens quedarem amb el dubte.

Li hauria preguntat sobre la relació..., si tenia coneixement o coneixia personalment el senyor Carles Torrent, en el seu moment, o el senyor Daniel Osàcar, darrerament. Si coneixia l'existència dels convenis de la Fundació Trias Fargas amb el Palau, primer amb l'associació, amb posterioritat amb la fundació; potser ens hauria pogut aclarir alguns detalls que poden semblar menors però que no ho són, aquests famosos set convenis –n'hi ha em sembla que són tres que surten en paper i amb l'anagrama de la Fundació Trias Fargas, n'hi ha tres que surten en paper en blanc i només n'hi ha un, el darrer, que surt en paper oficial amb l'anagrama de la Fundació del Palau. Bé, potser, ja dic, pot semblar un tema menor, a mi em sembla que no ho és i que alguna importància pot tenir.

Li hauríem preguntat pel senyor Carles Díaz, si el coneix, si sap quina participació tenia en alguns temes que han transcendit als mitjans de comunicació. Si tenia coneixement o si té alguna explicació que hi hagin algunes carpetes que tinguin l'enunciat de «convergent» o que facin referència a un determinat partit polític i quina explicació tenia això. I sobretot li hauríem preguntat sobre un tema, sobre la possible connivència o el possible tracte de favor a determinats polítics o a determinats partits polítics, allò que en els darrers dies tothom diu «estirar la manta» o «aixecar la catifa». Bé, li ben asseguro que si alguna cosa li convindria, diguéssim, a

la nostra societat és que algú s'atrevisi a explicar coses que potser són inconfessables, però no sé per què em sembla que vostè estava en una posició i en una feina que li permetien tenir coneixement d'alguns d'aquests aspectes, i ens hauria fet un favor explicant-ho, no?

També li hauríem preguntat si coneixia o no empreses com Hispart, StereoRent, New Letter, Letter Graphic, empreses que han facturat al Palau, que molts dels treballadors del Palau han dit que no coneixien quines feines havien fet, i empreses que, curiosament, són proveïdores habituals de Convergència i Unió o de la fundació; habituals, potser a d'altres, sí, però les referències en la documentació que hi ha del Palau no es fa a cap altra fundació relacionada amb partits polític, només es fa amb relació a la Fundació Trias Fargas. Deu ser també una casualitat. Li hauríem preguntat sobre Ferrovial i aquestes anotacions que han anat sortint i que s'han anat coneixent i que connecten els pagaments de Ferrovial amb pagaments realitzats pel senyor Daniel, que hem de suposar que és el senyor Daniel Osàcar, atès que també parla de la Fundació Trias Fargas. Potser és molt suposar, però en tot cas ens ho podria haver aclarit.

És una llàstima que no hàgim trobat la seva col·laboració en aquesta comissió; no ho sé, sempre s'hi pot repensar, però veig que avui no serà el dia.

El president

Moltes gràcies, senyor Postigo. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies també a la senyora Barberà per venir a compareixer, més que per compareixer. I deixi'm que faci una valoració, lògicament, d'aquesta compareixença i d'altres que han coincidit, no? Si fem un repàs de les compareixences, justament les persones que més informació... –ho vam dir també amb la senyora Montull, segurament li ho tornarem a dir al senyor Millet o al senyor Montull demà mateix–, les persones que més llum i més informació podrien aportar a saber com van fugir, com es van espoliar 36 milions d'euros al Palau de la Música, les persones que més ho poden saber no volen o no poden parlar, per protegir els seus drets en seu judicial. Aquesta és la realitat, això és una dada objectiva. Per tant, lògicament d'aquí es treuen conclusions que són conclusions polítiques, que són conclusions subjectives en tant que la gent ho interpreta, però són dades reals: les persones que més informació podien aportar del que passava a la vida, al dia a dia del Palau, de com el senyor Millet i el senyor Montull s'ho van fer anar per tenir una situació per poder espoliar 36 milions d'euros al Palau..., no l'hem trobat, no hem trobat les seves paraules.

Abans s'ha parlat de silencis còmplices, parlava el portaveu d'Esquerra Republicana, i és veritat, des de Ciutadans també ho hem dit: hi ha hagut silencis còmplices, però silencis còmplices des de les responsabilitats polítiques. Perquè curiosament abans el senyor Colomines deia, en la carta que llegia del senyor Millet al tripartit quan el senyor Montilla tornava o sortia de president..., semblava que li donava suport i deia: «Aquí em té a la

seva disposició, i encantat de la vida que hagi sortit un altre tripartit.» Efectivament, el senyor Millet tenia la complicitat, el silenci d'aquells que respecte al que deia la Sindicatura de Comptes no en van fer ni cas. El senyor Millet va tenir la complicitat d'aquells que tenien una responsabilitat als patronats, al consorci, de presidència del consorci, que és el president de la Generalitat. Els ciutadans ho han de saber això: el president de la Generalitat de Catalunya és el president del Consorci del Palau, per tant, igual que el Consorci del Port de Barcelona, igual que qualsevol consorci públic. Què miràrem, com han fugit diners o caixes d'un vaixell del port o miràrem qui ha sigut el responsable polític que no ha gestionat bé el Port de Barcelona? Doncs hem de veure qui són els membres de partits polítics, de representants polítics, de representació pública que no han fet els seus deures, que han fet silencis còmplices.

Ara ja sabem tots que el senyor Millet va robar molts diners, ja ho sabem i ho ha declarat ell; ara hem de veure qui ho va permetre, qui va permetre que fugissin 36 milions d'euros al Palau. Però ara resulta que aquí els partits polítics, o almenys una part important d'aquests partits polítics, això no ho volen tocar, aquest tema no toca, eh?; avui s'ha blindat la compareixença dels presidents dels consorcis, no fos cas que comencéssim a estirar el fil i trobéssim que hi ha hagut patrons, que hi ha hagut membres de junta, que hi ha hagut responsables polítics que no han volgut fer aquesta neteja que cal.

Per tant, què creiem nosaltres? Que a vostè la fem comparèixer avui aquí, vindrà més gent, fins i tot gent imputada i gent culpable, que ho ha confessat, però si no fem neteja del tot, si no fem neteja d'aquells que van permetre tot això durant trenta anys, no farem res. S'ha demostrat amb les dades que el 2003, quan hi ha un canvi de govern, no hi ha canvis –no hi ha canvis–, ho hem vist aquí, no hi ha canvis. La sindicatura ho adverteix i no hi ha canvis; presideix una altra persona, el senyor Montilla, i no hi ha canvis. Per tant, el Palau, el que ha passat al Palau no depèn del que va fer la senyora Barberà només o el que van fer el senyor Millet o el senyor Montull o qualsevol altre responsable; depèn, des del punt de vista de la gestió pública, eh?... des del punt de vista privat i de la responsabilitat és una altra història, o de responsabilitat penal, però del tema públic no va canviar res, efectivament. El cas del Palau no és el cas de Convergència i Unió o el cas del PSC pel Palau; és el cas d'una forma d'entendre Catalunya, una forma d'entendre les institucions. Se n'ha parlat aquí: «És que hi teníem confiança.» Que no, que això no es tracta de confiança; es tracta de poder, es tracta d'estatuts, es tracta de dret, es tracta de consorci, es tracta de diner públic, no és qüestió de confiança. No som una família, no som una família siciliana; som una representació política, votats en unes urnes i amb unes responsabilitats, per tant, no depèn de la confiança només personal, depèn de complir els estatuts d'un consorci, de complir i de vigilar el diner públic.

Per tant, senyora Barberà, cregui que almenys des del nostre grup el que volem de persones com vostè –o hauríem volgut– és informació, per dirimir les responsabilitats polítiques. No és un jutjat això, això és dirimir responsabilitats polítiques, i d'això no hi ha voluntat,

o no hi ha tota la voluntat que caldria: aquí cal dirigir les responsabilitats cap a un costat o cap a un altre –ja hem vist aquí les compareixences–: o els del Palau, o els de l'hotel o els de la Trias Fargas. Bé, i si veiem no les conseqüències, sinó les causes de com ha passat tot això? Ens ho han dit tots els professionals: intervenors, Sindicatura de Comptes, persones responsables, auditors ens ho vénen a dir aquí, que hi havia una irresponsabilitat en la forma de gestionar el consorci i en la forma d'entendre de la política de com funcionava aquest consorci. I aquesta és la nostra responsabilitat. Sortirem d'aquesta comissió, senyora Barberà, segurament al marge que vostè comparegui o no, sortirem sense haver fet neteja de com han funcionat malament les coses en seu política; en seu judicial segurament es farà justícia i neteja en la mesura del que es pugui amb les dades que hi hagin.

Per tant, nosaltres no jutjarem la seva no-voluntat de comparèixer, està protegint els seus drets amb un advocat al costat i amb una situació judicial complexa i, per tant... Ens hauria agradat? I tant que ens hauria agradat, perquè volem informació, volem dirimir responsabilitats polítiques. Però, sincerament, creiem que ni vostè ni altres persones que hagin passat per aquí segurament seran els responsables finals ni tindran la causa de com des de l'any 83 el Palau va estar en mans de can Millet o de can Montull; això no és responsabilitat seva només ni de molta altra gent, és responsabilitat de qui va entregar les claus, i qui va entregar les claus i els poders tenia cadira i càrrecs de responsabilitat a governs de la Generalitat.

Gràcies per la seva assistència, i res més.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Rivera. Agraïm molt la compareixença de la senyora Elisabet Barberà i del seu advocat, Antoni Cuspinera.

Suspendrem breument la comissió per acomiadar-los i anar a rebre el proper compareixent.

Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i nou minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i onze minuts.

El president

Bé, reprenem la comissió.

Compareixença

de Joan Segura, exsecretari de la Fundació Orfeo Català - Palau de la Música (tram. 357-00493/08)

I ho farem amb la compareixença del senyor Joan Segura, exsecretari de la Fundació Orfeo Català - Palau de la Música. Com als anteriors compareixents i sempre

recordo, se li ha fet avinent si volia fer una declaració abans de les preguntes dels grups parlamentaris; ens ha dit que sí. I, per tant, passaríem la paraula al senyor Joan Segura. Quan vostè vulgui.

El Sr. Joan Segura Pons (exsecretari de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música)

Senyors diputats, senyores diputades, bona tarda. Bé, solament voldria fer una petita situació de la meva declaració com ha de ser. Aquí jo comparec a indicació d'aquesta comissió, però he de fer esment que ho faig en una doble qualitat: qualitat, per un costat, com els càrrecs que vaig tindre i vaig ostentar al Palau de la Música, i amb una segona qualitat que és com a advocat en exercici. En aquesta última qualitat em dec, i ho repeteixo, em dec al secret professional, tal com indiquen la Llei orgànica del poder judicial i la normativa de l'advocacia catalana. I en aquest sentit també he demanat consulta a la comissió deontològica de l'il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Per la qual cosa, sentint-ho molt, en l'aspecte com a advocat no podré contestar a les preguntes que em formulin. Ara bé, quant a l'altre aspecte, pels càrrecs que vaig ostentar dintre del Palau de la Música, estic a la plena disposició de vostès i els contestaré tot el que vostès em formulin.

El president

Doncs, molt bé, moltes gràcies, senyor Segura. Abans de res, que abans me n'he descuidat, sí que li volia demanar disculpes pel retard de la seva compareixença, que evidentment no ha estat, en fi, intencionadament, com vostè comprendrà, sinó que ha estat fruit del retard que hi ha hagut de les compareixences anteriors. Per tant, li reitero les disculpes en nom de la comissió.

I passaríem ja a les preguntes dels grups parlamentaris, i en primer terme el Grup de Convergència i Unió i el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Segura, per la seva compareixença. Entenc l'aclariment que ha fet; l'altre dia també va comparèixer aquí l'advocat que porta ara els nous gestors del Palau i també ens va fer l'advertiment. Han comparegut un parell o tres d'advocats i ho entenem perfectament. Però, aprofitant que vostè diu que per la seva condició de secretari, doncs, tot el que sigui això sí que ens podria respondre, si hi ha alguna pregunta, no en tinc masses, però si hi ha alguna pregunta que vostè creu que no daixò, ja ens ho advertirà.

En primer lloc he de saber una mica en què consistien les seves tasques i les seves responsabilitats dins de la fundació o de l'associació de l'Orfeó del Palau de la Música Catalana. Vostè era secretari, i això quin nivell de dedicació li exigia o de..., si eren les feines típiques i tòpiques d'un secretari d'una entitat o anaven més enllà.

El Sr. Joan Segura Pons

No, jo per un costat vaig ser secretari de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música des de la seva fun-

dació fins a l'any 2004; a partir d'aquell moment vaig passar a formar part de la comissió delegada de la mateixa Fundació Orfeó Català - Palau de la Música. I, per altre costat, vaig ser secretari segon de l'Orfeó Català. Tot això fins a l'estiu del 2009.

Les tasques meves..., era una persona externa que feia les funcions de secretari quant a les juntes de patronat o juntes directives, depèn de si és la fundació o l'associació. I també vaig actuar com a secretari, encara que no era membre de la comissió delegada de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música, des de la seva constitució, i després a partir del 2004 vaig ser-ne solament membre, però vaig deixar de ser..., bé, de fet, és que la primera fase, fins al 2004, vaig ser secretari no-membre de la comissió delegada i a partir del 2004 vaig ser membre de la comissió delegada però, en canvi, no era secretari.

El Sr. Turull i Negre

Jo li faré la pregunta que estic fent a tothom, i és si vostè, per la dedicació que va tenir, pel seu càrrec de secretari, etcètera, vostè té constància fefaent de desviació de diners per comissions d'obra pública del Palau de la Música per a finançament irregular de partits polítics o de fundacions vinculades a aquests.

El Sr. Joan Segura Pons

Cap.

El Sr. Turull i Negre

Cap.

Un altre tema. Vostè fins al 2004..., en la comissió delegada del tema de l'hotel se'n va parlar? Sap si hi ha algun acord referit a això? Fins que vostè va tenir responsabilitats...

El Sr. Joan Segura Pons

Es va parlar del tema de l'hotel en primer lloc a la junta del patronat de novembre del 2002, que va fer una exposició el senyor Millet dintre de la junta del patronat, i se li van atorgar uns poders amplíssims per poder ell negociar sobre el tema de l'hotel. A part d'això, a la comissió delegada, que no tenia funcions executives, en diverses ocasions es va parlar també del tema. Encara que de comissions delegades se'n realitzaven dos l'any només, eh?

El Sr. Turull i Negre

I en aquesta explicació que es va fer i en què es va donar poders amplis al senyor Millet, ell va comentar, doncs, amb qui estava negociant de la Generalitat o de l'ajuntament, com estava embastant això?

El Sr. Joan Segura Pons

No, l'any 2002 l'únic que s'estava era, almenys per coneixença, negociant amb els Germans de La Salle.

El Sr. Turull i Negre

L'únic era amb els Germans de La Salle. I vostè diu que hi ha un acord; això ha de sortir en el llibre d'actes, un

acord de poders amplis. És que l'altre dia va comparèixer algú que també ens va dir que s'havia comentat una mica per sobre el tema però que, en canvi, això de l'hotel era una mica allò com..., em sembla que va fer servir l'expressió «off the record» o una cosa així.

El Sr. Joan Segura Pons

No, eren uns poders amplis –li ho he dit per no dir «amplíssims»– per poder comprar, dividir, gravar, inclús vendre els drets que s'adquireixin dels edificis del carrer Sant Pere Més Alt.

El Sr. Turull i Negre

I això em diu que era el dos mil...

El Sr. Joan Segura Pons

Això està al llibre d'actes de la fundació.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. L'altre dia va estar aquí el senyor Bergós, que ens va parlar que hi ha un «tomo» –un tom, perdó– d'actes que no apareix i que no... Vostè sap alguna cosa de...? Perquè anava lligat a allò de l'autorització o dels requisits per al cobrament de...

El Sr. Joan Segura Pons

Si no ho recordo malament, aquesta autorització està al tom segon i, quant al tom primer, igual que el tom segon, jo el vaig entregar al senyor Bergós quan vaig acabar la meua tasca com a secretari de la fundació a finals del 2004.

El Sr. Turull i Negre

Vostè té alguna explicació, per la seva vinculació... –tot i que sembla que en aquesta comissió hi ha gent que no hi vol entrar massa–, però del tema dels recursos públics que a través del consorci s'han perdut i que l'interventor general va dir que no se sap on han anat a parar, vostè hi troba alguna explicació o sap...?

El Sr. Joan Segura Pons

Jo no he tingut cap actuació ni he conegut res d'aquest extrem.

El Sr. Turull i Negre

No, era si hi troba alguna explicació; jo no li he dit que vostè hi tingué cap...

El Sr. Joan Segura Pons

Això seria una opinió personal i un judici de valor.

El Sr. Turull i Negre

La té?

El Sr. Joan Segura Pons

Encara que tots tenim els nostres pensaments...

El Sr. Turull i Negre

Sap què passa?

El Sr. Joan Segura Pons

...i els nostres judicis, òbviament no crec que sigui un tema d'exposició en una comissió; jo crec que el que s'ha d'analitzar són fets, no?

El Sr. Turull i Negre

Jo l'entenc perfectament, eh? Però com que aquesta comissió és un festival d'opinions, del dret a sospitar, del dret a assenyalar, del dret a acusar, eh?

El Sr. Joan Segura Pons

Sí, però jo no puc...

El Sr. Turull i Negre

Jo entenc perfectament que vostè no s'apunti a aquest festival, però com que aquí tothom demana opinions i no constatacions, jo sap que amb la pregunta que li he fet, que vostè m'ha dit que no té cap coneixement ni constància fefaent de desviació de diners per comissions d'obra pública a través del Palau de partits polítics o fundacions, jo he fet aquesta pregunta i, de fet, s'ha acabat perquè no hi ha tema de comissió, no? Però ja que a vostè l'hem fet esperar bastant, doncs també he volgut intentar aclarir això.

De totes maneres, sí que jo crec que vostè ja aporta una cosa en aquesta comissió referida a l'hotel que contradiu alguna altra declaració que s'havia fet aquí, i és que vostè, en tant que secretari, per tant, fedatari públic d'allò que..., els acords que es prenen..., doncs es van atorgar poders –fedatari públic, no notarial ni de..., secretari–, amplis poders al senyor Millet perquè «fes i desfés», com es diu col·loquialment, en aquesta operació de l'hotel.

Res més, i moltes gràcies, senyor Segura.

El president

Moltes gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom el senyor Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. També agrair-li al senyor Joan Segura la seva compareixença en aquesta comissió d'investigació sobre un dels temes, un dels aspectes puntuals que han sorgit al voltant del Palau de la Música.

Jo, escoltant aquesta darrera intervenció, estava repassant els apunts de les meves intervencions anteriors, no? Perquè s'ha volgut donar a entendre que justament en aquesta junta general ordinària del patronat a què vostè s'ha referit, si no ho tinc mal apuntat en els meus apunts, de 19 de novembre del 2002..., i si no ho recordo malament, també, quan va comparèixer el senyor Carles Díaz, jo vaig explicar exactament el que semblava que deia el llibre d'actes, que és exactament el que vostè ha dit. O sigui que en aquesta comissió, senyor

Turull, d'això ja se n'havia parlat, s'havia explicat; el senyor Millet tenia àmplies facultats per fer el que va fer –ho va dir aquest diputat, que va repassar algunes de les qüestions a les quals ara el senyor Turull es referia. Així que cap novetat respecte al que ja coneixíem en aquesta comissió.

Vostè va ser, fins a l'any 2004, secretari de la Fundació del Palau. Jo el que volia saber és si el senyor Millet li va consultar els convenis que volia signar ell, com a president de l'Orfeó Català, amb la Fundació Trias Fargas. El primer conveni, pel que hem conegut avui, va ser de l'any 1999. Li va consultar aquests convenis?

El Sr. Joan Segura Pons

A veure, de fet, ja m'està demanant per una actuació que és de consulta d'advocat i, aleshores, haig d'agafar el secret professional. Encara que no n'he tingut coneixement, en absolut, però, bé, li preguntaria, si us plau, que no em preguntis per actuacions d'advocat. I en aquest cas haig d'agafar-me al secret professional, o no *m'haig* d'agafar, *em dec* al secret professional.

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, però jo li preguntava...

El Sr. Joan Segura Pons

I de passada, a més a més, li he contestat.

El Sr. Terrades i Santacreu

...jo no vull, allò, lesionar el secret professional al qual vostè es deu, no?, però en ser vostè el secretari de la fundació és molt...

El Sr. Joan Segura Pons

Si em diu que com a secretari m'ho va preguntar, li diré que no, que en cap moment em va fer cap...

El Sr. Terrades i Santacreu

...probable que el senyor Millet li consultés moltes coses. Aleshores, la meua pregunta anava en aquest sentit.

El Sr. Joan Segura Pons

En absolut –en absolut.

El Sr. Terrades i Santacreu

Per tant, hem d'entendre que aquest va ser un conveni que el senyor Millet va gestionar ell personalment.

El Sr. Joan Segura Pons

Jo el que li puc dir, que en junta del patronat en cap moment va sortir, i a mi no se'm va consultar res.

El Sr. Terrades i Santacreu

Molt bé.

Un dels arquitectes de capçalera del Palau, eh? –no voldria dir «del senyor Millet», «del Palau», quan va sorgir tot l'atzucac en què estem en aquests moments,

va declarar, i ho va fer en un dels mitjans públics del país, la televisió nacional, dient que tenia la convicció que el senyor Millet no tan sols es va quedar una part dels diners espoliats –perquè en això jo crec que estem tots d'acord; bé, ho ha confessat ell, no?; n'ha confessat menys del que, segons sembla, al final resulta, la suma total, no?–, i deia que li semblava que va actuar també com a intermediari i que no tots els diners se'ls va quedar ell –es referia al senyor Millet. A mi em consta que vostè els va assessorar, al senyor Millet i al senyor Montull –o almenys aquesta és la informació que jo tinc–, en la constitució de diverses societats.

El Sr. Joan Segura Pons

Ho torno a dir: això és un tema de secret professional. Ho sento molt. Jo aquí estava actuant com a advocat. El que sigui d'actuació meua com a membre de qualsevol de les institucions, en cada una d'aquestes, perquè vaig estar una vegada com a secretari d'un plenari del Consorci del Palau de la Música, no tinc cap inconvenient a contestar-ho. Tot el que he actuat com a advocat, li ho pregunto, perquè jo em dec –em dec– al secret professional, i si jo li dic que he actuat en la constitució d'unes societats i tal, és secret professional.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè està en el dret de no contestar, evidentment, eh?

El Sr. Joan Segura Pons

Sí, d'acord. Però per això li insisteixo que mirin de no col·locar-me per dir-li que no li puc contestar, eh?, això és el que li pregunto, d'acord?

El Sr. Terrades i Santacreu

A mi em consta que vostè el va assessorar.

El Sr. Joan Segura Pons

Això ja és indicació de vostè.

El Sr. Terrades i Santacreu

Dit això, eh?... Bé, surt de l'informe pericial o resulta de l'informe pericial que Deloitte està elaborant a instàncies del magistrat que està investigant el conjunt de la causa. La pregunta era si a vostè li semblava que una part d'aquests possibles diners en què podia actuar com a intermediari el senyor Millet es van desviar a aquestes societats, en concret 1.391.539,24 euros, si vostè tenia alguna cosa a dir d'això?

El Sr. Joan Segura Pons

No li puc contestar sobre això.

El Sr. Terrades i Santacreu

Per què creu que la... –i ja sé que vostè era el secretari de la fundació–, per què creu que l'Orfeó Català, l'Associació de l'Orfeó Català no tenia cap tipus de control privat dels seus comptes i d'auditoria privada dels comptes? Perquè el forat s'ha produït aquí, no?

El Sr. Joan Segura Pons

Jo crec que no estava dintre..., jo crec que tant el consorci com la fundació tenien obligació de ser auditades; l'Orfeó, no.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè creu, de totes maneres, vist...?

El Sr. Joan Segura Pons

No estava dins els paràmetres de ser auditada i no...

El Sr. Terrades i Santacreu

Una associació d'aquestes característiques, malgrat no estar en els paràmetres, seria bo que estigués subjecta a controls per part dels seus associats?

El Sr. Joan Segura Pons

Tot el que sigui control és bo.

El Sr. Terrades i Santacreu

Ho dic perquè és veritat que el consorci havia d'estar auditat, així era, també ho era la Fundació del Palau; jo crec que, bàsicament, o crec, pel que fins ara hem intuït, la manera de desviar, possiblement, recursos de l'Orfeó cap a altres finalitats, allò, d'espoliació privada –o ja veurem si ens porta a un altre tipus de conclusions, aquesta comissió–, doncs, justament es produïa a l'Orfeó Català, que és on no hi havien controls de cap mena.

El Sr. Joan Segura Pons

Jo li haig de dir que, des del meu càrrec de secretari, mai –mai– vaig intervenir ni conèixer, en qualsevol de les juntes del patronat, en qualsevol comissió delegada, en qualsevol..., bé, l'única junta plenària del consorci, ni en qualsevol junta de l'Orfeó Català es va parlar de temes de caràcter econòmic. Òbviament, menys encara podré conèixer, des dels meus càrrecs, si hi ha hagut una desviació o no; una altra cosa és el que coneixem tots pels mitjans de comunicació, que, òbviament, ha sigut ampli el ressò des de fa quasi un any. Però això...

El Sr. Terrades i Santacreu

President, nosaltres no tenim cap més pregunta per formular.

El president

Doncs moltes gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i, en el seu nom, la senyora Àngels Cabasés.

La Sra. Cabasés Piqué

Gràcies, president. Bona tarda, senyor Segura, i benvingut aquí, en aquesta comissió. Miri, pel nostre grup vostè formaria part d'aquell grup de persones que han comparegut en aquesta comissió i que ens han vingut a explicar coses, allò que han sabut o allò que han pogut dir, i en el seu cas, doncs, ja ens ha deixat clar que ens parlava en tant que excàrrec del Palau i, per tant, per

aquest motiu ja les preguntes que li adreçarem aniran dirigides en aquesta línia.

Vostè, doncs, com ens ha dit, fa molts anys que forma part del Palau o que està dins el Palau i, per tant, trobem que pot ser molt interessant el que ens vulgui dir o pugui dir-nos, perquè ens hem trobat...

El Sr. Joan Segura Pons

Perdó, un parèntesi: no «dintre del Palau».

La Sra. Cabasés Piqué

Bé...

El Sr. Joan Segura Pons

He estat molts anys «des de fora» del Palau, eh?

La Sra. Cabasés Piqué

Relacionat –relacionat–, disculpi, relacionat amb el Palau.

El Sr. Joan Segura Pons

D'acord.

La Sra. Cabasés Piqué

Perquè han vingut molts compareixents relacionats, excàrrecs o relacionats amb el Palau que no ens han pogut dir o no ens han volgut dir gran cosa, suposem perquè hi havia, doncs, una trama tan ben travada que potser no deixava entreveure moltes coses. Però, tot i això, hi insistirem i anirem, doncs, a fer-li un seguit de preguntes.

Miri, com a secretari, eh?, com a exsecretari, vostè era coneixedor dels convenis que feia la fundació a la Fundació Ramon Trias Fargas?

El Sr. Joan Segura Pons

No.

La Sra. Cabasés Piqué

No en sabia res...

El Sr. Joan Segura Pons

Res.

La Sra. Cabasés Piqué

...ni que hi hagués donacions ni cap...

El Sr. Joan Segura Pons

...no que existeixin, ni que existien.

La Sra. Cabasés Piqué

No sabia res.

I com a persona que ha estat, doncs...?

El Sr. Joan Segura Pons

Però no solament de Trias Fargas, sinó uns altres convenis.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord, res, no sabia res.

Com a persona que ha estat allí vinculada, vostè què pensa de..., o què li sembla que una fundació d'aquest tipus... Com a secretari, eh?, com a persona que ha tingut un càrrec...

El Sr. Joan Segura Pons

Jo contesto a les preguntes; el que no donaré, opinions, perquè això són judicis de valor, entenc.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, jo li pregunto com...

El Sr. Joan Segura Pons

El pensament és una cosa meva, eh? —és una cosa meva—, i ja és prou tristesa tot plegat, no?

La Sra. Cabasés Piqué

Però si vostè ho hagués sabut, hauria donat el vistiplau, com a secretari, que es fessin aquests convenis?

El Sr. Joan Segura Pons

Hauria de veure el pro, el contra, el sentit, l'explicació...

La Sra. Cabasés Piqué

Pel que ha vist?

El Sr. Joan Segura Pons

Home...

La Sra. Cabasés Piqué

Pel que ha pogut sortir a la premsa i...?

El Sr. Joan Segura Pons

...si arriba a ser correcte, hauria dit «amén»; si no arriba a ser correcte hauria dit que no. Ara, s'ha d'analitzar cada un dels casos. És massa fàcil contestar una cosa o l'altra, crec que és amb més profunditat.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, però vostè és una persona especialista, és jurista i, per tant...

El Sr. Joan Segura Pons

Moltes gràcies, però...

La Sra. Cabasés Piqué

...deu haver pogut veure, doncs, si allò era possible o no.

El Sr. Joan Segura Pons

Moltes gràcies.

La Sra. Cabasés Piqué

Amb quina freqüència anava vostè al Palau, més o menys, per saber quina relació hi tenia?

El Sr. Joan Segura Pons

Quant al càrrec de secretari de la fundació, doncs hi anava una vegada a l'any, era una junta del patronat, i un parell de vegades a l'any, que moltes vegades coincidia el mateix dia la junta del patronat amb la comissió delegada. Quan vaig passar a ser secretari segon de l'Orfeó, les reunions de l'Orfeó eren més..., o sigui, devien ser unes quatre a l'any, una al trimestre, aproximadament. A banda d'això, puntualment, quan havia de realitzar actuacions professionals, hi anava, i això era movable; podia ser que hi hagués d'anar amb una certa freqüència, com hi deixava d'anar amb una freqüència també important.

La Sra. Cabasés Piqué

No, si li preguntem això és per les preguntes que farem a continuació. Vostè mai va detectar que des de l'Orfeó hi hagués moviment de grans quantitats d'efectiu de l'Orfeó cap a les caixes i de les caixes cap a l'Orfeó? Vostè això ho sabia o...?

El Sr. Joan Segura Pons

L'únic que sabíem els membres de la junta, tant del patronat com de l'Orfeó Català, és que hi havien uns guanys, i així ens ho manifestava el senyor Millet en les juntes, i ens deia que els guanys aquests de la fundació eren unes quantitats que, perquè no hi hagués massa benefici, cosa que tampoc ens venia amb bons ulls, una fundació que guanyés massa diners, els traslladava a l'Orfeó Català, i que estiguéssim tranquils que els diners estaven allà. És l'única cosa de què li puc parlar de caràcter econòmic, i això ho vaig sentir jo i ho van sentir tots els membres de la junta del patronat, tots els membres no solament de la junta de l'Orfeó, sinó de l'assemblea de socis de l'Orfeó.

La Sra. Cabasés Piqué

És la primera vegada que ho sentim aquí, doncs, eh?, algú que ens ho diu. I això no els estranyava? Això no ho veien una mica estrany, que l'Orfeó tingués tants guanys o tingués...?

El Sr. Joan Segura Pons

Miri, jo és una cosa que he comentat més d'una vegada. Del 22 de juliol al 24 de juliol hi ha un món de diferència. El 24 de juliol el senyor Millet és una persona infamada, és una persona que ningú vol parlar amb ella, inclús els decents polítics que has vist que parlen amb ell ara diuen que no el coneixen i coses d'aquest tipus, és una persona que tothom diu que sempre ho ha fet tot molt malament i tal, i realment ha fet coses malament, en això no hi ha volta de full, i moltes. Però el 22 de juliol era una persona que era fabulosa, que quan anava a un lloc les coses creixien, tothom deia que allò anava meravellosament, era..., s'havia proposat per a català de l'any, havia aconseguit que el Palau de la Música..., no solament rehabilitar-lo i fer-lo maco, sinó que era patrimoni de la humanitat, que es tractava amb el rei, que el president del Govern sopava a casa seva, que els polítics estaven tots per parlar amb ell, en la comissió delegada senties parlar polítics, perquè hi havien molts

polítics a la comissió delegada, que deien: «Això sí que funciona bé. Tant de bo totes les coses funcionessin així», i a les reunions hi anava tothom, ho trobava tot-hom fabulós, que les coses anaven magnífiques i tot el que anava exposant s'aprovava per unanimitat i aplaudiments. Crec que amb això li he explicat el fet d'entendre o no entendre..., no era una cosa de Joan Segura entendre o no entendre; era una cosa de tots plegats. 22 de juliol a 24 de juliol, eh?, aquí és el gran canvi.

La Sra. Cabasés Piqué

Suposo que després del 24 de juliol s'han sentit molt malament, en tot cas, no?

El Sr. Joan Segura Pons

Exactament –exactament.

La Sra. Cabasés Piqué

Perquè, fins i tot, ell ja ho ha reconegut, el que ha fet i el que estem veient en aquesta comissió.

El Sr. Joan Segura Pons

Exactament. Però li explico l'ambient que era, i això és el que vull traslladar-li. Per això quan diu: «No havia notat...?», és que no ho havia notat jo ni ho havia notat ningú, tothom ho trobava estupend –tothom ho trobava estupend.

La Sra. Cabasés Piqué

Al nostre parer, creiem que hi havia gent que sí que ho sabia i que, bé, ja anirà sortint.

Vostè coneixia o havia tingut relacions, eh?, per qüestions i per motius del Palau amb el Daniel Osàcar? Vostè?

El Sr. Joan Segura Pons

No. Mai.

La Sra. Cabasés Piqué

No? No l'havia vist mai per allà, al Palau, ni...?

El Sr. Joan Segura Pons

No l'he vist mai ni el conec.

La Sra. Cabasés Piqué

I el senyor Torrent, Carles Torrent? Tampoc?

El Sr. Joan Segura Pons

Mai. Me assabentat d'ell per la premsa, fa quatre dies, de la seva existència.

La Sra. Cabasés Piqué

I algun directiu de Ferrovial?

El Sr. Joan Segura Pons

Amb relació al tema del Palau?

La Sra. Cabasés Piqué

Sí.

El Sr. Joan Segura Pons

Cap.

La Sra. Cabasés Piqué

Doncs, sembla estrany, i li ho dic perquè Ferrovial era un dels...

El Sr. Joan Segura Pons

A part que tingui coneixement de persones, però a través de l'actuació professional al Palau, cap.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, jo li ho dic perquè era un dels promotors del Palau més grans...

El Sr. Joan Segura Pons

Sí, ja.

La Sra. Cabasés Piqué

...vull dir que possiblement hi havia d'haver molta relació, si més no pels patrocinis, no?

El Sr. Joan Segura Pons

No, ja. Per aquí veies el senyor Rafael del Pino i tal, però una cosa és veure una persona i una altra cosa és conèixer-la, no?

La Sra. Cabasés Piqué

Els veia, els veia habitualment per allà?

El Sr. Joan Segura Pons

Sí. Bé, no, home, no, era un concert a l'any al qual anaven, que promocionaven, que acostumava a ser el primer del cicle de Palau Cent, que acostumava a ser sempre una orquestra de primera línia –suposo que de les més cares, no ho sé– i la patrocinava Ferrovial, això sí.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, vostè sap que han sortit uns papers en què, doncs, es vincula Ferrovial a pagament de comissions al Palau...

El Sr. Joan Segura Pons

A través de la premsa sí que ho sé.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord.

El Sr. Joan Segura Pons

Ara, sé que havia fet les obres, eh? Això, alerta!

La Sra. Cabasés Piqué

Això, a banda de les obres al Palau, parlàvem d'adjudicacions d'obres, no només al Palau, sinó, diguéssim, a Catalunya, per entendre'ns.

Vostè ens podria dir qui del Palau pot saber exactament totes aquestes preguntes que fem aquí, en aquesta comissió? Vostè qui creu que tenia més relació amb en Millet i amb en Montull i que pot saber, doncs, tot això que estem dient i estem parlant d'adjudicacions, de comissions, de pagaments...?

El Sr. Joan Segura Pons

Això era un tema que portava el senyor Millet, eh?, i el senyor Montull, tots els temes d'obres ho portava ell en exclusiva, eh?

La Sra. Cabasés Piqué

Ells sols?

El Sr. Joan Segura Pons

Sí.

La Sra. Cabasés Piqué

Vostè creu que ho feien tots sols? (*Pausa.*) No ho sap. No, jo li ho pregunto, si...

Vostè coneix les empreses New Letter, Letter Graphic, Hispart, StereoRent? Vostè ha vist si han treballat, les ha vist treballar al Palau?

El Sr. Joan Segura Pons

No. Però tampoc estic jo dintre del Palau. Ni les havia sentit anomenar.

La Sra. Cabasés Piqué

No, és que això...

El Sr. Joan Segura Pons

Però tampoc estic... No, ja sé qui són, perquè, òbviament, per mitjans i tot el tema, però no, no tenia ni idea de qui eren...

La Sra. Cabasés Piqué

No, això ens diuen...

El Sr. Joan Segura Pons

...ni què feien ni què... Ara, tampoc sóc una persona que pugui ser... Perquè normalment no hi era, jo, al Palau, i si feien, com deien, un *buzoneo* o coses d'aquests tipus, o *mailings* i altres, no sé qui ho feia, o sigui que...

La Sra. Cabasés Piqué

Però seguint amb...

El Sr. Joan Segura Pons

El fet que jo li digui...

La Sra. Cabasés Piqué

És a dir, no, sent empreses...

El Sr. Joan Segura Pons

...que jo li digui que no, no vol dir que no hi fossin.

La Sra. Cabasés Piqué

Correcte. No, nosaltres ho preguntem..

El Sr. Joan Segura Pons

El que li puc dir, que jo no tenia ni idea d'ells.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord. No, nosaltres ho preguntem perquè són empreses a les quals des del Palau s'han pagat quantitats milionàries i, per tant, entendríem, doncs, que tinguessin un continuat servei amb el Palau... Però no, tranquil, perquè ni vostè ni ningú les coneix, aquestes empreses al Palau. Per tant, encara no hi ha ningú que ens hagi dit que efectivament han treballat pel Palau. Per tant, d'això ja gairebé en tenim la certesa.

Bé, dit això, miri, jo li vull fer també una pregunta que anem fent a gent que ha estat molt vinculada al Palau. Vostè ens podria assegurar amb rotunditat que no s'han traspassat diners del Palau a un partit polític procedent de pagaments de Ferroviaria?

El Sr. Joan Segura Pons

Ni sí ni no.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, doncs, per la nostra part...

El Sr. Joan Segura Pons

No tinc cap element, ni en un sentit ni en un altre, per la qual cosa li he de dir que ni sí ni no.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord. Per la nostra part, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Cabasés. Ara és el torn del Grup Popular de Catalunya i, en el seu nom, la senyora Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. També gràcies, senyor Segura, per la seva compareixença i també per les seves explicacions. Ens ha fet esment que fins a l'any 2004, des de la constitució, vostè va ser secretari –que no membre– de la comissió delegada del Palau.

El Sr. Joan Segura Pons

Era membre de la comissió delegada de fet però no de dret, perquè actuava..., feia de secretari de la comissió però no era membre de la comissió. Però assistia a totes.

La Sra. Olano i García

De tal manera que, en la seva funció de secretari, vostè havia d'aixecar les actes i donar fe del que s'havia discutit, el que havia estat objecte de la discussió.

El Sr. Joan Segura Pons

Sí.

La Sra. Olano i García

Jo li vull preguntar si vostè tenia coneixement d'un informe de la sindicatura, que la ponent va ser la senyora Montserrat de Vehí, que es va fer sobre el Consorci del Palau de la Música.

El Sr. Joan Segura Pons

No.

La Sra. Olano i García

No?

El Sr. Joan Segura Pons

A part d'una altra cosa. La fundació era la fundació; el consorci, el consorci. Si era una cosa de sindicatura del consorci...

La Sra. Olano i García

No, ho sé perfectament...

El Sr. Joan Segura Pons

Aleshores...

La Sra. Olano i García

Ara veurà per què li ho pregunto. Miri, doncs, a la pàgina 27 d'aquest informe es fa referència a tres informes jurídics que es van utilitzar per al fet de donar poders... –com ens ha fet menció vostè a l'exercici 2002–, els poders del senyor Jordi Montull i el senyor Manuel Bertrand, i això va ser arran de les obres d'ampliació del Palau, les primeres que es van fer. Doncs bé, com deia, en la pàgina 27 de l'informe de la sindicatura es fa menció d'aquest comitè executiu, es fa menció que són les obres d'ampliació del Palau de la Música i fa referència a tres dictàmens: un del bufet Bergós, un altre del bufet Segura i un altre de l'assessoria jurídica del Departament de Cultura.

No com a advocat, però sí com a secretari he de preguntar-li...

El Sr. Joan Segura Pons

Però «informe»?

La Sra. Olano i García

Sí, ho diu tal qual. O sigui, és documentació extreta estrictament de l'informe de la sindicatura.

El Sr. Joan Segura Pons

El té?

La Sra. Olano i García

Jo tinc aquí la nota, però li puc fer arribar una còpia de l'informe de sindicatura.

El Sr. Joan Segura Pons

M'agradaria.

La Sra. Olano i García

Sí, l'altre dia el senyor Bergós em va dir el mateix. Jo per això li he preguntat si tenia coneixement de l'informe de la sindicatura.

El Sr. Joan Segura Pons

No em consta. A vegades la memòria em falla, però no em consta.

La Sra. Olano i García

Bé, la pregunta era si el seu...

El Sr. Joan Segura Pons

Ara, si l'actuació era la preparació d'uns poders, això seria una altra cosa. Però no l'informe, eh?

La Sra. Olano i García

Jo li passaré...

El Sr. Joan Segura Pons

Però no un informe.

La Sra. Olano i García

No, es fa menció exactament del dictamen del bufet Bergós, fet pel senyor Raimon Bergós; del bufet Segura –no especifica quin, però em temo molt que fa referència al seu–, i després de l'assessoria jurídica del Departament de Cultura. Tractava sobre la figura jurídica de l'accessió, una de les que es van utilitzar al Palau de la Música.

El Sr. Joan Segura Pons

La figura...?

La Sra. Olano i García

Accesión. Es va utilitzar per a les primeres obres del Palau de la Música i després posteriorment va contribuir d'alguna manera a la base jurídica per la qual es va fer el tema de l'hotel.

Simplement si vostè tenia coneixement...

El Sr. Joan Segura Pons

M'agradaria veure'l i m'agradaria que no constés com a contesta fins...

La Sra. Olano i García

No, era una pregunta, si vostè...

El Sr. Joan Segura Pons

...fins que no el veiés, perquè no m'agradaria...

La Sra. Olano i García

Cap problema.

El Sr. Joan Segura Pons

...contestar una cosa per una altra.

La Sra. Olano i García

En tot cas, el nostre grup li farà...

El Sr. Joan Segura Pons

Perquè si estem parlant de l'accessió, això devem estar parlant de l'any 90 i escaig, no?

La Sra. Olano i García

Noranta-nou.

El Sr. Joan Segura Pons

Quan?

La Sra. Olano i García

El 99 van començar l'ampliació.

El Sr. Joan Segura Pons

M'agradaria...

La Sra. Olano i García

En tot cas...

El Sr. Joan Segura Pons

M'agradaria veure'l; no..., prefereixo que no consti com a contesta.

La Sra. Olano i García

Jo ho deia perquè, clar, pel fet d'haver fet un informe previ i després ser secretari, dèiem: «Bé, alguna cosa deu conèixer del contingut d'això.» En tot cas, aquesta no era la pregunta.

El Sr. Joan Segura Pons

Perquè l'informe aquest sobre què tractava?

La Sra. Olano i García

Bé, tractava sobre la fiscalització i control de..., va ser... Espero, senyor president, que no em compti aquest temps, perquè, si no, ja li contestaré a la sortida al senyor Segura...

El Sr. Joan Segura Pons

No, a la sortida o quan vulgui.

La Sra. Olano i García

És l'Informe 20/2002, el fa la senyora Montserrat de Vehí i va ser incorporat al programa de la sindicatura de l'any 2001 i tractava sobre l'exercici 2000, i feia referència, doncs, als comptes del Consorci del Palau i tractava de les obres del Palau, de la manca d'auditoria externa del Palau, i surten tres bufets. En tot cas, m'he compromès personalment a fer-l'hi arribar, i disculpi, però pensava que, com que sortia el seu bufet, en tenia coneixement.

El Sr. Joan Segura Pons

Moltes gràcies.

La Sra. Olano i García

Cap problema. Jo volia fer-li una pregunta, no sé si com..., clar, ens ha dit la doble vessant d'advocat i de secretari; les meves van adreçades al secretari, a l'advocat no. Però li volia fer menció que, quan hi ha el canvi de control financer per part de la Intervenció General, en què surt l'interventor de l'Ajuntament de Barcelona i queda concentrada tota la intervenció a la Generalitat de Catalunya, vostè, com a secretari de la fundació, té plenes garanties –i així m'imagino que informa els membres del patronat– que el control estava ben assegurat i que, per tant, no perdíem o mancava cap seguretat jurídica amb aquest canvi?

El Sr. Joan Segura Pons

Home, jo crec que en principi..., no recordo si vaig tindre una intervenció o no en aquest sentit, però jo, en principi, que hi hagi un auditor de la Generalitat de Catalunya, un auditor de l'ajuntament no hi veig pèrdua de cap mena. (*Veus de fons.*)

La Sra. Olano i García

Sí, bé, la diferència era que en una hi havia intervenció prèvia i en l'altra, com es veu, les coses no han anat molt bé. Però, bé, en tot cas, deixem-ho així.

Jo li vull fer una pregunta, perquè la veritat és que després de tantes compareixences resulta que ningú veia res, ningú s'assabentava de res. I el que ens va sobtar la setmana passada, quan algun compareixent ens va dir: «No, és que ens donaven els comptes mitja hora abans i pràcticament no ens explicaven res.» La meua pregunta: com a secretari, es va complir amb tota la formalitat jurídica de convocatòria, d'entrega de documentació als membres del patronat?

El Sr. Joan Segura Pons

A veure, normalment es feia la convocatòria als patrons per a l'assistència a la junta i se'ls indicava que tenien els comptes a la seva disposició. També li he de dir que jo crec que en el 99,9 dels casos –per no dir el cent per cent– ningú els va mirar, ni ningú els va recollir abans. Els van escoltar àmpliament, perquè, això sí, es feia un desglossament dintre de la junta –de vegades amb detalls inclús nimis, podríem dir– i tothom ho aprovava per unanimitat i aplaudiments. Però tothom... Ara, i el senyor Millet en diverses ocasions va oferir als patrons que tenien els comptes a la seva disposició i que després d'aquesta junta –i també el mateix a les comissions delegades–, després de la junta, després de la comissió delegada, qui en volgués una còpia se li donaria. El que no volia fer és entrega generalitzada perquè els números, per una cosa de privacitat, no quedessin..., no correguessin per aquests mons de Déu, no? Però el que ho volgués hi tenia tot el dret, podia demanar-los i se'ls entregaria. Crec que no ho va fer ningú.

La Sra. Olano i García

En tot cas, el que m'està explicant vostè és la normalitat més adequada, no?, dintre de la legislació vigent. Una altra cosa és la utilització d'aquest dret de consultar o

no que podia fer cada membre del patronat. Però sap què passa? Jo em quedo més tranquil·la després d'haver-lo escoltat, perquè, clar, hi ha hagut alguns companys que ens han dit tot el contrari, que semblava que no hi hagués aquesta entrega de documentació ni tampoc l'explicació prèvia. Per tant, per això teníem interès a sentir-lo a vostè en la seva condició de secretari...

El Sr. Joan Segura Pons

Home, suposo que ell jugava amb una cosa, que..., amb la confiança que tothom tenia en ell, doncs ell s'avançava a oferir. És possible, però això és una interpretació meua, eh? Aquí m'he passat d'interpretar, però, bé...

La Sra. Olano i García

I l'última, senyor Segura. Després d'haver tingut coneixement per la premsa, per querelles que consten, pels procediments judicials que consten, vostè, com a secretari, quina sensació té de quin és el resultat final de les coses? Ha tingut una decepció? Ha pensat que hi ha hagut algun control que no ha funcionat? Quin creu vostè que ha estat el conflicte?

El Sr. Joan Segura Pons

Una tristesa enorme.

La Sra. Olano i García

I des del punt de vista de secretari?

El Sr. Joan Segura Pons

Una tristesa enorme.

La Sra. Olano i García

Molt bé, gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Olano. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom el senyor Postigo.

El Sr. Postigo i García

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Segura, per comparèixer i per donar resposta a les nostres preguntes, a aquelles de les nostres preguntes que ho permeten. Perquè vostè ha fet aquest aclariment inicial d'una doble vessant en la seva relació, diguéssim, amb el Palau: una com a secretari i una altra com a advocat.

Jo voldria, si és possible, que ens aclarís si aquesta relació com a advocat va ser un encàrrec puntual, si era una contractació permanent, d'assessorament, si s'allarga en el temps o si és una cosa molt acotada.

El Sr. Joan Segura Pons

No, a veure, va ser àmplia.

El Sr. Postigo i García

I, per tant, diguéssim, van contractar els seus serveis durant un determinat temps perquè vostè els assessorés?

El Sr. Joan Segura Pons

Bé, això era com el Guadiana: apareixien, desapareixien, tornaven a aparèixer. O sigui, una mica la...

El Sr. Postigo i García

I en tots els casos...

El Sr. Joan Segura Pons

...la personalitat d'ells.

El Sr. Postigo i García

O sigui, quan creia que requeria els seus serveis, els hi demanava, eh? I m'imagino que en tots els casos vostè «minutava», passava la minuta d'honoraris, cobrava sense problemes i a continuar fent de secretari, diguéssim.

El Sr. Joan Segura Pons

Efectivament.

El Sr. Postigo i García

Molt bé.

Abans comentava que..., quan s'ha parlat dels diversos convenis, li comentaven els convenis signats amb la Fundació Trias Fargas i alguna altra, vostè deia: «I d'altres convenis.» Era habitual que des del Palau se signessin convenis de col·laboració amb altres entitats o fundacions en què el Palau donés uns diners, fes una contraprestació econòmica a canvi d'alguna cosa?

El Sr. Joan Segura Pons

En què jo intervingués, no.

El Sr. Postigo i García

Encara que vostè no hi intervingués, diguéssim, en tenia coneixement...

El Sr. Joan Segura Pons

No.

El Sr. Postigo i García

...en el temps que hi va estar? No. Del conveni...?

El Sr. Joan Segura Pons

Ni dels cobraments dels convenis que feien amb els mecenes, diguéssim, ni dels diners que després sortien a..., jo no en vaig tindre cap -cap... Fixi's que, de no coneixement de temes econòmics, que en cap junta de l'Orfeó ni en cap junta del patronat es va parlar mai -mai- de temes econòmics ni mai es va parlar de sous ni del que poguessin correspondre l'un i l'altre. Els temes econòmics passaven completament..., solament dient que els comptes eren tal i tal, però res més.

El Sr. Postigo i García

Sí, però no tant per la rellevància o per la quantitat d'aquests convenis; potser pel fet important, diguéssim,

per al país que la fundació..., el Palau col·laborés amb una altra fundació com podia ser la Trias Fargas per promoure activitats musicals. Jo crec que, contraprestació a banda, el fet de promoure les activitats musicals potser tenia prou rellevància i prou importància perquè es tractés.

El Sr. Joan Segura Pons

Ara no m'ho faci dir, perquè em puc equivocar, però potser amb les retribucions que tenia el senyor Millet o els poders que tenia el senyor Millet a la fundació, potser podia fer-ho ell personalment, eh? Però no em faci cas perquè hauria de repassar i veure... Perquè jo crec que tenia uns poders molt amplis, eh? Crec que tenia uns poders molt amplis. Ara, hauria de repassar-m'ho, perquè aquests poders, que es van atorgar amplis, van ser al principi de tot, o sigui, l'any 92 o una cosa així. O sigui que...

Del mecenatge que va fer el senyor Millet, diguéssim, amb el senyor Colom vostè tampoc no en va tenir cap mena de coneixement.

El Sr. Joan Segura Pons

Cap.

El Sr. Postigo i Garcia

Abans també vostè feia referència que certs polítics, determinats polítics que parlaven o havien parlat amb el senyor Millet, doncs ara semblava com si reneguessin, com si gairebé no el coneguessin. Vostè, en la qualitat de secretari, va assistir a alguna d'aquestes reunions o xerrades entre el senyor Millet i algun d'aquests famosos polítics?

El Sr. Joan Segura Pons

A veure, no m'estava referint a reunions particulars, però van haver-hi una sèrie d'actes públics en què en una sèrie de polítics –i la televisió segur que ho recull, i la premsa també, suposo, però, bé, amb la premsa gràfica és més fàcil– es veu la relació personal, i després d'alguns d'ells he sentit que ni el coneixien. Per això deia això que és infamat, ningú vol saber res d'ell, sembla que conèixer el senyor Millet és que estiguis..., que siguis un leprós. Home, si el vas conèixer, el vas conèixer i vas actuar d'aquella manera i, lògicament, vas actuar correctament, i ara ni tan sols reconèixer la seva persona no... A això em referia.

El Sr. Postigo i Garcia

En algunes de les sessions que hem tingut, i parlant em sembla que era amb personal del Palau, algú va arribar a insinuar que en algun dels actes realitzats en el Palau per part d'algun partit polític, sense concretar quin, es va fer una mena de tracte de favor, no sé si..., com si no es cobrés el lloguer o com si no..., alguna cosa d'aquest tipus. Vostès no ha sentit parlar mai de...?

El Sr. Joan Segura Pons

Ni idea. En temes econòmics, de cobrament, pagament, zero.

El Sr. Postigo i Garcia

Molt bé. Doncs, per part meua no hi hauria cap pregunta més.

Gràcies.

El president

Doncs, moltes gràcies, senyor Postigo. I ara és el torn del Grup Mixt i, en el seu nom, el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Segura, per la seva compareixença i, en aquest cas, també, hem de dir per les seves respostes i les seves paraules, cosa que no hem tingut en altres ocasions en aquesta mateixa comissió.

Vostè ha dit algunes coses que trobem molt coherents amb el que estem sabent a mesura que avança aquesta comissió. Vostè ha dit el mateix que va dir el senyor Serra Ramoneda en un article d'autocrítica, des del meu punt de vista molt encertat, que va dir que ells anaven a aprovar els pressupostos enmig d'un còctel i a veure un concert enmig d'un acte social, així ho va dir en el seu article; ho deia ell, que en formava part, i és com ho ha explicat. Vostè ha dit que s'aproven per unanimitat entre aplaudiments. Bé, segurament hi ha una diferència, però com que el senyor Serra Ramoneda ho va dir en el seu propi article, jo crec que si ho escriu és perquè realment ho deuria viure d'aquella manera.

El Sr. Joan Segura Pons

Bé, potser va exagerar una mica, però, bé, els actes es feien amb molta cura, es presentaven realment molt bé, amb molt detall. El que passa és que la gent no entrava en la discussió, s'acceptava i punt, però donaven..., donàvem camí per poder-se fer. Ara, realment la presentació era espectacular. I, a mesura que passaven els anys, ho «anaven» –perquè no ho feia jo, jo feia de secretari i res més–, ho anaven presentant cada vegada millor, amb mitjans tecnològics més amplis...

El Sr. Rivera Díaz

Jo crec que, en definitiva, el que es posa de manifest..., i ho ha dit vostè, però han passat diversos compareixents, sobretot els que tenen el perfil més tècnic, podríem dir, no?, en aquest cas també com a juristes, i ho han explicat una mica. Jo li vaig a fer la mateixa pregunta que li feia un altre portaveu a vostè, perquè m'imaginava que era així, és a dir, vostè ha dit que el 99 –és igual, el 95, el 90– per cent de les vegades els patrons i les persones que havien de mirar els comptes no sol·licitaven l'accés a aquests comptes, que, per altra banda, també és cert que és normal en algunes entitats privades. Jo crec que la gran definició, la gran diferència aquí és que no hem d'oblidar que aquí hi havia un consorci que era part de tot aquest entramat que era el Palau de la Música. I aquesta complexitat... (*veus de fons*), no, permeti'm que..., no, ja sé que era una fundació, i el Palau, la fundació..., coneixem els tres barrets que portava el senyor Fèlix Millet perfectament. Però segurament, de la mateixa manera que ho denuncia la sindicatura, aquest

triple barret que portava el senyor Millet podia fer confondre, a vegades, aquest funcionament. Nosaltres ho hem defensat des del nostre grup i creiem, arribant a conclusions ja a partir de declaracions fetes, que segurament en aquest cas, en el patronat de la fundació, però també aquells que donaven poders..., tenien una sèrie de responsabilitats.

La Sindicatura de Comptes, a l'informe que fa el 2002, aquest mateix informe que es comentava, diu que els poders que s'atorguen a favor del senyor Millet no estan recollits expressament en les competències dels estatuts del consorci. És a dir, que el consorci pot atorgar poders per sobre del que corresponia al senyor Millet com a membre del consell executiu, és a dir, que la Junta del Patronat del Consorci era qui havia de gestionar el consorci públic, el diner públic del consorci, i que, en tot cas, havia de ser sempre en última instància qui aprovés aquesta gestió. El que va fer l'any 83... Jo tinc aquí davant uns poders. Vostè parlava de poders. Si em permet l'expressió, és curiós, aquests són els poders que va atorgar el senyor Jordi Pujol, sent president de..., l'any 83, en favor del senyor Millet, i curiosament són molt amplis, uns poders molt amplis, i vostè ho ha dit: «Poders molt amplis.»

A mi el que em...

El Sr. Joan Segura Pons

No, no, jo parlava de la fundació, del consorci no els vaig viure, eh?

El Sr. Rivera Díaz

Que no, que no estic dient..., no m'està deixant que li ho expliqui. Dic que és curiós veure com tots els poders que s'atorgaven a favor del senyor Millet, sigui el consorci o la fundació, sempre eren molt amplis i sempre fins i tot excedien les mateixes competències que, com ens diu la sindicatura, li corresponien en el cas del consorci. Vostè ha parlat d'aquesta unanimitat; «unanimitat» vol dir que tothom –ho dic per si algú no ho té present–, tothom hi estava d'acord. Tothom és tothom; jo crec que tothom entén el que volem dir.

Ara estem intentant aquí buscar, doncs, les responsabilitats, els convenis, si tenia poders o no per signar, els tants per cent que apareixen en alguns documents, però la realitat és: com es va arribar a tot això? S'ha parlat abans de confiança, també, del senyor Millet, que tothom..., vostè ho ha dit molt bé, jo crec que una imatge val més que mil paraules: el dia 22 era un *crack*, si em permet l'expressió, i el dia 24 era un empestat. Per tant, aquesta diferència de dos dies el que demostra és que molta gent va deixar fer per la confiança, de bona fe, altres de no tan bona fe –ja ho veurem, segons el que diguin els tribunals–, però, en definitiva, allò va passar perquè molta, molta gent de la Catalunya oficial, de les institucions ho va permetre d'una manera o activa o passiva. Però això evidentment..., ho dic perquè els ciutadans que ens estiguin veient deuen pensar que aquí hi ha una trama d'enginyeria financera tremenda, i no hi és, és que realment no hi és, una trama d'enginyeria financera. El que tenim és una sortida de diners amb una aprovació successiva de poders, de pressupostos,

de diners, en definitiva, que acaben anant a una fundació i una associació, que tampoc és que estiguem aquí parlant d'una enginyeria tremenda.

Per tant, el problema, almenys des del nostre punt de vista, del diner públic és veure què ha fallat, quines alertes, quines alarmes –del diner públic, de la gestió del que és públic– han fallat i què podem canviar perquè no torni a passar. No veure si això només és una responsabilitat de la Trias Fargas o del senyor García-Bragado o de qui sigui, sinó realment anar a buscar la causa, no només la conseqüència, la causa de tot això. I, per tant, una de les seves paraules, aquesta del 22 i el 24 de juliol, jo crec que és definitiva per dir això. Ha parlat vostè que era estupend; doncs sí, per molta gent era estupend fins al 22 de juliol.

Però hi ha un problema que nosaltres veiem en tot això, i vostè és home de dret i vostè sap diferenciar el dret de la confiança, el dret de la família, el dret de simplement la confiança que un tingui en una altra persona. I nosaltres creiem que el que hi ha hagut aquí és que hi ha gent que no ha tingut la precaució i la responsabilitat d'entendre que un consorci públic, que uns diners públics que van a una fundació, que uns patronats, que uns pressupostos no s'han d'aprovar o s'han de fer només amb la confiança; que se signen documents, que hi han responsabilitats, que un s'asseu en una cadira amb un càrrec públic perquè té una responsabilitat.

Per tant, jo crec que aquí, en aquesta comissió, hauríem d'acabar veient què ha fallat, no només quines són les conseqüències econòmiques dels 36 milions d'euros; no volen 36 milions d'euros d'una institució com el Palau si no hi han alertes i alarmes que o no s'encenen o s'apaguen o es tapen.

Per tant, nosaltres agraïm les seves paraules, i deixi'm només que li faci una pregunta com a secretari d'aquesta fundació. Ha parlat vostè que en la junta de novembre de 2002 se li van atorgar poders «amplíssims», ha dit, al senyor Millet pel tema de l'hotel. Això no quadra..., a veure, no quadra, no és que no quadri, és que teòricament al senyor Millet en aquell moment se li dona una confiança en forma de poders perquè gestioni..., crec que fins i tot amb possibilitats de gravar, possibilitats àmplies, per tant, de gravar també béns, de poder hipotecar. Qui dona una potestat d'aquestes, després un no pot dir que no sabia que aquella persona estava fent o desfent; qui dona uns poders d'aquest tipus..., aquella persona pot fer i desfer en certes coses.

El Sr. Joan Segura Pons

Però solament quant a l'edifici de La Salle, eh? Aquests poders amplíssims eren solament per a l'operació de l'edifici de La Salle, purament i simplement per a això. I li podria dir també que això va quedar plasmat, i ho dic perquè això no és secret perquè està en el registre públic; va estar inscrit en el Registre de la Propietat número 1 de Barcelona, en el qual consta la compareixença d'ell, amb totes les atribucions. Si ho van seguit i aconseguen còpia de l'escriptura de permuta que va realitzar-se en el seu dia, podran veure, a més a més en el llibre de la fundació, podran veure també el

certificat amb el qual ell compareix i se li atorguen tots aquests poders.

El Sr. Rivera Díaz

Amb això acabem. Simplement anava concretament al cas del terreny i al cas de La Salle. Estem parlant d'uns poders que després, en escriptura pública, com vostè diu, el 2007, si no m'equivoco, o abans...

El Sr. Joan Segura Pons

No, l'escriptura va ser del 2003, l'acord va ser el 2002...

El Sr. Rivera Díaz

Parla de la permuta, no m'està parlant...

El Sr. Joan Segura Pons

Exactament. I la permuta va ser el 2003. Em puc equivocar en alguna dada, però em sembla que és això.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies. Acabo només, president, fent una reflexió i una recomanació de lectura. Hi ha un article –i una pel·lícula també, per cert, que es diu *Uno de los nuestros*–, un article molt bo de Francesc de Carreras a *La Vanguardia*, recomanable, que parlava, intentava explicar aquest nexce de confiança com funciona quan el dret passa a ser secundari i la confiança passa a ser primària en una relació que no ha d'existir, en aquest sentit, mai a l'àmbit públic.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera. No ens queda res més que agrair al senyor Segura la seva compareixença.

I per acomiadar-lo i rebre el proper compareixent, suspenem breument la comissió.

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i tres minuts i es reprèn a dos quarts de sis i nou minuts.

El president

Bé, doncs, reobrim aquesta comissió.

Compareixença

de Daniel Osàcar, administrador de la Fundació CatDem (tram. 357-00501/08)

I ho farem amb la compareixença del senyor Daniel Osàcar, administrador de la Fundació CatDem. Com a tots els compareixents, també li hem fet avinent si volia fer una declaració abans de les preguntes dels grups parlamentaris, i també, doncs, correspon, com ja li he fet en privat, demanar-li disculpes pel retard en la seva compareixença, que, evidentment, no ha estat intencionadament, sinó que ha estat fruit del fet que s'han allar-

gat les compareixences anteriors. Per tant, jo li donaria la paraula al senyor Daniel Osàcar.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig (administrador de la Fundació CatDem)

Senyores i senyors diputats, bona tarda. Mirin, el fet que la premsa i altres mitjans de comunicació s'hagin referit a mi àmpliament; el fet que diversos polítics i tertulians, no cal dir de quin color, hagin fet el mateix; la circumstància que vostès hagin preguntat a diversos compareixents a aquesta comissió si em coneixien em porta, necessàriament, a presentar-me. Sóc Daniel Osàcar i Escrig, nascut a Barcelona el 24 de juny de 1935, és a dir, acabo de fer setanta-cinc anys. Fill de pare navarrès i mare catalana. Vidu; el divendres passat va fer sis mesos que la meva dona ens va deixar, després de quaranta-quatre anys de matrimoni. Sóc pare de quatre fills, dues noies i dos nois. Professionalment sóc censor jurat de comptes, després de superar les oposicions en el seu dia convocades per l'Instituto de Censores Jurados de Cuentas de España.

Al llarg de la meua vida he compaginat sempre la vida professional amb la dedicació, entrega i col·laboració a entitats de la societat civil sense afany de lucre vinculades al país. D'una part, els meus dotze anys dedicats, com a professor, a EMI –la Escuela de Mandos Intermedios, després anomenada Escola de Quadres d'Empresa–, responsabilitzada de donar formació tècnica i humanista, sobretot humanista, amb greus dificultats durant l'època franquista, a quadres d'empresa que volien millorar la seva formació. Això em portava a deixar la meua activitat professional a les set del vespre per iniciar les classes a dos quarts de vuit fins a les deu de la nit als centres de barris com Gràcia, el Clot i Cornellà de Llobregat. La remuneració simbòlica que rebia la dedicava a comprar alguns llibres, que cedia als alumnes que més ho necessitaven.

Al cap de dos anys vaig ser elegit vocal del comitè de direcció de l'escola; l'any següent, president del comitè directiu responsable de la gestió de la mateixa escola. Les reunions setmanals de direcció les fèiem a les nits; menjàvem uns entrepans per sopar i acabàvem a quarts d'una de la matinada. Vaig ser elegit, després, president de l'associació que aplegava les quaranta-dues escoles de quadres d'empresa de l'Estat. Finalment, vaig ser president del patronat de la fundació i també en un altre temps, responsable de la línia ideològica. Molts caps de setmana els dedicàvem a la formació del professorat; vol dir temps i hores negats a la família. Tot mereixia la pena, ja que la tasca desenvolupada va ser extraordinària i profitosa per als quadres del nostre país. Molts alumnes, en acabar els seus cursos, van seguir nous cursos superiors a ESADE. Avui en dia, la fundació EMI està integrada a la Universitat Ramon Llull.

Canvio de camp. En un altre camp, junt amb la meua dona, vaig formar part del primer consell pastoral de la comunitat cristiana dels caputxins de Pompeia. Posteriorment, vaig ser membre també del consell pastoral de la parròquia de la Bonanova. Durant molts anys he estat i sóc membre actiu de la comunitat eclesial de Sant Ildefons, a Barcelona. He col·laborat també amb

associacions de veïns i he estat president i membre actiu en comunitats de propietaris. He estat president de l'AMPA de l'escola Thau, en moments difícils en què calia defensar fermament l'escola catalana.

He estat patró d'una prestigiosa institució cultural de la nostra ciutat. Culturalment, i en l'àmbit més concret de la música..., mirin, als catorze anys creava i formava part d'un quartet vocal, més tard vaig ser cantaire de la Capella Clàssica Polifònica del Foment de les Arts Decoratives, que dirigia el mestre Enric Ribó. Junt amb la coral Sant Jordi i el cor Madrigal, vàrem actuar repetides vegades al Palau de la Música, amb directors tan famosos com Sergiu Celibidace, Scherchen, Comissió, etcètera. Vaig estrenar al Gran Teatre del Liceu, i després al teatre Falla de Granada, sota la direcció del mestre Eduard Toldrà, l'*Atlàntida*, de Falla, amb textos de Mossèn Cinto Verdguer.

La meva afició a la música i l'assistència al Palau s'inicien en la meva adolescència i han continuat fins avui. Havia estat abonat als concerts de l'orquestra municipal de Barcelona, que dirigia el mestre Toldrà, els concerts de l'associació cultural, en alguna ocasió els d'Ibercamera, els d'Euroconcert en diferents èpoques. Actualment estic abonat, des de fa anys, a l'Auditori, als concerts de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Tot això em porta a dir que he estimat i estimo el Palau com el que més. Vaig ser fundador d'una coral a Barcelona, cantaire durant vint anys, i president d'aquesta un bon nombre d'anys. Actualment, sóc cantaire d'una altra coral. Pertanyo també a un grup de reflexió ètica. Sóc component de la comissió organitzadora dels actes del primer centenari de la construcció de l'església i convent de Pompeia a l'avinguda Diagonal de Barcelona. Sóc militant de Convergència des de l'any 1982, havent estat president de l'agrupació de Sarrià - Sant Gervasi.

I, quant a la meva activitat professional, em vull referir a Natur System, que han qüestionat públicament, atribuint-me suposades i inexistents actuacions irregulars per part meua. Vaig ser membre fundador d'aquesta societat, amb cinc persones més, el 7 de novembre de 1990. Vaig subscriure el 2 per cent –el 2 per cent– de les accions –ja es poden imaginar quin era el meu pes entre l'accionariat. Vaig vendre les meves accions el 22 de maig de 1997, estant encara en actiu a l'empresa. Vaig ser apoderat de la societat. I em vaig jubilar de l'empresa en complir els seixanta-cinc anys, el 30 de juny de l'any 2000, i me'n vaig desvincular totalment, i més encara, a causa d'un canvi generacional en la direcció de l'empresa. Passat l'estiu, el setembre de l'any 2000, m'incorporo a Convergència, essent secretari general en Pere Esteve, i hi col·laboro en temes de relació amb la militància i formació, un camp del qual jo venia. A l'abril del 2005 m'hi incorporo com a responsable de finances.

Com que algun membre d'aquesta comissió va manifestar que no havia provat la meua jubilació –no sé on ni quan–, em permeto acompanyar –i el cediré al president– el certificat de l'Institut Nacional de la Seguretat Social del Ministerio de Trabajo e Inmigración, en

el qual queda demostrat el que afirmo –aquí té, senyor president, el certificat.

La societat, malgrat la meua desvinculació total, no va revocar els meus poders. Això ha donat peu a una sèrie d'acusacions i insinuacions que lamento profundament. Manifesto que en tot aquest període de temps no he fet cap ús d'aquests poders, que finalment em van ser revocats l'any 2006, quan es van produir canvis en l'accionariat de la societat, de Natur System.

I a aquest respecte he de dir que és a vostès a qui correspon provar que n'he fet ús, perquè jo em reafirmo que no n'he fet ús, en absolut. El que no pot ser és que continuïn insistint i manipulant la informació sense aportar cap prova. El que considero del tot lamentable va ser la informació que va donar TV3 el propassat dia 28 de juny en el *Telenotícies vespre*. Es veu clarament que hi havia gent interessada a desprestigiar-me públicament.

Vaig sortir del pas d'aquesta informació enviant una carta a la senyora Mònica Terribas, directora de Televisió de Catalunya, que els passo a llegir, amb el seu permís.

«Senyora Mònica Terribas, directora de Televisió de Catalunya, TV3. Distingida senyora Terribas, ahir vaig quedar perplex i indignat seguint l'emissió del *Telenotícies vespre*. Amb referència al cas Millet - Palau de la Música van afirmar, entre d'altres, el suposat pagament de comissions a "Daniel", i van afegir immediatament que, segons fonts de la investigació, podria ser Daniel Osàcar, actual responsable de finances de Convergència Democràtica, i que en sis anys, que s'inicia l'any 2003, Daniel hauria rebut més de 4 milions d'euros, i van afegir que, en ocasions, automàticament es feia una factura a nom de Daniel.

»Vull manifestar amb tota rotunditat que no es pot associar públicament aquest suposat Daniel, que podria ser que hauria cobrat –tot en condicional–, a la meua persona, amb l'irreparable dany que es fa a la meua honorabilitat i la meua reputació.

»De quines fonts d'investigació estem parlant? Dels que estan fent un judici públic a Convergència? Encara no he comparegut a declarar davant la comissió del Parlament i ja m'han judicat públicament culpable. Es veu que ja saben les conclusions finals a les quals volen arribar, prescindint de quina és la veritat. Cap de les persones que han prestat declaració a la comissió ha manifestat que hagi finançat irregularment Convergència ni cap altre partit polític.

»Miri si és curosa la investigació que se m'atribueixen cobraments dels anys 2003, 2004 i part del 2005, en què no tenia cap càrrec al partit. Fins ara el jutjat no m'ha citat a declarar ni com a testimoni, però fonts de la investigació s'atreveixen a empastifar el meu nom i cognom, amb total impunitat. I vostès, un mitjà públic en hores de màxima audiència, segueixen el joc irresponsablement i ho proclamen sense cap constatació de la veritat.

»Em sento ultratjat, vexat i difamat públicament, i em dirigeixo a vostè, persona de criteri i màxima responsable de la nostra televisió, per demanar-li la rectificació

de la informació emesa per reparar el meu bon nom. Atentament, Daniel Osàcar i Escrig.»

I acabo. Voldria dir i he de dir que en política tot no s'hi val, i que per sobre de la política hi ha les persones, la dignitat de la persona, i vostès han qüestionat la meua, sense pensar en mi, en els meus fills, en la meua família, en els meus amics, en els meus coneguts, en la gent amb què em relaciono. És lamentable. Dic això: la dignitat de les persones, i és el respecte que tots hauríem de merèixer.

És tot el que he de dir.

El president

Moltes gràcies, senyor Osàcar. I passàrem a la intervenció dels grups parlamentaris, i en primer lloc al grup de Convergència i Unió, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor Daniel Osàcar, per la seva compareixença. Jo li haig de dir que el que han fet amb vostè és de les experiències més desagradables que he conegut en política, més lletges que he conegut en política. El que han fet amb vostè és el paradigma del que és aquesta comissió, però sobretot el que han fet amb vostè jo crec que és el paradigma de la solidesa de les conviccions de la defensa dels principis de l'estat de dret per part d'alguns partits presents en aquesta sala. Abans d'escoltar-lo, abans de la seva compareixença, a vostè ja l'han condemnat i sentenciat, i han repartit documents i dossiers en què es publica i s'escriu que vostè és culpable. Així de clar, així de bèstia, així de salvatge. Se'ls en fum com això el pugui afectar a vostè, a la seva família. No hi ha límit, tot s'hi val.

Miri, vostè és la prova d'una cosa que sempre he pensat perquè ho he vist i ho he anat constatant, i és que alguns dirigents dels partits del tripartit sols creuen en uns principis en funció de com els afecta o els perjudica a ells, i això passa amb la llibertat d'expressió, però també amb la defensa de la presumpció d'innocència. Fixi's en un exemple paradigmàtic: vostè, sense comparèixer, sense escoltar-lo, ja l'han sentenciat, condemnat, escrit i declarat. En canvi, en d'altres casos, que són dels seus, tot i estar sentenciat i condemnat per un jutjat, per un tribunal, l'acompanyen fins a la porta de la presó per aplaudir-lo. Vostè, sense escoltar-lo, el condemnen i li donen tota mena de lliçons de moral i d'ètica. Vostè és una víctima de la manera més lletja de fer política.

Però com que s'han dit tantes barbaritats de vostè, permeti'm que no m'allargui més i que li faci tot un seguit de preguntes. La primera, la que he fet a tothom. Ja no li pregunto si vostè té constància..., si vostè té constància però, a més a més, si en algun moment vostè ha participat directament o indirectament en la desviació de diners per comissions d'obra pública del Palau de la Música per al finançament irregular de Convergència Democràtica de Catalunya o de la Fundació Trias Fargas.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Ni en tinc constància ni he participat en cap d'aquestes situacions.

El Sr. Turull i Negre

Vostè té constància o ha propiciat que serveis per a Convergència Democràtica de Catalunya o per a la Fundació Trias Fargas s'hagin facturats al Palau de la Música Catalana?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Naturalment que no. Els serveis que han fet algunes companyies a Convergència Democràtica o a la fundació han estat facturats a Convergència i a la fundació i han estat liquidats i pagats per aquestes mateixes institucions.

El Sr. Turull i Negre

Vostè, de fet, quan fa d'administrador de la fundació, aquests convenis ja vénen d'antic, del 99...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Efectivament.

El Sr. Turull i Negre

Qui era el president de la Fundació Trias Fargas en aquell moment, del primer conveni?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Jo diria que en aquells moments era el senyor Pere Esteve.

El Sr. Turull i Negre

I vostè participa en les diferents renovacions a partir que vostè és l'administrador, que ens ha dit que era de l'any...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Exactament. Jo vaig signar els convenis els anys 2006, 2007, 2008, i finalment el 2009 el conveni contrari en què la Fundació Trias Fargas decideix rescabalar el Palau de la Música. Quatre convenis, vaig signar.

El Sr. Turull i Negre

Pel que nosaltres tenim constància, i en tot cas vostè m'ho confirma, la Generalitat des de l'any 2005 va tenir coneixement que la Fundació Trias Fargas tenia un ingrés de 210.000 euros per part de l'Orfeó Català, que era una suma d'això. A vostès els van fer algun requeriment més, alguna explicació?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Em pot repetir la pregunta, que no he acabat de...?

El Sr. Turull i Negre

Sí, la Generalitat des de l'any 2005 tenia coneixement de 210.000 euros provinents de l'Orfeó Català, d'aquests convenis. Jo li pregunto si a vostès els van requerir mai per demanar alguna explicació...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, miri, en realitat passa el següent. El Departament de Justícia, la Direcció General de Dret i d'Entitats Ju-

rídiques l'any 2005 ens demana una ampliació de la informació que havíem facilitat, com cada any, referida als anys 2002 i 2003. Nosaltres vam contestar a aquest requeriment facilitant, no la informació que ens demanaven, sinó que va reconèixer el protectorat que havíem donat més informació de la que se'ns demanava. I miri, l'any 2005 en aquest escrit fèiem constar a la Generalitat que havíem rebut l'any 2002..., bé, que havíem signat convenis l'any 2002 amb l'Orfeó Català per valor de 210.151,82 euros. És a dir, la Generalitat de Catalunya, el Departament de Justícia des d'aquesta data té coneixement perfecte d'uns convenis signats amb la Fundació Ramon Trias Fargas i no per un import gens petit, poc considerable. Malgrat això, en cap moment s'ha qüestionat la signatura d'aquest conveni, en cap moment la Generalitat ens ha dit: «Escolti, i per què han signat aquest conveni vostès?» Al cap de cinc anys, ara, el 2010 surt aquest tema –al cap de cinc anys surt aquest tema. És a dir, ocultisme, per part de la fundació, cap ni un. L'any 2005, concretament amb data –li ho diré– 6 d'abril del 2005, vam entrar aquest escrit a la Generalitat de Catalunya, al Departament de Justícia. Tan clar com això.

El Sr. Turull i Negre

No està malament, eh?, que ni el 2006 ni el 2007 ni el 2008 ni el 2009 li demanessin cap requeriment i se'ns presenti aquí algú el 2010 donant-nos lliçons d'ètica i de transparència, etcètera. Jo li volia preguntar: els convenis aquests, la renovació com es produïa? Si ens ho pot explicar, i com es cobraven o com es pagaven els diners d'aquests convenis de col·laboració de la Fundació Ramon Trias Fargas amb l'Orfeó.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, miri, com vostè molt bé ha dit, jo vaig ser un continuador d'aquests convenis amb el Palau de la Música. A mi normalment el senyor Montull em trucava, em donava dia i hora per anar al Palau de la Música, jo el dia que ell em citava em presentava allà, tenia ja fet, escrit el conveni de renovació, jo me'l llegia, em semblava que era correcte, el signava i aquell conveni es quedava allà, perquè la firma del senyor Millet no hi era. Jo era el primer de signar. Bé, marxava i al cap d'uns dies o unes setmanes em trucava i em deia: «Ja podeu passar» –o «ja poden passar»– «a recollir el conveni, que ja el tenim signat pel senyor Millet.» Anava allà i retirava el conveni.

Com es cobrava? Doncs, senzillament, els convenis aquests, que normalment se signaven a primers d'any, amb una excepció que després ja comentaré, aquest conveni que se signava a primers d'any ja venia indicat en el mateix conveni la data de pagament; la majoria d'aquests –a veure, aquí puc tenir el detall, em sembla que el tinc en algun lloc..., sí–, algun d'aquests, dels que vaig signar jo, doncs es deia que es pagaria –el primer, el 2006– el 28 de juliol, i es va pagar el 28 de juliol, però això m'ho deien el mes de gener, eh? El 2007 també em van dir que es pagaria al juliol, i es va pagar el 24 de juliol. I el del 2008 em van dir també –no em van dir, està escrit en el conveni– que es pagaria el mes de juliol, i efectivament també el van pagar el mes de juliol.

El Sr. Turull i Negre

I aquests diners han estat declarats allà on pertocava i on legalment toca?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Naturalment que sí. Aquests diners, que normalment també m'avisaven perquè anés a recollir un xec nominatiu a nom de la Fundació Ramon Trias Fargas o la Fundació CatDem després, em sembla que totes van ser Trias Fargas encara, eh?... aleshores nosaltres l'ingressàvem al compte de la fundació obert amb la Caixa d'Estalvis del Penedès. I aquests convenis, aquests imports es declaraven a tots els organismes que corresponia. És a dir, està perfectament, la nostra comptabilitat, sense cap situació que sigui de destacar.

El Sr. Turull i Negre

Vostè coneix el senyor Millet? O en tot cas quina relació tenia amb ell?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, miri, el senyor Millet jo no l'he conegut, jo no he tingut mai cap relació amb ell, ni personal ni escrita ni telefònica, no l'havia vist mai. Jo sempre havia despatxat amb el senyor Montull, que era la persona que em trucava i la persona amb la qual jo recollia els convenis signats i la persona de la qual recollia els xecs que m'entregava. Però amb el senyor Millet no...

El Sr. Turull i Negre

Aquí hi ha algú que ha dit que quedava absolutament provat que vostè cada mes es reunia amb el senyor Millet, però si no el coneix...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti, perdoni, però la persona que ha dit això està totalment equivocada, i en tot cas que li preguntí al senyor Millet si això és cert, perquè jo amb el senyor Millet, ho torno a repetir, no..., potser no tenia prou nivell en aquells moments per conèixer-lo, però no el coneixia, eh? Potser el senyor Millet s'entrevistava amb persones més destacades que no pas jo.

El Sr. Turull i Negre

Han sortit a la llum uns quadres, senyor Osàcar, en què apareix un tal Daniel. Jo he mirat a l'Idescat i a Catalunya hi ha 44.000 Daniels. Als documents de l'ordinador del Palau hi ha un tal Daniel, en uns altres també documents de l'ordinador del Palau hi ha un tal Dani, en la informació de Deloitte apareix també un altre Daniel, que ja hi posa el cognom i no és precisament vostè, però hi ha gent obstinada primer a donar veracitat a aquests quadres, a la relació causa-efecte, i després que el Daniel és vostè. A mi m'agradaria saber vostè què opina d'això o si aquests pagaments, si ha tingut l'oportunitat de...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Miri, jo aquests quadres també alguns me'ls he mirat, perquè realment, com dic, em vaig quedar molt sor-

près d'aquest fet, no? Aleshores, aquest Daniel que ha cobrat aquests 4 milions que diuen, doncs evidentment que no sóc jo. En primer lloc perquè no els he cobrat, en segon lloc perquè, com deia en la carta que envio a la senyora Terribas, hi ha un error, una errada impressionant, perquè se m'atribueixen gairebé..., o a aquest Daniel se li atribueix el cobrament pràcticament de 2 milions d'euros, quan jo, ho repeteixo, no tenia cap càrrec polític a Convergència; estava treballant amb relació a la militància i a la formació de militància. Per tant, escolti, el valor que té aquesta informació per mi, zero de zero, perquè jo aquests diners ni els he cobrat; els únics diners que jo he cobrat del Palau de la Música han estat estrictament xecs nominatius dirigits a la Fundació Ramon Trias Fargas en funció d'un conveni legal signat amb el Palau de la Música.

El Sr. Turull i Negre

El Tribunal de Cuentas ha fiscalitzat tots els comptes de Convergència, suposo, com pertoca. M'agradaria que m'expliqués primer com funciona això de la fiscalització del Tribunal de Cuentas, perquè de vegades sembla que no es fiscalitzi –crec que va bé la pedagogia–, com funciona, si és que s'envien uns papers o vénen ells aquí, i després amb quin resultat està la fiscalització dels comptes de Convergència Democràtica de Catalunya pel Tribunal de Cuentas.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, miri, suposo que els senyors diputats, les senyores i els senyors diputats que són aquí deuen conèixer perfectament com actua i com intervé el Tribunal de Cuentas, que és una entitat molt seriosa, molt rigorosa i que fa una fiscalització, jo diria, com a censor jurat de comptes que sóc, que és exemplar, perquè a part que rep tota la informació oficial que s'ha requerit a un partit polític o una coalició que es presenta a unes eleccions, a part de rebre tota la informació, aquests senyors, o senyores, es presenten, previ avís –cinc o sis persones en el cas nostre–, a les dependències de Convergència, s'installen allà una setmana i demanem, miren i comproven tota mena de documentació, de factures, de pagaments, d'ingressos bancaris, eh? És a dir, és una fiscalització que tant de bo es pogués fer en altres organismes, però que en els partits polítics es fa. I llavors li diré que, miri, a les senyores i els senyors diputats, que són tan amatents a consultar informació, jo els agrairia que busquessin el *Bulletí Oficial de l'Estat* número 306, que es va publicar el 31 de maig del 2010, és a dir, fa un mes i uns quants dies, en què hi ha l'informe de la fiscalització del Tribunal de Comptes de la contesa electoral de les eleccions generals de l'any 2008.

Miri, molt bé, dels partits catalans, el que fa referència als partits catalans, el Partit dels Socialistes de Catalunya té una aprovació dels comptes, però té unes anotacions en l'apartat de deficiències i irregularitats. Si busquem l'informe que fa referència a Esquerra Republicana de Catalunya, també té la conformitat, però també té unes anotacions del Tribunal de Comptes que es refereixen a deficiències i irregularitats. Si entrem en l'informe que ha presentat Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, doncs, veiem que dona con-

formitat a l'informe, però també amb anotacions per deficiències i irregularitats. Per contra, l'informe que contempla Convergència i Unió, perquè en aquestes eleccions es va presentar la coalició, la federació de Convergència i Unió..., té un informe totalment net, sense cap menció de cap deficiència ni cap irregularitat.

Vol dir que nosaltres... –i aquí hi han factures de proveïdors que han fet trameses censals, que han fet tot el que vulgui, eh?–, vol dir senzillament que nosaltres fem les coses legalment i ben fetes, perquè és una exigència que em correspon a mi respondre, i en aquest nivell jo procuro ser exigent.

El Sr. Turull i Negre

A Convergència alguna entitat financera li ha condonat mai una part del deute o dels interessos?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Miri, Convergència evidentment que ha sol·licitat de les entitats préstecs, crèdits, etcètera. Nosaltres hem pagat sempre, de tots els crèdits, el principal i els interessos, sense cap bonificació i sense cap descompte. Crec que quan un partit demana uns diners per una ajuda, la seva responsabilitat és tornar el capital més els interessos acumulats, i així ho fem.

El Sr. Turull i Negre

No, li ho deia perquè l'altre dia en el debat del Congrés dels Diputats un insigne representant del PSC va dir que això que els perdonessin una part dels interessos i una part del principal –doncs gairebé estàvem parlant de 33 milions d'euros– era una pràctica habitual, no?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti, m'agradaria, la persona que ha fet aquesta afirmació, que em digui quina entitat ha sigut la que ens ha fet aquesta bonificació, en quina data, per quin import i, escolti, que m'ho demostrï.

El Sr. Turull i Negre

Això, en el diari de sessions, el president del Tribunal de Comptes ho va explicar perfectament i ell va justificar que era habitual; no sé si en les situacions que vivim ara és massa habitual això.

Jo li volia fer una altra pregunta perquè és segur que tornarà a sortir malgrat que vostè ja ens ho hagi afirmat. Tots els serveis de New Letter, Letter Graphic o Hispart o StereoRent que han efectuat aquestes empreses per Convergència Democràtica de Catalunya o per Convergència i Unió o per la Fundació Trias Fargas, vostè pot acreditar factura, pagaments d'aquests? Està tot declarat?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Naturalment que sí –naturalment–, rotundament que sí. És a dir, nosaltres, com altres partits polítics, com altres institucions, utilitzem els serveis d'aquestes companyies, perquè, realment, companyies preparades que facin el seu treball ben fet i amb eficàcia no n'hi ha massa

en el país –no n'hi ha massa–; no pensin que es pot contractar qualsevol, i aquestes empreses fa anys que treballen per nosaltres, igual que treballen per altres entitats. I realment nosaltres, com li dic –el Tribunal de Comptes això és un tema que fiscalitza i que controla amb tota facilitat–, tots els treballs que ens han realitzat els han facturat i tots els treballs facturats els hem pagat. Rotundament –rotundament.

El Sr. Turull i Negre

Doncs, nosaltres no tindríem més preguntes. Agrair-li al senyor Osàcar la seva compareixença.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Moltes gràcies.

El Sr. Turull i Negre

Per nosaltres la seva paraula té un valor –per nosaltres la seva paraula té un valor– i, per tant, nosaltres li agraiem molt la compareixença, les explicacions que ha donat, les explicacions que segurament vostè donarà.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sóc una persona de paraula, i la trajectòria a la meua vida professional i diria que la relació amb tantes entitats com he tingut del país jo crec que així ho acrediten.

El Sr. Turull i Negre

No en dubtem. Moltes gràcies, senyor Osàcar.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. També li agraiem al senyor Osàcar la seva presència en aquesta comissió per veure si fem llum a aquest atzucac en què estem tots plegats. I deixi'm dir-li que en aquesta comissió, malgrat el que s'ha dit, no condemnem a ningú, perquè entre altres coses això...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Déu n'hi do!

El Sr. Terrades i Santacreu

...entre altres coses, senyor Osàcar...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Déu n'hi do!, eh?

El Sr. Terrades i Santacreu

...això no és un tribunal polític, no? Aquí estem intentant..., estem aquí per intentar aclarir alguns fets, que les dades que tenim al damunt de la taula poden afec-

tar Convergència Democràtica de Catalunya i, per tant, estem fent aquests treballs per tal d'intentar aclarir el tema.

Jo no..., és a dir, dramatitzant les intervencions tal com ha fet el diputat que m'ha precedit, que és una tècnica habitual... –a vegades dramatitza, a vegades intenta complicar una mica més del compte la comissió, no? A mi m'agradaria que ens expliqués la seva feina en el conjunt de les finances del partit, de Convergència Democràtica, i de la Fundació Trias Fargas. Dit d'una altra manera, les comptabilitats són separades? Són conjuntes?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, naturalment que sí que són separades; cada entitat té una personalitat jurídica diferent, això obliga que cada entitat tingui la seva pròpia comptabilitat.

El Sr. Terrades i Santacreu

Li ho dic perquè aquest matí l'actual director de la CatDem, el senyor Colomines, ens ha explicat que, a diferència del que a ell li semblava que funcionava la fundació en el passat, ell ha volgut fer taula rasa i que en aquests moments tots els recursos que gestiona la Fundació CatDem els aporta directament Convergència Democràtica de Catalunya.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No crec que hagi dit això perquè no es així, eh?, i no crec que ell hagi donat una informació que no es correspon a la realitat.

El Sr. Terrades i Santacreu

Ell ens ha explicat...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, jo diria que no ha pogut dir això.

El Sr. Terrades i Santacreu

...que al pressupost el partit li aporta les quantitats...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

El partit... És a dir, en primer lloc, jo sóc administrador de la fundació per què? Perquè el patronat de la fundació va decidir atorgar-me poders perquè jo pogués representar davant de tercers la fundació. Per aquesta raó jo signo contractes o jo signo talons o jo signo el que sigui, no? Aleshores, la fundació té un pressupost propi. Com es nodreix, com es fa aquest pressupost? Doncs es fa amb una conversa amb el director de la fundació de quines preveu que seran les necessitats durant aquest exercici, aquest any que ha de començar, i quins són els mitjans que es poden aportar. En virtut d'això, un pressupost no és una altra cosa que una previsió, una previsió del que pot passar; el pressupost no és un document matemàtic ni exacte. Hem de procurar que es compleixi amb el mínim de desviacions possibles, però un pressupost és una previsió del que es vol fer i dels mitjans que tens per portar-ho a terme. Aleshores, hi ha

una part d'aquests mitjans que l'aporten les institucions públiques i hi ha una part que l'aporta el partit i hi ha una part que l'aporten persones físiques o jurídiques que fan una aportació a la fundació.

El Sr. Terrades i Santacreu

La pregunta..., tot aquest mecanisme ja el coneixíem; la pregunta era si, tal com ha semblat desprendre's de les paraules del senyor Colomines, el responsable de finances de Convergència Democràtica –vostè– i l'administrador de la fundació –que també és vostè– decidien, d'aquests donatius de persones físiques o de persones jurídiques... –que són abundants, pel que sabem; no sabem qui són, però abundants sí–, vostè decidia si uns anaven cap aquí i els altres cap allà.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, de cap manera; jo no puc decidir si van cap aquí o van cap allà. La persona o l'entitat que fa una aportació a la Fundació Ramon Trias Fargas la fa..., o a la Fundació CatDem, la fa a la Fundació CatDem nominalment. I a part d'això, tal com disposa la llei, nosaltres fem un certificat a aquesta entitat, diem que hem rebut aquesta xifra, perquè si és una persona física té una deducció del seu donatiu de la declaració de renda i si és una persona jurídica té una deducció també perquè es considera una despesa real, comptable, amb la qual cosa disminueix el benefici de l'empresa, eh?, perquè és una despesa, ho pot comptabilitzar com una despesa.

El Sr. Terrades i Santacreu

Una curiositat...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí?

El Sr. Terrades i Santacreu

En els donatius de les persones jurídiques que tenen uns límits legals d'aportació a la fundació...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

I les físiques també.

El Sr. Terrades i Santacreu

...es dona el cas que algunes empreses que tenen el mateix accionariat facin donacions en noms de persones jurídiques diferenciades i se sobrepassi aquest topall?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, no em consta. Jo diria que no –jo diria que no.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè feia el seguiment, com a administrador, del que se signava en els convenis de col·laboració amb el Palau o aquesta era una tasca més dels directors de la fundació? A l'hora de decidir com els recursos s'aplicaven...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Ah, no, els recursos, un cop es posen a disposició del director de la fundació, ell és el que els administra i és qui fa les accions que es poden fer. El que sí que es va mirant, si durant l'any es produeix una desviació important en més o en menys, doncs es procura –es procura– adaptar les accions que cal realitzar amb més celeritat o amb menys celeritat o suprimir alguna de les accions que cal realitzar.

El Sr. Terrades i Santacreu

Una altra pregunta: el volum d'operacions en efectiu de les institucions que vostè administra, sigui el partit o sigui la fundació, és rellevant o les transferències es fan via transferència bancària, amb talons, o es mou molt efectiu?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, d'efectiu no se'n mou –d'efectiu no se'n mou. És a dir, miri, jo el que li diré, durant els tres últims anys que jo vaig signar aquests convenis amb el Palau de la Música, li diré que l'any 2006 vàrem signar un conveni amb el Palau en què el Palau, en números rodons –bé, i si no exactament– ens aportava 60.101 euros; el pressupost de la Fundació Trias Fargas d'aquest any era de 2.101.461 euros. És a dir, l'aportació del Palau era una aportació que s'agraïa, però sobre el volum i sobre el volum de la fundació era un conveni petit, era una aportació petita. L'any 2007, per contra, el Palau de la Música va aportar 90.151 euros sobre un pressupost d'ingressos d'1.742.661 euros, però tampoc no és una part significativa. La fundació no vivia, no es desenvolupava només per això.

El Sr. Terrades i Santacreu

La fundació percentualment rep més diners de donacions privades i de persones físiques o jurídiques que de subvencions públiques?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, normalment sí –normalment sí.

El Sr. Terrades i Santacreu

En quin percentatge?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, aquesta informació no la tinc i no el voldria enganyar. El que sí que diré és que està clar: la Fundació Ramon Trias Fargas, que ha estat molt qüestionada i molt posada en dubte i molt escarnida, és una fundació que té una trajectòria exemplar de molts anys i que fa moltes activitats i molt interessants i molt necessàries, no tant per a Convergència, sinó per al país. És una institució oberta, és una institució respectada, és una institució coneguda per la societat civil, i normalment, doncs, hi ha gent que ens ve a nosaltres pel que sigui, perquè els sembla que la feina que està fent la fundació mereix la pena ser ajudada, i ve i ens ajuda.

El Sr. Terrades i Santacreu

No, jo no posaré en qüestió la feina que fa la fundació o no, en tot cas el que sí que és constatable, que per allò que es va convenir amb el Palau de la Música, diguem que el compliment exacte nosaltres no l'hem sabut veure per enlloc.

Vostè ens deia que les companyies, les empreses Letter Graphic, New Letter i Hispart han treballat per a vostès en campanyes electorals, ho han pagat tot en el seu moment...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Religiosament que es diu, no?

El Sr. Terrades i Santacreu

Fora de campanyes electorals també han fet servir els serveis...?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, han fet alguna cosa, sí, naturalment.

El Sr. Terrades i Santacreu

Si aquestes informacions que han sortit...? I aquí ha vingut personal del Palau i ha dit: «Aquestes empreses no han treballat pel Palau, no les coneixem.» Podríem convenir que, si no han treballat per a uns altres i algú del Palau pagava per aquests altres, que no sabem ben bé qui són, aquests senyors han fet factures falses, s'han repartit els diners que van cobrar del Palau entre aquests senyors i els senyors Millet i Montull.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Miri, jo el que fan empreses, empreses que no conec, que no estic a dintre de la seva casa, jo no ho sé.

El Sr. Terrades i Santacreu

És per arribar a conclusions...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, és que conclusió..., la conclusió és: aquestes empreses han treballat i treballen per a nosaltres, com treballen... Escolti, vaig sentir un dia la intervenció d'un senyor que va venir aquí, em vaig quedar sorprès perquè jo sabia que treballava per a molta gent, però no em figurava que treballés per a tanta gent, no?, treballa pràcticament per a tothom. Bé, escolti, aquesta gent treballa per a nosaltres i llestos. Jo, si treballa per al Partit dels Socialistes de Catalunya i no factura o factura..., escolti, ni ho sé ni ho vull saber perquè no m'incumbeix a mi entrar en aquest terreny; jo el que he de procurar és que la feina que ens facin a nosaltres sigui l'adequada –sigui l'adequada–, sigui la correcta, i aleshores que facturin i els paguem, que és el que es fa en el món del comerç –en el món mercantil es fa això i no es fan altres coses.

El Sr. Terrades i Santacreu

Jo només ho deia perquè algunes conclusions haurem de veure o hi haurem d'arribar; si aquests senyors no van treballar ni per a vostès ni per al Palau...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, per a nosaltres sí que han treballat –per a nosaltres sí que han treballat.

El Sr. Terrades i Santacreu

...vol dir que van fer una sèrie de factures que veurem com..., perquè pagar-se es van pagar.

Escolti, ja ho he dit a algun compareixent aquest matí: el Palau de la Música té molts patrocinadors de les seves temporades, i curiosament en les anotacions del senyor Millet i del senyor Montull només hi havia... –en aquestes famoses agendes, que semblava que era la gestió de la caixa B–, només hi ha anotacions de Ferrovial, per adjudicació d'obra pública, amb pagaments a la Fundació Trias..., quan arriben aquests patrocínis, doncs s'aprofita per pagar els convenis que tenien amb vostès i alguns dels seus proveïdors. I surt un tal Daniel, vostè ho diu.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, ho he vist en aquestes notes.

El Sr. Terrades i Santacreu

Si vostè no és, em pot dir si hi ha a dins de la Fundació Trias Fargas algú altre que es digui Daniel?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, dins de la Fundació Trias Fargas no hi ha ningú que es digui Daniel. Però això no significa..., al contrari, jo hauria de dir que aquest Daniel no sóc jo. Això pot ser una clau que hagin posat o el que vulgui; jo no sóc aquesta persona perquè jo aquests diners rotundament no els he cobrat, i això ha de quedar molt clar, eh? Ha de quedar molt clar pel meu bon nom –ha de quedar molt clar.

I jo demanaria que alguna força política d'aquí que ha publicat que..., concretament diu: «La part més important, 675.855 euros, es destina a Daniel; es tracta de Daniel Osàcar, administrador de la Fundació Ramon Trias Fargas.» Jo exigiria i demanaria que públicament es rectificqués aquesta afirmació. Perquè aquesta afirmació només es pot fer si vostès em demostren que jo he cobrat aquesta quantitat. Com que jo no l'he cobrat, no poden fer aquesta afirmació.

El Sr. Terrades i Santacreu

Senyor Osàcar, jo només li preguntava si aquest Daniel era vostè; vostè sap que jo aquesta afirmació...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, aquest Daniel...

El Sr. Terrades i Santacreu

...no l'he feta. En altres papers sí que surt l'antic administrador de la fundació amb nom i cognoms.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, per cert, que també hi ha un document d'aquests, de data 17 de febrer de 2006... –17 de febrer de 2006–,

mirin quina veracitat poden tenir aquests papers –no en dic «documents», en dic «papers»– que es parla del 17 de febrer de 2006 d'un 2 i mig per cent al senyor Torrent, que feia un any que era mort –que feia un any que era mort. I això es diu el 17 de febrer de 2006. Per mi, miri...

El Sr. Terrades i Santacreu

També convindrà que amb anterioritat a aquesta data, i abans que el senyor Torrent no tingués l'accident que va tenir i va traspasar, també surten anotacions de... En tot cas, tocarà decidir-ho a qui toqui decidir-ho.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, naturalment que sí.

El Sr. Terrades i Santacreu

No serà segurament aquesta comissió, des d'un punt de vista jurídic.

Jo li volia fer una darrera pregunta, no? En aquesta comissió també vam preguntar a l'inici per una empresa que sabem i tenim documentat que va fer factures falses, que és CBM 10; que també hi havia curiosament a sota, en les anotacions de la senyora Montull, una anotació que posava: «Factures convergents, 383.425 euros» i que ningú ens ha sabut donar raó d'aquesta empresa. La meua sorpresa... Li faig la pregunta perquè vostè ha estat molt temps apoderat de...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

De Natur System, sí, senyor.

El Sr. Terrades i Santacreu

He vist amb sorpresa –potser vostè ens ho pot explicar– que hi ha hagut una demanda per acomiadament d'un senyor en el jutjat social número 3 de Barcelona...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Amb quina data?

El Sr. Terrades i Santacreu

...d'aquest any–, que curiosament anava contra tot un seguit d'empreses, no?: Color De Pipsa, Natur System, Pintors a Mida, Pintura Alternativa, Pintores y Decoradores i CBM 10. Suposo que aquest treballador quan va presentar aquesta demanda i va posar aquesta empresa aquí devia ser perquè es devia pensar que era del conglomerat aquest d'empreses que més o menys estaven participades per la família Valsells. Això és així, no és així?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Jo ho desconec. Jo l'empresa aquesta, CBM 10, i altres que vostè ha llegit les desconec. Jo CBM 10 no la conec de res, ja que se n'ha parlat aquí.

El Sr. Terrades i Santacreu

Les altres, Colores De Pipsa, sí que aquí hem vist que estaven participades per la família Valsells. Però ens ha sorprès...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Pot ser, però jo estava a Natur System únicament.

El Sr. Terrades i Santacreu

Ens ha sorprès que en aquesta demanda també sortís aquesta.

I acabo, ara sí, senyor president, sense cap més pregunta. Ara, avui hem sabut, hem constatat una cosa que ja sabíem tots plegats –ho han dit aquí alguns dels compareixents–, que el senyor Millet i el senyor Montull eren uns estafadors. I jo avui gairebé arribo a la conclusió que el senyor Millet i el senyor Montull, amb aquestes anotacions que han sortit en alguns dels ordinadors de Palau, el que estaven fent era preparar notes per escriure una novel·la negra.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Agrair també al senyor Daniel Osàcar la seva compareixença. La primera pregunta és sobre el tema de la tramesa de la documentació. Ens ha sorprès un xic que la documentació es va demanar igual com la resta, però, en canvi, ens va arribar el divendres a la tarda, pràcticament a punt de tancar el registre. I voldríem saber, tenint en compte que el senyor Colomines no ens ha sabut dir-ho, quin problema hi ha hagut, si hi ha hagut algun problema de recopilació d'informació, si realment ha passat allò que ens ha dit ell, que en el canvi de nom de la fundació s'havia traspaperat documentació i no es conservava, doncs, alguna documentació tan important com eren els patrocinis privats de més de sis mil euros o fins i tot el tipus de relació que es mantenia amb Convergència Democràtica. Temes, diguem-ne, dels quals ell no ens ha pogut donar compte, però ens agradaria, vostè, en primer lloc, que ens digués quins problemes hi ha hagut i si aquesta documentació es conserva o no es conserva.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Problemes per enviar la documentació, cap. Normalment –normalment– deixem sempre les coses per a última hora, eh? Tots ho fem així...

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, però vostè troba –però vostè troba...?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Perquè, escolti, inclús el Palau de la Música –el Palau de la Música–, quan va venir la senyora Carulla aquí, va fer enviar documents en aquell moment, a mesura que..., vol dir que no els havia enviat. I el Palau està treballant en aquests documents fa molt de temps, no? –fa molt de temps.

Dificultat, cap. Hem enviat..., a més hem enviat una documentació que pràcticament vostès ja tenien, perquè els convenis, ja que parlem dels convenis, els convenis del Palau de la Música quan es van produir els fets desgraciats d'aquesta situació dels senyors Millet i Montull, doncs, van dir que hi havien un parell de convenis signats. Pensi en nosaltres, que vam sortir al pas i vam dir: «No, no són dos convenis; al llarg d'aquests deu anys hi han set convenis signats.» I com que el senyor Llinares no els tenia o no els trobava, ens els va demanar i els els vam enviar, però estem parlant del mes d'octubre –estem parlant del mes d'octubre!

I, a més a més, el mes de novembre es va signar davant de notari el darrer conveni, que era el que la fundació rescabava el Palau de la Música de l'import rebut, i allà estaven detallats els convenis. I això, com s'ha dit aquest matí –és cert perquè jo ho vaig comprovar–, està penjat a internet, des del mes de novembre que es va signar, la qual cosa vol dir que més públic no pot ser, i nosaltres no vam amagar res perquè el Palau..., precisament vam facilitar al Palau informació que ells no tenien.

El Sr. Bosch Cuenca

No, si jo que l'últim conveni estigui penjat a internet em sembla perfecte; el problema són la resta de convenis, i el problema és que va venir aquí l'actual presidenta, ens va donar compte d'una sèrie de convenis, però resulta que no hi havia el conveni del 99, que l'hem conegut per primera vegada aquest passat divendres. Com s'explica vostè que el Palau de la Música no tingui aquest conveni?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, amb aquesta escriptura signada exactament el 17 de novembre de 2009...

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, no, jo li estic parlant dels convenis antics, no d'aquesta escriptura.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, és que una cosa té relació amb l'altra. En aquesta escriptura signada el 17 de novembre de 2009 es parla i es reconeix que el Palau de la Música, doncs, va signar el conveni de l'any 2009 i que el Palau de la Música ens va pagar 60.101 euros. Això, el mes de novembre.

El Sr. Bosch Cuenca

Com s'explica que en la documentació que ens ha tramès la mateixa presidenta de la comissió aquest conveni del 99 resulta que no el tenia i la primera vegada que l'hem tingut ha estat aquest divendres?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

La presidenta de quina comissió?

El Sr. Bosch Cuenca

La presidenta, perdó, del Palau de la Música, la senyora Mariona Carulla.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Que no l'ha enviat? Jo què sé.

El Sr. Bosch Cuenca

La primera que hem tingut coneixement d'aquest conveni ha estat l'any..., ha estat precisament aquest divendres, com s'ho explica?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, nosaltres el vam enviar al Palau, com tots els altres, el mes d'octubre, i aquest conveni existeix, i tant que existeix. I vam cobrar aquests diners.

El Sr. Bosch Cuenca

El que és la resta de documentació, ens la pensen enviar...?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Quina és?

El Sr. Bosch Cuenca

...o sigui, els patrocini privats que vàrem demanar de més de sis mil euros que han rebut...?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No.

El Sr. Bosch Cuenca

Això no ho pensen enviar.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No. Escolti una cosa, no és que no ho pensem enviar; és que jo crec que això no s'ha de fer públic. Nosaltres facilitem aquesta informació als organismes oficials que ens ho reclamen, però no ho enviarem. Perquè, què vol? Que surtin demà a la premsa totes les persones que han fet donatius a la fundació? Per què? Per començar a muntar pel·lícules –per començar a muntar pel·lícules?

En primer lloc, escolti'm...

El Sr. Bosch Cuenca

Doncs, miri, em sembla que és fer un exercici de transparència.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, no és cap...

El Sr. Bosch Cuenca

Si vostès volen ser transparents...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, és un exercici de difamació, eh? Perquè, escolti, en primer lloc, jo, per facilitar el nom de les persones o de les empreses que ens han fet un donatiu, els he de demanar el consentiment a elles, per saber si elles estan disposades que jo ho faci públic. Perquè això és

un pacte, és un conveni entre dues entitats privades, i dues entitats privades tenen dret a convenir qualsevol acord –qualsevol acord– sense fer-lo públic. És més, hi ha algun dels convenis que va encarregar inclús un treball molt profund, i va dir que en cap moment això ho podíem publicar i que no en podíem fer difusió sense el consentiment de l'entitat que havia finançat aquella inversió.

Per tant, jo no estic facultat, ni molt menys, per fer públics uns convenis privats, de cap manera. Per tant, aquesta informació no la donarem perquè, a més, no té res a veure amb el Palau de la Música –no té res a veure amb el Palau de la Música–, i aquí estem investigant el tema del Palau de la Música.

El Sr. Bosch Cuenca

Doncs, sí que hi té a veure, senyor Daniel Osàcar...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No.

El Sr. Bosch Cuenca

...perquè resulta sospitos, o curiós com a mínim, que hi hagi alguna constructora que no apareix amb donacions directes, com Ferrovial, en canvi, n'apareixen d'altres –vostès es financen amb aportacions importants de Dragados o de CCC–, i resulta que Ferrovial no hi apareix. I això és una dada que es pot extreure a partir del contracte entre una documentació...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Perquè amb Ferrovial –amb Ferrovial– nosaltres no hem arribat a cap acord, ni Ferrovial no ens ha pagat a nosaltres mai res –mai res. I si Ferrovial hagués volgut fer alguna aportació ho hauria fet, crec jo, eh?; jo ho hauria fet directament a la fundació i no ho faria a través d'un muntatge com el que vostès volen plantejar a través del Palau de la Música tan absurd i tan rocambolesc que, perdonin, però és un insult a la intel·ligència –és un insult a la intel·ligència, senzillament.

El Sr. Bosch Cuenca

Senyor Daniel Osàcar, vostè pot opinar el que vulgui, però resulta que hi han fonts...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

I vostè també, ja opina...

El Sr. Bosch Cuenca

...hi han fonts diverses... Deixi'm parlar, si us plau –deixi'm parlar. Hi han informacions diverses, d'una banda les anotacions de l'exdirectora financera o els quadres que han aparegut en diferents discs durs, que realment jo crec que permeten extreure conclusions molt evidents; la primera és que hi ha un traspàs directe de fons de Ferrovial –quadren les xifres, quadren les dates exactament– fins a la Fundació Trias Fargas.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Miri...

El Sr. Bosch Cuenca

Hi ha alguna explicació d'això? Quan resulta que va venir...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti...

El Sr. Bosch Cuenca

...el seu actual director, ens va dir que no hi havien tensions de tresoreria, ens van dir que a més a més Ferrovial havia fet aportacions d'1 milió d'euros durant uns anys i ara precisament..., perdó, em permeto dir que aquest any n'ha fet de cent mil euros –canvi radical.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

I encara sort! Després de com han posat Ferrovial, encara sort que hi ha fet una aportació de cent mil euros. Jo no entenc...

El Sr. Bosch Cuenca

Vol que li digui quin motiu va donar Ferrovial per fer una donació només de cent mil euros aquest any?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No ho sé.

El Sr. Bosch Cuenca

Li ho diré jo si vol.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

El motiu que ha donat és que no rep obra pública.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Que no rep què?

El Sr. Bosch Cuenca

Obra pública.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

I a mi què m'explica d'això? A mi què m'explica?

El Sr. Bosch Cuenca

Doncs, miri...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti...

El Sr. Bosch Cuenca

Li ho explico per una raó molt senzilla...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti, fa set anys...

El Sr. Bosch Cuenca

Li ho explico per una raó...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Fa set anys que no estem al Govern...

El Sr. Bosch Cuenca

Deixi'm parlar, si us plau.

El president

Senyor Bosch, els ho dic a tots dos, tant al senyor Bosch com al senyor Osàcar, no facin diàleg, si us plau, respectin-se el torn, tant vostè...

El Sr. Bosch Cuenca

Li ho explico per una raó...

El president

...perdó, senyor Bosch-, tant vostè quan faci les preguntes com vostè quan faci les respostes. Per tant, si us plau, no fem aquest diàleg perquè això llavors és impossible de controlar a nivell de temps. Senyor Bosch...

El Sr. Bosch Cuenca

Vostè troba normal que aparegui en la documentació d'una entitat com el Palau de la Música repartiments de comissions lligades a l'adjudicació d'obra pública? Ho troba normal? És el lloc allà on vostè creu que s'hauria de localitzar documentació d'aquest tipus?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No tinc opinió sobre això, jo ho desconec. Pregunti-ho al senyor Millet i al senyor Montull, que demà vindran. Jo no ho sé.

El Sr. Bosch Cuenca

Vostè es trobava regularment o trucava regularment al senyor Montull?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Regularment no; jo amb el senyor Montull parlava, doncs, quan..., a les èpoques del conveni o a les èpoques de cobrament.

El Sr. Bosch Cuenca

Jo tinc aquí un quadre d'Excel en el qual apareixen les trucades entre el senyor Montull i el senyor Osàcar; són diferents talls i pràcticament en aquests talls temporals vostè l'està trucant o s'estan trucant de forma setmanal.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, això no és cert.

El Sr. Bosch Cuenca

Doncs, miri, això apareix en la documentació.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Doncs, no ho tinc present.

El Sr. Bosch Cuenca

Apareix en un disc dur, són trucades...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No ho tinc present.

El Sr. Bosch Cuenca

...de períodes temporals, del 16 de l'I del 2007 al 29 de l'I del 2007, del 12 de novembre del 2007 al 3 de desembre del 2007, del 7 de gener del 2008 al 25 de gener, i en totes aquestes setmanes curiosament apareixen trucades cap a vostè.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, això, aquestes èpoques que vostè diu, aquests mesos són els mesos en què es produïa la signatura de conveni.

El Sr. Bosch Cuenca

I vostè sap si el senyor Carles Torrent també mantenia relacions molt periòdiques...? Miri, doncs jo li donaré una altra informació...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti, no en tinc ni idea, no ho sé.

El Sr. Bosch Cuenca

Jo sí que la hi donaré: en les anotacions que apareixen en les agendes del senyor Millet, des de l'any 2001 fins a l'any 2003...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí?

El Sr. Bosch Cuenca

...hi han pràcticament reunions mensuals. Jo no sé si això està justificat per uns convenis que al capdavant resulta que no se'n feia cap tipus de seguiment, que no hi ha cap documentació de compliment dels mateixos convenis. Vostè atribueix això a una relació normal o creu que hi han més coses en això?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No puc..., perdoni, no ho puc atribuir a res, no ho sé.

El Sr. Bosch Cuenca

I les seves trucades amb el senyor Montull també les troba, diguem-ne, dintre de la normalitat?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Doncs en aquests períodes sí, perquè s'havia de concretar la data de signatura...

El Sr. Bosch Cuenca

Eren trucades estrictament per al tema de signatura de convenis?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Oh, i tant!

El Sr. Bosch Cuenca

És clar, abans es...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

I després, de recollida del conveni, sí.

El Sr. Bosch Cuenca

Abans ens comentava el tema que hi han molts Daniels en aquest país, però, és clar, Daniels que apareguin en una columna en la qual apareix la Fundació Trias Fargas i el pagament d'una sèrie de factures que no han pogut estar justificades i que de forma recurrent van apareixent en altra documentació del Palau, com les anotacions de la senyora Gemma Montull o altres quadres, això no és tan freqüent. I la veritat és que, és clar, és lògic que a partir d'aquí interpretem que el Daniel és vostè. Jo no estic dient que els diners se'ls apropiï vostè, però el que sí que estic afirmant és que, d'aquest quadre i del contrast d'aquest quadre –allò que és més important: del contrast d'aquest quadre– amb les dades de comptabilitat del Palau s'extreu una conclusió molt evident, i és que el Palau de la Música estava servint de tapadora per fer un traspàs de diners des de Ferrovial fins a la Fundació Trias Fargas o a determinats proveïdors de Convergència i Unió.

I és una dada que no diem només per aquests quadres. Escolti'm, si haguessin sortit només els quadres, els podríem interpretar de la forma que volguéssim, però resulta que els quadres casen perfectament. Li diré una cosa: aquest quadre que apareix aquí, que apareix en aquest disc dur, el nostre grup parlamentari dues setmanes abans de conèixer-lo el va elaborar, i el va elaborar amb les anotacions de la senyora Gemma Montull i contrastant les dades –les dades– de comptabilitat del Palau de la Música. Jo no sé si això vostè ho atribueix a una casualitat o és que no trobarà normal que tots plegats sospitem que hi han moltes més coses aquí.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, no ho sé. Però, miri, aquest quadre que vostè m'ensenya, per exemple, diu que a la Tria Fargas se li paguen dues vegades 90.151 euros, quan només es va pagar una vegada, que és el conveni. Aleshores, escolti, aquí pot dir el que vulgui, però per mi –per mi– això no té cap valor –no té cap valor.

El Sr. Bosch Cuenca

No té cap valor que resulti que hi aparegui una factura de pagament a Daniel que coincideix amb una factura d'Hispart, una altra factura que coincideix amb una factura de New Letter, que són proveïdors habituals de Convergència i Unió? Però, això, per vostè és una autèntica casualitat que aquesta xifra en total coincideixi també amb la llista que apareix en un altre costat, en la qual hi han pagaments a Convergència Democràtica que casen perfectament amb adjudicacions i percentatges d'adjudicacions d'obra pública?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti, no és casualitat...

El Sr. Bosch Cuenca

Això li sembla una casualitat?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, no em sembla una casualitat. El que em sembla és que uns senyors, com el senyor Millet i el senyor Montull, que han falsejat informes escrits, que han falsejat informació econòmica, que han fet les mil i una, que es parla d'actes, que si sí, que si no, i que tot el que ells deien no tenia cap valor –no tenia cap valor–, que tot era fals, ara resulta que surten unes notes amb una sèrie d'incoherències horroroses i aquestes notes són la Bíblia. No.

El Sr. Bosch Cuenca

M'agradaria que em digués vostè quines incoherències hi troba, perquè a nosaltres ens casa absolutament tot, fins al mil·límetre, fins a la darrera aportació. Aquest quadre, ja li dic, del 2008 casa perfectament amb el quadre que teníem elaborat...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Perdoni...

El Sr. Bosch Cuenca

M'agradaria que em digués quina incoherència hi troba.

El president

Senyor Bosch, hauríem d'anar acabant ja, eh?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Doncs que no és real.

El Sr. Bosch Cuenca

Ho repeteixo...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Que no és real, que no es correspon amb la realitat. Jo no sé quin objectiu perseguien amb això. No es correspon amb la realitat. Aquesta és la meua resposta, que, a més, és certa.

El Sr. Bosch Cuenca

Vostè, que es trucava regularment amb el senyor Montull, que tenien relacions de forma estable...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, estable no.

El Sr. Bosch Cuenca

...i que les tenia també el senyor Carles Torrent, que ja li he comentat abans que s'hi trobava pràcticament cada mes, resulta que aquells que eren persones amb les quals es vinculaven de forma periòdica avui no tenen cap tipus de credibilitat, quan, a més a més, ho repeteixo, aquestes dades casen perfectament amb les dades de comptabilitat del Palau, fins i tot casen amb les dades...

El president

Senyor Bosch, hauria d'acabar. Ara ja seriosament, eh?

El Sr. Bosch Cuenca

...-vaig acabant, senyor president-, casen perfectament amb les dades que la seva fundació va aportar a la Direcció General de Drets i d'Entitats Jurídiques a nivell de quantitat i a nivell de dates de pagament; és tot exacte, o sigui, i considera que això, aquest quadre, no té validesa.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Escolti, ja ho he contestat, ja ho he contestat això. No m'hi torni a insistir perquè no canviaré la meva declaració, perquè jo he declarat el que realment he viscut i he fet, el que he cobrat.

El president

Senyor Bosch, s'ha acabat el torn.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Bosch. Ara és el torn del Grup del Partit Popular i, en el seu nom, el seu portaveu, el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Gràcies també al senyor Daniel Osàcar per la seva compareixença i per les seves aportacions en aquesta comissió. Amb caràcter previ, sí que ens agradaria saber si els càrrecs d'administrador de la Fundació Ramon Trias Fargas i el d'administrador de Convergència Democràtica de Catalunya són parells, és a dir...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Són?

El Sr. Rodríguez i Serra

...són conseqüència l'un de l'altre i sempre van parells, és a dir, el senyor Torrent ja era secretari de finances de Convergència Democràtica i alhora era també administrador de la fundació i vostè ha seguit en aquesta línia.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, es busca, a nivell... Jo ja dic que de la fundació va ser el patronat que va decidir..., és a dir, jo vaig ser nomenat, a Convergència, el mes d'abril del 2005, i a la fundació, el mes de maig del 2005. El partit va prendre la decisió que una persona professional i competent en aquest camp havia de ser la persona que havia d'administrar el partit, i la fundació, per un acord -per un acord- precisament del patronat, va decidir que jo també ocupés el càrrec d'administrador a la fundació. O sigui, hi ha una certa equivalència.

El Sr. Rodríguez i Serra

Aquest paralelisme, per exemple, ja hi era amb el senyor Carles Torrent...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, ja existia. Sí, no és cap novetat -no és cap novetat.

El Sr. Rodríguez i Serra

D'acord.

Quan vostè va arribar a la fundació, i mentre vostè va anar signant els convenis amb la Fundació del Palau, vostè va tenir constància que els objectius dels convenis es complien? En tenia constància?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Miri, jo he d'entendre que sí, per diverses raons. Primer, perquè el director de la fundació és qui administra el compliment del pressupost i, a més, aquest compliment del pressupost després el planteja el patronat de la fundació. Al mateix temps, si a mi el Palau de la Música em cridava per renovar el conveni, malgrat que alguna vegada jo havia d'insistir quan el signàvem, quan el deixàvem de signar, doncs lògicament entenia que, si el Palau de la Música em cridava per fer un conveni nou, és que estaven contents de com es produïa aquesta relació entre les dues entitats.

El Sr. Rodríguez i Serra

Vostè sabia, per això, que a les memòries d'activitats de la Fundació Ramon Trias Fargas no consta la realització d'activitats d'aquest tipus?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, perquè, escolti, em sembla que aquest matí s'ha dit i em sembla que la directora general ho va manifestar aquí, que l'obligatorietat d'una fundació és enviar al protectorat el detall de totes les activitats que han estat subvencionades per organismes públics i que les altres activitats no s'han d'incorporar a la memòria, perquè el que fiscalitza realment el Departament de

Justícia és el compliment d'aquests convenis d'organismes públics.

El Sr. Rodríguez i Serra

No obstant això, la fundació té un altre tipus de memòria, per exemple, aquesta, obtinguda a la Biblioteca de Catalunya, que és de l'any 2006 i que no és la memòria que acompanya els comptes anuals que s'adjunten al protectorat.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No la conec; no la conec, aquesta memòria.

El Sr. Rodríguez i Serra

Doncs, és una memòria impresa i editada per la fundació l'any 2007, en la qual consten totes les activitats o haurien de constar totes les activitats de la fundació.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Hi haurien de constar.

El Sr. Rodríguez i Serra

Clar, però una cosa és el que... Puc entendre que vostès diguin: «Escolta, mira, és que en la memòria que s'envia al protectorat només consten determinades activitats», però, en qualsevol cas, en la memòria de l'entitat se suposa que haurien de constar totes les activitats de l'entitat, siguin finançades amb diners públics o amb diners privats, i en aquest cas tampoc apareix, en aquesta memòria de la fundació, absolutament cap mena d'activitat relacionada amb el Palau de la Música ni amb els convenis que tenen signats amb el Palau de la Música.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Això no li ho puc contestar perquè aquestes memòries no les faig jo.

El Sr. Rodríguez i Serra

Molt bé. Jo li volia donar l'explicació de per què... Tot i que nosaltres jo crec que no hem afirmat mai que el Daniel que apareix en els documents dels ordinadors es refereixi a vostè, home, sí que creiem que hi han molts indicis que, efectivament, això és així, no? Per què? Home, doncs perquè en els documents dels ordinadors apareixen moltes notes relacionades, per un costat, amb l'obra pública..., adreçada, precisament, al seu antecessor en el càrrec, eh?, no a la persona, sinó segurament per raó dels càrrecs que ocupava, al senyor Carles Torrent, doncs una carta, per exemple, del senyor Millet, en què li demana que, home, se li adjudiqui alguna cosa a Agromán, no?, perquè, bé, en tenen determinada necessitat, i concretament s'apunta una obra en concret. O també una relació de pagaments al senyor Carles Torrent, que, tal com deia vostè, era administrador de la Fundació Trias Fargas i també de Convergència Democràtica de Catalunya, en la qual apareixen les donacions... Doncs, miri, aquí tenim un document de febrer del 2003 en què el mes de juny apareix una donació de 10 milions a la Trias Fargas que correspon, precisament, a un dels rebuts d'un dels convenis, no?, hi correspon

perfectament, i fa referència a una determinada obra adjudicada amb uns imports que són bastant precisos.

I tot això és el que ens condueix a pensar que, home, no és que totes aquestes quantitats les hagi cobrat vostè, segur que no és així, però alguna cosa a dir..., vostè hi tenia a veure, no? I, concretament, d'aquest quadre que s'esmentava abans, no és que la Trias Fargas cobrés, el juliol del 2008, dues vegades 90.151, no; ho va cobrar una vegada, és cert, però l'altre import de 90.151 coincideix, en aquest mateix import més IVA, amb una factura, casualment, de New Letter, no? Igual que, el març del 2008, l'import que es reflecteix en aquest quadre més IVA correspon a una factura també de New Letter. O l'import consignat al maig coincideix amb una factura de Letter Graphic. O l'import consignat al setembre coincideix amb una factura d'Hispart. O l'import consignat al novembre coincideix amb dues factures més IVA, una de Letter Graphic i una de New Letter.

Moltes casualitats i, a més a més, són empreses que ningú coneix al Palau de la Música, absolutament ningú les coneix, i són empreses que tenen relació, com a mínim, amb la Fundació Trias Fargas, tenen relació també amb Convergència Democràtica i també tenen relació, segurament, amb altres forces polítiques, no? Però, des del nostre punt de vista, senyor Osàcar, són massa coincidències perquè aquest Daniel sigui absolutament desconegut.

Vostè no té absolutament ni idea de a què es pot referir aquest quadre? No dona cap mena de validesa vostè a aquesta documentació?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No tinc ni idea d'aquest quadre. Jo no sé quines martin-gales podien preparar el senyor Millet i el senyor Montull, però jo no tinc ni idea d'aquest quadre ni d'aquesta coincidència de factures.

El Sr. Rodríguez i Serra

Però vostè creu que tota aquesta documentació, que no és poca –que no és poca–, ha estat feta *a posteriori*, tot això?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No ho sé, no m'atreveixo a valorar-ho –no m'atreveixo a valorar-ho. No ho sé –no ho sé.

El Sr. Rodríguez i Serra

Bé, d'acord. En tot cas, això és tot.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i, en el seu nom, el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Molt bona tarda, senyor Osàcar. Jo li faré tres blocs de preguntes. El primer

és en qualitat de la seva..., és en funció de la seva qualitat com a administrador de la Fundació CatDem. Per tant, la primera pregunta és... Vostè sap que, tot i que el Parlament de Catalunya va requerir a la fundació perquè li donés la documentació bancària associada a la relació entre la fundació i l'Orfeó, aquesta documentació no ha estat lliurada. Per tant, com que això no ens ho ha donat la fundació, jo el que li haig de preguntar és si aquelles anotacions comptables de les quals tenim contrapartida o estan a les llibretes..., o/i estan a les llibretes de la senyora Montull vostès les tenen a la seva comptabilitat.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, jo a la meva... No sé què hi ha a les llibretes de la senyora Montull, però jo a la meva comptabilitat –a la meva comptabilitat– tinc reflectits els fets reals...

El Sr. Pi i Noya

Molt bé.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

...és a dir, el cobrament del...

El Sr. Pi i Noya

Per exemple, el juliol del 2006, els 60.101,21 euros?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

El juliol...? Sí, es va cobrar el dia 28 de juliol.

El Sr. Pi i Noya

I, per exemple, el juliol del 2008, concretament el dia 21, 90.151?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí.

El Sr. Pi i Noya

Bé, tornarem a aquesta dada després.

Llavors, la segona qüestió és que tampoc no ens han donat la relació de les subvencions públiques i privades que ha rebut la seva fundació.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Ja ho he contestat, això, abans.

El Sr. Pi i Noya

Sí. Però jo aquí li haig d'expressar la meva discrepància.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Bé.

El Sr. Pi i Noya

És a dir, jo sóc de l'opinió que, si això se sabés, no seria cap escàndol, al contrari; seria un exercici de transparència democràtica.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, s'equivoca –s'equivoca.

El Sr. Pi i Noya

Perquè, entre altres...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

S'equivoca; demà al matí no..., demà al matí a *El Periódico*, eh?...

El Sr. Pi i Noya

Perdoni, senyor president, jo intentaria que mantinguéssim un diàleg que, quan parli un, no parli l'altre. Jo m'hi comprometo, per la meva part.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Perdoni, perdoni si jo l'he interromput, eh?, però em pensava que havia acabat la seva pregunta.

El president

Senyor Osàcar, senyor Pi, ho he dit abans, ho he expressat abans: hauríem d'intentar no fer diàlegs, esperar que cada intervinent acabi el seu torn, jo crec que tindriem un debat més ordenat.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Perdoni...

El president

No, no...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

...president, però havia entès que havia acabat la seva pregunta, per això he contestat, eh? De tota manera...

El president

Normalment el diputat...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Esperaré que m'autoritzi vostè per contestar.

El president

Senyor Osàcar, no cal. Normalment el diputat acaba amb una pregunta.

El Sr. Pi i Noya

Bé, doncs, jo li ho deia perquè, és clar, que se sabessin totes aquestes constructores, que totes donen una xifra rodona, i concretament a una fundació sí i a una altra no, jo penso que seria un bon exercici.

A vostè li consta que hi hagin moltes empreses en aquest país...? Nosaltres només ho sabem per a l'any 2005, que és l'únic any que vostès ens han donat. Per a la resta d'anys es dona aquesta..., moltes vegades, seixanta mil euros?

(Pausa.)

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí. (*L'orador riu.*) Perdoni, eh? De vegades sí i de vegades no. No hi ha una resposta matemàtica; de vegades sí i de vegades no.

El Sr. Pi i Noya

Una altra qüestió, i encara dins del capítol CatDem. Vostè ha dit que parlava amb el senyor Montull quan hi havia un conveni per negociar. És així?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, normalment sí. O el cobrament.

El Sr. Pi i Noya

Entre el 9..., o sia, a la setmana del 2 del IX del 09 al 10 del III del 09 hi han nou trucades, i a la del 16 del III del 09 al 26 del III del 09 hi han deu trucades. En aquell moment ja no hi havia conveni.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Doncs, escolti, no ho tinc present, no ho recordo.

El Sr. Pi i Noya

Bé, el segon torn faria referència al bloc com a Natur System. Vostè ja ens ha explicat quan en va marxar, per tant, no hi insistiré. Vostè ha dit que desconeixia l'empresa CBM 10.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, sí senyor.

El Sr. Pi i Noya

Un diputat que m'ha precedit li ha explicat la vinculació que es fa en un jutjat social; jo li diré també que l'administrador de CBM10 és coincident amb el liquidador de Pípsa, que és una empresa del grup Natur System. En sap alguna cosa d'això vostè?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No. Bé, jo no ho sé perquè no diria que és una empresa del grup Natur System, pot ser una empresa de la família Valsells, però no té res a veure amb Natur System.

El Sr. Pi i Noya

D'acord. Llavors, el perquè del fet que ens hi interessem és perquè les factures aquestes estan dins d'una carpeta que té el nom –jo no li he posat– de «factures convergents» –es podria dir d'una altra manera. Vostè em pot assegurar o està en condicions de dir-me...? Perquè, clar, com que no ens han donat la comptabilitat de la fundació i tampoc no ens han donat el que també vam demanar de la còpia de la documentació acreditativa entre la fundació i Convergència Democràtica, que també ho vam demanar i tampoc no ens ho van donar, vostè em pot dir si l'import total d'aquestes factures, que són 383.425,09, el trobaríem com a contrapartida d'ingressos bé a la fundació bé a Convergència i Unió?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

A quines factures es refereix vostè?

El Sr. Pi i Noya

Les factures de CBM 10...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, doncs segur que no –segur que no.

El Sr. Pi i Noya

...que figuren com que no corresponen a cap prestació de servei, que el Palau va pagar, que no sabem què ha passat amb aquests diners, que CBM 10 ja estava dissolta quan es van fer aquestes factures, i que aquests diners, doncs, potser, com que aquí estan pagats, apareixen en un altre lloc com a ingressos. No té cap constància d'això?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No. Jo tinc entès que el senyor Montull va declarar que havien falsificat aquestes factures. És el que tinc entès. Ara, contestant al que vostè em pregunta: ni aquests diners han ingressat a Convergència ni aquests diners han ingressat a la fundació.

El Sr. Pi i Noya

Jo em veig..., com que no tinc accés a la documentació que em serviria per fer la comprovació, vostè ha d'entendre que jo li ho haig de preguntar. Si vostès ens haguessin portat allò que el Parlament ha demanat, hi aniríem, ho miraríem, faríem el clic i seria blanc o seria negre.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, perquè tampoc trobarien res.

El Sr. Pi i Noya

Bé, però llavors...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No farien cap clic perquè no trobarien res.

El Sr. Pi i Noya

...m'estalviaria de fer la pregunta. I jo li tinc tota la confiança del món, però em quedaria més tranquil si pogués veure els papers.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Moltes gràcies.

El Sr. Pi i Noya

Sóc d'aquesta manera, jo. El tercer apartat fa referència al seu aspecte com a responsable econòmic de Convergència i Unió. Vostè ja ens ha dit que no coneix el Daniel de la famosa relació del 2008. És així?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, jo el que dic, que no sóc jo.

El Sr. Pi i Noya

No és vostè en cap cas?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No sóc jo.

El Sr. Pi i Noya

Molt bé. A veure, si això és un joc de pistes que ens ha deixat algú, podem fer els càlculs i, fins a la columna de cobrament de Ferrovià, tot quadra, o sigui, les adjudicacions són les que són, els percentatges són els que són, es calcula el 2 i mig per cent –no sé per què és el 2 i mig–, surten un seguit de quantitats. Si a continuació agafem –ho podria fer, però no tinc més temps– l'any 2008, aquest famós quadre i anem i mirem la relació dels cobraments «ferrovials» i anem a buscar els extractes de Caixa Catalunya que justifiquen cadascun dels ingressos que vénen –i ho dic perquè insisteixo que no faig suposicions–, tots i cadascun dels cobraments de Ferrovià quadren a la perfecció –el 9 del V, el 18 del VII, el 25 del IX i el 24 del XII–; els tenim tots documentats i a la seva disposició, si ho vol comprovar.

Passem a l'apartat «factura Daniel». A veure, n'hi ha una, que és de 90.151, que coincideix la data, exactament, amb aquest rebut que firma vostè. És cert?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Quin rebut signo jo?

El Sr. Pi i Noya

A veure, aquest és un rebut de la Fundació Ramon Trias Fargas en el qual se certifica que, amb data 24 de juliol, es va rebre aquesta quantitat; signat «Daniel Osàcar Escrig, administrador».

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

De quin any? No, no cal que me l'ensenyi. De quin any?

El Sr. Pi i Noya

Del 2008.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí, naturalment, ja he dit abans que...

El Sr. Pi i Noya

D'acord. Per tant...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No, perdoni. Jo he dit abans que de les aportacions que rep la fundació, de cada una de les aportacions, fa un certificat.

El Sr. Pi i Noya

D'acord. Però això ens portaria a suposar que hi ha un error, perquè en aquesta columna hauria de posar «pagaments a Daniels». Hi ha un Daniel que sí que és vostè, que és aquest... Hi estem d'acord? Aquest és vostè.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí.

El Sr. Pi i Noya

Hi ha un altre Daniel, per tant, hauria de dir «Daniels», que són la resta de les quantitats. I la resta de les quantitats, com ja li han dit els que m'han precedit, coincideixen exactament al centímetre d'euro amb les quantitats facturades al Palau per unes empreses que són proveïdores de Convergència i que resulta que són feines que els treballadors d'aquestes empreses no recorden haver fet per al Palau i els treballadors del Palau no recorden haver encarregat a aquestes empreses.

Miri, vostè, com a censor jurat, deu haver fet càlcul de probabilitats. Sap quina és la probabilitat que dues xifres de sis números quadrin, siguin idèntiques?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

M'ho pregunta a mi?

El Sr. Pi i Noya

Sí.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No ho sé –no ho sé.

El Sr. Pi i Noya

Doncs, deu a la cinc vectorial, que és una cosa així com deu elevat a la quinze. La probabilitat que això passés per atzar era de 10.000 bilions de possibilitats, i això –quina casualitat!– en aquest quadre passa a totes i cada una, amb factures d'Hispart, amb factures de Letter Graphic i amb factures de New Letter.

Per cert, per acabar, senyor president, deixi'm fer una darrera pregunta. Ha dit vostè que New Letter, Stereo-Rent són proveïdores habituals de Convergència?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Sí.

El Sr. Pi i Noya

Sí? Digui'm, si us plau, si és cert que l'any 2006 a Letter Graphic vostès els van encarregar... –estic parlant de les factures del 2006, aquestes són del 2008, són de les campanyes posteriors, són d'annualitats posteriors. Letter Graphic els va fer per a Convergència i Unió 406.000 euros...?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

No ho sé, no en tinc ni idea.

El Sr. Pi i Noya

Bé, sembla que sí. StereoRent els va fer a vostès 408.000...?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Si vostè ho diu... No ho sé.

El Sr. Pi i Noya

Bé, no sé si ho dic. A veure, tinc la documentació que tinc; és que, és clar, jo li ho haig de preguntar a vostè, que el responsable econòmic de Convergència és vostè.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Però, com pot comprendre, jo no puc recordar una factura de l'any 2006 de quin import és i amb quin proveïdor.

El Sr. Pi i Noya

D'acord. I d'Hispart podria ser que hi hagués una factura d'1.198.000 euros?

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Doncs, podria ser.

El Sr. Pi i Noya

Bé, doncs, d'això, escolti, l'any 2006...

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Però aquestes factures..., facturat a Convergència?

El Sr. Pi i Noya

A Convergència i Unió.

El Sr. Daniel Osàcar Escrig

Podria ser.

El Sr. Pi i Noya

Podria ser. I, llavors, ens trobem que dos anys més tard...

El president

Senyor Pi, hauria d'anar acabant, eh?

El Sr. Pi i Noya

...-acabo, eh?-, ens trobem que dos anys més tard les mateixes factures d'aquests proveïdors, ves per on, quadren al cèntim d'euro a la columna de pagaments a Daniel.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Pi. I ara és el torn del Grup Mixt i, en el seu nom, el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies també, senyor Osàcar, per la seva compareixença. Vostè abans ha afirmat –i ho ha dit rotundament–: «Jo no sóc qui ha cobrat els 4 milions d'euros» a què feia referència en un quadre algun altre partit polític, i des del nostre grup deixi'm que li digui que no qüestionem ni estem aquí per saber si vostè, personalment, ha cobrat o no els 4 milions d'euros o les xifres que aquí s'han dit; aquí estem per saber, en tot cas, si el Palau i la institució van servir perquè alguns partits polítics, perquè algunes empreses, perquè algunes persones traguessin profit d'aquesta institució. És la nostra funció en aquest Parlament.

Vostè ha fet un al·legat inicial i ha parlat d'indignació i ha parlat fins i tot que era un insult a la intel·ligència qui pensés que els pagaments de Ferrovial, a través del Palau, acabaven finançant un partit polític; ho ha dit així, un «insult a la intel·ligència», perquè era tan rocambolesc i tan impossible que deia que era un insult a la intel·ligència.

Permeti'm que donem la volta a l'argument. Tenint en compte els quadres que hem conegut a través, hi insisteixo... –no han sortit de l'ordinador de cap partit polític, sinó del Palau de la Música–, tenint en compte les dades que s'han creuat per enèsima vegada avui també en aquesta comissió, tenint en compte que hi ha una continuïtat, casualment o no, entre dues figures –figures des del punt de vista representatiu, que són el senyor Torrent i vostè–, tenint en compte els llistats que parlen directament d'«adjudicació Línia 9» i de «comissions...», segons això, segons aquest document de tants per cents, de 2 i mig i d'1 i mig per cent, tenint en compte tot això, potser no és un insult a la intel·ligència intentar fer veure a la gent que totes aquestes coses són casualitats i fruit de la casualitat i de la «mala llet», si m'ho permet, que té tothom contra un partit polític o contra una fundació? No és també un insult a la intel·ligència dir que totes aquestes xifres, que són tan difícils de quadrar, quadren i, a més a més, dir que això és un insult a la intel·ligència perquè és molt rocambolesc?

És molt rocambolesc que el senyor Maragall, president de la Generalitat, li digués en una escena vergonyosa, en seu parlamentària, al senyor Mas, fa uns anys ja: «Vostè té un problema que es diu “3 per cent”»? No és un insult a la intel·ligència també fer, veure que aquelles dues persones, en aquesta casa, en aquesta institució, es deien això mútuament? Que ens els hem inventat alguns, els tants per cents? Que tenen sentit el 2 i mig per cent i l'1 i mig per cent? Que aquestes xifres no quadren?

Per tant, jo només li demanaria una mica també d'humilitat en aquest sentit. Aquí no estem jutjant..., no és un tribunal, hi estem d'acord, però, home, hi han massa coses que coincideixen i que quadren, massa silenci justament en aquells punts en què les coses quadren pel seu propi nom.

Jo no li dic que vostè ens digui si és el Daniel o no, tal com està al quadre. Jo només afirmo, i en nom del nostre partit, en aquesta comissió que totes aquestes xifres quadren.

I estàvem abans parlant de judicis; no és un judici, aquí no hi han garanties processals en el mateix sentit, ni en un costat ni en l'altre. No estem per jutjar si vostè o no és responsable d'un delictes; no és aquest l'objecte d'aquesta comissió. L'objecte de la comissió és saber si el Palau va servir com a rentadora, com a espai, com a tapadora, com a paraigua perquè algunes empreses d'obra pública ingressessin diners que anessin a parar a qui governa, sigui convergent, sigui socialista, ens és igual, no pot passar això a Catalunya ni arreu del país.

Per tant, això és el que estem jutjant, no contra Convergència; contra un govern. Ho va dir el senyor Martínez Madero també, no?: hi som per jutjar el Govern. Sí, governs passats, presents i futurs, no partits polítics. Aquí nosaltres no estem jutjant Convergència com a partit ni la Trias Fargas com a fundació; estem jutjant, en aquest cas, el Govern de Catalunya, que va estar vint-i-tres anys governant, i estem jutjant un govern que ha estat set anys governant i com gestionen el que és públic. No estem qüestionant un partit; estem qüestionant un govern, una forma de governar, una forma d'entendre les comissions, una forma d'entendre com s'adjudica l'obra pública, és el que estem fent aquí.

I, la veritat, el que sembla més insult a la intel·ligència..., jo respecto les seves paraules i que pugui estar indignat o no amb determinats titulars, amb determinades actituds, que no han estat, per cert, del nostre grup, sinó d'altres grups, però també li dic que entengui vostè que també pot haver-hi indignació i també podem prendre alguns com un insult a la intel·ligència que ens segueixin negant l'evidència d'algunes dades que estan aquí, amb quadres, amb nom i algunes amb cognoms, algunes amb noms i altres amb nom i cognoms.

Per tant, realment això només ho podrem saber... Jo entenc que vostè no vindrà aquí..., pregunta algun portaveu: «Vostè creu que hi ha hagut una irregularitat de finançament irregular d'un partit polític?» Home, només faltaria que vinguessin persones aquí a confessar-se d'un delictes. Home, ja entenc que això no ho farà ni vostè ni ningú; és una garantia fins i tot judicial no fer-ho, no? Per tant, no hi som en aquest sentit. Ja sé que alguns portaveus, quan una persona diu que no ha comès un delictes, diuen: «Ah, doncs no hi ha delictes.» No, el que ha dit aquesta persona és que ella aquí no dirà si hi ha o no hi ha delictes o si coneix que hi ha un delictes. Aquí no hi som per mirar els delictes, estem mirant la gestió del que és públic i del diner públic.

Per tant, jo només vull preguntar-li..., una reflexió..., o sigui, acabar amb una reflexió, perquè ja s'han dit moltíssimes coses. Vostè sosté que no té res a veure amb aquests pagaments? Vostè..., jo li ho dic, no jutjo la seva persona, estic dient que quan es parla de «Daniel» no es jutja a vostè ni la seva moralitat, el que estem jutjant és si un responsable de tresoreria de l'administració d'una

fundació va cobrar diners o no d'una entitat que té diners públics, com és el Palau, i si aquí hi havia una trama o no d'aquell famós 3 per cent o del 4 o del 2 i mig d'entitats que feien obra pública a Catalunya, que entenien que la fórmula d'adjudicar-se obra pública era pagar uns diners a una fundació perquè tinguessin l'obra pública. Això és el que estem jutjant, i vostè, que ha estat responsable polític i que té com a vocació també la política, entindrà que això és preocupant, no?, que pugui passar això en qualsevol país. Per tant, estem jutjant això, senyor Osàcar.

Jo no crec que estiguem fent una cosa que no sigui mínimament democràtica i raonable, no amb Convergència, amb qualsevol govern, li asseguro que –i ho hem fet en aquesta comissió– amb altres governs que puguin haver-hi. De fet, aquí hem demanat compareixences de colors polítics ben diferents, perquè poden haver-hi implicacions diferents.

Per tant, nosaltres, per concloure, el que creiem és que aquí hi han coses i dades reflectides que només –només– en seu judicial hi hauran mecanismes per poder saber, perquè en seu parlamentària és impossible, però en seu política jo crec que no només... Els silencis també s'interpreten, i el fet de no recordar-se de les coses i el fet de no explicar les coses també té un preu, i nosaltres creiem que en seu parlamentària, davant dels ciutadans de Catalunya, hem de ser capaços d'explicar certes coses. I les conclusions a les quals arribem és que certes coses són difícils d'explicar, potser perquè no tenen explicació, potser perquè l'explicació ens portaria a la via judicial i no a la via política.

En qualsevol cas, nosaltres estem convençuts que acabarà sortint la veritat, que al final, sigui qui sigui aquest Daniel, sí que acabarà sortint si hi ha algú a Catalunya que pensava que per governar podia emportar-se comissions de les obres públiques que realitzaven. I li asseguro que no dependrà del color polític, almenys pel nostre grup, sinó que intentarem fer neteja i que en un futur no torni a passar el que ha pogut passar i no tornar a parlar de tants per cents, o, en tot cas, que el tant per cent mai faci referència a una comissió en seu parlamentària.

Moltes gràcies, senyor Osàcar, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera.

Donem per acabades les compareixences d'avui, i agraïm moltíssim al senyor Osàcar la seva compareixença. I després d'acomiar el senyor Osàcar, sí que m'agradaria fer una petita reunió dels portaveus per parlar del calendari més imminent.

La sessió s'aixeca a les set del vespre i set minuts.